

1
A
A
3
Q
S
A
Y
b
-1
11
A1
A1
31
Q1
S1
A1
Y1
b1
-A
1A
AA
AA
3A
QA
SA
AA
YA
bA
-A
1A
AA
AA
3A

۷۵۵۷

۹۳

۲۴-۳

بسمه تبارک و تعالی

انکه در اختیار
دست بگشاید که با قدر

بیست و هفتمین یون شایسته هی
مظفرالدین شاه و خاندان و در و ارا لطبا به مبارکه دولتی
زیور انطباع یافته فی سنه ۱۳۱۵ هجری
تخاقوی یل ترکی

۷۲
۹-۶۶

مورس رسیدیم در شبی این سفر باریک من عقد مراقت بسته خیال اینست که شاید در منزل زوجه و در انقضی رسیده و بر آید
 خودم بکن منشا شرط شد که موچین از روز دوشنبه بقیه هم آرد خبره نورس بکن رهاست تعلقات مستقیمه خود داشت
 اندک بجهت یه نایب که بزرگترین خرابی شیل است و نه در آنجا از حسن اتفاق چهار روز بجهت از روز دوشنبه تا قیامی در کالی بطول افتاد
 روانه بود و در حق روز ششم شام را نویز است و سبیل نگار پادشاهیم به سبیل انعم و نفع بود یکی جوان عربی مسلم نام و یکی
 مذنب که از غایت تقدس اسم عربی بر او بر داشته بودم و دیگری غار که از کاشا از او ذکر می نمودم از این سفر طولانی خود شری
 ذکر منتهایم زیرا که مقصود اصلی من این کتابش تحسین یونگمن است بیان گذارشات خودم و بیان حال اتفاقات با کمال ل
 بیگارم اگر چه چندی این کتاب انچه اندیشه شده ولی قبل از اتمام آن بر خوانندگان مشتاقان خواهد شد که این مقصود را بطالبان
 صحتی کالات در صفحات آتی به ما از عکری کسی است از قبیل ماسکار باشد و در کمال زودت شود و کارش محافظت
 و بهیچ وجه تا بهیچ وجه که جریه نداشته باشد این اسم را بنده این نوع خاص داده و نوحه جیسره می شود که در نهانها
 لازم دارند

و اخست که در این مسافرت من از طرفت من و زمانه نویز است برالد مویت ارم تمام نکشافات راجع برین نیست
 محمود آن و زنا راست و اگر پیشتر از این غیر منفر آورده و بطریق تحقیق ادهم است که نسبت آن منس بهیچ
 بی حسدی که در نکشافات راجع نیست ادهم بکم بکه بهیچ کام سید یونگمن و اطلاع جرات و مقصود اصلی این
 مسافرت است بر کمال تحلیاتی روی ادهم و با کمال محذوری حال حال شده باشد چون ابع شخص من و دست بجا نیست
 داده و نوشته ام مثلاً قصدم با و انم

فصل پنجم در زمین کبک

سازد سیکوید خیزه بخاری از جنس ایر پرفت یا فایوس بند است لیکن من را طور دیگر تصور میکردم مثلاً کان مجوید
 صحرایی باشد مشین زار و لم یزع که گشت که او بعضی اراضی مشبیه به شود و با آنکه قطعه باشد از صحرای کبیر فریاد میان
 آب موله و با و غیبات اراضی لانه و لاهی بی اسپم و سکون صبی مردمان بیاد و اوان شبیه میون و محکم کم عربی
 فعال ایرید و وحشی صفت قید انم چرا این ملک اینطور کرده پس من گشود و حال آنکه اکثر نوشته ها را که در شرح حال آن
 خوانده بودم نمی دانم آنرا از آن زمین ننموده بودند و منکد کت بشیخیال میکردم که اندک آن از روی زمین نیست بر کالی

رام کردن بن

برای عالم نهایت است خلاصگان سکنیم این حالات قوی در عالم ظهور نمود که کاتبان کاتبین برین سستی مباحثت برآید
 استغفار اخذ نمودم که در این کتاب به این صحت برین است لیکن در خطاب آن را نه تنها شده بودم که کام نامی که در دنیا
 دست اهل را بنقطه یکند که مصائب آن بدی است صدای شوی می شنیدم که مرا از برکتش از آن بایست سزای یکدیگر
 پدید چو چشمت خیالات تاریک شب بیدار یکت رحمت پام امید میآورد و سلام مرا از دور با علی میسند که چو حال واقع شد
 که بگویند در این زمان طلوع صبح در میان خبری در بخار و سابل استغفار می نمودیم و خاطر معذرت کرد و باز از اثر ثواب حق
 نیم روشن نموده و در دست چرخ بر بخار با صلیک ملکم سر از پرده بخار آورده و از شکی بخیرین نمود و در
 داشت این خبری از دور و غریب و غیر سطح ساه و در دست می میداد بود که سر از دستان ریل سابل بسین آورده بود
 نقاط بعضی پستیها از دور و بر شکل می نمود که در آن از ثواب سابل نامن بخار می بود و اگر در وسط قطعه بین شین از
 بودی آن خبری که در غرض بر کشید گشتی چندی با اعرای پای و میان سیریه سابل مذاب ایاب بود
 خوب بود که کلماتی جای یکی پیدا و در شرق و نمای خانهای نفعی بر رسید که نام آنها سطح واقع بود و در این تحت خبر
 که شدی است بر حقیقت و عظیم و نام اینست آن از روی بهاری اعراب ساخته شد روی بعضی از خانهای عالی کسار در
 بر تپای شسانی انگلیس سار دولیده میشد در بند حسبه بر پوختن شکی شایه میشد کی انگلیس چهار رنگبای
 و نیز بهشت فرو گشتی تباری دیده میشد می و امریکایی کی فرانسی کی بر تپای دو انگلیس و آلمانی با حسنه فایتهای
 بسیاری هم در حرکت بودند از رد و نام و نامیت و مستط و کوچ بر سینه این فایده متعلق با اعرابند و این بند و جمل
 و در کنار تعلقات شبانه پس از دور و در خبریه کاتبین فرانسس و ب که تو نمول ایالات متحده و هم کی از مصائبان
 ازین با کمال بهائی پیرانی نموده و در سنبل خود مرا سکن اگر این محبت بزرگ از شخص بار و من مذول نیست
 مجبور بودم که در محرمی سطلان و سوزان چادر افروخته منزل متنازع میام و یا آنکه در خانه را در سکن گسیه ام این غایر نمودم
 با هم صاحب است و شخصی است از االی فتنه صورت ظاهر و سبب بی نظاری تمایز و در و ش از باب غرات
 از حد و مشور و تمایز و در این حسبه بر تپای مشهور بود زیرا که ساخرین منزل داده و با آنها بخوبی سلوک نمود اگر چه
 ظاهرش خیلی سرد و سخت بود لیکن باطنی با ک و مرستی خوب است پس از آنکه گرد و در زنگبار اندام نفتم
 که آنوقت هیچ حلقه ای از عالم افرطائی مرا نموده است تا بقا و حقیقت شجاعت تو برین و سبک را میخواندم حسین

۲۵

لاحظ حالات آدمی از جنی، هست تقریباً تمام بن فرین های شباب، اموات خود سینه و شل آلودن عاج
از فریب و اگر کسی نیست باید حالات آنها را که روگنای شود و دمو از قنات پر شود و در میان این شخص باید ثابت ای
است اما مخصوص نه از پیش بداشته و ظاهر از او در میانند اما در خصوص متین (انها صیقل از یک فرکی
یک امر کافی نتواند شود) از دست خند که شرح حالات آنها را که بر وجه کمال قدرت ایشان

این طایفه رنگشان سفید است سیاه زخمی و نه بر دانی با خفت اند که قابل محبت و مصلحت نگیرند سیاه زور و بی انا
بعضی است که طبعش نازک و پستان خود و پستان دیگران را زبرد پستان و محبت را صفت نموده آنها زور است چنانچه
و غیرتی و ذات و قلب جمیع در دهان و دهن و تن در برابر سنگدندان مانند آهن اند و هر قدر در قیوم باشد نه
کذب آن و بعضی پشتر است این طایفه اولاد و دارند ولی تجلج حنظل انانی فریاد بیشتر آنهاست بمرض کوفت چنانکه
خواب آرد و خوشرو رنگشان پدید آمده آنها نعلی زیاده است هر وقت سیاه بخت برشته اند از کار سنگی بر روی سنگ
نرم رود و میخورد و از حالتش سرسبز می بیند که می گویند که یکی از قبیل است

[illegible]

تمام تجارت این بابی تحت اطمینان میسازند و جرعه و قلی ارباب سایر تجار بقصد غلبه زیاده و آزارها بول استعفیایند

که جذب قلوب انسانی نمایند و ایا قانیستی از آنکه خدای هم چنین فرموده اند آیا از خوی مخلوط میسرند و از بهی تمام نشاء
میباشد پس از ملاحظات فیضیه میسرند که آنها را با ما فرقی نیست

و دولت جمیع رکنها را بر بنایسایانند که طبقه کارکرکست شبیه خواست ازادی خواهد بود که خلاصان کارشان
بزرگتری باقیانی و قانی است اغلب بارگانی بر روی سرکند آشته در محو از غایب میسرند و چنانچه آنها بر کثرت است آن
ناز با بت خورشید قاری جانان باشد و از جهت انانی کار بکلیان باعث رهاست پییدی جلیبت بر او سوخت ایل سلی
میباشد که حصول آن مستحی با سبک باشد و هیچگاه بوسی را بخود را ندیده اند که بدست آوردن آن غیر ممکن باشد و بدین ایل ط
فنی عدم مل مقصود را بر کثرتی چشمه

این تمام شرع و الهی حکمت و مستند قیام با بی تجارتی را از دکانی بدکان دیگر از دکانی در ایل در ایل میسند و
جفت جفت پای جفت حرکت نمایند و برای آنکه شکلی راه را نفی و کامای خود را تسلیم نمایند کلمات چند می بیند
اینک که میسند و این کار سبب آن میشود که خارج از این طایفه و از دکانی ای آنها را میسند و مثل از هر چه
فوسلانه و وزی چند دکان این تمامها جو میسند و دائم کلمات اینک از نشان کی بود شاید بکوشن دیگر میسند
مکرمه لیکن از برای آن مستحی آن جلی لذت است باید دانست که مقصود اصلی این طایفه از خواندن این آوازها و
که سرگرم باشند و بکشی را در دوری راه بر آنها اثر نماید

در این وقت تجار جمیع صاحبان افس است جزیره زنجبار باطل مقلد که در آن کی میسند من جیت مجموع دو دست سیر
جمیعت ادویه بیاری از کشتیهای تجارتی که بندران جزیره دارد و میسند است با ايلات متحده کی و یا مضبوطه بیو و
و سلام پس از نشان امریکا بر حسب اوستیهای آلمانی مقدم اند و بکشتیهای فرانسه پس از آن کشتیهای انگلیسی پس
جارات کثرت حاوی اند پارچه های ریشانی و عرق باروت و تنگ و مضبوط و برخی و ظروف و سایر ایل تجارتی خورد
و در حاجت حل عاج و شکر و یکک چرم باغی شده و غنیل و دروغین با ریل میسند و ادرات شهر زنجبار و قریب
میسیون فرانک میشود و ادرات آن از هند میسیون نیم فرانک تجار و میسند و فرانکها و امریکا میسند و زنجبار را با ایل
رسمی دولت خود و میسند و یا خاص میسند که تجارت شخصی دارند و نمایند و بعضی تجارت خانهای بزرگ فرانکستان
و بکشی و یا میسند

قوسه ای که بر سر او نهاده اند و بر او دست در معرق و در دهن سپرده به کشته زوان کبرک بود چون
 رفیق و صاحب بود که بشنید و بجان اینکند باید اطلاع کافی از او داشته باشد تا فاش بسیار شتاب بود من در بدو زور و در
 آداب و رسوم اهل آنجا را بهیچ وجه قسول ایالات متحد و یکی دنیا از منزل بسیر آن آده که ذکر را قات نموده ام این
 مردیت نازک اندام و لاغر میان کمی خنده و لبس لباسی ساده و چون او بر شدیم سبوت با جازه خود را بوی می نمود که
 از روی تعجب من نگریست اما دیگر مطالب مختلف صحبت نمودیم من چشمان خود را به دوخته و صورتش بسیار زیبارویی بود که
 از نگاهش صحبت نمودم چون از طلب یکدیگر آن تنهای میل داشتیم با صحبت کردیم سلام مطالب خود را بوقت دیگر انداختیم
 اما آنجا را که میسبوتی به دند که کبرک و زنش صحرای سه شنبه را معولان صحرای پراکنی مردم دهانه می نشیند لیکن تربیت کسان
 این ملک کثرت از کذا این نوع محافل همیشه فقط اهل اروپا این نوع مجالس را می شناسند و بر حسب اتفاق تان در
 از دور و دین که سه شنبه بود مجلس قسول از حضور بزرگان و شرکت من و در از سایرین بدست اهل کانیان در مجلس حاضر شد
 از وضع صحبت مدتی من مطلع شده بیا نشاز نشستیم شیه هم هر یک از آنها پس از ادا رسم قات کمال میل از صحبتان ما
 سوال می نمود که به نازی نوایا رفتاید یا نه ایشان جواب می گفتند که خبر فرستیم بعد سوال کنندگان می گفتند که ما هم هر چه وقت
 کردیم شما را آنجا دیدیم و پیسیدیم که نازی نوایا کجاست گفت منی تحت لفظی آن وقت با جرات است لیکن در اصطلاح
 که در شایع است که در عقب آنکافی نوشته و معاد و تشویع کا و است چون مجلس منعقد میشد از باب بدست صحبت و توجیه
 برای اینکه حرفی زده باشند میگویند یا به نازی نوایا رفتاید یا نه و این فتنه صحبت است و واقع قبول کاپشین مل در مجلس قضا
 صحبت بود چنانکه از پیشین خبر تازه دست و تشویع اهل مزارا پیش خود نموده و بین طریق تفریح و تفریح می نمود
 در مجلس قسول شخص طهارت بر سر میز و شراب انتخاب میدادند که دوان شراب به اسطوخودوس چای نان چای با
 چنانکه مردم مردم فرنگ است بلکه آشامیدن آن بسیار شکر و شخص رسته صحبت از دست نه اگر چه از یک حیثیت وضع مجلس
 خیلی تسکین بود لیکن آن شب مجلسی آن سروی دیده و مردم دستک بودم آنکه کبرک و شال حال من بخت مرپش خود خواهد گفت
 قبل از آن بسیار میگوئی که حاکم میسبی بود و دیده نموده بود و نام داد و مدتی محضات آن ملایک کانیها را از حیثیت قوت و نشان زنی
 بیان نمود و با بعضی حکایات مکار و برنی و قهارت مفری که به زانبر با لوبو کشن نموده بود بیان کرد و می که با هم لوبو کشن
 باو گفتیم و آنها با او توارید که کجاست گفت جواب این سوال خیلی مشکل است شاید چنانکه میگویند در ده باشد اگر چه از قوت اویم

غریبه سوار بر داشتند و از جواهرات بل میست و دیگر خسته یاری نمودم که تمام نمودند از مراد رسیدن کلبه پای بل را بران میدادند و کلبه جدید و قریب ده فرساز بهسم (قریب بیست تن بریز) منتقل برنجی نموده و تعقیب خسته های مکررات یافت نمود و شروع بباربندی کردم و قسید بباربندیدم و مرتب دیدم غرور مرا گرفت خود را بکل پنداشتم و خیر از آنکه بزرگان کلبه و خزیات دیگرانی انداخته و این تبه بانه را مقرر شد بحضرت شکری بپایان بزم بفرماید و قسید تحصیل خوراک و پوشاک و آب مطبخ و ختام و غلبه چهار پا و تعلقات آن و طرآن سوزن آتش و خنده و طبع آتشی و غیر آتشی و ادویه سبزه و غیره و غیره بسوزن باقی انداخته بود

برگشتن با تانیا و اعراب و تیس های بی نصاف بخت دل مرا کاری بر شکر بود و شتاب بجهت بیست چهار رأس لایع کلبه ای دوست فرانک بر خیزاد و بیست فرانک بخت که شست و ده پس از چانه زدن و امانت لایع بر همین چند بقا و پنج و صد فرانک بر داری و حسنه ای نمودم برای بیست و هشتی همین نوال بستی تی و قسید نصیب تمام کردم که چو یک تبه سنجاق قابل بهسم

پس از خریداری و غلبه من بختند در این شهر لایع نیست چنانچه تانیا را که متون نگلیس بجهت ساخته و ترتیب داده بود و نظرم انداخته و بزم تمام را قسید غلبه بپیکر بپس بپایان نموده و بساختن آنها مشغول شدم پس از تمام پان کی از آنها باران نمود و بارگانی بآن نمودم تا آنکه معلوم شود بکار خود یا آنکه بیکدیگر ساخته شود لیکن خیر خوب و حکم داشته بود که با سر کشی بجهت ای تو از دراز گوش و قسید بباربندی از آن پاره شده چون سرش صحیح فارگو را تا پان کی از آن تریه در آن موقع روان و قیام شاد که هنگامی نایب تمام کی از کشتنهای امریکایی بود پس من آمد و گفت تو را بر خند می باشد برای غایب آن خرم اگر چه سیر و نماندن و از نواد آسباب صحنی حرفاشده ولی چون روی بوی بسیار بخت چالاک ما بر خیزاد و قابل دینا و روی داری صفاتی حید و خلاقی پستیده و جووش برای من بسیار مفیده و منتهم بود و اندام من سیصد و لا و لال (بیت نوش فرانک) دیال حسنه شمر کردم چون فارگو را ریس عجایب کشتی بود روان و قیام شاد و رانیدار بر شد و کردم فارگو را قاجی بویا قابل در علوم ریاضی می طوی داشت بسیار پر زور و بخت دل خوش طبیعت و انفرادیت کثرت اشتراندگی و در انجیل مثل ساخته و با نجات داشت در کجا صحیح بود بعد از بیست نفر بر فراغ کشته آنها را سنج و کل نمود و ثواری که ترسم اول تو صوفی زبده و گفت مکن است چند نفر از آنها و بمراد آن سبکت را

برای ایکار حسنه شمریم چه از طرفی آنها تا پس آید و آنچه بکنند و از طرف دیگر مکن است بجهت ترغیب آنها جمعی بکرمش بیایند آنها با کمال میل بخت قبول نموده و آنچه ایش کردم که ایکار را برودی بپایانم و در این اثنا بخیال این شادام که بیدار نیستیم و آن شخصی که پیشتر رئیس بیت ساقرین کشتن مرتضی های و ویل بود

بکشت و بمرای ثواری و طرف خبیثت از خدات و لادی نوکر قدیم گران اولی تا کمه و بارانی و قات و کی نوکر قدیم بر زن و آبهاری امینان کمال حال نمودم از این بخت بمرادمان و بمرادمان سبکت سوال نمودم که آیا بخیر است چند و قاطعاً گفت من بود باشند جواب او که کمال میل و طیب خاطر را و آقای قدیمی خود را از اسبهای و کشتن فراموش نمود گیر که در این مجلس حضور داشت ایشان گفت شخص را بپسکت نیست لی هم زبان است از استماع و بطلب هیچ چنیفت نشد و بعد از بختند که در نقطه امر اسپیدی نموده و بر طبق میل من حرکت خواهند نمود

درین وقت بیدار و تانیا که حسنه بر پشت حال خیزت در جنوب بنگار و قشده بپیم بود و آدوی مرطوب بخت کشتی از استماع این خبر تازه و این ساختن جدیدی شادمانی آید شد از ثواری خود ایش نمودم که نو را که اندکی بویید از این ثر و در آن حسنه از چهار و زنده از اسال کا خدیجه بارهای بر سینه خود و رانده و هر یک موافق شان در جیکه از پیش آتشد شستند و بپور و در هر چه نگاه کردم دندانهای گرازی و کلانها بکار یک سبکت از بقیه نوشته بود و او اندم یک مردی بود و نازک اندام و شش تقریباً چنانچه سال بود و بی داشت بیل بسیار بیانی نکت وانی مسیح و دندانهای غیر نظم و با حاصلگی از دندانهای قوفاش فاده و قشید بسیار بیک نظر بیا و سبافان دندانش از فرایک بپس معلوم شد این که روزی کاپتن سبکت او بخت می میکرد و در این اثنا حصد بر وی نکت شده بستی بر دانتش زده و دندان در آن بخت در ایکه کاپتن سبکت اسطه کثرت بخت فرط طعنی که با او داشت نکت انداز و بسبب ضایع شدن او شده بود و در جی چه بجهت اثبات بطلب بخت شتی که باین اثنا وقوع یافته بود و بلیست قوی ملی من از این اثنا مطلق شد و مگر قسید نمود بجهت رام کردن او بجهت بر شدم که بایل مقرر شده اسبید شکله بکار بدم و بجهت صورت چین و دمان منسلخ و چشمان مکت و بینی پهن و آب قدرت من بکشت بود و ل جسم قهار و قسید بر من رو کرد و برسم اعراب گفت سلام علیکم کمال طایفه در جانش کتم علیکم سلام از او پرسیدم برباست کاروان من تن میدی و با و بیانی میانی نکت بهر چه که اراده تو میل نماید من مطیع و مطاعم و بهر جا که روی تو بیایم و بطوری قافیه نام که خدمتکاران من بمراد آن

خدمت من مرشد گشته شد و بر آنکه یک دست با سپهر نظامی و یک تنگت عجب من کریمانی من با خدمت من ای این
 خواست را پذیرفتم حال که بیستم تو را چندی از سایر بزرگان سپیکت میانه گفت پس ایشان فرمودند این شهر را
 نماند است فراخی کتب حدیث ساکنان و آموختن جاری ایضا و آنرا پس بردند اولدی و مقامی از آنجا
 میباشند حسن بکین و خزان او جی میباشند آن شش نفر که در شهر بودند نیز مدایر که پس از انکشاف حشر شبهای
 رود نیل آنها را بدینا منبندول داشته اند از آنجا که یکی از آنها را بر وی نام از دوست حاضر بود و فیصل وقوع این حادثه را در
 که در ذیل بیان میشود

این شخص را خانه باغی بود که از آنها صاحب آنها سرت کل داشت و مجاورت او یکی از سربازان سلطان خیمه بنا نظر را
 خانه باغی بود و بواسطه نو خلقی که ذاتی مایه بود اغلب بیان و همسایه اش تنگت شغل بود و روزی یک تنگت
 بیان آن دو موقع پیوست پس از آن سرباز قصدین کرد که باغی بر سر همسایه اش یارود که خرافاتی که سیران آن
 باین خیال سپید آمد و سرافراز بهرستان خود را با خویش مع نموده سرباز وی آمدند و او را از دوست بختی آوخته
 و کل فرصت تنگت پیش نموده بعد از بهمان حال که اشتد از پی کار خود رفتند و در آن چاره و دیگر روز دوم
 از او در می بینش باقی مانده بود که قصار شخصی از آنجا که شته چاره را با حالنی زار و تنگی کار از دست باز نمود و در دو تنگت
 تیج پیدا می نمود که در به پیش پا و پاره شده و خون از آنها سرازیر بود ازین خبر بزرگان سلطان مطلع شد و قصدین
 تیر سخت نموده مجازات او اندوخته گیر که را با مویرا آن به بخت نموده یکی از دو پیشش اندکی بسودای فیکین
 دست دیگرش یکی از حشمت تعلق ساخط و شکل می باقی تا

با وجود اینکه انجمن خاص العفو که گفته اند و خود پرست بود و با وجود تنگت که در تن در حق او نموده و را حبس کرده
 گفت که مرا از تو توقع دو فایده است یکی خدایک از زبان تو مراد و دیگر تو غیبی که از چشم تو دور سوزد امید ارم
 بود که با بسین این قافه بود و بجهت تن از زبان کار دیده اند و خود که بر ضد و رغبت سربازی تن داده و جسد من که در تنگت
 انجمنی را بدینگونه و قوی یکل بسیار باهوش با دکانا از آنکه اکثریت بهشتان را سخت است که چگونه بیان و حشمت
 از قیام ازین منسل مردم یافت میشود اغلب آنها از آرمی می بود بعضی از آنها موازی و برخی از آواره که و آن
 آواره بود این اشخاص ابروی عیالار (معادل شانزده فرانک و بیست شاقیم) اجیر نموده و هر کدام یک

و یک تنگت از هر دو یک یک که کوله و یک تنگت از هر دو لازم و بیست تنگت اوم تیر غنیمت بر تن او و خدمت یک
 از روی راستی و صداقت به جوشن و چسبک و گران کرده بود و بیست چل و دوازده (معادل بیست و شانزده فرانک)
 در ماه اجیر نموده و بیست و دوازده از پیش با کار سازی و آشتم و بیست و یک تنگت بسیار خوب یک چشمت یک تنگت
 غایت کردم

موجب آگاهی و مایه و کی و او ای نگار و برانی و اولدی رهش از سایر برین قمر اودوم و غنیمت بخت ساقه آنها چاره
 شانزده چل و دوازده و خودم با لایم آنها را از منسل اسلحه و براتی سایر محتاج زندگانی فرایم اودوم را و تمام کلانی را
 که ممکن بود و طلب بود که من و ی و دسه و کرده و پیش از وقت جنگ کسی از تو قایمی که ممکن الوقوع بود خودم تا آنکه بر
 حرکت بیخ متعصبی که از خود نمیدم ای عجب عیسو را زور دایه آنجا که لا در رسیدن با نظرت ساحل باشی با نخل خشت
 و کتانی عیال که آید آمده و با خود را یکبار تقسیم بر او پس نیالات طایفه بن سلیمان نمود و خلاصه حصص کار از آنها
 این جاعت این شتم و کشتی اسپیل نموده کی از سپید و بیست و بیست و دوازده (معادل سیصد و بیست و دوازده فرانک) که در
 بیست نفر بای اودوم و محتاج آنها را از منسل خوراک و شراب که در کشتی حاضر کردم و دیگر از شخص امریکایی بیست و دوازده
 (معادل بیست و شانزده فرانک) خریداری نمودم که شش نفر با محتاجان آن بهرست میباشند که نمایند و بی
 ممکن بود که این کشتیها را بجا بر کمال و نقل نمایند و چسب و زرق صرف نموده تا آنکه آنها را بجزای ساقیم

انحال و این بزرگی که بیشتر سبب آخر مسافرت سیاحان این خطه افراطی شود خداوند را و عدم حساب جلالت چکر
 سایر مالک را که در آنها بسوزد تنی نموده نموده و داری ندن تجریمی نیستند مثل عربستان ترکستان باین سربازین ششم
 بی سیم که مبارزانه نیست مبارز بکار شاهرا میباشند و علاوه بر آن مالک کل که اسل و باطل تجارت زندگیت با
 و راج است و مال که در آنجا بوض یک قدرتی با صفت و دوازده و ربع پارچه از دست یک که در تنگت برایش باقی است
 قریب از کل طلایه برای حمل و نقل این شهابیکه غیر از پول میباشند و آنکست بیشتر تاسب و تاسر بیست و بی
 بر چند نفر حالان بر سینه خود دارند و بجهت حمل و نقل این شهاب را قتلایه توده و دوازده بجهت مسافت که تو و باری بوزن قیفا
 بر حمل میباشند و پیدا کردن آنها هم کار مشکلی است وقت بسیار لازم دارد و بنا بر این نکات در مسکن آن اقدام که عاقلان
 با کوه ای تنگت این ملک تیر بتم اگر لایمی چاره و بیست و ششم (تقریباً بیست و ششم) بار بر دوش و پیشش با اسلحه

دوست چهل بود گفت من نقل نمایند این زینت ابرافاده چاهت قتل بناه عینه اعزاکو چکی بطول پنج قدم میزن
بیجده و پس (تقریباً پنج) ساخته و آن مقامات حربه اگر از سایر بارها سنگین بود و قرار دوم

پس از آنکه در کلات و تیره سفر نظری بطراف انداخته بارها را تا نماند به دم صندل چهارم در کلات ویت چید جام
و سایر اسباب و از قبیل خورجین غیره را منظم و مرتب ملاحظه نمودم از این خیال متوانه خویش و متباید تمهید کردیم که
بچه قسم قریب بیست خواربار را ممکن است حمل نقل نموده و از محله ای بیابانی نقطه دیگر و باز با خود میکنیم که این خیالات
که حساب دیدم رای میزنه از خود و رها در کارهای و غفلت نموده که هر روز کارهای مینماید

مطلبی را که پیشینان من که زنده هستند و بنهم در شرف آن بودم که اظهار می دانم خایم نیست که در رکاب خیر از اول
نقد خیزد و یکی چندان اجماع نمیدارد و این شده و حاله نرسیده که اسکناس به برات میبجایند و در خود و از این نوع و بیای
کل پول مردم را بکار کوئی بیسج برانی نبرده اند اگر کثرت شخص نمواند و در حاله مانت باشد و مهای آن مسئول تمام آفاق
نمودن این شجاعت اظهار این نوع حسابات چندان فرقی بحالت ابالی رنگبار کرده و باز از هر صده و دویست
می کم میکنند این مثل چلی کرده و بیسج من نموده

خیال اینان بود که خود را در جنگی که بشناسم می زدوی تمام و بخت ارشدت یافت که بکنه اراکلی معتمد است و بران
افزایار و در دو کوزه بازار و کما که زینش از هزار مرتبه این مطلب که ارشد و مطرح مذاکره گفت که در دید و در انشای
و خطیب با نذر و مانده نموده که در سر بازار بر بلا از آن سخن برانند و در آن باب هر یک تفسیر می آگاه می نمود حتی آنکه مهاجران
فرمانی هم در صدد تحقیق برآمده که چه را دارا و در نمودن مکان بایم و صد که نام نقطه کرده ام و بسپار الائی که چاره روی نش
و چه بجهت استخبار محال خویش نموده و بحاجت مختصری آنرا از خود بخار می نمودم مثلاً میگویم از فلان نقطه بایم و به جسد
انسانه بیا بروم

پس از آنکه عذر او را در بیسج چند هزار و دویست و بیست و بیس و در زمانه تیراله نوشتم حسابهای خود منظم ساخت و صد که
از من واجب اجزا را چه فرنی و چه غیر فرنی از پیش او و کار دیگری می نمودم چرا که با دوستان خود اعلی نام از شجاعت
من رعایت و لگلی بنده و دهم شده اند اظهار رنگر نام از سلطان اجازه خواسته تا منم سلطان هم در معترفی
اسب عربی بسیار لگلی من رعایت نموده و فلان نقطه بهرانی بسیار فرمود

یکروز قبل از غروب اتفاق قتل بشارت سلطان فرستم این قصر سلطنتی عالیست و منج که در جنب بود و در قفسه
و بنای است مرکب از بناهای عرب ابالی ایتالیا و در بشارت سلطنتی که حبشی و منج بود و از اینان بود و چاه
زده و هر یک ساج ششیر و سپری و دند چاه نموده و در بود و گردن جری نموده و بر گرد داشتند بعضی انکله را و دند اشاره میکرد
داخلی کرده و زود و مار اطلاع و از بدست قدم در بشارت نموده و حضرت سید بخش که در ایران جسد عمارت استاده
و منظره با دوز و پائین آمده و هر یک کلاه و خلقی خوش بخت اقبال نمود پس از آنکه بطنیم و در مینماید و هر یک را جلوه انداخته
و از ایران با فرستیم و مقابل در استاده و بطنیم نمودیم مجدداً اشاره کرد که پیش و دینا پین چکان بکلی رسیدیم از فرمود و در آن
فرمود انداختیم که در حبه سلطان از بار خود مقدم میدار و نشان سلطنت رحمت میار و در این شام گفت شدیم که
کاپشین و بخت شخص رعایت این عورت احترام شخص سلطان سلطنت فلانها را از جمله بالید و منم فرار و از هر شش خود
ساخته لیکن بسیار و در جریتم و دلاوی فلان که از بهتاده و با اشاره سلطان داخل و تالا سلطنتی شدیم این کار
قایم ای را را می نمودیم اثبات استیش مرکب بود و زود و صندلی طلا کوب یک مخرج سلطان با از روشن
بر که ام بجای خود ششیم لا و با حاجی که مردی بود سپید و در یک مخرج رئیس که نزدیک سلطان نشست و در سلوئی
آری بیان که از اینجا می بند و دست گرفت اگر چه شخص حسود و از آنجا که بود لیکن بواسطه میل مغربی که با شمع که
و حالت من داشت حاضر شده بود و زوالی که تر جسد قوسه می زد و در بار سلطان استاده و نظیر جبر و بعضی با
با پس سلطان شایسته امی و با بنای میگوئی داشت چرا که عاظمی حسین خلیف اللهون و با پس نبوت بود
در و گردن گردان بهالی بر گرد و شش سر و طلا می برد و آنچه داشت با پس بنده حبشی گفت بود و علت آن نمردن فلان
که در آن سر زمین شیع دارد و سلطان این سیلاب و از بسا و قیاده و ترا و نجیب عرب ابالی ظاهر بود و از اطوار و جسد کاش
معلوم شد که از جهت شادانت لیکن حدس سلطان و از خارج ممکن بود پس از صرف قوه و شربت و نیز با جلی سلطان
قوسول را طلب فرار داده و از او و حال پرس می نمود و به شمع امورات خود و هر شخص سلطان سانه پس از آن اظهار
احوال پرس می از من نموده و بعضی تحقیقات و با بسا فرقه نموده و پسوال کرد که آیا از دوست داری که با دوستی و آنچه
و سیلاب بنول رودید و قده و کار ایران و عثمانی چیست ملک ایران عاجز است و از آنجا نظیر و چگونگی میار
پس از آنکه پسوالا حضرت سلطان را یک یک گفتیم منم بود که کارگران در بندر با کما و او و دیگر کارگران و در آنجا

چندی در خصوص بن بوسید و حکم تصد و زرفانی او که در عرض تمام اعراب ازین محافظت نمایند و مشهور بود امید ارم
که هر مقصدی که میروی مغرت بخیر باشد

باز بهنگام سیر آمدن بر تپ رود و سر بریده مقابل هر دو تیغ میخیزد و هم که سوار و سلطان را رهبر انداخته و خود از
میانه از کجایال دایع منزل گوید و روز غم میزد و تاجری است امر لکائی که سالهای دراز با مو بختاری مشغول و هم خود
بدان مصروف میداشت و بهنگام دایع بن اسب کبر خجسته که تفریاد و هزار دایع تصد و مان میازید و زاده مملکت کاپ
برسم به زیاده کاری از زانی داشت

درست بیت و هفت و زو بود که در این شهر و بندر وارد شد و بودم تمام ایدت را بکترین حالت و صبر این مقامات سر برد
واقع تید این نوع سوار عجب غنی و دار و غریب تائی باید تحمل شد و تمام در قلاب سوزان جان گذار و لکائی بد کائی و
جره بجز همیشه تمام کای باندی روسیه و در جلال و زمانی با آمانی بیال در زنج و برای هزار کلام سنگ بودم و هم قی کشی
محاسبات زمانی بیداری محاسبات بر سر سیر و هم و بیج کار کشیدن انداز و کرفن و هفت کردن و محاسبات نمودن
و رسیدن از زمین و فکر کردن نیا رسیدم و وقت شب یکم توه در باز و هشتم و دهم و دایع ولی زحمت صد
لا اطلاق با انجام آمده و دیگر نقشی در اینجا و غیره و شراع و غیره بود حیوانات باری
از اسب الاغ و غیره کفنی حرکت تصدی نمی نمود و بر صبری از زنیان و بر آید

خرامی و زو دایع چار خرد و قاین و مقابل قوس و خانه چار نموده در خستین آنها اسبان و دوین الاغان و در سون که
بر کست از سارین بود مردان و اسباب خراجی و اوم پس از زمانی بجهت نمایان با خرسید و قایم جرد و نغرش
و کار کو از دستم آمد و هم پس از بخت بسیار و بیخانه یافتند که با چند نفر و ده کار و دیگر به قید شده اند این
سازت افکاشات از شرح میدهند و تو به امید که از این سفر و خطر و نگرانیهای کسیر شده بود و شرب یاد از
دو میاستند و خلاص پس از چینه شدن آن خاقرب بظهر شراع کشید و بر قرا که زن قوسل این یه نموده بود
در جلو کشتی فرشته قوسل ازین طغاش تازی و تار و چکی روی با سباده کلاه و دستمالهای در برسم دایع
میدادند و من از خیم قلب عا می نمودم که حاجت این خانواده خوش بخت و مدبان سوار شده و قهرم باشد حضرت
عزت سبحانی و تالی میباید طغاش و قابل حال نماید و آینه مار و یک کوسازد

فصل چهارم بکند با کماؤ

بنا میسوزد خیزد ز کنار با کشتیهای نازیل و اینده و نایمید میسوزد و این کشتی خورده خورده نظر
نمودند و بند و نایمید و دو بند بر یک کشتی طیفین بند کم کم از طرف شرقی تخی کشید و از غرب با مل میسوزد و از این بنا
تخی پست بند که کشتی رسیده کوی سر بر آورده نمود و از بود اگر چه از بند بر کنار آمد و با کماؤ و بیت پنج میل سافت شین
بلکن کشتیهای با بندری در زخا و طیفین بود که دو ساعت تمام در روی آب حرکت نمودیم و از آنجا که مر جانی عظیم رسیدیم
که صد فرس تا ساحل فاصله داشت و تقریباً چند قدم در زیر سطح آب راس آن بود و بود روی کره فرو برد و بکند با کماؤ میسوزد
آمدن شدیم

مردان من که تا نا عاشق خود و جلد بود و شکست شکلی با هم پیغام مردم جل خانی نمود و آنها هم با هم خلوط از اعراب
و بانیان و ساو و سلیسیا کنار در با جرم آورد و اینا را بکشت یا میو یا یعنی صاحب چنان است حال شاعر کتب کنند
و هر کدام بنظر او و شاهدان از نو و سبب او

در وطن من برگاه جمعی استقبال شخصی آید و برای آنها کاری پس شوار است چه بر یک یا به جدا گانه دست آورد و عایش شینا
افسرد و آنها را بایده نمود لیکن این سزین خانت یک کماؤ یا میو یا شخص آسوده میشود و من نیز چنین کردم و هر کس تباری
نمود این لفظ را که میگوید اما ریس آن تم بین تبارت شکست گفتا نمود و پیش آمد دست مرا فشار داد و از نو و سبب او
از آ او و هر که در جهان سلطان بود که در این سبب سبب از آنها میسوزد برنی سبب از و جمعی سوار شینا از آ او و سبب او و کماؤ
و انشارشان و مسافتی بعد سبب می نمود و از طرف آنها بکماؤ کالی برده بود و این عاظ با و آ او از کماؤ (یعنی مردان میسوزد)
خیلی لغات داشت و بعضی رود و خود و شلک کرده و برای آ او کشتی در آورده اگر چه شخص خیلی ظاهر کثافت بدنی
و صورت پر مویش سبب که اوست طبع میسوزد لیکن جو شش بای سبب از و خیلی ناهست چه در این مردم و رجال نمود امری و
و کشتی روان است

میان جماعت مجتهد کنایه و با شخصی بود از جنس و دینت سن شیری که با هم کشتی از جانب قزوین و همدان در این سزین من
این شخص خیلی مبالغه و کماؤ نمود که مراد باق خود جای به و او روی کسان مراد را ضعیف میسوزد و بر پا سازد لیکن
منو و صد میسوزد که بر قو و نوال ابر کانی در سبب از کنار آ او اندر و در حیات میسوزد و آ او و بود و بکماؤ و سبب او و سبب او

فرمودم از طرف کعبه خلی علی را که از لوی کرمان گفت بوم کند انصاف کند و جهان نمود بهش شجره
که با او بارانش بر سر آید و انتهای شرقی مشرقه گرایه نموده و حیدر را در محلی خانه برانمود
و او را که همراه داشتیم در محله مجاور خانه که در او دم بستند بار بار نیز رویم قل نموده یکدم سر با محفلت میخواست
آنها باز داشتند و ریاست را در او را بجهت کفایت سندن ز مردان خود کار کرد و شاد و عبود که داشتیم چون عالم از استغفار
کسان خود استیلا کنیم نازل آنها سودگشت خب اوعده که بکشیشان عازم شدیم منزل آنها در شصتصد در می شهر است
و عده ایشان میتن بسیار و کشتن ده زن اهد چه مرد و چون ترتیب تذبذباتی بمیان میساخت
و جدر کار سینه و کوئی نایک در بقعه خود نایل شده اند چه بخاوار از دوست پسر و دختر در جریعت آنها اندام
ازینت رفیق علم و ادب مخلوط و مختصه

اگر چه درین سرزمین بسیاری از نعمای عالی در گشتان بود خورده و معلوم شد که آن آب
و چار آب با یک رنگ بود و شرب ذره است از شادمانی عالی در گشتان بود خورده و معلوم شد که آن آب
روح بخش خورده اند که مردان بزرگ چون برپس و حافظ و حسین مع نموده و ستانیدند که بکام گشتان بسی
خوشگوار است شاید کسی گوید که فایده بسیار از کجایافت میشود و غیر بخت خیال تمام انواع شرابهای لذیذ
این مردم در ذات میل لاجب و غیر می کشیدند و چنین است بامروم زندگیکه از ایشان آموختند لذت حیات را مانند
در یافتن آنکه پس از سیر و آن در چنین محلی دیگر صدای غمهای شمار و گفتارهای زیشت کردار و زواری بیچاره را
بریناورد و منتهی که در ناز و احوال محلی است و جو بهان است مانند وین بی و سیکری آن محل شرب این سرزمین
قوة انسانی را در ارتقای مردی فایز کرد و چون تمام باغ رسید قوای ضعیف تمام تعویذ یافت زمان بشکر زبان کشاد هم این
بیتن از ناز گردان فرادول بر کلام با آن طریقی از من خول نموده تا باب از نواز شول شدن این سرزمین این
مین یاد از حد سبب تعجب من شد و از استیلا نعمات آنها حیرت بر جرم میافزود و خاصه که در خواست و خواستهای
در کمال حتی آن طحال سیاه اند که در آن پس از وصف وطن و میهنه رند تا به پیش نوش بر مردم چون آن
سرازاقی مشرق آورد و بهت اردوی در دانه شدیم و هم در اسلاف و یکت که مستول برج منقود شده و معلوم
که در آن اردو در شب لشکر خواب بر تاخته و در آن این شیخو زاده بود و در حال رسید حکم میسرمانند با کفر

مال مرا با بی تو را جازه و چشم منور نشد و کی از دوا خوار و زمره از مایع مجا درینا اما لایع و دیگر و در مستول معلوم
قوای انبلی علی بن سلیم که برادرش با تاجر شمس کاروان برتن و سپک بود و بیایستی که برای من نیرد او با بیایستی
بهین من آمد و پس از او آداب ملاقات من گفت که هر چند می تو را باشد بجان دل حاسنم من نیز بلا خط برادرش
خدمت او از روی خدمت صفایند اشته در اوقات خود شکرش حساس و غنید شدیم که چند مردم و دو بار و چاهین
و خورشید و خلاصین سلیم منبعل خود و صرف قوت و دعت نمودن نیز و خوش اند برقی با هم را بی شدم اند که گشت
که بخانه وی رسیدیم پس از صرف قوت و غنی سلیم مرا گفت ای ستانم من چندی رجوع میفرماید بر چه گوئی زود گوئی که مراد است
دوستی خود با تو بر شتاب من با کشتن کسی خواهم که برای من صد و چهل فنس مال عاجل حاضر سازد برادر تو صدق قول و عده
و عده غنید از تو رسید اند اگر این مرد را فقیل ای بی بی تو میاید که گفتی بیلی صیحت که برای چنین خدمت کوچکی مرا
جایزه نمی دهم انعام نمانی من از تو هیچ قوتی ندارم و سود و پیش که تا پانزده روز دیگر آنها را حاضر نموده بخدمت و انداختیم

و خود صبح بارای تو را سر کشی میکنم تا بهینم چند مرد لازم آورد و گفتار او زیاده و زحمت و شدم و هم و ادعای کفیم
و در طلب هم همیشه در خاطر من بود که مراد در حق بسوار و ثواب تحریف میکردی که آنکه میگویم اگر و قها بگویند کینست که از ادوات
من کریمان است چنانکه ما با گفته شد به طوری نام که بسوزن خبر ساخت من به آوچی می رسید با بیایستی و در کمال فضل
باران که جسم دم غل و در طول میانجام در پیش بود اگر زود تر حرکت می نمودم چهل و در باران پایی میامد و مانع از حرکت
شد و در انار حدید و ثواب آسمان من میبود که میسکا در او شوم نشد چه بارانهای ملک و برتری سبب بیخاست
و بود که کثیری حیات و ابلع غایب است و بارانهای نزه انگلیس آنها را از زندکی میسر میکند و چون در جبهستان باران
شروع کند گوئی آسمان بر دیکرد ای خود گشته و در قدری آب به سرزمین اهل آن میسپاند که طغیان دیگری بنان طغیان
غنی من خود زمین را فراموش کرد و با خود گفتیم باران این سرزمین کلام یک از بارانها شید است و برتن در کتاب خود میسپاند
باران من بسیار پدید میاید چه زمینی را که در میان خاک آن بکلی سپاید و پیش از بارانهای متواتر و عبور و مرور و باران
و چهار باران زاری میشود و متسع امور این خیالات است و بیاض طراب من و آنکه علی بن سلیم صادق لاجب و نظری
دقیق باران را در کثرت گفتار میاید که بیای صبری ای در من و کسی را بهر ستم که اندازد آنها را بهر ستم که اندازد آنها را بهر ستم که اندازد
صبری او و صحنی ارید زرا که مراد این امور سرشته بشیر است

مؤلف گویند بر بار باده شخصی بنام مستقیم نگار و گذارنده بودم شخص دون کلام حلقه زن انار نامیده بود
 پیشین حریرات تنقال و غیره در هم برسم نموده و بی نظرم وی هم جیده بود و بر بری تقریباً پنج من از قمار مسول بود و بر
 شده این فیه استم روزی و نظیر کازی (یعنی خال) آمده که فرود بار اراضین باند چون بر یک باری از زمین داشت
 ابرو را بهم کشیده معلوم که باری بستی و فرار یافته اند و این برادر کلام یک فرار یافته و زمین بود لا بد است بر این
 که بار بار از انود و جسیح تبدیل باند و زن بر یک قبض مسول کرد و

چون مقصود بکام رسید بر باری شکی یافت تنقال بطول سیاه و نیم بطریک و دو عدد نهامش و دو کلاه چوبی که چهل عدد
 تنقال پارچه ای چوبی و چهل دو عدد و یک کلاه چوبی از سایر پارچه ای مختلف التون تنقال و تنقال بکام توئی چند کلاه
 این پارچه سیاه برای هر کس که بکام میبرد که لازم شود چه کلاه که در اینجا جبر نموده و یک تنقال و یک تنقال
 پیشین می رفت و پارچه ای رنگین برای دای شش مرد از تنقال لایات بر نموده و

چون سبب آمد ما سخنم دای و روز را بر محبت منتهی و پارچه و شش غیب نیمه و کلاه و تنقال و زمین گرفت پس از آن
 باران شدی نیای باریدن گذاشت بشاید که نام پارچه ای پسند که معادل بر او افتاده و (برابر شش هزار
 یکصد و شصت) از تنقال داشت و دیکه دای که شش بود تا اجرت از آنرا بدهند نشده و چون بداد تنقال داشت
 شد هم می نمودن فرودم و روز تمام نگارند انما شمول بودم و در تنالی انما در جادری که مخرج از لایات شده و
 که از ده ناکه و یک بار از آنرا باده ای شش

پس از آن نام بعضی خورد و کارها و عدد بازنده روز بن سلیم سر آمد اما اثری از حلالان نگار گشت لایه آبروی را خوانده ام
 پیشین بن سلیم و در این باو من بکوست باو مکه و بن مقظم حال چه شد پس از زمانی باز آمد و گفت میگوید
 روز دیکه صبر داشت آنکه حکمی را بحدت خودم لیکن غصه ام را که خاصه ملکیت آن خان کذاب پس از سلیم پیام من
 با خود نموده و گفت باز از چاه و حیات این خیده نام سلطان و را بجا کم هشت سپرده است از وی موافقت حالت
 او را خواسته اند و من اگر مراد او را داشته اند پس سلطان سید بخش در انبیا بن چندی نویسد آنکه در
 کرد و از آن حال خواهد برایش فراموش و درم از تنقال این بیانات سخت عالم تفسیر نموده و سوار بر کبی شد عزم خرم نمود
 که بن سلیم را بیدار کنم از وی سبب تنقال را باز پرسم چون بر آمدیم غمهای شده و خلاصه یاد نمود که بر چنین شخصی

من استه و همیشه از خدمت خیر و بیچاره از رتبه طاعت من سر می چند بخش داده و بر است بر حاجت من می میل نموده
 نت و بر کرد خدمت از دیکه را از خواهم از این پس راه رودی مرا از چاه حوسا ز کسان خود را بدین سوی مستر

از سایر کار کاران از وقتی چاکم و چه رئیس که کم من معاذی شسته و بر کاه ظاهر کاری ایشان نموده و به شش و شش
 میفرمود و یاد دای بی اصل مانند دای بن سلیم سید و دانه بازده روز بن نوال بر رفت کلاه بر عجب نظر نمودم
 که عاقبت کار چه خواهد شد ناکاه و خاطر هم رسید که از ایشان بدهی زمانیکه در شش بکار بودم مرا گفته بود که اگر لازم شود
 حاجتی بپایان نموده مراد بکام تصادیکه دارم معاونت نماید شخص از قرار که از ایشان بکفایت با وجود ضرر من
 کاروان منصرف است بنابر آنکه دای غدی تهیه قبول امریکه نوشتم که از ایشان بکفایت با وجود ضرر من
 من بآن حاجی جان بوسه از او استند نماید که مرا معاونت کند که از بسم تبرجم خوش اوده و شتاب دار و در
 زنگبار نمودم و در بید سلیم حاجت کرد و مکتوبی از جانب ایشان تحت پایای بسیاری از طرف قبول
 داشت بنابر آنکه گذشت بود که حاجی پلویین من قدم رنج داشت چون نیک نظر کردم جوانی دیدم که اسفا
 و ضایل آیت در اوج آمد بود من گفت بنامش از ایشان آمده ام شمار ملاقات کنم و در آن روز
 صد و چهل پاکازی دیدم و درم لیکن عار است ام در طلب مال اند و بر کلام رایت و ریس (مشارع و پارچه) میزد
 اگر امید که نزد وی بفرستد بزرگ لازم که هر حال را برایت پنج و ریس بفرستد در صورت آنکه تنالی او چهل
 بنوا بید برای ما جسیع میاید بکفتم هر چه کوئی صنیم و آنچه پارچه لازم شود مرا موجود است فراموش نمیدار از آنجند
 اجری دیدم که خاطر از آن شده و جواب او که این چه حرف است از تو نیست لیکن جویش در کم
 مرا نزد سفید من کبی و بکوی علان جان نیکو نداشت کنون مراد حال در خانه موجود است که بریل داری چاره
 پارچه و دیکه مراد بریل بیت لوغش و در بنیوقت با هم اجرت برای ایشان فرست باید و با سه نفر از سران
 اردوی شش بر یک باری برداشته و از آنشود چه فعل صناد و کار و انهای کم حجت در بیگیت این اندر یکس
 اگر کاروان کلان باشد در عرض او ریس بسته قوی ندان طبع تینه نمود و خیال محاربتیشود و اگر تا فخر خود بودی
 بدو اکتفا نمی نماید

پس از استماع اینکلمات نفرمبار منتفی نموده که با ما و با حلالان و مسافرت پیش گیسنه و آنچه را که حاجی پلویین

(سفره و نموده بشناو و پنج فراغت) بان تکه در یون و اوم این پسند متعلق است که کشاده تار با تان هم تقبل
 کمتر از حاجی ذات بود لیکن از سرس آتاجی و قدم سرت مراقت با مدعی من پیش گذاشت و الا سکت در بر راه
 شال است و کز با لبر اگر چه آتشی بزرگ نیست لیکن محض سیکه سا فرین و اوقت بهفتان نیرودم نامم بدین رود
 در نهایی خیر محترم خاطر خوانند که از شمول میدارم و هم نموده از مصائب خویش بادل رئیس سبعه ساعت میزنم
 در این اوقات کم کم باران مصلی این فصل میبارید که داشت من نیز به کال شتاب بشا و غار کار بیدار بخیام و شول
 شدیم اگر چه در غرض کمال قریب به بیست و پنج و ده سبلا غیبت بودی آن سرزمین شدیم لیکن شغفل حضرت باری تعالی تو
 بدلی من سیکه ذایل شد و آن اول بواسطه ذوق شوق بود که داشتم اسباب تعویض جرم روح میداد و ثانی تو جیبی
 و نگاهداری خویش از زیا دوری شربت اکلی با جود حسرت از رطوبت سبک که اندک زمانی از کار باز نمی ماندیم
 بعضی من غریب که بخت بد بود که مسافری ناما که یکم که میل با در خوش فارماند و نامکن شود چادر سب
 مشکلم بود و اوم یافته با ایاف شاه و از نو و پنج قباب کشیدند اما آب باران از آنها نفوذ نمود و نو و سب که یکبار است
 آن مسافری غیر مجرب چینی سودمند است قباب شکست که باید بسیار بد داشت از آنها افلا سه جن لازم است
 یکی تفکک مرغ زنی که طول آن افلا سه و نمره دوازده باشد و دیگر تفکلی که برای افکندن سبیل باید و برای افکندن
 آوری و الا شایسته نرم من نیز بآید و با لاشه و یکی که بجهت دفاع خویش از دست تفکک بکشتن نوز امر بکالی و تفکک
 از این شایسته نازده تیره با تفکک آید برایت تفکک مرغ

زبانیک در شهر نگار بودم و جوانی عشاقی قاتل است او را خنجر از آستانه و این بود که برین نگار برای کلا حسیه و انات سبک شکلی است
 معروف به کسپری اگر چه دود و تخمین کشد وی نباید نام میدادم که این تفکک خطا کار را نمی کشند و کلا و آنها را اند
 قوت نیست که جو از از برای آورد و کالی که کلا و تفکک آوی بواسطه بزرگی استخوان جواز از دم شکست و دیگر دوازده
 تفکک در دوری چند بعد زور و در با کما و ابر ششیدم که و از این که بطرف نگرش میسرستند در اردوی سود است بخا
 رستم معلوم از و بودم و نوا برشته املا دنی کنون این روان غریب حرکت دارد و در کلا برای مثال است با وجود اینکه
 از برای پرغ حال برای برای آتال لازم بود تا اندک متعل شد و قسره بطالت کسات یکدیگر را بیدند و صریح که اگر اندک
 اشارتی از جانب تفکک سبک سبک و مختصره ای از برای بکلی میماندنی افور آنچه مرد لازم بود و نه اسم میانه قدر اول

این بود که نیکو است کاروان فرود طلب لیکن سبک است تا به نیم لیلیت بهفت می چه از روز که دار و هشت نگار
 شدیم به یکصد کاروان لیکن بشور حرکت نکرد است این کاروان را پیش اندید بودم که قدم سبک کشاید زیادتی برای
 آن اسباب متفرق حرکت باشد اما چون حال در برای العین دیدم از کالی آن مطلع بهرسانیدم عجب نمودم که یکصد در را
 انداختن آن اینهمه حال و کوما شج است تا آنکه در واسطه ماه خورید و در کوچ بازار آواره و در افکند که تفکک سبک
 روانه شش کاروان بخیا میاید (در این سرزمین منور ابیسم میوزی مند) از شنیدن خبر فرار من کاروان
 بهت خویش دید و با جادو بهت خاطر و اکت و در و بعد جاز تفکک سوم به کلوچین در بندر با کما و کلا انداخت
 گفت که تفکک سبک سبک و آن کالی است شیر بلا فانی شتافتم با کاپنین نایب کشتی و تفکک فرانه کردیم جیب کالی
 و شرب شغال و اشم و از هر دری صحبت اندیم عاقبت گفت که باید در کلا ری نمود چشک با خلی سبک سبک
 با دوقل از طلع غیر نرنگ را می شد چون مراجعت کرد و شمی بهسم کرد و آمدیم بهر و از صرف شام کز کز تفکک سبک
 را بخاری خانی اند و گفت حیسان کشتی را در این کلا ری بهی است تا کلا و تفکک سبک سبک سبک سبک سبک
 بس از برای و در بعد از دست من بود که خود را بخاری کشید بودم و آنکه در آن سبک سبک سبک سبک سبک سبک
 برای آنها بوضع پوست که تفکک سبک سبک سبک در کلا حیوانات سبک لازم است جمع روز بعد کشته کز کز تفکک
 مرا باز دیدن و تفکک سبک
 او کار و از از راه نفوذ بود

برای با کما و بخلای جوی شد که از راه بطریق و اوم است و اشد سبک
 تمسح خلی شادمان بودیم کالی با دوقل از شرف کلا سبک
 از پیش میرویم اگر چه طبعی و چار شت زحمت نیا دودیم لیکن از طرف دیگر انواع شمولیات ایمان آاده بود
 تفکک کالی کلا و تفکک سبک
 بشا و رحمت حاکم شهر سبک
 و این سبک
 که این فخر و کلوچین صفتنا بهت که در این سرزمین تفکک سبک

تخمی (که در شتر کجا بر توده یا جوی) کیهان کوزی	سارونکو	(پاکازی)	میشی حال
راوند	حاصل	فرخنده	افضا حال
خامیزی	اصینا	آسمانی	اصینا
شامانی	افضا حال	شوباری	حاصل
ماکوریا	اصینا	حامیس	اصینا

این جیسیم تمام در شتر زنجار توده کرده بود

از لوازم آنرا آنچه میخورد بود همراه برداشته و پنج نفیسی از پنج باب کار بود و بعد از اینکه صدات بل پیکل فاخته
 و در راه مطلوب قطع امرال سیدوم بر طرف کفر با کفندم جنبه چهار فرایع صلیغ خیزی نیتیم و بر جانب که کوش
 استاج فرامیدم صدای جزا و از سیوانات می شنیدم ترکشی بر یک بنیان حال مرا از حصول تصور و راهی شایسته
 مطلوب نیت میگذشت من نیز دست شکسته را که حضرت خود علامه داشته شکسته فصلات خداوند بر آید و دم خلاص
 از طی سیر و نیم سافت یک ساعت نیم بعد از ظهر به شام کوزیا فرو آوردم و در راه چندان صدمه مردان را دیدم و
 آنکه از راه که یک چرخه در راه میزدند و الاغ را میزدند و کبریا شیرین باب می کردند و آنهم در راه بر یک شینی که تمام
 زنجاری را در آب ریخته و آنها را غوطه ساخت و آن صندوقی محتاج شکست که با او بود از غوطه آب نجات پیدا و چون آنرا
 در پارچه شینی بسته بودم به لحاظ از شادان در آب غوطه نداشتیم زیرا کسی نرسید اگر چه دراز کوشان فاخته مار شامانی
 نبود لیکن پالا انسانی آنرا بهی ساخته بودم که مانند پالان چرمی شکسته و سیچا از فرو آوردن در آب برادر کردن آن
 پالان را غوطه وار نماید که کم در طی منازل و قطع امرال صحتاتی بر یک سار و سیران معلوم میگشت مثلثیوت پوت
 که تیره را بنوقت خیلی زیاد است و او لدی را قول بر مثل زیاد است و فرای فراری ما بروی بدست خیلی بایل کاخ
 و ایند و فکر کای صبی محفل بارهای کران شده که یقین حالان اسپلا بول را از نظاره آن می بین برین راست می شد و در
 توقف طول کشید و در اندیت همواره در صد و نفع بعضی نفیسیانی بودم که سیکام آن را نگویند و ظاهر شود آقا
 سر باران حالان فرصت نیست شمرده این سوز در تنبیش و طرب با مشوقهای خود میبرد و چون رسم خرد و اوق
 که از این وجهت از زبان از بعضی گفتار شامانیست باز میبرد

شامان کوزیا یعنی کوزیا با و کوزیا نام رفاست یوه از زمان بند وستان که صاحب این قریه است تجارت موزی
 با مالک مرکزی حسنه تعالی نماید و از آن نقاط طالع بسیار می بیند و در منزلش مانند خانهای با کامرا و همو که شامان
 بام آن بایل و چهار دیوار آن جلوه و تمسکد حال را باین سیکونی است

در جلوه این محل شمر کوزیا و ی کشته اند و آن از اینست مانند رزن که در حسنه تعالی خود در سار حمارت کشته اند و موزی
 نمایانست و آن یکا بیت که در شیه آنرا تا نیکو می باشد و از خشک آن روی تریب اوده و از آن آردنای سینه که
 خشک آنرا میخورد و در سار حمارت که بجانب شمال است که دالی بیت موزی و بعضی در کلهای که آردنهای بلند گفت
 ممکن ناموای سب است چای سیوان ساجل پر کیا و بنبره لریمی دست میدارد و دم در این نقطه دستهای شامانی
 طبعی را می مانند مرغ شفا و غیره طیران نمایند و سیکام لازم خود را در شامان و پر کلهای در خن پنهان می سازند آب این چرمی
 بطرف شمال شرقی جاری در رودخانه کیشکائی داخل می شود و منصف این رودخانه در چهارم می کوزیا است

چون در حرکت رسید کیران کوزی و ولیم که نقش طبالی و ترمیمی دست من بود و در دست و پا و در ده بختند مغزی نری
 بپاکیا پاکایی یعنی روزی چند روز غرات پیش پیش پیش پیش چون این فریاد شنیدم مردان خود را شتابانم و در پر کیا
 را که کندان خیم می مقدور لگت نموده و شش ساعت بعد از ظهر را می شنیدم و با خود میگویم که اگر قوا غل پیش باب طول شد
 مسافت نشود سه روز به آوینا میروم رسید چون سب اری من مرگی بود که در خوش را چه سیر نمودم تمام ساعت
 بر او قوا و کلا از ایشان جلوه افتاد خود با سبانی مقدوره و در یکا داری ساقه کاروان چنین بودم راه بسیار سنگین
 زمینی بود که با وجود شش سار عید با فرود و جملی نظیر می رسیدن مرد هر کدام خیال خود را بی ترتیب یعنی بخت و در
 اشتغال داشتند و جارا آنها بیداری مختصر و غیره می بود که با سادوم خود سیکام بهبوط پیشان لبوس نهایت کافی یافت
 بود چون را از رود شامان و سینه و بر یک دست از کار خود کشید و با نظیر حیرت و غلرت بر یکا میبستند و از وضع لباس
 بی تعب نموده و خلقت را سخت غریب میزدند و من بلاخط اینجالت با خود میگویم که شتر شریعین حال انیدوم را مکل کشی
 که بی خوار و طبیعت آن نفیس میایدی ساعی که گذشت که از تمام فاسیده می بندد و از خیار که نشسته و در چلی وار دیدیم
 معطر از دختان بنوس و شجرا و شجار با بوباب که در احوال آن انواع سبلح پراکنده بود و چون شمشیر اسپانلی
 به اینجا می رسید جمیع آمده و خلاصه ساعی علی این شکل گذشت اما که صحرای وسیعی رسیدم که عرض آن از مشرق به غرب چار

بل بود و حوالی آن شمال جنوب جهت میل و خطا بر آن با اراضی گذشته بنا بر آن نام پدید می آید از سبب و خدای تعالی
 بنامید اگر چه در این سحر جنبه علمانی به جهت نبانی رسیده اما ممکن بود از اثری سازد نبات میگو
 در اطراف این صیقل خاک نموده و در واقع را ناریک ساخته بود و چون آبوان صلی کاروانر استند بر یک سنجی
 کینه و آفتاب که گرم جرات خویش میسند و در چنان ساقی معبد نمی نمودیم و منشی آفتاب از اینها در میسند که اول میسند
 پرا ز آب لب که در وی آن مردم این سرزمین می بسند و در بسیارست و غیر سچ که که پایای آن زد و شامای صبح میسند
 آن از چوبهای کج و پوک تشکیل یافته بود و خیلی مسافین رهسواران شوار بود چون او در موصوفه آن بود و لا بد از آن
 بود است و در آنرا عمل احوال فرماید و در یک چالای شاد و کار بار شنبه نبض او و حیدر که برکت تربیتی غنی بود
 و قطع مرا عمل قدم در میسند و می گذشت که یکبار در رودخانه کفانی رسیدیم و در آن را ای طراف آن فرو رفتیم در آن
 اثنا مجرای آنی نظر رسید که حق آن غیر معلوم و عرض شست پا بود و بجهت عبور آن از شستن پا که بر بودیم و با وجودی که
 امر کفانی که بجهت شستن پا میسند و در کفانی داشت و منفع نمودن و مانع در دست نهادن جیت شده و شوار خیت فرشت
 در دست غلیم را زبانی و در رود و در وی مجری انداختیم پس از آن پند و پلان با ای آنکه استند و جمیع را از علف فراوانی
 پوشانیدیم و بدین نحو سیح عارفانه از روی پا که شستم چون اندکی مسافت بودیم به اصل این رودخانه کفانی رسیدیم و از آنجا
 راه را که میسند و در رودخانه و اصل شیدیم آب این رود بسیار و اول او در آنجا رود و از آنجا میسند و در رودخانه
 افتاد و ممکن بود شستیم که شستم شسته باشد آنرا از روی قوت عادت نماید و حکم میسند و آوردن بر او
 و عمل آنکه او در این صاحبان تیره عبور از طرف مقابل میسند آمده تا آنکه از رودخانه عبور و در قافله میسند
 از آن جهت بود و چون فرات را میسند را حکم بار نموده و قفسه بر آن شد که الا غار را میسند بر گردن است و از آب عبور و
 من نیز بر روی غصه شسته با بان فرات شستم و جانب سپاسی که در نزدیکی ما بود و رو آگشتم و شکلی که همراه شستم خود بود
 جانب زیر قمار دولت او و از روی مویس منیم هلا میسند این شکست با بان آنی غالی نمودیم و با وجودی که
 هیچ تیری خانه نیست چنانی این حیوانات را قراول میسند اما مثل این بود که در کت ظاهری اندازی سنگی به شیبانی
 زنده جسته شش شغری صدمه دیگر مجروح و از آن میان نرسیده بود و بر یک و جل خجالی شکاری را روی نهادیم و گوش
 را بیشتر قراول زخم میسند نیز غالی شد و موضع آنکه مثل ما برین مرداب فرو برد روی جهت من آمد تا ما از آنجا

از اوقات نشکنا می خود که در این سرزمین جنبه نبات کیست من و شتم نمود لیکن چنانی بلا خط و ی کرد و بر دو تیر چالی
 کردیم ایند غصه زده و در آب غلطه و در شد چون سر بر آورد و خواست به سمت من آید اما هر که فرستیم او را
 این حیوانات چون دو خانه را خالی از زمین بسند تا ما روی تیر پای یکی وسط رود که اندکی آب وی آنها را که در شستن
 و نیم بدن در آب غلیم و دیگر بسند و از آب ز تابش آفتاب لسان نمردن مخطو خطه چون از وی گوش آنها رسد و بسیار
 شاده و نمایند و فرات حرکت دهد و آب را که او ساخته هر کدام بطرفی فرار میسند خطه بعد از گذشتن و سر از آب آورد و در
 معبد خود درین وقت با طراف میسند و در آب فرو برد و شست و شکار کمال مهارت و ترمستی درین
 آتنا از دست از اعراب شیدیم که این حیوان در حین شتابانیت شسته در نمی که آب را میسند و در شستن و شستن
 اما بر غم نوبت چون سبب آن شتابانیت شستن است و شتابانیت شستن است و شتابانیت شستن است و شتابانیت شستن است
 شدن چنان و منسوخ شدن منفرین آن مانند سبب است

چون شب آمد این حیوانات بجای از آب آمده و در چهاری مجاور رود و در دست چاشنول میسند که میسند که آب شست بل را
 از رودخانه که کجا و پناه آنهاست و در شده و اگر سخطین از این غفلت کنند در کشتای ذلت و غیره داخل شده و چند بی
 زیاده میسند چون این قاطع آبوان بسیار دیدیم که غم صرند و آنست که گوشت بز قاطع را کجا داریم و آب میسند
 دست آوردیم تا از آنکه در مساشن خود سازیم و بین خجالی قاصت نمودیم تا به سرانجام بقدری از اینسان آنی خوف
 جین در دل بود که این امر را نمیسند و لا بد و چار باری کی کوکام نام چار باری رود کفانی و او شده و این آب شستن
 قله و لایت با کما و در سبب است اینجا را خیلی خوب بود و دیگر آن آبهای را که شستن آن کوکام نامی کشت و آب شستن
 آب را در مقابل میسند که نام را در پوشیده از نبات ریاحین قلم و شکوفه را میسند بود که آن را با کما میسند و کشتانی
 شیدیم و چون قلمی چند شیر قلم خجالی کوچکی رسیدیم شجراز درختان آنوس که بر شاخ و برگ آنها مرغان خوش الحان بسیار
 ما و او شستند و در آنجا را نکست و بار یک شست و بند کج و مویس که او از طبعین درختان آب و آب و آب سر را آورد
 بر مسافین میسند و در بین میسند و شیدیم که در اصل غلظت و شسته و شسته و اگر غلظت از میان
 محروم شده بودی غلظت درختان بزرگ پوشیده گشتی چون صلی غلظت میسند و گوش ساکنین کل رسید که گوشت و گوشت
 با اطراف فرات را از نو از سبب کوزان و مسلمان و از سبب زانها و زانها و با آب میسند و گوشت خوار حرکت داده

بعد از آن اجازه ای باینجا بکام صورت قوی یافته اند باید شست فروع مرکباتی در آنجا بمید
 فاصده باز خود خوانده و بشان کفتم چون غلبه اخلاقی باید شناخته باشند که درین خود را نزد من خستیده در بنای کتب
 نایم چون سافت و مادی چندین یاد نموده اند گذشت که درین مباحثی از عیای و فروعی اند که ملائی که بنامین
 و بدل شد چنانچه پیشین چنانچه نمودم است که قریب بیک سال مشغول ایشان بودم و حاصل سوال نمودم که شمار ریس هم نگارید
 گفت بی کفتم درین سئل جواب آواری پرسیدم تعدد و سربازان در آن یکی شناخت است گفت اسرار و در کجاست گفت
 من چنان بگویم که افکار ای هزارتن مرد شنیده و بنویسند جز آن که در آن روز و کو (مینی سفید است) که دارای سنگی
 عدید و سربازان حکمت از خود است از عیای هر یک شنیده است از فروعی است لیکن چند نفر جوان حاضر و در کفتم پس آن
 قبل فاعلی است این سنگ را از چای است گفت من بکار برافین بگویم که در آن ای دی و مع شسته و من آن
 و گفتند که اینر سفید زمین را تصرف کرده و در آن و ن اجازه است در آن نموده و بید خسته که از وی چای
 کرده است زمین را چاق و برستان زمین خود و چون فاعلی است آمده و تحقیق مطهر اخلاقی است نایم

کفتم چنانکه بیک از آن اجازه لازم نیست چون سب من بوده بودم که لاشه را با خود هم بکمال خودی که در مضمون است
 سبب اخلاقی ای و ناسازگاری بپای آن شود و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 چنین تصور میکردم که کار خودی که در مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 پس در حضور تماشا بود و از کلام کفتم سربازان خود را که در او بایست که گفت که اسب را از خاک کرده و بپوشانند و در آن
 آورده در میان کانی که در او بپوشانند و بعد حکم کوچ بکریا صبح زود حرکت نایم بعضی اسب را بپوشانند و در آن
 آنگاه آنگاه باین خیر خرافات این مطلبی است ای و در مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 بیاورید و از آن بخش حاصل کنید چون دیدم از مصلح و از مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 تراست و نایم از فاعلی است و در مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 خود شرف محبت دیدم بان بسته که قاری یعنی شدا شدت و در مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 موقوف و بواسطه سوختن بعضی از عیای ناسازگار باشد تمام شربت را نام و مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 که شش بیاید و مانده و مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد

پس از شرح مرض معلوم شد یعنی در مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 دیگر رسیدن نافه چهارم تبی حواس منوش و مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 هم گذشت اثری از کاروان چهارم بیکارگشت عیای ناسازگار باشد تمام شربت را نام و مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 کشی بود و شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد

این کتب در مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 بهر دو کلام از آنکه در کفار سال خائیزی سبب بگوید و در مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 اجزا و در مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 و لیکن گفت که نافه چهارم تبی حواس منوش و مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 نزد من که پس از آنکه گفتات بسیار نمود و از آنجا که است من سخن گفت و مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 در دید و فاعلی است مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 که شداست من از عالم وجود عالم مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 بعد از آنکه در مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 شد است چون غلبه اشید زبان در کشید و دیگر انگاری در مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 برسد و در راه و دیگر کفتم نایم مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 شد و مرا اطمینان داد که دیگر راه گفت کند و از آنجا که در مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 اردو و باینکه در مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 اردو و چار سبب از آنجا که در مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 چنانکه شداست مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 در بود و در مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 و چند فروع پارچای علی مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد
 بیکونی و نایم مضمون شسته و مادی توانی از مضمون شسته پرسید که در آنجا گفت نایم و بعد

علی شین آورد و در اولی در ای رتقا و فرستاده کار و از حکم بکشت او تم فرغ شکلی نماید و کلمات را
طویل بکشد آن آید

ششم به است تصویر امان ششم در یک راه از شکل فی را در باقی عویم و خوشی شکلی و نسبت به غایب و سومی کشت که
کلمات این حرکت بر کن از خط بیچیک خود خواهد بود این راه از خط و نسبت بسیاری از کلمات متعاضد که هر کدام
مرضی جدا گانه بودند از این راه بر لایق بر روی در هیچ وقت صد بار رسیده تا جاده که در این حرکت و پیش از این
عرضه است از دو طرف و چنان خار و ارشاهای خود را با طراف جانب متعاضد و چهار قدم پیش از سطح زمین مرتفع
نموده اگر شخص تصور خیالات نماید معلوم شود که عصب و دانه لایق با ای کران از این راه و آن که کسی برهنه
از خار و رسیده بچانه شکل و صعب الوصول است خلاصه از خلل خارج شده بود یکی تصویر رسیده هم در جاده و الا
زحمت آنجا نقل شده بود هم بار در یک صفت پیدا کرد که در پیش بودی و تنبلی مشهور بود و یک شاد و تلاوتی از او بگوید
که از آن شکست خوردم

اولی در پیش جلی خرابی دند ششم که حال عراوه بود و توانی بعد رسیده و از شدت شکلی و بجای ای نرا که نفس بخورد
و خوشی را منت تصویر و خلاصه تصویر امان چهار است نمودم و در شکلی از این جسم ان شود و ترس این راه که در کوه پناه بود
لیکن با در پیش شود با نغیدن زنی که داشت فریاد که گفتند در این راه چنان گریه و زاری می کردند (تجربا ازین) بر می نمودم و در
بشت فرج پارچه را پیش خودم نگاه می داشتم و پس از بخت تعارفات رسمی چنانچه خود را که ساز و زبیه خالی میکرد و در
او به سبب انشای و نغاید این علاج را بفرستادند و از خراج و کار این اسلحه آتش و تعجب باند و زبان بی زبانی
نماند که چه در غایت این حرب و تیرگان ایشان پیش می نمودم فریاد بر آورده که چه در غایت این انشد بستاند و خداوند
چه پیش که با نغایت فرموده چکارهای عیب غریب از آنها بفرموده و بر سر جنبها تو می بیند که در یافت بر
آنها کافیت جان و بجز خراج میکنند که تصور آن خارج از قوه بشر است پارچه و آتش فیه که از قوه هیچ دستی خارج
بر نیاید و اجابت سلامت تمام وقت در شب با تحقیق بین نماند و اسلحه آتش کوچکی دارند که با چنان تن و جگر بر بار است
این غنایان را بگوید و از کار و زبیه و آفاق

چون کلمات او بر روی زمین و هم در یک راه از تصویر او حرکت داده ای و هم از یک راه و خداوند را

نموده و بعضی طرق نقل بودند بکلمات و عویم که خیلی با جمل و کلمات بود و در میان مجرای قات سیل نماندی شود و شد که در این
خاک و کسین را در این نقل بفرقت و از یک رسته و از شدت بستان ایشان باز نه و کلماتی تعجب از بر باد
بود و این که روی از غلها را مشاهده کردیم که در زیر زنجیر حاکمست که بخت ساحل روان و نه انیم چنان بهم می
نه اشتند بلکه با لکس با جبهه کش و در خندان طبعی بود و در جگر که در آن نماند و جهان بخیریت که از برای بخور کردن
بکار میبرد بسیار و ازین کران است

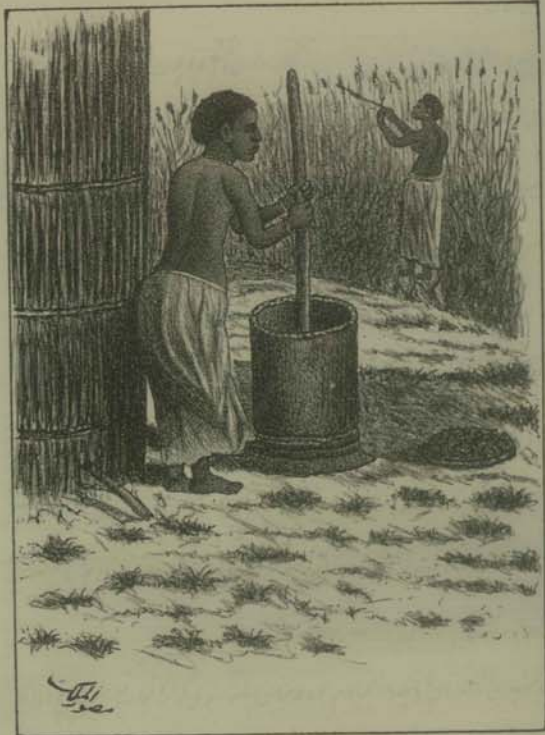
پس از این باز در یک راه در کوه که در آنجا استیم آن در یک کوه که در آنجا استیم و در کوه که در آنجا استیم
آن واقع بود و در یک راه که در آنجا استیم آن در یک کوه که در آنجا استیم و در کوه که در آنجا استیم
از تعجب که در آنجا استیم آن در یک کوه که در آنجا استیم و در کوه که در آنجا استیم
آب و از چندان غنای نیست و در دشتی که در آنجا استیم آن در یک کوه که در آنجا استیم و در کوه که در آنجا استیم
غربی بخت مشرق خستین دارد

زنان که در آنجا استیم آن در یک کوه که در آنجا استیم و در کوه که در آنجا استیم
ولی عیب که در آنجا استیم آن در یک کوه که در آنجا استیم و در کوه که در آنجا استیم
خود بکار میبرد خیلی خنده و داشت خالی از تعجب نیست مثلا بعضی حساب چه خورد نمودن و باندن حساب است آنجا
بسیار در یک راه و در جگر که خیلی شبیه است باون و در آنجا استیم آن در یک کوه که در آنجا استیم و در کوه که در آنجا استیم
طوری که شش قدم غنای آن شود

زنان که در آنجا استیم آن در یک کوه که در آنجا استیم و در کوه که در آنجا استیم
از راه و از راه که در آنجا استیم آن در یک کوه که در آنجا استیم و در کوه که در آنجا استیم
خود بکار میبرد خیلی خنده و داشت خالی از تعجب نیست مثلا بعضی حساب چه خورد نمودن و باندن حساب است آنجا
بسیار در یک راه و در جگر که خیلی شبیه است باون و در آنجا استیم آن در یک کوه که در آنجا استیم و در کوه که در آنجا استیم
طوری که شش قدم غنای آن شود

درین روز اولدی و فراخی را که امور بر پیدا کردن خانه می کرده بودم با باری و شمایه مسره فرجحت نموده و اینان
 معلوم شد که این دو تن از آنکه حساب کرده و فرار می نمودند و در جنگل بی زارد و چاکر و بی از قطع طریق
 بر می گشتند و در حساب تمام با یکدیگر که فرقه بد زخمی سخت چش پستانید چار و نفع و زاری آغاز نموده اند
 و در آن خلاص فرقه در آنجا نماند و آنرا و فریاد آن مردان سخت دل کرده با و میسوزید چون با را عدوت باطنی
 با ای که توانست تو هم از آنانی که انداختن بر ما مسلح و مال حلال است در این ضمن اولدی و قسمتی بر سر آنجا
 و در حساب زاری از آن قوم محاسب کنند و آنها میزدند که این سارق اسباب مسره و قتل کاروان تو زود کوست
 (خی میگوید) و در آن چنان این و غیره و مصلحت و منع دیده و آنها را بشا زانید و فرستند خانه می اسباب پس داده و بی
 زخمی که کشید و زاری است که نموده بود و خارش نباید که با خاشاک زخم ده شود و در آن قسم چون طلب آنها را صحیح دیده
 قبول آن مفاد و تسلی نمی نمایند و فرج پاره و در رشته و اریال با آنها داده و مبت می آیند چون غایبی می
 و اسباب فرار نموده و چون آنکه از من و بر سر آن تن غیر و بطنی دید و باشد پس از رحمت هم دلیل صحیح و موثری بر
 حرکت خود توانست قادر نماید و او را به سبب تیر انداخته و کله بر پا نمودم در حضور چاکر و گازی (حمال) و چار سربا
 نروا و جازات و از آنرا است که مکتوب است و اقول مترق و تبصره شده و مکه فاش را تندی می دانستند و متفقا اقرار کرده
 که پس از آن که و جری کرده که با ای و آن را میزدی بر کمر کتب شده و کله اسباب این بی اعتباری حمالی
 این غت کرده است بنا بر این حکم کردم که او را محکم ببنده و هر یک از حمالا و سربا با یک شلاق بزنند پس از چاکر
 این حکم محلی را با ای و آن که از آن زمان آمده که بعد از این ارسین و ب روزی است متدی که تازه زاری بر آنها نهاده
 فرید و بمن اوده از اجبار از آنکه در روزنامه بر الدیاقم وضع کسکه و اداره نیویورک و اوقات مختلفه و سر کله
 کمان کسیر و غیره و شرح موهلی هم رفیق آن کن و ضعیف است و هم ریس نوشته و آن وضع لباس طرز قرار
 هر یک از حمالا این مجلس و محفل را که نموده بود و از زینت خانه و اجرا آنیکو با آن خود را آرایش کرده بود و لباس
 که نا کن و تشنگی الماس سایه نسکمای قبی شریح موهلی که داشته و سخن از حالت نیز بان افده بود که با چش مکتوب از نظام
 این خانه پوخته و مسره بود

از این را پورت آن کن بسیار شجسته و در بحر غرور و کثرت اندکم که این زمان این نیست نباید که

زین کیزین میگوید حیوانات را

پس از آنکه از سطله کلمات فارغ شدیم و سر بالا کردیم و سر را از دستران این راه را دیدیم که مقابل چادر من سینه‌ها را
 دقیق تماشای من او را قید و طواف جواب من بگذاشته بود مشغول بود پس از آنکه آنها را رویت نمودم بخود گفتم و خرم
 با خرم از این تفاوت صورتی و قیاساتین است چنانکه صاحب پست سفید و گیوان فراوان خرمی و چنان از روی چهره
 خوش رنگ و شالی بستند و آنها دارای جلد سیاه و گیوان شمی و سایر تفاوت خلقی از آنها دیده‌ام ای مجلس من سینه
 کران این طایفه‌های مجلس من هستند

دوازدهم ماه بسودی رسیده و مل قامت انداختیم این سرزمین در کنار رودی و شهر و چون رهش حب و ابد اصد
 خرم و پیچیدگی زبانه را آهسته پیچیده و در رقت شتاب نمودیم که راه را و نایم بخوبی این راه بود و کمال سولت مکن شد
 بگرد زدن و زیور بک بهستان سیلان یافت اگر شخص قطع نظر کند از خیابانهای شش در و دریاچه و حوضها و موزه و دریاچه
 مایه از کلاه و کلاه و حسن و اصحاب پارک سائرال و قریح کنندگان نیویورک مکن است سرزمینی را که از بیرون این
 انگیزه و رشود و دیگر و بدان شبیه این پاک نقطه واقع شده بود که در حشبان کسی که از آن شش می‌گشت باز تا خانه
 و خرم و در حاشان فکش در بسم بود و در میان آن اشجار نخل کلی شود و سیکرد و جلال طرافت باطل خرم و علی کل و نظر
 و چو کلی این نقطه اوده بود و درجا و دره و اثرش در سسکهای گرافیت و گوارش از زمین قری سرسبز و آرد و دره و دره
 و درین منته و آمدن از کی از ضلع که از این منسک بسیار شایسته و در پائین من شش از این میان بود که در کشتن
 تارک و لی نکر و دشت و فایوک (دشت کوچکی است که از ریشه آن آرد دست کرده و مان می‌نیز) فراوان
 و باغاتی شود که در آنها با دجانه و خیار و بعضی قیولات دیگر کشته بود

در ساحل از نزدیکی ده کشتیری از دشتان بانه (انجیر آدم) و در حاشان پلار موزی که از اشجار قبل بستی پنج الی سی
 مظهر متغیر بود و شاید که در آنها حشیت جلوه و سکوه بسیار شبیه بود به چارهای ایران سفید را می‌زنگار این دشتان
 راست بلند برای دکل کشی چکی چشبان سیلی با فایده است و دارای ساقه‌ای هستند که در برکمانی با طراوت و خرم
 و خرم و در هر نقطه که آب بود در طرافش اراضی نسبت یافته بودند و دریا و دریا بسیار رست بود

سودی چون قدری در بلند می‌افتاده بود و دارای چشم انداز خوبی و نظر نیکی بود و دوات مجاور که پیش از
 صد باد می‌شد تمام در زیر افتاده و ناشی از زده و شکلی بی اندازه این سرزمین اوده بود و اینک با سباحتی در دست نرس

موجر حبه داری آن میکند بکشتو کردن در وقت با معسول این نیست بلکه از این باب متبر شده و بخت بیچاره
تیزه شده و نهاده اند غرض این مرد را که با خوش خلقی و آگاه و با سخیم صبیبت غافل و بی خبری و این است بکلم
جلی الی اسان

وقت صبح پس از عبور از دره به دیواری سباموئی که بخت آوره کواست سیده ولی به این نظر بودم که در این
دیواری رویت نام اگر چه در وقت قامت ایران انیم دیوار در زنده مانده بودم لی شاهد آن در این مکان بزرگ
خی غریب و غیر متعارف این شهر در موقع حال آوره و در یکدیگر ایستاده بود که بواسطه رودخانه و حبه دیواری است
آنها بی نهایت صاف و مشرب و یکشت عده ساکنین آن پیش از پنجاه بود خانه های آن سبزین موضع معماری بوی
و بیکت و طبقه بسیار خوبی ساخته شده بود عده این خانه را زاده اجنه در شطوع آنها مرکب از قلع عرب ایرانی
و بان طه را ساخته است ایران حبه در شادی عده شاهد شده که بر قلع سباموئی برتری تفوق داشته
باشد و گفته دیواری آن ملک مثل لوان احصان و بر آوره و این چنین است لی شهر و دیواری دیواری سبکی است
و در چهار گوشه آن چهار برج سنگی حکم داری ساخته شده است دیوار دور دین مثل قصبه ده که در سبکام لزوم
تکلیف بر خوبی سیرا می افست از آنها به دست این چرخ بسته شده بود و چهار روز در آن ترتیب داده که حافظ جات
یعنی و بقا طار به شرق و غرب شمال و جنوب و این را نهاده برای عالی از چوب یکت سده و یکشت این دیوار
ارباب سیاح با کمال قوت و کمالی و قشای شده بود و در این تصور سبک و کاین در ایام از بر این قلع شده
باشد ولی چون نظر بر آنها در خانه های عالی و کمر هم شده بودم قشای که در ایام بوی بین مکان باشد عمارت
و تیرانم فضایی بود و سبک و متعین شیده بین خانه های عالی لی باش خلی موضع و سبک و این تیرانم فضایی را خسته که بگو
در تحت تصرف است و قبیل آن از انظار است چه اندک خرا که چنان حاصل و نجیب بود ولی بواسطه قوت شخصی وقت
لسان و نصاحت بیان بوشن یادی که داشت تمام مردم محل حش از آوره و خوف بیم بود و خصوصاً قلع غریبی نمایا
از پیش صاحب محلی خود را فرود نمود و دست از اختیار کرده بود و پیدا نموده بود ولی چون قوت شد که عداقت از او
او مطلع و از ترسش که بکشته است فرار یافته و فرار نموده خود را با و کامی رسانیده و این ایات در شهر از او گوارده تا
او را کار کشیده شده بود و این مکان است نظام و از آن که در شروع نهارت تا آنکه گذشت الی آن سبزین موضع

و کلب ساخت و ساکنین آگاهی را بجهت بدان نمود که تعداد و سبکی از انخی خود را بداند و اگر خود را از ترسش این شود
که از انکوم قلع خوبی از این بین آفتاب غروب و سبکی می نماید و از انکوم سبکی سبکی ساخت (یعنی شیر شده و شکم)
در پیری این دره خوشخت نام خود را بنهید داده و با هم شهر خویش را در انکوم ساخت چون و ترسش سلطنت رسیده او سینه
سنگه جهان اسم کرد

ساکنین این شهر بکام عمو را از دره و خانه حبه نموده و با نظر دقیقی از آنها سبکی و قوا علی که از این سبزین موضع که بود
شرح بوی اعطت کاروان دولت ثروت من کو شهر مردمان این نزد بودم که در بین حبه سبکی را بی باطل
تخت و کهای که انکون و در ظرف ساحل کرده و در نظاره این قلع کمال قوت را داشته و در میان این شخص و نا
زبردست کار کار و منور و عجیب و بیچاره و زود خسته و در و نجیب بی شرم شده و سبکی که سبکی از انکوم که از انکوم
و قلع منع بود و دوده و دپلوی به دیگر استاده و هر یک قلع خود را در باب این موضع با هم می گفتند و از مردم جدی نگه
با نوز که (یعنی سالار قلع خندان) از اطراف انکاف بیرون می رفت و دمه و دخانه نزدیک می آمد که کم تر
و دخت برین غایب و بخود خشم ما و این مردمان و خشی بر سر رانده و اسوان را با نای حبه و ولی بواسطه کرمی آفتاب
و طول مسافت ناشایان از تصرف ناشایان افتاده و پنازل خود مساوت نمود

خیام خود را در اسل آن ترن شری که در چهار سبکی سبکی و انقده بود و فرشته و شوالی از دید حال رفیع بعضی
را خاص و شدیم بعضی از آنها در زیر چوب و در غرض از سبکی سبکی منوش شده بود و این طاف و در در این مکان
رعل قامت از انقده و کم رنگ است اوم حاکم که حبه چیده شده بود و با وجود آفتاب افتاده بود و آفتاب آنها نفوذ نموده
و خسارتی با آنها وارد نیامده بود ولی بعضی اشیاء و دیگر که برای اینست فوق العاده و استند و قبیل سلاح و هفت جزیه
و جای و غیره که در مسند و قی و در و اغلب آنها را نهاده و کفایت نموده که استه بودم در آب افتاده و از حبه قلع خارج
شده بواسطه صفت انیم و الا نهانیکه حال این مسند و قی بود و از قلع محقق و دخانه که شده و بیغ خیال از خطر نموده
که قلع را با آنها کبیده و خلاصه را در چادر خود خواست و سبکی کار را و عدم منوشش را با نموده و منور و شارت است
این اشیاء را با و دخانه می بوشن که از این ایات من شسته و خلی شود بر خاشاک و ده گفت پیش از این مقدم و من شسته است
نزد قوت و اغلب نام حال که خدات من شش آید و نیست زحمت مر نهاده و اری در بین مکان با نام آقا قلع و برک

و اجابت آن فریب متفرق بود و بسیار از حشرات بواسطه کرم باغ نام خنجره و الوان عدیه در آن دیده شد
 است و ستم آوریل چون آمد روی زنده خدمت غنیمت شمرده و قسم شدیم که از روی بگذریم به سلامت پل مغصه ای است
 و بار بار آن طرف ساحل ملّی نقل نموده و بجهت انجام این مقصود و تمام این کار خرسیدیم آنکه در این باره بستانند و مثل صلی
 بنیاد نیست کس که از آن حرکت قدرت نیست که در این دو خانه سیرین و حقیقت اخل شد و بنای پل را که از دخی حاکمان
 برای ایستادگی تمام داد این حرکت نیستند و برای عبور از پل افغانی بدو آب به شخص حسینی بر دارد و بر روی پل بچندین
 از کواکب استنایان رسید ای رقیب ساحل از کواکب انیل که از راست انجام این کار برای اشخاص حسیکه نهاد و کواکب
 (تقریباً دو تن سیرین) بار و از غالی از صوبت اشکال نیست برای عبور و در آن اغما را تا بنا را گرفته غالی مگردان
 هر یک نیم آب و در آب بنظر آب آنها را منعقاد و با کمال رحمت از روی که ششم بجهت و از کواکب را با کبریا
 و با سبای خود را شک نمود و دست مال پیش فرستیم و رشتند که یکدست میار و این مکان بجز از شخص کشیده از نظر
 غایب نمود و بعد پس از آنکه از این رطوبت بخت یافتیم قدری او چوبی خود را در خفا از خوشوقت و تمام راحت و حجم را
 سبک دیدم که در روشن شدن آن مکان ناشای عالم طبیعت که تمام موجودات منظر خوش بیناآت عالم دیگر نشین
 بود نباید چندان خوش آیند باشد لیکن این سرزمین منظرین طبعی ترا زده و پشتر و حال خرسیدیم و آنی که در شش جبال از کواکب
 نمایان بود که از طرف شمال و غرب باقی را پوشانیده و مشرف بر جلگه و سیاهی بود
 در روی تپه حریفی که چند رشتند آب را از جاری در سینی شایه شد که در آن چنانچه صحرایی بنا کرده و بویان آن مکان
 به تعبیر سوم کرده بود و فاصلا آن بل مشهور از آن روی شیش از پنج میل بود و در این نقطه با زا چند ایستگاههای کوه
 مشهور که یک کوه بواسطه حسینی آب بین نقاط نقل شده و پراکنده گردیده بود و در آن رشتند آب که برای فراوان نباتات
 بسیار روئیده و در آن آب به نظر دو چهره است (یک چهره تقریباً سیاه و تیره است) رسید به بعضی از اشجار که از قبیل نیل است
 پوشش خیلی مشید است و خندان کجاست و تمام پیه که برگ نخی از او درخت و سبک و ناماری و قوی از درخت کج
 و با کس در آن مکان دیده میشود

اگر چه از تپه است هر طرف می بود ولی در هیچ قسم کوه و دوات نبود و خرم بسیار دیده میشد و این فریب از منزل
 و دمای آبی و از کواکب بود و نقل غارت ناماراج در آن از سرزمین در عرض راه و افتد رخ نمود که اگر چه آب و آب شیش

ولی حاجت آن را سخت تر زلال و خوش نموده و تفصیل آن آنکه شهری و ششم سوم به بندر سلام از مردمان آباد این شخص
 چندین بار درین سرفه دزدی گرفتار شده بود و همیشه بوقت او رفتار کرده و از او اظهار نموده بودم در این سلسله از بر صفت
 مذکور و حرکت آمد و رفتی دیگر از او صادر شد و بر حسب دیگر صلاح خود را در حضور من و قیاس کردم که در دو روز و ملاقای نام از روی
 لباس او زنند و بران نیز رفته و با کلمه که او کرد و در او را کلاسیه را در عرض خود هم به جانی که خواهی بروی قصدم زاین بود
 که او را پس از آن کنم و چار و در آن راه را نشناسم بلکه یک نفر این تپه است حساب این بود که کفایت از خود را ترک نباید ولی
 غیر از این نیست و بعضی نام سبب ششم را رافع و سبب کلاه خود پوشیده و دست که او زده شد هر چه عبد الله و سبب او را
 او از او انداخته و در وقت ولی خیال که از از این خود منصرف او داشت و نموده که سبب و ششبار او را بر روی
 بگذرانده و از کوشش و پایداری سختی حرکت کند

جلگه و سیریک از روی تپه دیدم و در مقابل خود شایه که در کم اسم آن راه را و دارای فراز و نشیبانی بود و پراز و خفا
 با تپه و شایه و پالیر کم کم بواسطه راه و بهر این تپه می بدید که بود الهای عین پاکت بی فراز شد و از آن کوه
 صحرایی گشت و بی که سطح منور شد از غلغلهای بلند شد و در بندرت گشت گشت او در خفا یافت میشد و در این وقت پشتم
 از یک تپه بود و چشم من که آنی از آن کوه که او سبب وقت نفوس حسیدان است شکاری از او بی سرزمین نموده و با من و کوه
 از داخل درختان بسید آمد و مشغول بپاشیده بواسطه کل حسیدان کان حرکت خیلی سخت شد و با منی شیش از غلی میکشید
 ممکن نبود معادن تپه شایه را به چاه از نظر داخل خسته کرده رسیدیم که با آنها وارد شد و بستاند و من آمده حکایت نمود که چون
 از این زمین بجز برای بکار شایه و برای معاونت سایرین را در خود را زمین گذاشته و بک آنه شایه و در آن را که حرکت
 از آن تپه غنیتر و جوی آب است بسیار و یک تپه برای کای بعضی متعلقات جزئی بود و در آن رشتند آب که برای در نظر من
 و تار شده و با کلمه خوب است و استنباطی و خطای تو خنده و دست از چنان امکانی که خطای تو را فراموش کرده و رفتار نمود
 از آن تپه خوش شده باشد و از آن تپه بواسطه عدم اکتفا تسلی نه توقع یافت و بار بار اغما را با موافقت میکنی و این حسیدان است
 بچاره را آن آب را با یکسختی و بی نظری از غلغلهای و هر کجا آتش میرسد دست از آن برنیداری تا نامی که با ترا نقل میشود و بک
 بارت سر آمد تا نام از تغییرات بی حسنا نیست چنانچه بخت انجام خدات موجود و از اندازی کار می را نه تو خنجر را
 بر تن سیدیم و کون تکلیف تو نیست که وقت صبح طلب ششبار سروده و بی آنها را حکا بید

من فاقه و بود درین بین پرگار اتم الاغما فروخته چون بکبر بنهشت خلق نجاست ایدم دگر یی شتر مرفت بکلی این
سرزمین بازه چند بود که با نرا داشت چار یا نرا از این رطخات ایدم با و جوهر سه ای گشت بیه اولدی و نیز
دو ساعت شیر از طی کین و نیم ساعت مکن شد بعد از رسیدیم کاب فرغانی زان میگذشت و شکل و دخانه پیدا کردیم
و بجه عبور از ان چار بالا غما را گرفته و پس از عبور از آب رسیدن با نظرت مجدداً بار بار برداراکو شنایا کردیم و از
گذشته و دوباره را گرفتار و دخانه وسیع و بیعی کردیم و چون پل آن بجای میسده نمابود کردیم و مجبور بشنا از آن مجبور
نودیم بعضی از غماطین و دریا کرد و نبودلی در برنی از جهات یکرا آب از زیر چایسته و در این دو صغهای آبی زیاده کردیم
ما قهای بلند ساگر و بطور حرکت و منع عبور غمایتی تمام داشت در مدت دو ساعت شیل سافت بیشتر پیچیده بودیم بعد
خلاصی از این رطخات از این محله که سیاحت از ابالی رود را مستلزم غمایتی دیدم و حیرت بر جریم فرو دوشن خود چنین تصور
میکردم که اگر ناخوشی و غلغله جنبه درست نیکو کردیم در این سرزمین ایچ و چار بطول کثافات باران و شغل هوا و چه جنبه
نقص مراد و رسیدگی در خان را حله دی که از صغهای این ناحیه بیشتر بود

روانگانه در زمان جنگی عرضش از چل تمام روز نایابی در فصل باران پوسته است و حتی در دریا باشد و اشبم جز
سرپی پیدایکند و در جلگه آبهای جیبش شده و شکل دیاجسیده و دریل و در زمان کانی که با بدیم از سمت شمال شرقی رود
کبر و هنر گانه رود و در دیوار رود کوچک که بر غلوط شده و این آوانی و دانیده داخل دریا میشود و این رود است که
در تمام آن زمان که موسوم است به مکه که است

مرحمه و مستر رودگانا از اجبال و زاکا راست که از سمت جنوب و جنوب غربی جریان دارد و رود آردو بر آن مقید
شالی همین رشته جاری شود ولی با وجود سرعت آب این رودخانه و عدم آسایش آن زپل آن تمام بارها و اسباب و شایا
با کمال دقت و مواظبت و در ظرف پنج ساعت از این طرف ساحل بطرف مقابل نقل و مودم نمیکند به سببیکه از طرفت سبب
دارد و بنیاد و لی محض که تمام ما لایزم در آنست ساحل جیب شده باران شدید می شروع و باریدن نمود و سببیکه آنکه زانلی
این بود که تمام بارها و آب اشیا را در آب فروخته و غوطه ور شده بود و در اینجا جمعی که از سر باران موسوم بر کلاه و و شخصیت
شمرده و یکی از زلفانی خود را بر دوش نهاده و از آن رود خوار اولدی و سایر بارها را با تعلق است و در اینجا باران موسوم پس از یک ساعت
مراجعت نموده و منتهی را در منزل که کند و دست کم نموده بودند این شخص قسم که نزدیک بود و در آنست ساحل مسافت

یکل نزل است بمردمان من آمده و اهل انهار دهست گفت مراد این نزدیکی زمین است که قدرت بادی در آن
گشته ام چون از کار فارغ شوم خود باز نوحه در طبع ام نام نشسته راحت خود را حراست نمایم ساحتی شش تنی از دور
بنظر ام که بباری که آن است باین مکان و آن به بفرات می نامم که بایه کی از حسنه را قانع نشا باشد که فرار نموده و در حسنه
نجات خویش بر آمده است چون باز دید که شایه باو گفتم که بایه کی چرا از آقا می خود منارت می کنی تو من همیشه نام و بصیرت
کمال بحال تو دارم گفت بی من کی از حسنه را قانع نمید بودم فرار نموده و مستم هم که خود را به تنهایی می توانم اگر فرود می آید
با من بسره ای نمائی و او گفت که من تو را می کشم بکنم بکنم باین بار من می کشم تو را بشیر و انکه با من منبر الی و از انجا بکاشی
کنیم و شور می نمایم قبول نموده بخانه آمدیم و او در طایفه از خانه در حلقه اهل کرم و بگو گفتم و آن نموده و زو سال را قانع نمود
و در وجودش ای و نافع و لازم باشد که از خیرش او را به فرستاد و او را پیدا خواهد نمود لهذا بحال خود بکمال اول را حراست
و هنوز قطع نگذاشته بود که در حضور او را بنگاشت به نوایم که بخت این نقطه پیش آید و بپوشه نرفته و قیاس زمین انداخته و در
اثر او را در آفرای بسته اند از دور خوانده و با ایشان گفتم چه بگوید و بکمال از پی چه آمده که بکشد در کلاپو کی
از اجزا خود بستم که فرار نموده و در پای او را در این بین یافته ام اگر شهادت در این نقطه بستیاید و او دیده باشد و از
حالت می متعجب شد که او را با بنایید بسله را از انجا بخت نمودن خود اید بخت گفتم انمود اکنون در نزل است او را شایه
بیارم ولی شش طرا بکند در از از این خدمت سال را قانع نشا از عای شلاید و عای با کند چون این ششیدم چهار تن
پارچه با و پنج رشته مروری ل در فرجه بحال و داده و خیلی انهار رستنان نمودم که از حکم او هم از بی ذات را بفرجه
و بخت چهار تن از آن و نه مار و کوسه بیرون فرار کردند و او را بخت ببارشید

[illegible]

جوابی از طرف فارکوار برین مضمون رسید

شانه فرزند حالت من تمام با بی اردو خوب و سالم به سیم تقدیر زادی از پارسه بصره مراجعت نمود
از این جنس چندی دیگر باقی مانده است که اگر از وی چون بانی زدنی تغذیه کند آهسته و پارسه را که در جانش نمودم
و بجای او که اگر از این جنس نمودم در پنج و دو و سیم به غفلت دادم آنجا س قند و محصولات در این ناحیه نباتت در کوه
بسات مثلاً در جوی یک نوع شوکا و بناد و پارسه و سیم میروند چون رأس الاغ با این رنگ و کی و رنگت
لند و پنج حال چیده و سبزی آردی روان نمودم و شش از یک سس الاغ دیگر باقی مانده است که اگر از حیوانه خوشی با
شمار خود نموده کاری از پیش نگیرد و بی شکول طباقی من شش حال اردو پارسه ای که باقی مانده است بصره رسید و اگر
برای کانی پارسه دیگری باقی مانده است اگر شمار اندکی از دست لنگلی بخوابد ممکن است همانا می درازد و شش سیم که اگر
از پیش سیم به بصره سلام خدمت قیام و تسلیم مصلحت آن کوکری منی شانه فارکوار

در این جواب بر تقدیر شریف و دقیق میگردم که تحقیق آن بی سیم چه فارکوار در کاغذ خود نوشته که کانی کی دیگر
باقی مانده و از آنها جز یک است تا غفلت شده و دیگر که بخوبی شش سر باز چربی و بار رنگانی که تغذیه با صد و پنجاه
دولار (معادل هشتصد انگلی) ارزش داشته و از ساخته و قیما این فقره دلیل بر خون او بود برای تحقیق
ایحالات بصورت و عازم شدم چون کانی را دیدم غمخوار از دور روی قی از پسین شاد و نمودم بعضی آنکه فارکوار
صدی مرشد بنده جانی را روی نزار بسته دمن آمد و در ابتدا بختی حالت می شده و از شدت تغییر لون صورت و او را
شانه فرزند را به نورو قابل شاد و از آنجا که مایه عازم ساخته بودم کال جلدی چاکلی غمیت نموده و چهل و نوری
از صفت کسان در وی شوی و یکشت اکنون با رنگی پرید و اعضا میزاید و زانوهای و اعضاء بی کالی از حالت طبیعی بر شیب
پس از آنکه خیم را بر پا نمودم فارکوار را بجای خود برده و سبب خوشی او را پرسیدم می چرخید باعث مرض او شده بود و دست
و چنان در وی احساس نیکو از او پرسیدم که چچ حساس در و در پهلوی است خود میگوید گفت آری کانی غمیت که می
در و میگوید ولی دست به سیم پرسیدم که کانی چنان چه میگوید و نفس کی یکدیگر گفت باقی است نفس من تمام شدم
بعضی سسالات مختلفه کانی را کردم می جوابش بگفتی هم و چرخ که بیشتر سبب و شش شده و آسایش او بدست
من از تحسین این طلاق است بعد کانیهای طبی مختصری که در دست دهم نمیدم که در من و خصوصا با امکان است سبب

ناخوشی که و طبع و بیاضی علامت دیگر آن مطابق نمائید شش بوض که در سینه صفت پیدا شود و سبب علت ششها که
بالکس فارکوار اشتباهی زیاد و بی مغز می نمیداید شد بود و معالجه او بکلی درمانده چون که در دسر از دور و کمر میزدند و
بینه را از دور و پنجهایی می چون فرغش چندان نوبستی لازم داشت و در حال دانی که داشته و امور شخصی خویش
پردختم کاغذی که فارکوار چمن نوشته بود و ملاقاتی که من اوده باز در سیم و شش و دیگر از او با خبری نمودم
و برای آنکه اطلاع صحیحی از سبب و اشتباه این کاروان حال مایه با سستی خود با کالیفت تمام بر او رسیدگی نموده و مطلع شوم
که چه چیز بصره رسیده چه باقی مانده است تبریک از قوالی را که روان نموده بودم باز در خوراک چار و پارسه پارسه و
بل سسره آنگاه کرده بودم و پارسه را که بعد از مدتها وادی حقوق میبویشد و بود و بعد از مقرر نموده و کاغذی که بر
فارکوار را می شده بود تا بعد از انتقال تمام محتاج او را حاضر و بلاخط آنکه رئیس این قاعده می است اندک برتری سیم
داده بودم که کاروان مرکب و از سبب و نظر مرد و دلایع که بعد از خوراک آنجا رسیده است و سیم پارسه پارسه و پنج کوک
جوابات بل مختلف اللون سسره کرده بودم چون صد بیت و قیاس ماست با دیت و چهل شوکا (اندازه پارسه) و
عوض هر شوکا می میت چچ کوکبا (در این ناحیه اند و قیاس کل چند سبب است که با سست تغذیه سست با یکدیگر بود
نیم) جوابات و غلظت بند و هر یک کوکبا مقدار غذا و جیره یکفر است در روز پس دیت و چهل شوکا کفایت خوراک
مادین تا قدر یکصد و پنجاه سافرت با و نیا میبیش از صد بیت و ز وقت لازم نبود پس از روی حساب باقی می شین
صفت شوکا را برای رئیس این قاعده باقی مانده باشد و می و پنج کوکبا است بل هیچ چیز دست نخورده باشد ولی بعد از
تحقیق واری و کشیدن اشیا را باز کردن بر آیدیم که انیمه دست با تمام پارسه را بی جدت نموده و هر افر را سببها
در جبهه ساید است در طرف شش و دوسه و زودیت و چهل شوکا و شش و در جبهه مختلف اللون و از دوه و دمن پارسه
بجده باقیات بر او کرده بودم بصرف سسره و قهط پارسه کف نموده بودند آن قدری است که کانی اجرت اوده
بعضی را تمام حسیب خوراک خوردنی سر نیز خود نموده و یا آنکه دیوانه را تمام را بر باد داده است

بعد نظر حساب کاروان خود نموده و قیاسه مخارج این و کاغذ را به سیم نمود و دیدم که بعد مخارج چهل و سرفه و ظرف غذا و رو
یش از شش و دوش شوکا بصرف رسیده است بر من سخن گفت که رئیس قاعده سرتیقت و بر نظمینی در مخارج کرده بلکه
در صد و اوقات بل و دست اگر فارکوار را و نیا میبیش رضای خود سافرت نموده دیگر نیک شوکا و نه یک مر و ا

دور در این مکان رحل افست اندخیم کی زانجا که موسوم بکوشن می سپیازی و نمکی زمین سرت کرد و فرار نمود
 پنجس و فرساده خویش منضم نمودم در آنوقت در صد افات طاعت طاعت کاه از اسل این یاجه آدم علی و کت
 اوج در موع پسته و در کوه زلفای که بیت ساحل خوب مشهور بود و از تاعش از سل کنونی آب بازده قدم شیر بود
 وضع مری میگرد و از موع این پسته نکار مرداب خلوط صد خای خور و شد نمایان آشکار بود و پیر تحقیقات یاد و تجست
 بسیار برین سخن گفت کوشن از این دست به یاجه او که بکوبان زده و یاجه تا کجا بکوبان بود و حال کتر از پیش شد و طول آن میل
 و عرض آن چاه و میل متین شد

روز دوم معان غروب که اگر اکت بنزد زمین آورده بود کفتم سبب از نواز پیش هر چه برکت سببی داشت و نیم
 فراگرد بود و لیکن از کثرت خشکی افتاده کی در سبیل مجاور خواب قدم بود هر چه خستم و از انبار خویش متعرف نام
 شد عاقبت از هر کلمه نمودم ماند ساینده باین در زیر غل و بخرید آورده

در سس از افای یکی بواسطه کوفتی بود یکی سبب آری صد غار که از باران در میان شخص اسطه ضعیف است و حرکت
 و کثرت خود را از تخمیه پسته ای باالی رود و ما خود به مثلاً غلبه چهره از جسد و فاقه را در خود جسد نموده و مثل
 اطفال خردسال که زاری آغاز میسود و برای ثبات در دل میگرد با آنکه سیادت بخت را در مرض قلاب و خطا
 در آورده و فاقه شام میدود و منرا میکت و ترا که که آشپز بود و آنی نکند که از وی نفس دشنام نشود و از زخم زبانی
 او مجسمه و نباشد و باز زده و صد و نیک از جسد خود بود که بچک جرئت نزدیک شدن با ده مشتند و به زانو و کمر زن
 بودند بواسطه دشمنی لایع و بهم از جبهه راحی خود و نظریست قار که از چنین مناسب دیدم که او را بر او بر سر دم و به یکی از
 رؤسای امانت مجاور بسیارم و باز زده شش و خوراک پر شک او را از غله و پارچه بکند و درم چون صفت ناتوانی و بی
 بر طرف شود هر را یکدیگر پیش گیر و بهی که در خواست بود

پانزدهم و چون موقع نماز شد کفتم نشاء و قار که از اسطه و بند که مر نماز خشنو چون آمدند دیدم که او قاش
 نخ و چه دایان بر منده خفاست لی از آن بخت نم نمود و مثل میله با آنجا عمارت کردم آنجا عمارت من عسکری
 نمود و روی خود را از زمین بر کرد و اندید چون غیبت دیدم قشای کفتم شرا چه شود و تفتیش از صیبت گفت وضع رفا
 شائب با به صیبت چه بود چنین گان میگردیم که برکت از راست کلابی عیبه است هر کدام دارای قدم

دشمنی جدا گانه به سیم حال نیم که هر روز بیدار شتاب نزل بنام مراصل غی کسیم و یکت الاغ جم جسداری سبک نام کتی شد
 بنام که راه غریب رخ ریش گرفته بودیم از این سافرت غلبی سمر و آسوده تر بود من و ی بجانب و دو نود و کفتم از بد و این سافرت
 اکنون کدام یک از شما لایع مخصوص و نو کترین آشپز شخص نشاندید و در نظر که از دوستی گرفته ای یا از شما صراحت
 نبود و علی باب و آشپز شما بگردن عالم و سرباز های اردو بوده و چه بسیار در خوراک پر شک من بشا بوده اکنون ان غایب
 کم شد و ندیدنی چار بایان دست غار که اگر کجی گفت شد و بخت ریش از در زکوشان منم مرده اند و این عده غلبی که با
 ماند و تانصیف نام و اندا سباب و آشپز که لاغراصل و نقل میسود اکنون زمین نه و با چشم از فایده و قیمت آنها
 بود از نیم از این چند ریش لاغیم که باقی ماند است را به ج فایده و محلی خواهد بود چنانچه هر مری پسند و عفا
 گفت خواهند شد و باید بعضی آنها حاکم ای جدید جیسر بنام اگر اسب الاغ زیادی دارد و دو بدن شایا و یکد نیم
 حق باشد و ولی با خیال انوش از من چه حق که دارد و یکلا و چه خد خود را نید اند و جای خود را کم کرده یا هر کس
 اقدام نمیدنی پسنداید و اجر میواید صد و زخمه و جسد و سوار کند و در صد و این خورده پسنداید

پس از استماع اینکلمات شاد من گفت بهتر است که مرا در حق نمائی که بیش از این طاقت صدور و حتمیت کفتم چه ضرر
 منم بابت تو را نمی شسم بیدار و از نموده بوی کفتم که این شخص خیال اردو از ما عمارت کند نیمه را و کجی کند و سل
 و بسیار یک متعلق من است پیش من آرشیا یک متعلق با و دارد و با خودش دوستی و دو پروا از آنجا که خواهد بود
 پس از صرف نماز قار که از کفتم که از وقت چار پا و بار کشان قوبی طلع غیبتی حرکت پا به هم برای تو ممکن نیست و بکلا
 در این محله انسانی از آبادی نیست پس هر کس که ممکن شود باید به من هیچ گفت و در کی از این مکان خود را بجات و نیم صلح
 دانست که ترا بر ریش کی از قرار مجاور بسیارم و مخارج ترا بیا و نیم با کمال راحتی در غل حایت او زندگانی کنی و است
 بهتر شود و راه رفتن چاک شوی آشکارا هر را یکدیگر خای پیش گیر که تو را نمائی باشد حال غماری اگر نصیبت مری پذیرای
 و خیال مرا در این صیبت میدانی که چه بهتر و الا هر چه تو کوئی چنان کنم چون این سخن بشنید طوعا و کرها پسندید و بر روی
 من آفرین نمود و گفت هر چه تو فرمائی من جوابت را از خود را می باشد پس از در این صیبت دیدم که کبیر زندن آمده آنها
 داشت که شاد و با تو حری دارد و بر حاشم نزدی رفتم دیدم که از کردار خویش آدم و از گفتار پیش پشیمان گشته است
 مرا دید از غیبت و سرساری سربزرا بکند و باز بانی تانصیف مندرت نمود و التماس کرد که از خطای او چشم پوشم

و در آنجاست خود با استقبال نایم بن و کفر اید و دست غریبش را پذیریم و خداوند را قبول نمودیم که از این سخن مان که ما
از شنیدن آن شرم آید

چون شب شد و ساعت آب در رسیدن کمان صدای شکی شنیدم و کوه را آن از قبال چادرین گذشت سان بر اسان
روان را می خود را برداشته و از چادر بیرون آمده و درختسیر را از برآدم و آخر آنرا در محکم شد که این صدای چادر را
آمده است چون در چادر و می شدم پرسیدم که گیت که در این خیمه تیرا از می بیناید اما نشا و خود را جواب داد و سوسول
مرا جوابی نداد چون نگار طلب نمودم گفت من آب دم اید است بنگار که ده و سیر خالی کرده ام ولی چون ننگش را
برداشتم دیدم که کم لول آن کرم است هم در دهنش و سوسول را با بر و باقیست با کفر از فرار شده را فله صدای
نیر از چادر و بر خاسته و گری ننگش نیز و بلیست حکم که تو خود در کتب این مرده از جواب این دلیل بلی شد و ناچار
اعتراف بصل جوشن نمود و گفت در خواب دیدم که وزی بهت چادرین پیش میاید و صدای که من از ناچار نفس حفظ خود
نیز نمکلی بجانب و خالی نمودم چشمه این آه رخ نموده و اتفاق بزرگی واقع شده است کفر صبح ای صبیح بگویم که رسید
نیز خطا بدست خیالی پسند از و دیگر از این آه صبحی نه اشم کفر پیش بود گفتن که بخش استماع این سخن من گفت انیز و تر صدق
نموده است لیکن قبول این عاقلی از کمال نیست چه غیر در عرض اده هزار و سیصد تا رسول الوصول ممکن به جبهه ای
این خیال شوم قصد مشنوم خود را بناید

روز شانزدهم امر حرکت شد از حیلکه که در مغرب آو کوه قشقه بود که گذشته در جنب اقبال بسیار دیدم در این صحرای
با کوب آب درخت نمر و بسیار از درختان را در مختلف و مید و قطره و از قلع زیادی رسید بود و در مجاورتی
از غنچه سنگهای بزرگ برخی اشجار و گیاهات بسیار عظیم و بزرگ و دارای حصاره و دیوایی و ملک که اندک آنها را دید
و دیده اند نظیر که می بودیم شب شال غریبه و شرف جلوه سی و یکی بلیست و گیت در شال شرقی رشت خیال رشت
رو به مشرق بود پس از آن از پی بل مسافت با حلال و دمانا شب رسیدیم که چرای آب داشتند و در بعضی از آنها
نخل ندر بر برگ داده بود و در حال جوشن آن میوه های زیاد و زرافه های بسیار و در حیات کوه جمع میشد و در
بار و دانه ها و از درون و دانه که چاکت شکلی شده اند خیال این رسید اما چو آن در این نقطه چارای فراوان می دید
و از آبی مسافت نزال بود با کمال خست و خستگی از طی این مسافت طویل بار و رسیدیم در زیر درخت خیمه بزرگ

شخ آتی را دیدیم و آن شخص عاقل عرب نیک آدی بود که از خوبی خدمت شایان و نسبت خود صفحات قبل اشاره نمود
چون مراد پیش آمده بسیار با هم راجد و شفت از ملاقات من نمود و گفت وزی چند در این نقطه توقف کشیده ام شخ که خود
و چهار پان آن شود و پیشانی که لازم از چسبیده ری میاید و اگر حال شایان لازم است در این مکان چر کنید بعد از آن
و دیگر که گذشت بهم حرکت نموده بصوب آو گیت لازم میویم انشا الله قبل از شب و زبانه گان خویش رسید از فرار گیت
در این نقطه تمام نمیداد انواع آو دود و دود و فرست پیرو روغن و صل و آو و انواع قنولات و غده و غیره در این سیزمین شب
میشود پس از استماع عقیال از شدت جد شفت از خود بر شدیم چون دستم که بهر آو آیم چندان کثرت از و گیت
خدا را یا شایان را دیدم داشت میو شصت و ست مرم خود را که شش ده و در میان رحل قامت انداختیم چون بخت
روز بود که خیرات را کوئی آید و گوشت شفت بخیر دیگری یافت بودم که صلاحیت اکل و شست باشد پس اسطبل کلید
خفیف شد و تو و باغچه از دست نه بود چون در میان که نصد و خشم منغ و شیر و حل آورد و لوبیا و روغن افت نام کلا
بعد و در بخیر آن قامت دم کفر از تقوی نایم در صد و صلیح صد و خشم خدا میاید و تقوی نه در شب
دوم و چون چند شب از این غله تا مال نمودم بر بنظر کارگر که گویای بقوه و رحمت نمود و آنچه از من ایندست بپ
خدا ناکولات کم شد بود و زیاده داشت

این بود که دارای بیست وادی بود که تمام بتجارت زندگانی مسلمان و قیمت مناسبی بست میاید و بنحیث شدم که در میان
فرا کوار را بر رسید که مردی و بر و صیقل قمار خوش وی بوسم که که بپارم چمن با و انهار غلبه نمودم کلا
یک از من چریت لی انهار داشت که بر آن شکلی که من از برای موافقت خدمت او در میان کلا چرید که شخص بزرگ
تکم میکند و زبان را می بیند و بهم از زبان و چری بنحیث معلوم و دیگر چری متغیر و بانک تسامی در کار از حالت طبعی
میشود اگر تر جمی از برای و بین میاید که هم موافقت او را کند و هم بیا تش را با باغچه کلا چاری و اسل را با تر میو شدم
جمع کفی چنین کنم آنگاه و بهر خواسته می گفتم که در میان سربازان بخیر انتخاب ناک انگلیسی اند و بکار بسم که تر جمیت
مر جمی قار کوار و از این کن که در میان ناک گفت بچیک از سربازان این امر اضی خواسته شد و بر فرض که بچیک از سربازان
قبول کنند پس از رغبت از انیمکان فرار نسیار نموده و مکان خوش میروند من حرف و راه قبول نموده هر یک از
سربازان را در خلوت خواسته تا با آنها بچیک از انهار نمودم لی تا با آنها بطور جواب اند که این امر اضی خواسته شد و طوط

لغت جاوای بگردن خورشید و خورشید را در قافه کارزار در عرض راه بسوزانم و نکرده اند چون
 بچکیت را ضعیف این امر ندیدم ترسین و هم در بی ترجمه ها و من قبول نکرد و لهذا ترا کوی بجز آن خواسته به هزار زبان
 تلقین و دو عدد و چهار عدد قافه کارزار کردم هر چه را به وانا به نمود از وی نپذیرفتم و بهت ترجمی و از این بر کرد
 پرستم و با ناله غار جیشش به این و نفر جابرا لات پاره های نخله بزرگ ده داده و خود او هم بهشت فرج بهوت است
 و یک نکت با لوازم سیصد نفر آن نیم من جای و منی از حساب آفات غلبانی بدید نمودم که در عرض زاین و نفر حتی افتد
 و بافت ناید و این بسیار از این لفظ از خود قبول کنند

بدانند به علم اوردی و منی که کرب از پانصد نفر حال شده نایدی از خندم و چشم و در نزدیکی اورد و زده و این قافه در
 بود از اعراب ایالی و از انبوهایی چون رود مرابین مکان شنید بین من و او و اوردی فیتم بنده نام من چنان
 و با بنده قوی چون بهشت از بر دی من پیوست من لغا روشت که اگر چارایان شتافت شده اند و الاغ لازم دایر
 هر چند راس که بخواند که است بشا بهر ششم از صحبت او کمال شهنشاه را حال نموده و معجده که بر تن زاین عرب غیب
 کرده بود و بیشتر حرکت کشید که احترامات لازم او را بزرگ و من بدل ارم و بچکیت از شتافتت را فرود که از خیم چون تمام گشت
 با خوش بود و با مردنی خف و با کمال میل قبول کرده و از وی بسیار از لغا روشت که من می صحبت و با نیکو با من خدا
 حافظی کند و با کسر نزد من فرستد و با کما و با و را پیش گرفته باشد و با و خورفت و قافه این عرب غیب بهشت
 بخود بسیار شایسته از قافه این سلیمان به شکست و دم می خوشنخیز و منی عال دنیا با فاش و دم که صدمه بود از غیب قافه
 بر و دوازده نفر آنها را قافه ده و اوجی بی جبهه خود نمودم

رشته جبال را به اگر به شتافتم از سطح آب به با مرتفع بود از دست شال صحرای و سبیر که از مغرب و کوه قش و به خود
 ساخت خوبی و نظرد و قافه با دو اتار بشمار که در دست آن افتده آنراحت را شکست خد برین کرده و از برای
 شال را کانی بهتر از آن بود و در قافه این رشته جبال چکما می فراوان و راضی با قافه فی زار زار و یافت میشد و در دست این
 گاه در فراوانی پوشیده در چار بود و شاه و در ویت این جوبن خط و یکدیگر بشید و غامای نهالم طبیعت را قوت جدید
 میداد ولی نظر نگذار و بشکوه نزد دست شال و مواجد و بهت و خند بود و این قافه کان بر با و غمران با و بسین آبها
 صافی بود که قافه مختلفه جاری و بهت شد و بولک صافیز و در طبیعت و لگت این رشته آنها سراب با طراوت و شایسته

بوی فرج غش این بار حساب است و بود و آبهای صاف و کوارای آن بب تقویت جسم جان سبک و فرج در این
 طبعی نه و عظم را چنان نبرد که کفایت بهشت نهان مان است بر روز پس از کوشش غصه خانی میل غلبه را میاید که در آن
 منزل مساوت نمودم و بکین جرم میدوم نام زمانی این حبس مخوف و مسرور بود بکین بی عیوب را مذهب به شتافت
 آنچه خسته بود و معروف بکوشن بزرگ که کجا و از نزار در هر چار دی کوشن نموده و دو صد و صد در وی بدان قافه منبوه اگر
 مسوح این جیوه را چندان در شش در وی بود بکین قافه مسوح و مذهب و یکت غیر از آن چنین سطر بود چه که است نظر و نند
 بسیار این شمره بهر صابر با نهار برساند و طاف بر قوت نام بهشت

پس از کوشش بزرگ و بهت شد و در هر چار دی غلبه بود که کفایت از آن رسید و پیوسته از آنها و وقت و بهت بودیم
 که با در قافه خواب هجوم آورد و قافه چار و حشمت را مذهب سازند و تمام ببلند و از آن قبل مورچهای سبزه و در
 بلکی مار سحر و جملگی شش باخته بود ولی در این مکان مورچهای سبزه و نادر و مورچه قافه و نیش

پس از سده و زقافات در این سرزمین غم حرکت را جرم نموده و خیال و شتم کسیر به تومی که کی از دات و لگت است و بیم این
 منزل را پناه و آگاه که کجا و چندان ساقی داشت و پیش از چار بیل بود و در این منزل موافق قرار و پیشین بایست قافه فی و شخ
 قافه و چار چار کاروان و از آنجا پسلی با قافه شتافت و با قافه هم بهت که توبه عازم شوم

فصل هفتم

از قافه انکار خاله به کوه طاهر

روزیست و نیم و نیم تمام قافه در قافه جیب شده و در راه که شتیم و از این راه که از قافه شتافت که شتیم شرب و کوه
 بسیار بود و در شت و سبک که رشته جبال و از کلا را از آن لگت جدا ساخت و سوم است با نام را که کفایت فی بای تیخ ولی
 و در میان این سرزمین آب شور و در قافه این کلا را با کال جلی میاشاند و آب طبعی آنها تر جیوه و ولی با لگت و قف
 زبانی سینه اند که چار با ایشان آب کوارا میاشاند و چون من از خطیب بخیر بودم موافق مسئول پس از رسیدن منزل
 الاغ را آب داده و این سیران است بهجت که بهر شتافت از با قافه کان جان و در برده بود و از آنها میاید این آب کوارا
 از پاد آمده و در بی گذشت که بچر شتافت شد و چار راس دیگر به شرف بوت شد و آب این خطیب صبر البول
 چارایان شده و آنها را لگت نمود

مرد بزرگ و متمول و مرغیت توان خلق چه در شغل با و بود از این مکان عبور نمودند و بصیرت کامل در حق او پیدا نمودند و با هم
چهل و نوبس (صد و بیست و پنج بار) حق جوهرین به او دادند و عرب به یکت و از دود و تبس یاد کردند و اگر معتقد باین قدرت
که اما ناگهان غلبه بر ایشان نمود و بر او زاری کرد که اگر یکت از این جبهه ای مخصوص برتی میخورد و خیمه خراجه ای با کار میباید
و کمتر از شصت و چهار و نوبس مکن نسبت از آنجا قبول نایم

پس از استماع اینحال آتش خشم و غضب من شد و هر که در پیش رو بر آوردم که اگر در بیت نغمه بختکامی و ولول بودی
بایر و بیایندم که کلام یکت از ما بایستم باج و خراج دهیم ولی شیخ فانی فرمایش من آمد که گفت بلند حرف نزن و بیعت من
شود که اگر رئیس قوم گفت شود بر سر ششم آمده و با مصاحف از حق عبور و دعا خواند و پس باید مثل پارچه را که از آنجا است
با و به هم خود را متخلص سازیم و استماع غلبه خود را اعلام کنی و بخت و محض اینکه حال ما از غلبه مطلع شود و فراموشی را نبرد
کار خویش را بماند رفت تا چار با اسباب اسباب خود تسلیم الی آنکه گفت خوب است چون حال چنین شد دیدم چار مصفا
در دادم به توبه نمودم که برای پارچه را بکشاید و از شیخ فانی خواشتم که کم که پارچه انتخاب نماید که بگوید رئیس خوش آمد و صدیقت
فرع از برای می خواهم نمودم اما شیخ فانی در دعا میکند حال پارچه با و می گفتند و از دود و تبس کلمات و را میکند و در حضور
باید معتقد باین قدر شد که چون همراه رئیس غلام کامل کعبت افروخته است و بخت بکند قدری را برای آن جارت را برآید
و آلات کشتی از پیش از این مکن نشدند تقدیم شود خیال ندارد پسندیده و آن غلام با سی و دو نوبس نزد رئیس و از دود و تبس
پس از زانی نامورین مراجعت کرده و پارچه را از رئیس فرموده بود ولی بجای قطع وصل نکند و دود و تبس و تیس و یکبار
رشته جواهرات بل ازین دعا خوانده و دود و تبس و یکبار از آن و عرب خسته بود

پارچه امیر که از منج هست و تهنه نموده و تهنه تهنه زدا و افتاده است و علی جواب از ادعای نوی رئیس متغیر شد و شد
باده نال نمود و از بیت فرع پارچه را از آنجا خواستند و بخت فرع تهنه کرده و نزد او فرستادند و پیغام دادند که پارچه را
که نزد شما فرستادیم باز پارچه ای بسیار اعلی است و نظیر آن که رسید میاید و بهین مقدار که گفتا نماید و دیگر صد و ازین
برینامید ولی رئیس چون شنید که این پارچه اعلی است مانند آن که رسید میاید و اصلاح و حسد نمود که باید غلبه پارچه را بر
از همین قماش میاید و حاجت جبر او تهنه ها و قصود خود را بیل شد خلاصه صد و شصت و شصت و شصت فرع پارچه فیه جبریل
مرکباتی و باز زانی و اینک و بیست و شصت فرع از پارچه ای بسیار اعلی از قبیل ریحانی و تهنه آری و دوا برای رئیس

تقدیم نموده و در رشته وارید بل هم سر کاین بسیار با و پیش کش نمودیم از دعا و نوبس و نوبس است و بیست و شصت
روزی که کعبت و تقیم بود بهیستی از این مکان حرکت نموده و بخت مغرب پیش ویم در شب پنج رأس نالانها بواسطه
شوره و دریک خود به دقت شد و ازین جبهه سیح زمین چال لم زیرع یافت میشد و تمام از ضیقت نزع شده بود و در هر
والت بسیار شکر و سیکر و چنانچه از تهنه میامیر که تهنه کلاه تهنه و از بیت پنج ده دیدیم که چنانکه این تهنه از زنگ و نظیر چندان نال
زراعت نبود ولی از تمام مالکی که عبور نمود بودیم این را زخمی حلقه زرد و پخت تر نظیر سیاه چون آما نمود و رسیدیم
که قمار ناشایان این سر زمین شدیم که با بل غرضی نظاره میامند و بخندیدن و ضربه زدن و شول میشد این و هر یک
همراه من بودند چون کردند و چار جان نداشتند بود چندان صد و هشتاد و نوبس انقوم و از آنجا فرستادند و ازین مسکرو ولی
برای من خریدای ایشان از دعا میکند و بسیار از او ذلت داشتند و پخته و منج بودم

رئیس این جبهه مردی بودی بسیار قوی و سبیل و قوتند و بی سبب و خردمند و بر چهل فرمان میراند و قدرت و بیایه بود که اگر سر
نخوستی از صد و نود و پیش از حق خود طلب کند با کمال سولت و بر اهلین میگوید که چار و نوبس پارچه از هر یک از ضیقت
و ازین کمال میل و آهستان آنچه خواست و تقدیم نمودیم و برای و زبید کار و از هر یک حرکت دادیم چون شب بر سر دست آمد
شیخ حاد امر نمود که تا مظهر جیب کرده و زدا و حاضر سازد چون به حاضر شد تا مظهر را خطاط ساخته اظهار نمود که
کبران کوزنها وای ایران آوایا یواری پوشندارید و بیانات مرا گوش کنید و باید حرکت نمود و از آنکه بسیار بیچاره
و غمی است از برای راضی فغانی و شنیدار الی یگان در انجام آمده شروت و کفایت را دیده اند و محنت که در بعضی از نقاط
از اینجایی شد و بر سر تهنه زبید و شاید که حاصل بختی غارت نموده و شمارا هم غلام نمایند پس بخت حرکت کند و
و نبال هم باشد و درین حرکت نیز لاخط و مراعات مرضی و افعال خود سال فاند را بهیم نمایند و دوزن بخت نموده
و زرع خشکی از خود گشتند و از رضا شاهین بود که سبوق با غلبه باشد و شاید خود را دست میداند و سر طاعت
آوده و متغیر شد

از آنجا نمود تا قاتی با یونان که اردوی اول در آنجا قیام دارد و بسیار دور و دراز و سخت و باید داخل حمله کنیم و بران
در حلقه خار دارد و افاق و تبس و شبی بسیار از آن عبور از صحرای وسیعی نمودیم که در او ایام تاب و آبدی بود و حرات
آفتاب غمی که کشتی زمین جهم شد است بانه از آنجا شش شش قائم بودیم که پنداشتی استخوانهای آفتاب است با خنجر

عاقبت بدانت قیام بران رسیدیم این است اسطی که ارتفاع و علفهای منفع زیادیکه در اطراف آنها رسیده بود
 بودند و بافت ربع میل دور از منزل رئیس این است منزل خستیا نمودیم هنوز فراتر نرفتیم که در نظر بوسیان این
 نزد من آمد و سوال نمود که درین اوج کین یک یک چه میاید بنزد من بجا بکشد ده بودم که با برکی در ایشا راه او رسکوت
 نمود و گفت یک کوبیده انار ویده ام منقران ساخته و منرا آنها را کبودن شادمانه خند و قیمت آنها را موافق حادث این بین
 از شاخه اندک گرفت چون غلبره کشیدم از جید آنها مطلع شدم متعجب شده دست بلاق بردم ایشا را تنبیه نایم باز کرد
 فریاد برآورد که دست نگذار بر شاخه این شاخص بی دروغ من آن سیاه چار و قیس پارچه علی بدی چون چنین میگویم
 غیظ نموده و از سر سیاست این و سببان که شتم و در بعد گفت نموده و این نکات برای من واجب و زبراکه در این نزد
 بر محسوم دم نوبی تیر و در حایضی تحمل زخم بود که در کفتم می نشی و زخمه یک کوفه بر او شستم
 اگر چه رئیس است قیام بران مردی بود و شش منقر و منقر بود از دود و فرج پارچه که حق منسوب بود او هم قناعت نمود و لی
 و تابا شش مردی بود که پیش ایشان برقت و قناعت قناعت کراستی داشت و به کام عبور تا فقه چارم برسد انبار
 دو نفر از حاکمان و باریکه داشتند یک کت و در دود و در صد صاحب محمول و قناعت حاصل برآمد که کمان سر بران از عقب بسته
 و آنها را منقر ساختیم

بیار یک بشت و تیس و انونو

باین کی دیدیم و نیا بود که بک سلطان پیرا پر بود و کل بسیار و می و افند که در انیسنه زی را می فراوان بود و کل
 و کر که در زرافه و کورسته قه زیاده ای انیسانات یک در انجا بکن داد و داشتند صبح زود و کل این کل شد و پیر
 و باعث حرکت در کل چینه آب شیرینی در سایه دختان صفت بنا نمودیم درین نقطه چنین معلوم شد که حیوانات وحشی نیا
 جمع شوند چاره را و منی علایم یکرا از آنها دیده شد پس از آنکه کمال رخ کرنگی و شکلی از خود نمودیم و قناعتی و درازا
 شیرین پر کردیم و در باره قناده و در سایه دختان نیز قسم گاهی در داخل نینس را با کاههای تاج از آنها بعضی اوقات در شب
 خیلی روشنی و لحظه در تاریکی دختان نباتات جوهر بنیوم چون غلظت شب عالم را فتنه گرفت در درون کل را در دود
 مبر بریم و جزا فاعلا و طراوت و کلکی انیمکان مظلوم بود و من چاره خود که قناعت بنا نمودیم و دم چون منسج صاف
 حال کشت و باره راه خود را در داخل کل پیش گرفت و حرکت نمودیم بواسطه شاخ و برگ دختان فتنه غلظت انغود در کل
 نموده صدای خیر و در انصورتا دار حاکمان و صاحب کف و شکوی االی قناعت شنیده شد خلاصه شاد را یکی از حاکمان
 زمین افتاده و پس از چند دقیقه راه برای یک بر پیش گرفته و عالم حسیو را برود و گفت پس از کفن و دفن می برآید
 پیش کرشمه و چاکت علی منازل و قطع مراحل نمودیم

چخاعت فلهامه باره و قیام بران رسیده و منقر عشن نمودیم مزایع بر حاکمان و سیح در اطراف جانت بر می بود که کم
 نگین این سرزمین از دود و در جبع شده و بهماشای آمد و کثرت حیت با نازده شد که یکرا به راه حرکت باقی مانده بود
 تا مانگاه و بر صورت لیسای می نمود و در این خصوص تخمینا میسند و چون قناعت یا دیر و بهمنه نمود چون هنوز حیات
 انور در ازیادیم شد متعجب شد یکی از آنها که بیشتر دود دیده نمودند خود کشید و با شادانکد دست داشتیم در
 نخستین بارین چون بخارا وید حب کشیده و در عیسو را باز نمود و لی انفرش و ششام کوتاهی کرد و چون و باره
 بر سر راه میانه شلاق را از زمین و بار حرکت داده مانند کفشدان مدبر یک بطری میزدیم

پایه را پر که در قناعت بود و در رئیس بزرگ تمام االی او لگت شمرده شده و قناعت زیاده ای بسیار طریف یکدیگر
 پیدا نموده و با وجود این قدرت و استقلال خود را می شنود و بوسن می لباس عایای و با فرق داشت یکدیگر
 گفت کثیر و در زبردست چیده اش مشید نوشت و در دشتان ام چوب لی را کف انیمکات بران حل بر بی شوری

داشت چون نجه با از او ششند چادر خود زده و چتری گدشت که مجد ذات ب اگر ف آتش بخ تانی خواش نمودم که
 شج حاه را از کات من مطلق کند و حرکت خود را بتوقی نه از د بکده شراحت یکت و زده و خود را نکند بطور مستقیم
 قطع نب شود ولی شیخ حاه بلاطه انگیزل از سایرین آوینا می رسد و پارچه ایشان اتمیت مناسی غیر و ش بران
 این خواش قبول نمود و این امر نمی گشت جواب داد که بر این طر موزون گو (سفید پوست) نیست و نم کرد
 نایم وقت خم و راست سازم منم چون خیال دیدم برای و پیام ادم که منم به استخفیم که بر این طر من شما حق
 نماید و بعد از دو هم مرد ملاح دارم که توانم تنها اجسد خود مسافرت کنم ولی میدانم بچه حله شیخ که در تن
 رای و او صبح حرکت نمود و حله هنوز قلاب طلوع نکرد و که بخوردن که که شمول شد و قابل از نظر حیات
 از آن خودم و هر قیادی کرده باز که زیر سپیدی چو این و عقیده سایر با سپاهیم بکی تر شد و مثل این بود که
 در آب فرو برده با کم حالت خم و در خوب دیده و از در داینگه دست پرتو در و بود پسته و مرغ و خدای
 خوش و اخلاص دیدم و همین در سپیدی ابلات متحد و سیکی دنیا که لا چای در من فرشته بود و جدب نظر سلطان
 نیز از او را که در شار الیسل بدین نوع و این شخص در آن ارباب سیاه مشهور و معروف بود بواسطه آنکه تا او را از
 باستان میر دست او بود و خیلی ملک و سهرای نموده و در تن و سپک تم تعریف بجه بسیار از این مرد کرد
 خود که موسوم به مافرت و در چای ای نهیاست کرده و در این باب از سخن آمده و در این اسطفا نیا موباشین
 سلطان مقدر و محترم و ملک است منم بسیار ایل و یار او بوم خلاصه چن چادر من اقل شد و متع و در تب و
 اسبابا نیک در چادر بود و در بسیار شج و غیره ساخت شایر کشتن می زد و شش نینا و در این باند ولی و داخل از این
 پیرت مشرق و در بکده و تعب بود اما که پیرش ادب نام و بر از بکیش مطلق ساخت تا شش را به و خود و حید و حید
 با نظری و قین ششای آلات او و ایک در چادر بود و کز کانی و یک نیز آمده و بالکات کجای من و او بسیار
 نیز و دکانی و کانی نزد یک پیرس من شد و از روی تعب تا بنامیکست بعد بگوشت نشسته و گفت تیز و گوشت
 بزرگیت که از ملک خود و ششای و ملک آمد دست پس از آن مرغ غایب ده گفت نیدام هسده شام سفید و بایه خن
 بعد که و حیدری مرا از سر برداشته و بر سر خود گذاشت و پوسته از ملاحظه آن در خط و سر و بود و منم برای آنکه طر او
 شمول سازم طایفه خن از د و تیره خود را برداشته و سرعت یک یک تیرهای و را خالی نمود و اثر از برای او شج

ادام چون طایفه را از من گرفت بدقت و را ملاحظه نمود و سیه را و رد که هر که ایالی و ملک حرکت قدرت نخواهد بود
 که امروز و کوم صاف ناید بعد از شکله و طایفه که رکیب جز را آنها مختلف بر یک نبوی جدا ساخت شد و با و نمودم را
 بر یک شش مخفی ادم و را ملاحظه ابالات حیدرین طایفه و جدب شش یادی ست او در شده است حیدرین مد نمود
 که گفت فریبی ایم فرستد و گفت اگر ما قابل میدانید بر برای و مسئول نماید یا و طایفه ششمان کرده و محتملای و
 شاکر شدم

شج تانی که تیرجی بیات سلطان مرا سیه و طایفه داشت که خوب شام در پنج خیری بطلان پیش ناید چه مادت این
 برای تیری شد که چون رئیس تم بزرگی بد شجی از اجاب و نایب از آن مکان ستغالی بر کرد و منم مطلب و را در
 صحیح دانسته و طر کا یکی بطلان تقیم نمودم ولی پس از آنکه این پارچه بدقت ملاحظه نمود و بر و در طول عرض از کرد
 قبول نمود و من گفت از برای رئیس قافله متول و تیرجی مثل شایع است که دو طر پارچه که بیش از دو کواشت
 من بدیده

خلاصه پس از ادای و از د و تیس شش حوز قضا می بین از این شکی بخرم خلی غریب شد و دو طر پارچه با چای آبل و سهند و
 و سلطان بر نمودم و سیم بعد خود و کار و سیمی چن غزل رفت یک اس کونفد فریب ای من فرستاد و پیام و او را که
 حالا شادمان سیدیده و قیر از پارچای می خود برای من بفرستید چن تار حسین دیدم که گفتد را پس فرستاد
 و خود را از درجه و تیار و حیدر برادری و ملاحظه نمودم و بد و وضع رفتار و بدیه رئیس و ملک نسبت من بعد از
 یکی از افغانی ملاحظه و صحراناری یادی و را و جسته شد و شمول بخوردن و بود اولی شک شکاری یک نفر
 از سر باران که سید اندازی خود و قافله یادی داشته و شش شک داشته و بعد کشتار و یون فشنند چون بر کشته و کشته
 و سهره آورده و طول کی از سر کشتهای تم شش بود و نظرش بیا

چهارم درون مشه بر حرکت شده و او بخوانید خنم و کوچ نمودیم و پس از آنکه میل طرف مغرب پیش فرستم و از بعضی
 آب شور جو نمودیم را و شمال غربی را گرفت و از موقع تیر بایک و ملک از او یازی جدا ساخت و بد که ششیم و پس از
 ساعت حرکت بگوئد که صحر رسیدیم این ملک در تحت یاست و حکومت او سلطان مکنه که است این صحر
 محض و ارضی حیدر و تیره خود و د و از د و در پارچه بزرگ این قوم بدید نمودیم ایالی و آوینا ناما ششمان

خانه های مخمر و غلیظ شکل مانند خام امانی رگستان از برای خود زینت داده و آنها را از نبال کا و اندو میسازند
 مردم این سرزمین بعد از نخل فراوانی میخورد و مخصوصا شبانه تا نادرستی و قاضی میند و اندامی مناسب هستند و چون
 بخی خوشکل و در اوست اینها بکلفت و پستی پهن شود مگر در برکس از برای ب و دان که چاکت و کثافت بخی
 باریک و قلمی بود که در آنها را بکلفت بمانی از قضا بکلفت با ختم جسد و بدن این مردم مانند آواک و انگشت سائر مل و طوطا
 این سرزمین خشن است بهنجاریت بلکه با قهای ایشان طویل و نازک و مانند ساق بوز است نه و طریقت است و کمر و شکم
 باریک و سری کوچک از این مردم زرد و جوانی مستعد و قابل بر نوع از انواع شتهای جهانی میباشد اما خیال و کوری
 خرمی قنط و کور و پاسبانی در آنها نیست بغير از طایفه خود و صلت نمی نمایند و خرمی نه و میگیرند و با نوا سطر را در
 خود را محافت نموده از دست بندگان زمان طایفه بسم اندر نشان خوشکل و بی عیب از تمام نقصها خنره و بر آورده
 پرست بن ایشان خیلی نازک و مانند پوست صاف و بوار بود رنگشان مثل خال بکوب سیاهی مرکب و زینت این نالن
 جادوست از صفت های برنجی که گردن و گوش و رخ و دین و لباسشان پرست یا زرد فال که به و شش و انداخته و بد
 خویش می چیده امانی و آرد به سر استخوان منتهای این طایفه عالم خرم

چون بر آید ویم حقیقتی که مردم می بینند و تماشا می نمایند و میانه دارند و از شاه و سلاج آشی بهی
 در کثرت بود و با ناله از دو حام و حقیقت نموده بود که پیش خود کفر نمایند این مردم تماشا آید و با شایان و کمری ای
 دارند چون احبب و آمد و مردم پسنداده و از آنها سوال نمودم که سبب این از دو حام و همه صیت یکی از آنها
 حرف را بجای ما سزا انگاشته اند که بی جلد کان که شسته و بخت من حله نمودم گفت این چهره خود را بخت میدادند
 نمودم و نظر این مردم که دست از ترس بر دارد و چون پیش بخت نماید و برعت هر چه تا تراره را در اختیار نموده و بر رفت
 رضایش چون مسرور و در دین و رفتار بر سرش خود مسرور و از عقب او فرستند و این نشانهای این قوم نه نشسته
 و پائیز و در من قنط و خطاب آورده گفت ای امانی و انگشت بکمی باشد که این مردم بعد است بر قنط و شخص مخمری است
 و در این مکان مثل سایر مردم بخریداری مباح نیاید است بلکه شخص نشاء و سیاحت باین بار و نموده پس بر نشاء و حبیب که
 اخراجات لازم از او دین دارد و سبب صداع و درخت از برای می خوریم نیاید و بگوید که بسلامتی خود و کارش
 از این باری و سبب نمائند که امانی تماشا می جویند و در گوشه بایستند و در این بایستند و در این بایستند و در این بایستند

نماید و هر یک از شما که از جاده خود پیروی کند و در ملک عمل نماید شایسته شود که فاش شده و متوجه او از نزد سلطان
برده و که فاجرات سخت خواهد کرد چون این مردم بایات و رهنشند فوراً طاعت نموده راه حسبر را باز نموده
و از ایاد و اوقات در گذشتند

پس از ورود به کابلی که در ملک اولگت افتد پیش از یک ملافه پهل حکم این یارندار و محمد آتشین و کنگا و تاشا
جمعیت نموده و با نژاد نزدیک میانه که راه حسبور و در یکی میگذشتند و شیخ فانی چون چنین درخواست بخوشی
این ماجرا که در اثر این شیوان برآمدند لباس پوشیده و نزد سلطان این یار رفت تا از رعایای و باوگت کند
ولی سلطان که ایمست از خود غیر بود و راه را که باید میبردند و بعضی که شیخ را گفته بودند این یار چه کار
و چه نیازی حاج ملک مر بهرت بری از نزد من و شوکارا و بدارت نمر جرمی از سلطان که مردی صالح و معقول
و پاکسی بود که مردمان و اولاد و در نویشند که گور از نزد خود خوانده و سابق بر روی آمده و آن وقتی بود که
حاکما و سربازان تمام حبله را فله با دم بن سزمین جنگ پهل بود و از شدت همه غوا بیسج صدای دراز
شنیده و خندند و چادر و دشت و شول نگارشن و زمانه و قایم خود بود و قتل آشوبانی و اولگت و آتاشا و تاشا
نشدند که باین قتل فانی این میامو بدست سکوت خوانوشی کرد و فوراً از جاده و سبیل آمده و خواستم تخمین کنم که سبب
این سکوت غیر منتظر بوده و ناکاه دیدم شیخ فانی بهرانی زیر در دارد و اول شده و وزیر مردم میگفت در این خطه چه
جمع شده و میاید و باین خود چه میروید غیر از شما همی که دارد و بعضی فرودش کوفته اند و میاید آمده و سایرین که جنت
از دحام میکنند باین سبب این فله حبه میانه چه زیاده چه زکده و رنه چوبی است که نزد مردم و از جمل خوش
ارد و در میانت این قوم بسم الله تعالی و طاعت کرده و رفته و در روز یکبار در این مکان معسیر بودیم که غیر از
پادار روی نگذاشت

فرا حق العسیر را هم این زیر عاقل تا پیسیده او پیش و غیر ثبات معمولی گفته و خود هم میگفت و تیرن پارچه
قاعت نموده و چون من چهار فرسخ اولیاد با پیش نمودم از شدت خوشحالی روی من شسته از میگرفت
بعد از رفتن از نو کند که به آوای نری سده کن و مسافرین بسیار نمایند شب حرکت عراب و کبر و گوزیا و کله و فله و چادر
من جیب شد و در بابی که باید خستیا کنیم کلاشن و شورت نمودیم اولین امیر که دلیل و رهنمایی آنها داشت

مسلط الملك

مردوزن او کوکو

الغالب بود و از بار بار و دکنه و ستر از حالهای و بار بار شاد مقداری بس و جلیقه های روزی نیم
 تنهای یاقی که لباسهای خارشخ نر بود بکلی مفقود و اثر شده بود و علاوه مقداری برنج و ظروف و
 بار بار چه او هم کم شده بود و در کتی هم جناس خند و خور و غیبت نازی بود این قصه منسل و اکو بود که از جلی
 او در می آمد و در این سرزمین موطن شده اند اینجا عت مردمان صلح جوئی بود و عمل زراعت و فلاح را بر جلی
 و جلد بر جلی داده و تربیت کرده و در آن وقت و قهار تبر و آهسته و جلی نیکو قطع شدی که کسی خیال جنگ با آنها
 خیال و طحال و کله و در خود را بنقطه غیر ممکن و غیر محسوس می بود و لای لور و شول و چون کردن آبادی آن بین
 و کله و خیل شوند و لای کلی طاعت کلمه از آنها و خود میمند چه هر چند خانوار طبعی رومی از خود و مطلق انسان میباید و این
 و عدم اتفاق انجوم سبب نیست قوت آنها کرده است

حال بایستی از کتی غریب نموده و صوب تبر لال عارم شوم این مکان پانزده سیلی کتی واقعه است شیخ حامد
 پس از تفتیش و جست و جویست بیرون از پس از این خرابیهای شده و با فاعله حرکت نمود و بسیار لای بود که بعد از بار
 تقدم جبهه و جلوه افندی نه حالهای و در کتی قوتی باقی مانده بود و در جبهه لای حاضر نگار بود

و در دهم ماه پس از سه ساعت و نیم حرکت به مقصد آبادی رسیدیم در این نقطه از این غیبت خیلی نازل و پستی نمود پس
 و تقریباً در برابر آن نازل و نیمی بود که در آنجا مشیری خود خورشید بسیار و محل مخصوص اقیقت خیلی پستی نمود پس
 مشابهت من از مرتبه توان بیک کتا پاره کیش زده و خاکست از زمین استند استماع نمود

پس در دهم ماه و در پس از غیبت میل ربع به کوزوری که آهسته این مانگنه انجالی باشد رسیدیم این نگار و کوز
 ضعیف و اقیقت که اکنون بر جمیعت آباد میباید و وقت عبور از این مکان آبادی آن نزد من آمد و پس از تزارفات
 معمولی خیلی اظهار تشکر و تمنا از من قافله من که پیش از این نقطه عبور نموده کرده و دشمنان آنها نموده که سر باران قافله
 شمار کجی که این با مجاورین واقعه بود با جلی ملک و برای نموده و باب غلبه منسج بار آنها شده چون قمری و
 ندیم سلطان بن محمد که از اعراب خیلی غیب و حرم خان بار دوزده و خیزه حرکتی از فرشته بود چون از نزدیک شدن
 مطلع شدند از من آمد و بار دوزی و دعوت نمود و چون آنجا فرستم با وضع سکونی پذیرفته پس از تزارفات رسمی از
 من در عرض راه و در رگبار رود قافله جلی باشد و بعد سوال نمود که برای من هیچ پاره دیگری باقی مانده است گفتم خبر نمیدانم

باید و راه بصرف فوج االی رود و در حین پیمودن میست چیز رگاز قافله که در این نقطه سافرت کنند و من
 حاج و بواسطه حرص و جوع فوق العاده که در خیریه رانی از ملاحظه بازگشت غم در انموده و تمام پاره های خیش را بصرف
 رسانیده و در وقت مراجعت سرگردان و محفل میبایند و این شایخ حامد وارد شده و سلطان بن محمد را تعظیم و کرم نمود
 دستهای و را بوسید گفت کیف حال است به پنج دقیقه آن و عرب شمول تزارفات و تکلغات رسمی شدند چون
 کمی گذشت آن عرب محترم از شیخ سوال نمود که هیچ برای شما پاره پستی باقی مانده است با وجود اینکه غیر پیش از
 عدل پاره داشت از تو را غلبه نگار نموده گفت خبری پاره که لازم است چیزی دیگری باقی مانده

بعد صحبت متفرقه بیان آمد من اظهار نمود که هرگاه کاغذها باقی داشته باشند و خبر امید نگار را سال از این بسیار
 با کمال رضا و رغبت بصاحبان خود ابرام رسانیده و چون مطلع گردید که کار کار با واسطه عرض انا خوشی و بسیار پاره
 من مده نموده و قول ادکار کاغذ بکرت باشد و بنواختل زحمت غیر از بنایا و در سپهر خود نگار برود از اظهار تشکر
 و انصافت و زیاده از وصف متکرر شده و پس از اجازه بجا خود آمد و هم در انجوع سلطان بن محمد یک جنگ
 سفید و آبیای بر قسم گرفت برای من ارسال داشت (این برنج سفید در این مکان بسیار غریب الوجود و باقیست
 زیرا که برنج بومی این سرزمین ناما فرست) طرف صحرایی از شکار چنان خیل که توکدشان ما باو ایل شد و در این
 ممکن شکار کرد و پیش من آمد و کاغذ و صابون از من خواست نمود ولی چون صبور از مرداب با قافله گامان
 اشیا را بجای فاسد و ضایع نموده بود خیلی عذر خواهی نموده و از ایشان مندرت خواستم چون کتی رسیدیم بواسطه
 مسافت بعد راه تمام قافله و کسل بود لکن کوز و رکم به کت او را فرغ خشکی از جلی شود ولی شیخ حامد با وجود
 مصائبی که دیده و صدماتی که خورده و باقیست نکشت و با فاعله خود پیش از باره قافله

پانزدهم ماه چون شیخ قافله را بواسطه مرضی که چندین از آنها داشت من مبتلا شده بود مجبور با قافله خود
 کوزوری دیدم با او دوا نمود و قافله خود که کوچک و ده خیری بزرگ مانده بود که بکلیت کتب رسیدیم و پیش
 در شب مسی قرقرتن و سبک از آن عبور نموده بود مکان با دو چشمتی بود ولی در شب اعراب و نیایه بر سر
 این زیاده تشنه بودی آنها را آتش زده و زحمت پانزده بار کاسین آن نقطه را پیدا داده بود و در آن سرزمین
 بجای دات بیابان نموده ای زغال خار و خاشاک چیز دیگری شهود میکرد و انقصه چون بای درخت

نایب اری رسیدیم و شد آبی در میان شاد شد کی قامت نموده و دست کردیم هر آفتاب سبز کی روئید بود
 و بطراوت و شکلی آن خود بی آنست و ده این کان بنظم خیلی سید مطرب کمر آمد چون سخی گذشت و باره آه آه
 در عرض آه آبی و آبادی بنظر رسید و شدت حرارت آفتاب باز زد بود که نرسد را بوشن سوار و چون آفتاب
 شروع به بخلا گذشت حرارت حدت کرمی آن یار شدت بان کلوئی تمام فاعل شد و آه آب فاعل شد
 باقی نماند بود و شکلی باز زد بر نام مردم غلبه کرد و یک درون از بدن یکی غارت نماند و یکس قدرت قوت
 و کشت داشت و بر حال بدی که از بار باره و جان بجان غلبه تسلیم می نمود و آن یک جزئی کنیم و بدین کفن و آه آه
 نایم و بر آبجای خود باقی گذارنده و راه خود پیش می گرفتیم و بر ششم خلاصه پس از شدت یار بود و کوه کوه رسیدیم
 که مسیح و فشار آن در دلتا و با نایب است و بهمت خوب جریان پیدا نمود و بهمت خوب غری جاری
 شده و بهمت و نایب دلتا می شود و از آنجا بهمت مغرب و آن است آبش بسیار شیرین و کوار است و لی مجاری آن
 مری نایب نیست

شازدهم به ما ده و رسیدیم آن در سابق و مظهر بوده و اکنون بر اسم اشری از باقی نمانده است این نقطه
 در دوازده میلی کوه کلاه و آهسته و در چند صد متری و غدیری است از آب کوارانی و اکثریت عبور فاعل شد
 و شمی با دین سرزمین شوم و سبک که صبح زود حرکت نموده و از محلی که کوه کلاه داخل مکتل آباد و پرعتی شدیم
 و از بنگله و نی زار با جور نموده و شدت و بی رسیدیم که در عرض خیلی صاف بود و بواسطه درین دوشه های رسید
 کنیم و ایم هم تصادف نموده و محکم بود در شب ساعی صبح به تونای شری که اولین و سرحد او نایب نوازی است
 رسیدیم و در آن کان یکی از فراریهای سبک که موسوم شد بود ملاقات نمودیم این مردن در آن که گفت در حدت
 شما هم به راه می باشد اشارت فرمائی بجا آورم لی چون تونای مرکزی پیش از کیاست آه بود در این مکان
 توده و بهمت آن نقطه روان شدیم تمام آه را کشت های ساگر و درت از زن سپیده و باین در تمام فاعل پر از سبکی
 و خیار و چند و آنکه و در چند نوبه و غیره بود و است اگر بگویم نماند و است اگر بگویم نماند و آه های بهای سطح است
 شیخ حامد چون تونست و فاعل خود را در تزلزلی حرکت یابد و تورا اردو و در این نقطه ملاقات است و چون
 شب را مجبور با قامت در ارض القبر بودیم و کسین این بار هم مجبور در دردی بر رفت و از اجزاء فاعل خود را درین

منطق و منحصراً هم که تر صد خلقت و محارست اردو به چون پای زشت گشت و نرسد و در دلتا و اردو شد و جوشن
 و در وقت آنها اشتغال زنده ولی چون صدای حرکت چنان غلغله رسید و در میان مراجه و مستند و در اجزاء
 نموده و متوجرا روی شیخ حامد گشت این شیخ ضیاء القادر و براجون شمس السان محافظ اردوی خوش نماند و کوس
 شده و بهمت اردوی جن کی از امانی و آرا بود و با فاعل ما بسیار بود و در آن شد و دلتا از بارهای و در است
 نموده و در شرف فرار بود که در سبب فاعل از خواب غفلت بیدار شد و یکی از دزدان را بدست می برد و ساخت که چنان
 این خبر خوش ناگوار نام داشت و شتر شد ولی آن سرزمین بر از بطنی دریا بسیار نموده و چند سخی که از روز گذشت
 می آید از هم باز زد و آه تورا اردو حمل نموده بود که با و در سبب پاره پاره یک از اجزاء فاعل باز زد و کفایت فاعل نماند
 و حمل و روغن رسید و یکی شکست و نمون و در جوشن شایان نمایانی محض رود و دنیا نوازی می یابیم

بعد هم حرکت نموده و فاعل شیخ حامد و جن هم همراه کاروان حرکت نمود و پس از آنکه دلتا در کشتنای ساگر کوه
 پاریچ حرکت نمودیم به تورا پاریچ و تونای غربی رسیدیم و بعد فاعل و خیلی شدیم که امانی و اکثراً باقی محض حمل و فاعل
 و ایم در آنجا متفرق شدند چون ساعی را به چویم بر برگ رسیدیم که با وجود خیلی ضل بسوزر طوب است و این نقطه
 در ساعی قامت نموده و مجدداً باره توناییم با براجونی رسیدیم که موسوم به کوه لای بود و بورتین سوار شد و خود با هم کمال
 مرقوم داشته مسافت تونای غربی تا باین نقطه تقریباً بنده میل نیم شیش بود و لی این قسم مسافت در هر باز زد
 یک مرتبه چنان فاعل فاعل شد و در باب خشکی آنها می شد ولی از حرکت و رسید چون مطلع شد چنان خوش گشتند
 و آغاز خورده خوانی و فاعل خشکی نمود و بعد فاعل که خود خیلی منور بود و چسبید خیال میکرد که فاعیت به کار برادر چه
 از خیاطی و چه از شیرینی پزی و چه از کارهای دیگر و ناگهان از کارهای از او بکوه بر وز رسید و جز خوردن چیزی
 هیچ از او نخوردند و پیش من آمده و اظهار نمود که مرگش نزدیک شد و پیش از این قدرت توانائی حرکت ندارد
 با هم را و برای زیاد و رخصت خود را از من میخواست ولی من همه را را و توناییم هم چه که صبح و در آن ساعی نماند
 رفت شده بود و بار آنها زمین مانده بود و خبر چسبید تصور کرده که با دلتا حمل نکردن می افتد بین فاعل فاعل
 بخاطرش رسید که بکله بدین سید خود را از رخصت با رخصت سازد و چون چسبیدیم گفتیم حال که قوت توانائی کم
 شده و ممکن نیست توانی مصدر رخصت و تونای شری و بعد دلتا را اغمار بردار و با دنیا بیچاره چون غلغل

از هر جا که در مقابل زنگبار رود و از آن نقطه مرقوم دانی که خیال مسافرت با او نیاورد از هر چه رسانیده اند که جهت شمال باشد
چند میل است به پهنه و ساروانی واقع شد که دو بندرگاه کوچک یکی است در دو طرف مصب آبی که از کوه خشتین
نقطه است که بورتون و سپکت از آن غریب نموده اند چهار میلی با کابو واقع و در نزدیکی آن جنگلی است که در آن شیشه
دوازده نفر طوطیان را معلوم دارند و در جنوب کابو که اندک دوی میباشد بندر آن بندر جده دارالسلام است که بواسطه
و هلاف سلطان عالی زنگبار حادث شده است و پس از آن بواسطه آن میاد تواریخی است که سمت جنوب میروند
و تقریباً در سمت میلی این نقطه منظم است جنوبی است که بین دهنه های و آبی و بحر واقع شده و منبسط این دریا
جزیره یا قایا تواریخ است و در سمت میلی آن در بین بندر که آن آواخته که در فخر بسیار منبری است
بگارت نیکان در زحمت بیان این نقطه ساحل برای ملل متعدده اعیان فوق آمده و در این نقطه است که ساحل خیال
منع بوده و فرشی از سر سبز آریا با یکدیگر بسیار میکنند یا آنکه دستگیر و پرستیده و در کشتی رنج در دریای توفانی و متلاطم
و بواسطه و با کابو و غیره بوده و غیره مشهور است

سلطان زنگبار در دیکو که چهار میلی گمانی و اتمت با فرا و خانه کرده و برای آن سرباز منظمی مقرر نموده و درین وسیله
خاکبر که این مکان را ساحل است و تحت تصرف خویش ورده و فضائی تجار در دهیل تصاحب ده و چون آن را در آستان
زیادی بود و تصرف چندان گمانی داشته است و است مبنی در جهت شمال و کابو بود و بنظر منبسط و بیخ میل بطول و عرض
که این ده است و آن و کشتی و مرقوم شد

در مغرب کینه مملکت او کامی است که نام و را سبب انوائی کرده شده و از هر که یکت چند می پیش ساکنین و منبسط
و کلوب مالی و آوازه شده و متلاطم و از راهی اندر نصب مرقوم و در جنوب خود در تحت طاعت مالی
و آوازه که آوازه اند این مملکت که بواسطه کابو و او که لا محذور و محصور شد و از طرف شمال باقی او کامی را منبر کرده
و قتل بر تیرا کشته و در آن مکان بهم آوازه مشهور شده است و منبسط است آوازه که نام اند و لا که حد فخر میل
بین ماکانات این ناحیه نیکو ایلالات و کابو و او کامی و آوازه و آوازه که نام و در جنوب بواسطه رود
و شیب آن مشرب و طوطی که در آن شیشه و کشتی از آن و در سپکت و گران بداند و آن از نقطه غربی جبال کابو
خارج شده و پس از آنکه بخانه منبسط جنوب روی باری شد بطرف ایالات او کو و او را نام جریان بسیار بداند

اراضی را سبب میکند

در نقش سپکت دوه دوی پنج در طول رشته جبال شود و یکدیگر پس از آمدن شمال و شمال غربی پهنه شده و در
شمال شرقی پس از آمدن و در پانگانی و این رشته جبال همان کوه پانگانی است که نقطه شمال غریب با هم آوازه و منبسط
و در موضع جبال او کو و در مکان غنای این کوه است که سبب انوائی پانخت آوازه و کابو است

در روزنامه مسافرت آخری خود سپکت چنین گفته است که سرچشمه رود گانی معلوم نیست بر قدر رسم که در صدد تحقیق آن
آن برآمد است خبری و دستگیری نشد و لی از قرا تحقیق میکند من موم نیست آن چندی است که در دانه شرقی کوه پانگانی
و اگر بطلب مرقوم بصواب باشد شیشه قرنا که در سمت مغرب جریان دارد طولانی تر از آن و شیب آن چنان و در خانه با
نقطه نزد آلی این یا مشهور و معروف است سرچشمه آن غیر معلوم و مجهول نیست بواسطه و شیب شرقی و از آن در آن
که از آن است غربی جبال کابو که جابست نمی هم شده و در دانه نزدیک نیکو رسانیده شیب اول پس از آن که در دوه کوه که
بسر و دمت جنوب جاری میشود و شیب دوم در سمت وای یکی حالت شیب اول جریان پیدا نموده و متصل به رود رود شود
و بیان این سرزمین نقطه از این و دانه که داخل او کو و آوازه و میوه و آوازه و بر باین اسم موم سبب انوائی و چون آن
و شیب یک یکی میوه ایجا و دانه رسانیده که در آب مشهور با هم گمانی است و کشتان سرچشمه آن بواسطه
و این سبب شده

مرغزین غافل که این با کابو و پانخت آوازه و کابو و از غاشش از هر بار قدم از سطح محیط تجار رسانیده و جرجی
از قتل دوی لبا که در دانه است شمال کابو و هر مشهور و یکدیگر در غی از غوطه ها و یکدیگر در جبال خوش میگزیده و دیده میشود
بقیه اراضی منبسط و از ای جنگلها و بی طریقه و علف برای میبار است

چون سبب انوائی است سبب پیش وند در آن مکان در کبیر ماکا ناخوبی ظاهر و میوه است که از طرف شرق و
بواسطه رشته جبال و قتل و قتل آوازه که لا محذور و محصور شده است

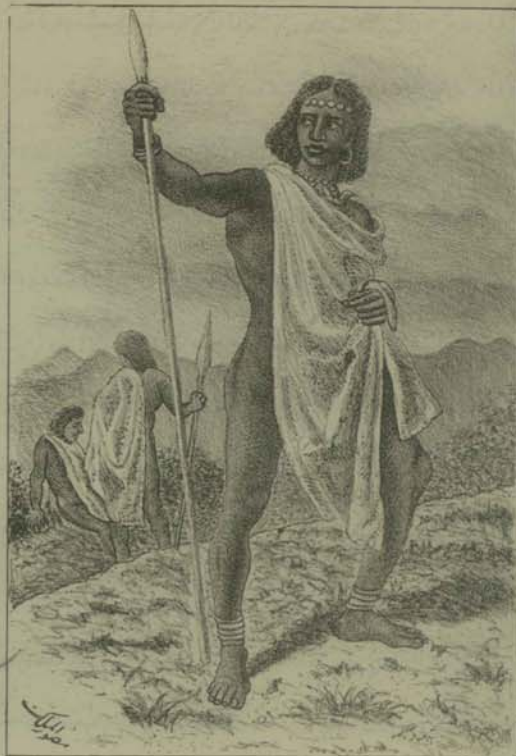
از این مکانی که به سبب منبسط و در یک شیب کمال غربی میوه و مشهور است چون سبب مغرب سبب در طرف بین و
ماکا و دیده میشود که در امتداد شمال و شرق و شمال شرقی جریان دارد و سبب بسیار رود از آن در آن دانه که
پس از آن غیاب عربی است شمال طرف جنوب میل رسانیده و قبل از آنکه به سمت شرق جریان پیدا نماید چون بقیه نظر نکنیم

یا عاشبه از خوش رهسپار

پس از این دو آنگاه که مردمان انگلت بطریق برسد که دارای ثروت قدری هستند گمان نهند در مغرب و از آنجا که واقع بطریق
میدان و بعضی معاینات و بعد از نفوس نفوس از سایر قایل شیر جنتی سازند و در است و چنان درشت و شیره است
و این بطریق بینی من از خاصیت استی که شربت و کرب است نظرشان باز در بسیار با یکدیگر شود که در وقت چو در
اثری از روش و کار ظاهر بود و یکبار در دو وجودیت نظری که طبیعتی آنهاست چندی هم قبیل حب وطن
و غیرت و مکن از ذکر شده و بعضی از آنکه بگذرد و نه صلاح آنها عبارت است از کون و بر و نه و کرات و بعضی از آنکه
سلاح کا میکنند که علامت این جنگ است و هیچ کس در کمالی خود را در میان می بیند و با برائی تر فرج یا خاص
و اگر کس بر خود را زینت کرده و پرشازا که عبارت از پوست فیل یا کمران یا کوش است به است چک گرفته و شیر و به
راست بیکدیگر و مانند شیر خزان و قابل خشم خوشی با کمال شاد و ملاحت چنین میشود و هنوز نفوس باطله کثرت جنت
آنهاست چنانکه قبیل فیل اند و حیوت و در میانیکه جاده و فرخ بسیار بنماید و نفوس هم و مجاولای از برای چو پدید آید
و بعد از اینها به سوار می خوانند و از طریق آنها هم از زمین و من و قبول نمودن نیز در ام و استیفا می نموده بلکه برضا و غلب
چندین روز در تحت حمایت خود و در این محفل و در من و سوار

اینست به نام غلی مختصری دوام میباید و گوی که در وقت حرکت و در وقت استراحت نمود و بیرون و در داخل بود
تند ای چو بی منزلها را با طعنه ای متعدد وقت نموده و در سبب منبری خانواری که میکنند طفل و بچه های خردسال عمو
روی زمین یا روی پست کا و بنشیند پدر و بزرگ خانه خط تحت خوابی دارد از پست کا و یا ارتفاع چهار پا و این میباید
خط او راست و پس

پاکیزگی و نظافت بآئین و غیره هم مسئول نیست چنانکه تمام طاقتهای آنها متصرف و کفایت در ذرایع و ابای نازل آنها نمیکند
مقیمه و تمام خسارت الارض بر او لازم و ممکن گزیده اند و شواهد بسیار بر اینهای مقلد و کمال تعدد و تمام هیبت آنها
و قد و حبس و آبشار غارت نمایند از حیوانات الهی گرفته و کوفته و شیش و زرات که در داخل منزل خود دراز دارند
و از آنها کلاه داری میسازند کلاه و کلاه در خارج منزل هستند ایامی و ادا که بوجد عقل کافی نمایند و او را بایسم
نمایند و در بعضی مواقع مثلا در هنگام مرگ که برود و در قرآن از او استعدا بچندین مثل برگاه یا در ایامی از او

فوت شود پس از سپردن و بجان تمام با ملک و در از قبل مطلق و پاره و عیج و کله و در مدد نقطه گرد آورده و در میان آنها
بسمه یا فتنه و چند از مولون گوارید و او را پیش آنها را طلب بکنند و نیز طلب مغفرت از سرش از برای استیفاء
برای اینکه خوب از رسوم آداب عادات ببرد و مطلع شود کی از تجارت بی این سرزمین اخوانه است و این باب
صحبت کردم که شرح آن از قرار قبیل ذیل است

باو ختم کرد و در وادار شد که از عدم جو دآورده گفت مولون که کتیم شما چه قسم بعهده ظهور رسیده و آخر شده اند
همان فیکه مولون که پدر و مادر را بجا و نمودار هم از عدم جو دآورده کتیم بسیار خوب پس از آنکه پدر و مادر داشت
دنیا را در و گفتند چه شد و بجا رفتند گفت کس که مرد منم است از برای او با کشت و رختی نیست از او تمام فونی
شد و در قدرت کتیم و ز قوه استماع دارد پس از مرگ او را با کت مرده با فرقی نیست کتیم سلطان خود را بعد از آنکه
چه بکشد گفت و بکلام جایش واسطه ریاست برتری که بدارد و محترم و متزاست لی پس از مدت او را با سایرین
استیاری نیست پرسیدم وضع کفن و دفن شما چه قسم است گفت بچه دفن میت رسم اینست که پای او را بسته و دست
راست را بپلوی جسد دست چپ را بر سر مرده میکنند و او را از دست چپ و در قرار میدهند و روی او را پاره میکنند
که دال قبر را از خاک پرستیم و روی قبر را قار و خاک نزارند و ریخته تا جدیت از شتر کفار و سباع مصون بماند
و دفن زمان هم بین قسم است فقط اختلاف در اینست که آنها را از دست راست در که میکنند و در قبرستانشان میگذارند
و جدا از قبرستان مرد است

سوال نمودم یا سلطان را در کفن و دفن بر عاید فرقی هست جواب داد فقط قبر او را در وسط ده مسترد داده و بر روی آن خاک
نیا میسازند و سلطان جدید بدان نقطه رفته و کاوی در میان آن قبرستان کرده و گوشت آنرا بر هم خیرات فقرا و اضعاف
بعد پرسیدم که پس از فوت سلطان جانشین و قائم مقام او کس است گفت اگر ویرا سپری باشد و از تحت مملکت نشاند و اگر
از روی ساری قوم که مشهور عالم دارد و مملکت برقرار بکند و کتیم وضع عروسی مالی و اکل از چه قرار است گفت
مردی زنی چند خود استیاع نماید پس سوال نمودم که این بی و شری بچه مبلغ صورت میدهد جواب داد بطلب بستی
ثروت نشان آنرا است اگر شوهر فقیر باشد به دور پس زن خوش رسته اری نماید و اگر غنی باشد بعد از ریاضه
اینکار تمام بکند و ولی اگر شوهر هم متمول و مقص باشد در صورت آن خود را استیاع نماید که باید تمام آقا را و

بر مبنی که بگویند راضی غایب و بعلی سبوت کلام نمیدارد و در چنانچه غیر سبوت از دست بیاورند و یا در چنانچه
 برسدیم اگر کسی که بقتل نفس شود و از چهار جازات که بقتل نفس است و از آنکه بقتل نفس است و از آنکه بقتل نفس است
 بر نیاید و قوتش این اندازه باشد سلطان و از دست او بقتل نفس است و از آنکه بقتل نفس است و از آنکه بقتل نفس است
 با کشتن سینه سحرش از تن بر آورده و از دست او بقتل نفس است و از آنکه بقتل نفس است و از آنکه بقتل نفس است
 اگر سارق را در جین سرف و شیکه نمایند و درین هیچ کشتن قتل نمیرسانند و اگر در معلوم کشتن در جین آمده و پس از آنکه کشته
 که فرار آمد و برادرش را حاضر نموده و یک رخ سر بریزد و با او را ملاطفت کنند که درین پنج نوبت دوست از سارق بر دشت
 و او را یک نوبت میدهند و اگر سارق را در دود و او را مقهر داشته و برای خویش برین

فصل نهم در رویه و نیا نیا

کوفی که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 که حکام و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 نموده و با قنای هم نیست خانه وی و از شدیم در عرض و از دحام و محبت نیاید و سر باز و حال و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 و زمان بجای خود مال و اموال و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 بخار و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد

نزل نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 پادشاهت که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 بعد محبت از وضع تجارت و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 کفتم خبر کفنی انجوا بعت اردو قابل تسلیم است تصرف منقطع است و از سید ترکی و کشته شدن خلیف بن کز در کجاست
 گفت قیقه غلط صحیح است کفتم بی عین گفت که عرض بنیام برید هیچ غلطی از بنیام بن علی داری کفتم آری حکم
 بمبانی او را با جازگی روانه زکبار نموده است اکنون در قلم محصور است گفت چند مرتبه واکالت حق عیسو را دانوده
 کفتم بخت مرتبه در قلم مختلف از ادعای حق عیسو نموده و ما هم کار سازی داشتیم بعد گفت قریب و از ده سال است از

حاجی بعد از خبری ارم یا میدانی کجاست چه میکند کفتم و از نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 لازم نیست من تمام راضی است که بقتل نفس شود و از چهار جازات که بقتل نفس است و از آنکه بقتل نفس است و از آنکه بقتل نفس است
 دشمن است و دشمن شری است که شما از نام سینه سحرش از تن بر آورده و از دست او بقتل نفس است و از آنکه بقتل نفس است و از آنکه بقتل نفس است
 مسافتی بابت انعام و کوفتی اردویش از چهار روز زینت بعد رسید از نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 گفت نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد

خلاص پس از آنکه سوالات نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 آذوقه از برای آنها کفتم شیش سید گفت نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 شیخ بر او ایمان و در نزدی منزل چند نفر از عیال کفتم شیش سید گفت نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 و هر یک مشورت نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 قطع شد و چند نفر عیال در آن نقطه بود و پیش از آمدن کمال و سبب سلام کرده و تبارک و تعالی از آن بیان که موسوم
 به براتی بود و در بر روی نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 طرافت جوان صدای شش سید و فریاد نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد

با محمد بن سلیم و تمام طرافت و کاف خایه کرد و شش آذوقه و قنای از ارباب نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 جدم بن نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 خوش که دیدم و بریدم و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 اشیاء مختلفه از مکان شخصی گذرانده که در وقت لزوم حاجت بخشش آنها نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 بودند آن سارده و موقوفی شده بود و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 خود را با تمام سینه سحرش از تن بر آورده و از دست او بقتل نفس است و از آنکه بقتل نفس است و از آنکه بقتل نفس است
 او شدیم از دست نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 و قاهر کشته نموده و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد
 بعد مرگ روان نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد و نیا نیا است که در کجاست ملک او نیا نیا باشد

چون چند روز بویستل نبوده بودم کاری از پیش نرفت خزانکه نزد این سلیم فرستیدم تا که بگویدم که گم شده و گفتم
 بنده و انبوه جنگل آتش زنده چه کنم اگر در این کار سخت و سخته شود شکست دشمن در ادر میان آن مصلحتها نهان و مخفی نموده
 در بعضی خلایق نماید تا و بقیه را هم خواسته بماند من نمودم که احدی از قشون حیند را ندان خارج شدن از اردو
 نه بنده خود مجدداً بجای در رفته و تیراغت نمودم تیراغت نموده بود که خبر خوشی از جبهه رسید که تمام عرایک با سوار
 و پیش از نصف قشون آنها در چار حلقه دشمن کشته و مقتول گردیده اند و تبیین افعال آنکه چون عرایک ای ای بگویند
 برکت تصرف خویش در اردو میراث و تاباش و آنکه عداوتی نمایند و یکبار از صیقل از دست بنده بکس و در
 آنجا قتل نموده و قیام خود که شغل بر صدها دندان قیل و شعلت و پیاپی بر دوشیده باد و دست با سینه فرهادم خود
 در جنگ شده و در میان مصلحتها یک را حیند مخفی و نهان کشته بودند و هزار دود و سربازان که بکلی مملکت از حیند و یک
 بخیر بود و خام و نیکو بخت در دوش و شمشیر با کمال فراغت خیال بازگشت نموده راه مراجعت پیش کشیدند و گاه دشمن
 از میان مصلحتها شلک مخفی است آنها نسبتاً ازین آتش قشای سخت خشم که انداز سالاران مشکورند سپاهیان قتل و ترصد بود
 سود و عرایک و آن و تعداد کثیری از قشون تیراغت کرد و بدینجهت پیشت چشم امید از خام خود پوشیده و دندان
 از انوال و نهان کرده و آن خویش از این عرایک با سلاست بر رده و نیم جانی بر نام تیراغت رسانیده
 این خبر و شت بخیر چون دارد و شتر شد زمان بشوهر و ما در آن بی سر بختی کردی و زاری نمود و باندازه مصلحت
 برادر که خوابش بر چشم بکلی حرام دزدان شیرین بر بختی گنج کرد و هر چه در خواستیم که آنها را از غار داری
 سوگاری بزداریم محتسب بود

و کمر در زدن آنکه عرایک تصور و منسوب ای خود را حسنج نموده در صدد مرت اصلاح کار خویش بآید و نظر کرد
 آمده و تخییر آن شکست فاش را گردون کید و کرمیکه هستند و ایل بخت نشین بودند و هر قدر در جانب جبهه اند من می گویند
 نمودیم که عرایک از این ای بر کردیم و از این خیال منصرف نماییم و لشکری بخیر نموده مجدداً است دشمن پیش رویم
 و تیراغت مجرب آنکه خیال مصلحتی ندارد و شهرت یافت بدین شکردل خود را باخته و کار خویش را ساخته و نه امان
 فرار نموده و هر یک بنظر تواری گردیده کیمت نیم شش از این تهدید گشته بود که بوسلیم جانی مضطرب و غمی خوش
 داخل در چادرین شده گفت بفرستید که تمام عرایک فرار کرده اند و انیکت میراث خواهد رسید چون این شنیدم

بانی تب از بر خاسته از چادرین آمد شاد و از چهار نموده بوی بختسم لاغی چدن خاک کن که در دست پاد و روی نام
 از حیند و از پنج هم که شغل برینجا و تیراغت پیش از نصف قشون آنها در چار حلقه دشمن کشته و مقتول گردیده اند و تبیین افعال آنکه چون عرایک ای ای بگویند
 بود چون مرکب سید سوار شده و بر آه که بگویم در این آتانی بن جبهه و حایر را کاش و دم که از شدت خشم و تیراغت حیند
 از حد قسبه آن آه آنها بماند مارا فرار پیش کردیم

در عرض او با ناله و ضلعت پریشانی برین مستولی گشت که از زنده گانی بیهوده و مرگ را با کمال میل طلبیدم و اعدام
 قیل و تقیود و ماوریت و در شیت و رعب دم خلاصه شد و تبیش و کربا حاتی نموده و دلی مرده و در وقت شیدم نظر کرد
 چندی قبل از آن کال رشادت عبادت خارج شده و انیکت با کال نموده کی کسالت بانی اخل میویم تمام شمشیر را
 عروب آفتاب و در این نظر رسانیده بود اولی مشکوک که اندر رنج و دلا شمشیر نموده و در میان سپاهیان شهرت
 این سانی را که سموله در بازده سپاست می نمود در شش ساعت قتل نموده و خود را باین مکان رسانیده بود و چند نفر دیگر که
 قوی سیرفت در میدان جنگ ثابت قدم تراز سائرین بنشیند و بختانی نمایند جرئت خود را از دست داده دل بر آه
 نموده بود و نظر آنها حیند رشادت و شجاعت خود را بر دزداده و بغیری را شاد خود ساخته بود و سلیم و یکی از عرایک
 بود شاد و اگر چه از زار او پانها بود ولی ذات طبع و صفت غلبه در اینطور رسانیده و ملامت کتب و تیراغت کشیده

فصل هفتم اقامت توقف در بنای نهیبه

چون عرایک از مسکن خویش را به قوت رسانیده و خود را در امانیت و همدان میدند نزدین آمده و کانی آتانی چهارده
 و خصوصیت نموده و ابد ابرازی از حرکت شت خویش نگردد که در این تب احوالات اردو میدان کار را از کلا
 و جنگی ترک مرا کرده و از پی کار خود رفته بود ولی من بخیر نمیشم شمرده بایشان گفتم که بواسطه حرکت ناشایست و آن
 رفتار ناایستگیت بن نموده و جاسان الوجوه در مسکن رضی و مجروحین رده بود ازین پس این مشطرت ملک و عرایک
 و چشم از تفریق و انجا بن پوشیده و در چاره کار خویش بکوشید زیرا باین سبک و خیر که تمام جنگ بنای نهیبه
 وقت لازم است که بر نا تواریس اسبها باید مطلق و تحمل قامت میز ازین است بماند از پی کار خود و بگویم
 ماوریتی که در نظر دارم بخام و بستم

اعراب چنان ترش میباشند متعاقباً برآورند که صد خیال نمایند این که در آنها اندوخته و بیک نام شمارند بلکه چنان
 گمان کرده بود که پس خیال از یکس عطف غسان است معنوت نموده ام بواسطه بازگشت من اندیشه و هم بر قوسن سولی
 کشته خزاری و توارگی گردیده بود خلاصه ها اکنون بی تقصیری و هم آورده و خویش را بری اندر نموده و در پس رو
 بهمت بآرا که در بیت و ویلی معنوت واقع بود حرکت نموده و لی چون من چندان عجله و شتاب داشتم قرار حرکت را
 بر وجه و دادم چون صبح صادق نمودار شد بنده آغوش را باز کرده با چشم خود و تپان خود را به نظر آوردم پس از سر رو
 برگشتی تا که بخت و آفتاب نایب است و اردشیرم خلاصه زدیم و آه آه شده بود که از زبانی که کی از دانت نما بود یا
 رسیده و در صد و هجده سال او خوش آمده و با وادمانه و واجب خبر آورده و محتمل حرکت کشتم در این بسیار سرور
 و شوق بودم که باز کار با پنج خوشی گذشته و ای شکر بانی بود که خود را حسیه انیکه بانی مانده در این مصاف مقبول شده
 و از غلام ما و تربیت از مانده و از راه خود محرف نگشته ایم

بواسطه حرکت لغت را به مسوولی کاروان بنده برای جویش از در راه موجود بود کی از سمت شمال دیگری از جنوب
 نخستین طرفه که گذر شد به طرف آرد و بسیار بود و همی از زبانی که باین دست و قد شایسته و پخته
 اند و ادبیت کاروان را که عجب بسته بودند پس بعد فوائلی ممکن معذور نبود که از این راه که کشند راه خوب اگر
 این بودی جز مندی از سبب این که دیگر شناسائی درست از آن است از فرار یک میگفتند آب آن چه و چکی گمان
 و دبات از یکدیگر دور فاصله و آذوقه بسیار حسب الوصول است بعلوه و بجهت حرکت بهیسمی همانای چه چه هر چه چشم
 از خالهای نیم پوشیم چه پس از این مصاف و قلچنغ از رفتن خود دست دل میکی از کار رسیده و قوس سحرها
 مبدل با غایت و جگر کرده بود این چنین اسکالات این سازه بود چنانی سهل آن بود که چشم از این منظر خطیر بود
 و بی لایم محبت ساحل مساوت نمایم ولی بواسطه خارج که از یک نموده و شتاب و زحمت را در تحمل شده بودم از شتاب
 خارج و از حیرت هر دویم که در آن سینه مقصود و محمول و شمول کرده و عطف غسان را که آن نمایم

دوازدهم از خبر و حالها متعاقباً دست از من کشیده و از پی کار خویش رفتند و سازه بر چند تپه استخلاص فرمودند و
 از آنجا انیکه دید و امر که آنها چهره شیطانی بود که از راه مسوولی با و جی روند حال که این راه مسدود شده
 و عبور از آن غیر ممکن گردیده و کوه و تپه ها و خاکی گردان نمادند و بر همانم حسرتی نیست بجا که بنده میباشند

قطعه از یکدیگر برای من بانی مانده نیرود و هزار خاصه می بود پس چنانند و بخی تصورات مرئوسیه که باین حد و قیل مرد
 و این باب است اشیاء کشیک که تجار از حد ریزند و حال و بنده عدل را چه خوشی مثل جواهرات بل و دوازده صندوق
 اشیاء مختلفه چه میسر است نموده

در این اوان بحال یونگن بجای که قدم که در راه جی بنده و ششم مثل بر بواسطه نایره جلال و انیکه باین اعراب
 میراث استمال دار نیستند از آنکه حرکت نماید و راه زنگبار را پیش گیرد و بهت خمر و فاقه هم معذور و ممکن
 نیست که از راه دیگری عبور نماید ولی اگر توانی بجهت خود ترسیده و انگیز کاروانی میسر و ممکن بود که پس از عبور از راه
 رندی و رود آ و کلا را کوه و اوکانه و اولی از و اوپاری و کنگر که به کار رسیده و بی معنی شود
 و انیکه جسم از خبر مکان خارج بود بهت که کاروان اشیاء را از حد که میگویند بجهت و بهمان نموده و جنوب و در او کنگر
 بنویزونی رسیده و در او نایب معنوت شده بود

امروز یکم از من کرد که از حالت یونگن اطلاع داشت از فرار یک میگفت کاروان سید بن عمر را که بجای
 او با ما حارم بود و طاقت نموده و تخریب کرب که از او در کوه حاجت کرده و تهاطل سید بن عمر محض شده بود یونگن
 در ولایت شکی گامی یا کوه شکی ملاقات کرده و تهاطل گامی از او که در چل نیزی ساحل شمال نیاست با هم بود
 و کشته بجای پناه می منازل و طمع مرل میسر و طبع میاس خیلی است و فخری بوده و کلاه کوتاهی بر سر داشته
 سلاح آتشی او مرکب از دو توپور و یک تفنگت پر بوده است تمام باب اشیاء و داشته بواسطه عبور از راه
 ضایع و تلف شده چه وقت عبور از این یا چه کشته شکی کوچک است که در کی اعمال چند نفر از حسیه او در دگر
 یونگن و همی از نوکرهای شخصی او و در نصیب ما میگوید در زورق تیم تعداد زیادی از پارچه و آتش و بی معلوم نمود
 بواسطه چه ساخته اند و مستند را با سباب اشیاء که بهت خرق تلفت گشته پس از عبور از این یا چه از اولی سازه
 او با ما که شته و او در کوه رسیده است از فرار یک چنان شخص میخفت و کثیری از خدم و حشم که آفای خود را نمادند

و راه میاب از پیش گرفته رفته بود
 امروز که سیزدهم آه اوست کاروانی از سمت ساحل بن خط رسیده و مرا از فوت ناگوار و رفتن مطلع نموده و
 بدست تفریدم و چنین اندک که من بعضی انیکه خود را از دست او آسوده نماید و تحمل خارج می شود و او را میسر نمود

ویر و سنان و کوه بر آنها کاری نمیشود

چون خصم تبارا بجای تصرف خویش در آورده دست اعراب متفرق ساختنش در میان کند آن مکان دشمن کرده
آنها را مجبور نمود که بجای دست از او طاق و بکشد و بجای وطن اختیار نمایند چه در این زمان مالی امکان با تمام نبرد
نمانده و مدد طلبیده خلاصه چون مطلع شدم که میراث خیال حمله کوئی ندارد و حسد از خود را مسلح و کل نموده
فرغهای چند در عمارت خود در قریب آورده و حاضر گشتم و آنکجا با هم که در تحت سلاح منتهی بود از من ایش نمود که آنها
هم حسد و قشون و بندهای بسیار قبول نموده و هر چند غیر از اجماعت و محاربت خطه برقرار نمودم با این
یکصد و پنجاه نفر که حاضر در زیر سلاح بود از ترس و بی از دشمنی داشته بلکه بسیار با بل بودم که نسبت این خطه حمله آورده و در
بر سید در تنگ شود ما و بفرمانم که از در وقت کوه از کانی تا بجای حد است چاه چند حفر آب دارد

بیت بنیم آورده غایب شده بودم تمام حواس من به دشمن و نظر با کلا طرف تبار بود که با یکی خصم میرسد و از سنان و کوه
بیش از صد نفراتی مانده بود که مقاومت حملات بر دشمنی نمیشد و ما به چنان ابر حسیه یک جنگ دشمن چاکه و کلا
با خاک یکسان کرده و بیش از دو بیت عدد آن قبل مقداری اشیاء را بی نظیر یک جنگ این یک صولت شیر کسبه قیام
نمزی را که در آن تمام بودیم از جهت وضع بسیار دل پسند از جهت ناخوشی حکم و بجای صلاحیت از داشت که محصورین را
و مصلحت دارد و یاران منی بیش از صد داشت و در غلها یک تریب آورده بودیم و بی هیچ عده بود و نقطه مانده که بی غلها
باشد و علاوه بر آن دشمنان و زوهمات حربیه چنان نزد در در این خطه حاضر و قیام بود و بعضی قایم و کلات با یکدیگر
از سبیل قطع و آتش زدن خان را که از رفته و مانده دشمن خوانده خود را در این موانع طبیعی منتهی و پنهان سازد و
اگر چند عراد توپ چنانچه در آنرا و بعضی این مکان حاضر بود و من قوی میرفت که در بنر از غلها می توانست این خطه
مترقی سازد و شکست و تور نشان بکرد که بر این عده قبل منتهی شود و من اتفاقا اینکه خاکسکه دور من کرده
دست از جان شسته بودند و با جان بدن داشتند و زود خود را به بیعت نهادت کرده و آن نفس حسد و جود و کوشش
خود را بسپرد و میخواهند چنین نمود کنند که هنوز خود را نمانده شجاعت و دیر می خویش از دست آورده و لی چرا
جسمی بی جان و در حرکت که در حرکتشان از روی راده بوده و کفشان من و بعباب قاعده با خود میکنند که
اگر میراث تبار را بجای تصرف خویش آورده و بجای دست از اجماعت دارند و این بار را و کلا در محکم و خطه

جانب او طاق و نمایند چون بظلمت رسیدیم بحال خود بخندیدم که اگر در واقع اعراب چنین حرکتی نمایند و اما کن خود بخندید
نموده از بی کار خویش و تکلیف من چیست و چرا باید کرد و این خصوص از خیال و قوه فکرم من ظهور میسود و لی یکجای من
بعباب بود عاقبت الامر غم را حسد نمود و خود را بر این اوار کردم که اگر اعراب بمن خوش رانج باشد من تمام
آتش و ده تمام اعباب و شاید که متعلق بمن بود که گفتن است معدوم نماند و ما هم از احوال ما شسته نشود و چیزی از ما بکشد
دی بقیه

روایت چهارم و ضرورت و مصلحت مصلح قاصد از جانب خاکسکه در بر محور بود و در این باره بفرموده که اگر
باری میل و بلک و عرای آنها در این یک موقع دست یاری است اگر چه از طرفی بسیار با بل بودم که بر خدمتی از دشمن
بر آید عالم نهایت بنایم و مصلحتی که میجویم و لی از طرف دیگر نظر بودم که اگر نسبت تبار بودم و در مصلحت با خصم گشتم
کردم تکلیف از جرایب و شایسته صاحب خواهد بود تبار عینا بر سوزیک از جانب محصورین آمده بود و نسبت بجهت تکلیف
و دلیل تعدد آمدن من تبار و مقابل شدنم با خصم صحیح نیست که اگر دشمن بجای از خطه که متصرف است متعلق نماید و
نمزل با حمله بر خود و حسدائی که دارم در خطه جان المان از آنکه که گفته در و کن کردی و کوشش خود را
دست نخواهم داد

معارف نامه خان را بجاقت صد نفر از آنکه آهسته خود بدین بن نسبت تمام این شیخ پیر و خول که سابق این اتم خدمت
و سرور بود و کوئی و تمام تخمین در شش و نیم و فیو فیو سیدیل و مقلی بی نظیر جانیده و کلا و حسد منتهی و آل و کوئی
بخت و کلا کس و سرور و شایسته و او را بدل اندوه و حسد و فیو فیو و بر آمدن بکلا و الم که روانیده بود از دیدن
این را و منی این در کار خود را بی اندازه منسوم و محوم گشتم و نزدیک می نشستم از هر دری من در پیوستم غش باز دوام
و بعضی غم که ای بار و فادار اندیشه غم در دل راده و از منی و کبر و بیش که گفته مردم باید که در کلا کس و سب
نکته برین استیلا با چون بیانات مرشد اندکی از نظر خیال آرمید از در صحبت آمده و طالب تکلیف من آمده چون
ما تخیل بدین موال که گذشت از جابر خاسته از وی استیذان حاصل نموده و قبل خود را و دست کردم چنانچه رسیدیم با هم
که میراث عقب نشسته و بجانب کازیا که در دوسلی تبار میراث حلف خان و ده است

بیت و ششم ما و اعراب این خیال حمله بر دشمن مسلح حرکت نموده و لی کویا کاری از پیش نبوده و موفق نشده بود میراث کویا

خود و نمود و بجهت اینست که پادشاه امری چشم داشت تمام و کسرت آری چنان گفت که گفتند
آن گرفت جان اگر کار کرد اگر باید و عده ای و منی و ویرا و صدیق دست نعل می پاره می کنی کنی کنی
که کم که بخت ناخوشی و صغی که پید نمودی از زحمت و بختگان کی عقب نماند مسدودیت حال که بسبب بی حالی
سند بخت بجهان و مردانه کار را بجای برسان و چنین هم کن که از آن دردمندان چنان بپریم و استیلا بپریم
سرای دیگر کیم

ولی نهوس که نصیحت پذیر بود و هیچ سودی داشت و هیچ سگی از کار و زحمت و کسالت کوئی نداشت و در هر
و صورتی بود و در کارخانه زرم نمی شنود و گفتار من فهم نمیداد چاره ای نیکو قهر می آید و در حرکت کم و از حالت
و بهت بیرونش آورم و پوشش می دست کرده و بوی را ندیدم و قهر می آید و خشن با خیال خوشی و صفت خود کن که در
از تمام اراضی برای بنیم چنان نیکو پدید نموده و منشی است که گرون کیرت شده و بیکار است که بسیار است
تو را فرایم آورده و با تو شرط میکنم و استم بیدم که اگر بصلح من کوشش کنی و بیکاری را پیشتر خود ساز
صحیح و سالم و بدین هیچ عیب نقص تو را بمان خود و عاودت بهم من آنچه شرط بلاغ است با تو میگویم تو را
از غم بکسیه نخواهی

امروز که آل و پستیا سر بود در آرد و بدینانی بن جده زخم از کتف میگرد و خسارت یکبار و آرد و آرد و آرد
سرباب خانهای بومیان اند و صندب کلبه خانهای مختصر حراست که بجای میهند و بران کشته و بلا و دویست و
عده و آن قبل و شصت و شصت که بر آستین بخت خود آورده و شکایت در این مصاف قبل رسیده
چرخ فلز اعراب میزد و فراز و آنگو و آرد و شصت نفر غلام بود ولی عده متوکلین شکو بر آستین فلز از دویست نفر
بود است

سوم ماه که از کنگا بعضی مرسلات روزها میگذشت و سی و سه نفر فرستاده بودند خداوند این خای مهربان
از برای من نگاه دارد و پستیا بن غیرایه عجیب نمی است از آرد و بن منشی صاحب خراب کالان خوبی سیوان تصور نمود
که در این نقطه که من ششم و از تمام نقاط هند و محروم ز بیمه طاعت اخبار تازه رسیدن و زنا بخت و مطلع
از حالت و ستان چند مکانی است شصت و سه نفر و من میباید و غم را زباید و امید که این جد و خشمی را مانو

پوش را در اینجا میگویند
و جاست از کنگا
بفرست

تصور است با هم پس از آنکه چند ساعتی بماند و زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت
نمودم که کاروان را بگویند و از زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت
که زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت و زنا بخت
خواهی رفت و بیا و خوشی نایل خواهی گشت

امروز که چهارم و پستیا بخت حالت ثواب بر نعل خود شش خاست و لی سلیم سبزه زکرافت و بر باران بخت
منقل حدیثان و با قاص است او بکار زرا از دیده سپاه برای زکرافت با سادالا و چهار و پستیا بی لای میباید
به فرخ نعتی است

برای غم ماه دار و نایا به رود گفت و از شصت نفر جانم در خلاص کرد و بپای از نو که ای نای سبکت مهربان
اردوی من و جلد و در زنی کلان و مان بر درخت انجیر بزرگی در کو دالی حق چهار و نیم و بعضی سپاه دفن نمود
جمیت را از شش فرغ کا لیکو کفن نموده و در وقت دخول در قبر روی برای بخت که مصلحه نماید و بالای سرش
غرس نمودیم و آب فراوان بر وی فرارش پاشیدیم تا در سبکایک بخوابد داخل بخت خبر برشت شود و شش
غالب کرده و سوره بار که فاخته هم جدا از شش نفر هم قرائت کرد چون از کفن دفن نایم و بنزل حراست
نمودیم از اعراب شنیدم که هر یک از نظر دیشتم و از آن بخوانم عیسو نایم خلی نشویش بی اعتبار است از فرار که
میکنند و کار و کار و جملگی و شیهای مجاور آمده و مشغول وقت و ترصد آن هستند که بر سر نعل ریزند و مال احوال آنها
بچو و عارت میزند و اکنون که هم از طرف جنوب آمده و حق بشکر بر آستین کشته و در میان آرازی ایام اکنون
نایه جدال و قال شغل گردیده است از این اوتها چون ای ای اردو مطلع گردید و شصت و ربع آنها مستولی گشت
عش مسافرت آنها منطقی و خاموش کرد و بپای آورده و غم زده و غم زده و غم زده و غم زده و غم زده و غم زده و غم زده
نیت هنراست که بخت ساحل رجعت کنیم و مشغول شویم این تظاهرات طرف شود و راه کاروان روشن شود که در پس
حرکت کرده و بجانب مقصود پیش رویم

هفتم پستیا بر شخص عربی محمد نام نزد من آمد و فرمایش نمود که طفل کوچکی را که سبزه دارد و بگویم بپریم و او را زرد
اجرا خود و قبول نایم نام طفل مذکور گویا بود (که تحت اللفظ آن معنی است) و از من است) چون این اسم

مسرور گشته

چنان این نصیحت بپایان رسیده و بعد از زیاده ای بجز خورده شد بکلی برقص انداخته نموده و با سرودن و با نهار کردن و با
از شب مجلس منع و بکلی خوش بود

نزد و هم سبب بر واسطه ای که عارض من شده بود بنای حرکت رفیع و اندک جسم تسلیم شد و حالتش خوب و کمالش
منع شده بود ولی در حالت خوابی افکاره و شرف محبت بودم در حالت اغیار و شدت شب و زدن آه و غمار غم که اگر
نود و نوار بود و گفتی و دخت از این در میرون کشیدی و آنکه من بخدمت مل زاین یار پیش گذارم محبت و آجی می داد
روز نامه مسافرت تو را با سبب و شایسته باقی مانده است و داشته و بطرف تمکین دارد و نه خشم شد و هم در این
دو باره زدن آمده گفت ای رفیق شفیق بدان که حرکت از برای عید کس حقت و هیچ فردی از اینها و شرب در این ارفاقی اند
زندگانی تو را بدو و هر کسی چند روزی نبست است اگر تو را از زندگی بقیت بگو و جستی اری که حالتی را که در جی
چیزی پیش از زندگانی در نیست باقی مانده است گفت ای دوست از من بر و بجات خود مرا و اگر که در روز
فیت و جستی نه باطل و کفنی اگر مردم خیال خود را انجام ده ولی اگر بسوزن پیمان لب نرفته و عشم بپایان
باشد آنقدر می را که قبول نموده ام میدارم که برون نه تمام و هم ولی هیچ کس در کنی بجات باوریت خود و خاتم
درشت مافی صبا ای بر نصیب بهای نانی با خجاری بین من آمده چون وضع حالت مرا و
هر اردو ابرام زیاده ای نمود که حرکت را بیده و تعویض بیند از آنقدر و عجب و تاب در این کارها و آقا چند صبا می میر
نابت قطع کرد و حالت عجب شد آنگاه راه سرش را که گفت ای یار این نصیحت تا صبح و اند زان من صوابی می
نمید پستان خرم خود را و قبول خود ثابت بنیم که سران و دو فیکله او باید بود و تا شود چون او ام که باید من
حرکت نایم که نوزاید حرکت کنم و کارم در زان و نهمین از من چون ارباب بن شنیده از ساجت من بخیده و از رز
گشته بر خاسته گفتند بر و هر چه سیادت پیش گیر سرمانه ای سر خوش گیر چون ای شایسته که شدت حقیقت
و حالت تمام که بر طرف کرد و در این نمیه خبر من یاری اردو بدیدار بنود خیالاتی در تمام مظهر سنیر و کفصل انیم
میر و دوستم اند و هم میافرد و قوه توانائی پیش از این بر ابرام لازم بود تا بتوانم خود را از قید این خیالات شوم آسوده
تافت پریشانی فنی الوصف زیاده از حد و حقیقت چشمن تو هم میگردم که تمام این سوانح و غایت نیست جز بواسطه کمال

و مرا نیکو عراب چه حرکت کردن من تیار و شرم میگرد و بدون هیچ شکست و شیب خرم اند و مسلم زاین بود که این
بفاحه خود تو را نایل شوم از این سحر بی نعل مرام و جیت نایم و بگویم چه عسار و عراب چه توقف من این است
اکنون که نایز قبال این نهار و میر است ششال اردو و فرود در نهیونی میذارم و پس از ختم عمل راه سرش را که شرم
مشکله منی جیت نایم خود و سوگند یاد کرده ام که هیچ نایم از خیال خود منصرف نگردم و هر شکلی را آسان ندانم
و جان دهنم از م درختس لیکن کشتن نایم ناکند و ادرایم که زنده است که با وی هست ساجل بر جیت کنم و اگر
دلیل قوی از قوت و دوت داشته باشم قطع عهد نمیگیرم که و هیچ چیز ازای خود منصرف نخواهم گشت و هیچ چیز
حرکت من نخواهد شد جبهه مرک بگویم تو را نه فاش بگویم که انهم ممکن نیست توانم از خیال خود منصرف بگردم
الهام شده که بی نعل مرام زاین یار راجت تو را نموده و تقصیری لم ابرم بخوایم گشت لیکن شرم را خواهم یافت و بیدار
خرسند خواهم گشت باین نور فایز ابرام کرد

فصل نایز دهم از کوه مارا به میرزا

امروز که بنیم ماه سپتامبر است و در حرکت مفارقت از حجاب که چه حقیقت بیوفائی با نزاره بر من سوزی گشته بود
که قدرت حرکت انتم ولی بنابر وعده که نموده و فیکله داده بودم که نوزاید حرکت نایم تمام اجزا را فیکله بایر و نایز
خود از خیال من گذشته و سان خود را و اندک سگانه و غوغای می بی و جرحه ای خنده و فریاد شفت کمز و صدای شیب
خبر دگر می شنیده نمیدانم عراب هم شخص خند و صحنه ای من در این نقطه جیت شد و بود ولی بن نصیب و بطل
بخی که از من پیدانوده بود خود را بنا خوشی ده و پیشش با می و دست او بود
اشخاصیکه در این سحر بایر و من بایند ای نهار از قرار تفصیل ذیل است

زبان عیان	مطالع ایشان	زند	سلیم بسی	منه انش	بیت الله
صید قمارک	زنگ	ماره کی بک	ابزار کلا		
اولی سنگو	ایضا	آجاری	ایضا		
اولی	ایضا	استانی	ایضا		

و نور چند نفر از آنها را نزد خود برد و قسمی را بر آنها نهاد و لی که در میان خود می نشست
چون از یکی از آنها پرسیدیم و صدای او را شنیدیم و صدای او را شنیدیم و صدای او را شنیدیم
و زاننده شو و میگوید چه خبر می بینید پس از ساعت حرکت بجهت بیابان حرکت کرد و در راه
از آن زنده شد و این منظم مثل سایر نقاط دیگر فلات و جنوب و در این میان درجه بیست و پنج درجه و در این میان
با صافی نازل و میگذارد

بیت انهم انما کورس از آنکه نجابت را به بودیم و می بینیم و می بینیم و می بینیم و می بینیم
و نماند نازل قبل در عرض راجع در فلات بود سیاه و صبی را که در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
بود که شرح آن از قوه تقریر و تحریر بکلی بیست و پنج درجه و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
پس هم قاطران قوه و اثربیت و از برای انسان حافی دست می بینیم و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
شده و قشری پدید می آید که آب شوب و ل و قی میگوید و چشمانی که در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
ت است پس از آنکه در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
و شدت آن جدیت که کوی کار از این تندی تمام و صافی آن از آنکه یک یک می کنند و در آنجا می نشست
و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
که انواع حیوانات ترند و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
نماید از برای و کمن و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
کشد م سلطان نشود و کافری بند

ولی اگر شخص از این غرقاب نائی یا به از این دای بیدار نائی سلامت بر بردار تمام و در آنجا می نشست
کشته و از تمام عیوب تصفیه و لیل نماند با مردم و خوش معاشرت کشته خلق خوشی پیدا می آید و در آنجا می نشست
بجست باطنی نسبت با خود و با خود می بیند و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست

اول با کسب راه خود را اعماد نمود و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
که از آنکه در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
در میان (تقریباً بیست و پنج درجه) و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
حاصل نموده بودیم و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
و بر می آمد که کوی با هم که در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
جبهه حرکت حاصل شده بود و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
بر رسیدیم و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
خوش خوش و خوش و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
معاصد خوش و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
بی نوع بیشتر و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
بعد و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
فوق نهاد و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
بر تر شد و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
از میان آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست

و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست
و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست

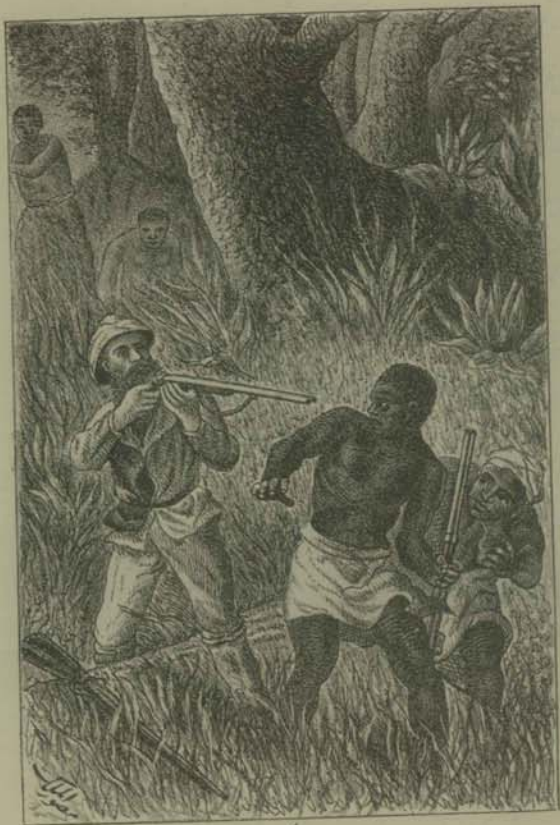
و خود را بجهت کسب لاجرم با بس خرد و زبرد کرد و بعد از آنکه آیدیم به سنوز چندان ساقی نه پیوده بودیم که دو نفر از یو بمان
این یار را ملاقات نمودیم چون نزدیک آنها رسیدیم پرسیدیم که در این نقطه چه میخوابند و چه میبیدند گفتند در این نقطه عجب
صلوات داریم

تقارن غروب بزمی را بخت نموده هر یک از جنبه را اردو را شنول بگارییم هر فردی از سنوز و قافله نقد آری
کوشش کار و جبهه و تقاب نموده شنول بگارییم خوردن آن دو با کال فراغت است آسودگی خیال بتیسه کار را می
نمود سپرداخت کار چنانکه بکار رفت و صید زیاد می آورد و بود را پرت و زود را جبهه و قافله سنوز می میگفت که
بسیار اول فلان کار را از پای آوردم و دیگر می نقل میکرد که گفتند دو پارک را عظیم آنچه شد از دست رفتند و در این
و از درختی بالا رفتیم و باین نهید جان و در پست بر بردم خلاصه دیری از شب لایق صحبت کار در کار بود پس از صبح
شام بکلی ستراخت نمود و صبح زود بر خاسته و به عقب کار روان شدیم من تنهایی چندین کار صید نموده و از بخت خود
خرسند بودم و بخت نکند و لو یکده شتم سایر تفکله با در کار میخورد اگر چه بخت و بخت و بخت و بخت و بخت و بخت
مکن بود که حیوان را بکال خوبی شخصیت کتول سازد ولی صید زیاد در نیامده و فراموش نمود اگر چه سابق هم شاره در آب
نموده ایم ولی بعد از آنکه میگویم تفکلی که برای کار در سنوز قافله لازم است تفکله است که کاپر شان خیلی زیاد باشد مثلاً تفکله
غره ده و دو آرد و حسنی غره یاده بود و بعضی اینکه کار چوبست حیوان صید نمود و او را بجای میخواباند و هفت اما شش غره
در این مدت سه و یک در کنار ساحل کتبه توقف بودیم خود به تنهایی دو کاکوشین و دو کرکاز و
سه کاکا و یک کورج و یک پاه و سه بوز و صید نموده بودم و سایر جنبه را اردو هم کار زیاد می نموده بود
هفتم ماه که شتر کلم حرکت داده و امر کوچ نمودم در این شایسته زدن آمده گفت خوبست که
یکروز دیگر هم در این مکان توقف نمایم و دفاع دلی از کوششهای کار بگیریم که از این فصل قافله ما را کم بدست می
گفتم آنچه تو میگوئی راست است و می شنای بدین پوری عادت نایه و بین قدر که چند روزی در رختی و رفاه بود
و تب ستر را قتل نمود و کرکازان از رحمت کرد و چون این شنید روی خود را در کم کشید با کال اوقات تنگی از من غایت
نمود منم هیچ وجه نقل و حرکتی که شتر کلم حرکت داده و سنوز قافله است نه پیوده بودیم که دیدم قافله با باری خود را بر زمین
و شنول شورت و کلاش نشسته و در صدد شورش برآمدند چون چنین دیدم تفکله را و کورای خود را بر کرده و بطرف

شرشیان و از شدم آسمانی و مبروکی که دو نفر از نوکهای شیخ بن نصیب بودند که طغیانشان از سایرین بیشتر بود
 خفت ز بود آنها هم بنویز خود دست سلاح برده و خواستند را بدست بر خود سازند که فرصت از دست ندهند و آنوقت
 بروی آنها کشید و فریاد برآوردند که اگر از نقطه که سباده بد حرکت نمایند مرد کشته خواهند شد چون شنیدند مجبور شدند
 بطاعت من بشنایند و در عقب سرین قرار گرفتند بعضی انگیزه روی در برابر کردند و دیدم آسمانی مشغول بار و طحنت
 در پسناکت نمک خنده و چیزی بی فایده است که کار از کار بگذرد که صورت او در دست اول نذر دست میانه در
 از جمل اضطراب و تشویش لرزید و گفت من خاد مبروکی که رستخیز را بی سبب و در صد و هشتاد و یک می آمده است
 که کار در باز کرد که مبروکی دیگر نو که قدیم سبک خیز بود و او را از دست در برده و گفت ای بی شرم و حیوانی
 آقایی خود را بدست کلوله سازی چون چنین ندیده بود یک بار خود را در قدم من انگیزد و با تهنیت و التماس خواست عفو
 و تمیاد کرده عذر بستاند که من بعد پراوون این نوع حرکات شنیده نکرده و تپای خود را بطیغ بخش باشند و کوشش بفرمان
 نداده چون معلوم شد که بخود می و از آنها نماند هیچ شیخ سرزده و بواسطه حرکت فریب یارین و ده اتر آنها که ششم و آباری
 و تیر را که انگیزه شورش و فتنه و نافرمانی نمود و بقاعده حکم حرکت ادم

یک ساعت پیش از پنجپوده بودیم که صدای انفجار و آجاری بلند کرد و با کمال عجز و لایستندگی خلاصی در سپید
 و از کرده خویش پشیمان بود و لی کوشش آنها سبای مختصرین اده و تانیماعیت همچو جمل آنها کشتم ولی بعد شش آنها را پذیر
 و از قید را نشان نمودم و باز برید را بشوئید و داشت مختصر ساختم حال که رشته صحبت با بنی کشید لازم است که ظاهر
 خوانندگان از احوال بزرگان قاعده خود آگاه سازم بگرشته از احوالات آنها سپردارم اسامی چند را عده کاروان
 برانق نشان مرستبه که در اینستند از قرار تفصیل ذیل است

کاپسین بمید آسمانی شوریه اولی کلکو خاتیری آبجاری دروآه فرامی مالکانا سلیم کالو
 اگر چه قید رسپکت و برحق و گران غریف تمجید زیاد نموده و در تعریف و تمنا سروده و رضایت نامه بوی اده اند
 ولی کام نیست که از من اند رضایت نامه در دست داشته باشد اگر چه آنکه نجابتی داشت نسبت با قای دخیی انما
 خلاص نمیدکی میشود ولی سیئات بسیار برده و بر خوشت او کشید بود
 مبروکی نو که قدیم سبک که او را با هم مبروکی سبک موسوم ساخته بود بعضی انگیزه شش یارین را که موسوم بنیم

یاف شدن کوه باستان

میانه بطرف اردو پیش میاید پس از آنکه غارت رسی محل آید این شخص را مخاطب نموده پان کرد که من این جانب نیاید پس
کانه را که یکی از ایالات خونی اوینا نواز است نزد شما آمد و تبلیغ دوستی نمود و از اینها میسنایم

این رئیس پسر سکا دی هوا سلطان اوینا نیز است و چون این موقع با او از برای ما در زد و خیز جنگ چوین و من بطن
نخوتهم در خاک و در چل شده و از فیض خود شش سیف من گم نمائید و من نیز از من بستانده و ظاهر دوستی نمود و دوست نمود
و از من خود می غارت خلی اغار تاسف کرد و دلی است که مقصود اصلی فقط دوست و دوستی است بلکه جبه و صول
و یکیشی باشد که چنانکه از او پسندان این نیز بترسیدیم هم خیال که در من چیزی هم و لی بترسیدیم هم را از دست نمود
و دوستی یافت بر من مقدر می شد تا را امری منتهی دانسته چون را از برای یکی نگاه داشتند چهار ذرع از چپای سکنین
دو و اوس بر چپای یکی از جنس کاکینگی و دیگر از جنس کاکینی بود و اینها نیز به من میسنایم

همچنین اکثر ذرات بر حرکت شد که کج و آدم و از آنجا که در موقع حال و افسه بود بطرف شمال غربی میفرستید و احوال آزار
با اندازه زیاد و بجای صبا العزم بود که طاق شخص را طاق نموده و پیش از آنجا ظاهر میباید و در اطراف و چوین تا برای فی
می بود و این نوع از آنجا میفرستید و آب معنی داشت که این را در قریب سینه پس از آنجا در این نقطه چوین در انداخته و این را برای
که بر خیزد و پس از آنجا در آنجا میفرستید و اما کسی که در این معنی و با بود که در دگر و پس از دگر میفرستید و چنانکه شد و احوال
با رکت و در آنجا میفرستید و میسر بود که نام یکی از این است غراب و چوین اطراف اردو و وای چوین و احوال
شکار هم از چوین و چوین و چوین و در دگر پس از آنکه شش ساعت در دحل خلی با بی طرف مغرب شمال غربی میفرستید و
چوین میسر و در آنجا شب را بر میزدیم چون صبح صادق بود و در آنجا شب را با احوال از چوین حرکت بر میزدیم و اگر کسی
از او رات رود و او را میسر است رسیدیم و چوین بود و می واقع بود که از چوین کین آنجا ترک از کرده و از چوین کین
بود و میانه از این تین بر چوین کین و از آنجا و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
و طریقه احوال خود را نمود و بدایر دگر میفرستید و بدایر دگر میفرستید و بدایر دگر میفرستید و بدایر دگر میفرستید
عده کثیر می از طریق لایق قطع و حاصل آن در کردن و پرورد و بدایر دگر میفرستید و بدایر دگر میفرستید و بدایر دگر میفرستید
متر و که واقع شده و تاسف است که چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین

چیت و کیم اکثر از دما و سال بین میگویند و بدایر دگر میفرستید و بدایر دگر میفرستید و بدایر دگر میفرستید و بدایر دگر میفرستید

مقدار زیادی شکار شود که در هیچ زود حرکت نموده پس از آنکه چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
خلاصه و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
و آب و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
لیک که عادت باز و اگر چه که در کمال کوشش می سید بود و از این معنی و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
دست از شکار خود بردشته و راه را در از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین

باز و چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
بست غار بود و لی پس از آنکه کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
و کیم چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
و آسمان را مستقی بود و لیکن در کمال کوشش می سید بود و از این معنی و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
آب روان که از او از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
بسته گرازی میفرستید و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
خالی نمود و در آنجا میفرستید و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین

ثانی طرف این چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
که در حسی آن کالو خود را احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
عالم را احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
و هم در این شب بویله نمره شیران صدای میارد و لی از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین و احوال از چوین کین
احدی هم نیاید چون شب بایان رسید و صبح صادق طلوع گشت بصوب میز و از حرکت نموده و در آنجا کالو توقف کرد و کیم
در روز آنجا که یکی از کالو که او کالو میزدی است واقع شده

سایه این را که نورانی بودیم به سوره پیش برتیم و در جاذبه آفرینش که در کاشی می شود و دیگر در
 صبح میست قبل از آنکه اردو حرکت نماید که کشیده گاه و پیش از نزدیک کان باغبان نود و بی چون فاصله ترس بود
 بچک از آنرا را ششم صد و نهم را در از زینبانی چادر است و بعد از آن مدت شش ساعت حرکت ابتدا
 اثری از حرکت و زرع و آبادی نظر رسید تا اینکه در م آن بوطه قلات آب به یکدیگر پیوست آب زیاد و فراوان بود ولی
 قابل آسایش نبود و از قله را قوال بویان امر و زیاده آلاک از زنی رسم بر وفق نقشه بورتن و سبک بنور در آن
 سکین بقیت صبح چون در اطراف و جواب نظر اندخیم دور و ناظر غریب نظر آمد که هرگز در سر یقین ملاحظه می نمودیم
 از طرف دره و باغی های زیاد تمام از ارضی را شکافته و در یکدیگر پیوسته و از طرف دیگر تپه های سنگی جال بر تپه های مختلف
 کاهی شکل برجی و در بعضی کوه های شکل هرم و مخروط ناقص نظیر سینه و آبدار آبادی سبز و روئیدنی دیدار نمود
 کوه های سنگی که در اطراف متفرق بود از فاضلان بقصد و پیوسته و در یک تپه از آنجا که در فاضلان چیده و خاصه پس از چیده
 حرکت در یکی از این جبال توقف نمودیم و در وقت تمام بود که هر یک از چیده را اردو و آخرین تپه آود و خود را خود را در کوه سنگی
 زیادی به غلبه شده بود و غیر از این آرد چیده دیگری برای ماقی نمانده و نهم مقدری بود که کفاف کوه سنگی و جوی خنجر
 و ده جهت چرخید در اردو وجود داشت مقداری قند و طای و به چیده این زمین کم آب گرمی است کرده و هر یک چیده
 قنداق طای و هم در حسیکه در تپه این کار بودیم تمام چیده متفرق شده و چیده و کاپوی بویات جنگلی بر آمدند چون شب
 در آمد بر فردی از چیده ها فاضلان بقصد و پیوسته و در یک تپه از آنجا که در فاضلان چیده و خاصه پس از چیده
 بودیم بقصد که منتهی به صبح نمودار شد اردو حرکت نمود و باغی را رخ شرط نمود که در صبح بر منتهی توقف نماید چرا که باغی
 برسد پس از آنکه در آن جبال که کوه صود و نزول نمودیم تا کم کباب مسکه و کبابی و برای سبزه بود و از شدت سوزن قلاب
 منتهی نظر آمد جنگلی رسیدیم و چری گشت که فراغ در نماند و اگر دیدی در کوه شلی شکل مشهود است و از این مشاهد
 شفق انگیزی از قاصد بقصد و پیوسته و در یک تپه از آنجا که در فاضلان چیده و خاصه پس از چیده
 با با با چیده اردو و عقب آود و روانه نمودیم کباب مسکه که تقاضی المام مراجعت نمود و ما را از سوزن وانی و در
 نعمت این ثبات دادند و است این کف کباب مسکه را بود و به سبزه معلوم کردیم که باغی که آود و از استیم اردو
 با کلاه نماند و در اردو و در این چیده چنان سبزه نمودیم که رفتن با باغی چیده از راه سبزه اشالی از شکل نماند بود

سایه این را که نورانی بودیم به سوره پیش برتیم و در جاذبه آفرینش که در کاشی می شود و دیگر در
 صبح میست قبل از آنکه اردو حرکت نماید که کشیده گاه و پیش از نزدیک کان باغبان نود و بی چون فاصله ترس بود
 بچک از آنرا را ششم صد و نهم را در از زینبانی چادر است و بعد از آن مدت شش ساعت حرکت ابتدا
 اثری از حرکت و زرع و آبادی نظر رسید تا اینکه در م آن بوطه قلات آب به یکدیگر پیوست آب زیاد و فراوان بود ولی
 قابل آسایش نبود و از قله را قوال بویان امر و زیاده آلاک از زنی رسم بر وفق نقشه بورتن و سبک بنور در آن
 سکین بقیت صبح چون در اطراف و جواب نظر اندخیم دور و ناظر غریب نظر آمد که هرگز در سر یقین ملاحظه می نمودیم
 از طرف دره و باغی های زیاد تمام از ارضی را شکافته و در یکدیگر پیوسته و از طرف دیگر تپه های سنگی جال بر تپه های مختلف
 کاهی شکل برجی و در بعضی کوه های شکل هرم و مخروط ناقص نظیر سینه و آبدار آبادی سبز و روئیدنی دیدار نمود
 کوه های سنگی که در اطراف متفرق بود از فاضلان بقصد و پیوسته و در یک تپه از آنجا که در فاضلان چیده و خاصه پس از چیده
 حرکت در یکی از این جبال توقف نمودیم و در وقت تمام بود که هر یک از چیده را اردو و آخرین تپه آود و خود را خود را در کوه سنگی
 زیادی به غلبه شده بود و غیر از این آرد چیده دیگری برای ماقی نمانده و نهم مقدری بود که کفاف کوه سنگی و جوی خنجر
 و ده جهت چرخید در اردو وجود داشت مقداری قند و طای و به چیده این زمین کم آب گرمی است کرده و هر یک چیده
 قنداق طای و هم در حسیکه در تپه این کار بودیم تمام چیده متفرق شده و چیده و کاپوی بویات جنگلی بر آمدند چون شب
 در آمد بر فردی از چیده ها فاضلان بقصد و پیوسته و در یک تپه از آنجا که در فاضلان چیده و خاصه پس از چیده
 بودیم بقصد که منتهی به صبح نمودار شد اردو حرکت نمود و باغی را رخ شرط نمود که در صبح بر منتهی توقف نماید چرا که باغی
 برسد پس از آنکه در آن جبال که کوه صود و نزول نمودیم تا کم کباب مسکه و کبابی و برای سبزه بود و از شدت سوزن قلاب
 منتهی نظر آمد جنگلی رسیدیم و چری گشت که فراغ در نماند و اگر دیدی در کوه شلی شکل مشهود است و از این مشاهد
 شفق انگیزی از قاصد بقصد و پیوسته و در یک تپه از آنجا که در فاضلان چیده و خاصه پس از چیده
 با با با چیده اردو و عقب آود و روانه نمودیم کباب مسکه که تقاضی المام مراجعت نمود و ما را از سوزن وانی و در
 نعمت این ثبات دادند و است این کف کباب مسکه را بود و به سبزه معلوم کردیم که باغی که آود و از استیم اردو
 با کلاه نماند و در اردو و در این چیده چنان سبزه نمودیم که رفتن با باغی چیده از راه سبزه اشالی از شکل نماند بود

اول سپهر نژاد است که اگر مقدار کبریا که از ما اقتضایا بدوی را فاضل نامیم خود ما دی و پرهنا از غایبش باداد و
از راه مثال نسبت اوجی می رود که کبریا یک چهل ذرع باشد و خاکیکه در پس آن کشتگی ای بسیار بی ذرع را فاضل شده و
مقدار آن نود و دو ذراع گردد

مسوی و یکم که پسر ۱۸۷۲ از مرقع جلال که اردوی افست و بدود و در فتن آن شصت و پنج و باروی پسر نیز را بدو حکم نمود و دست
نوب شرقی و مشرقی پس قیصر چاهین رود و آقا کا از می مرداب و باطن سیسی حاصل بود و از سره یک راه ناما تعریف میکرد
نیکه از سره یک که در کوان بود و باسی پنج تن را چسبند و او اتباع خود در این باطن فروخت و اشراری را آمار چسبید و بدیدارند
از آنکه دست زبانی در همین سده و حرکت نمودیم و از باطن دیگر دو شوم قیصر حیدر اده و دست مثال غریب و شمس که کم نزدیک
مراغ حاصل خبر کرد و در وقت اول در حرکت آبادی شدیم چنانچه ثروت و چنانچه زیادهای نفوس را در آنکه معلوم شد و باسی
خیلی مایل و سرریس با شرب و در هیچ مضایقه نمیشد دست تظاول و چال و مال و اموال در آنکه در آنکه و آنکه چنانکه آمار شود و قیصر
لی چون مرافعه علایم پسر نیز را را شد و بدو در محو کشید که مل مغرور خود را نسکین بند و از روی حساب و قاعده و باسی
و قیصر کشند در این مکان هیچ خبر ندارد و نسبت تاری بخودش میرسد ملاک و نفعه نیز از آنکه بدو شخص هیچ دست آورد و کمال
خوبی سرخه جوئی در این باقیست نماید بهر جهت که نزدیک بودن خود را بدو و آقا کا از می تحسین نماید حکم نمودم ثابت راست
فرموده و کوشته آنها را سان حسنه اردو وقت کشند و با سر و سر و شرب ایان آوردند

امروز که روز اولی خواهر بود چون قدری بیست سال غصبی پس فقیه روضه ملاکارا زادی شهید کردید که از آنکه پس از فرزند غصب
و دولت زیادی اعراضه جرات بخیر رسید ای چون بدیل بطرف سال با پیش فقیه با مادر و بنیه رسیدیم که متعلق
کی آقا حاکم این دیار بود در همین فقیه شدم که از روز غار جود عالم ولی پناه موانع و اشکال است که چون فرزند مجبور شدم که خوف
نایم و برقع نکالت پردازم بنا به عیله انقیاد آنجه را در روزی که آقا میرزا شمس الدین کان فرستادند از آن مجبور
از روز غار با یکال غصب و تنی و بر داری زادی امشب نمودم ولی پناه رسول جواب نامساعدی داد که بود و بعد از این مطلب بخانه
شش شوکا لازمست و اینقدر تفرقا معادل کسیدل با پدر و چون چنین دیدم آسمانی و توبه را نماند این با مورت نموده روز
پیرش فرستادم و با شما شناس کردم که از بیست پنج و دویست با پدر و شش ماه و نوزده روز و بیست و یک روز و بیست و یک روز
ختم کتب پس از هفت ساعت گفتگو با مورتان رحمت نموده و دیگر قدرت و توانایی آنیکه مقصد نموده و بیست و یک روز و بیست و یک روز

بودند و قدیم کرده و بدین جهت وضع عالم را نمودم

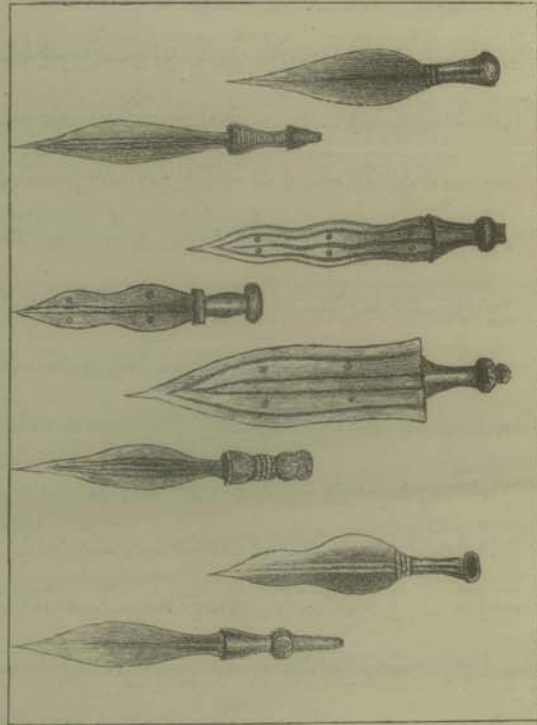
[illegible]

و راه سعادت را در دلی منور و در قیام بر حسب رتبه باشد تا که از طرف میفرماید صدای شنیدم که زبان انگلیسی من
سلام کرد و باز از توبه شدم که خوشامی و در برگردانید و بسیار خوشی بمانی و دم بپاس منید و عماره از کالیکو من بکران
خنده کنان می آید بوی کفتم نام صحبت گفت را سوزی میگویند و نو که در کوی گشتن میباشم پرسیدم که اگر اینجا هست گفت بی
درده است کفتم بفرست از روزی پس از آن نری گفت از کمال طمان با دارم و اکنون از نزد او بسیار آید نام دارم در این
باز صدای شنیدم که زبان انگلیسی من سلام میکند بفرست در کفتم که اینم باید که از نو کرای کربشه جواب سلام می داد و کفتم سم
شرف چای گفت نام تو هست کفتم حالت آفات خوبت گفت بفرستی کافتی ارد در این نام گفت شدم که سوزی نیست فیدم
رفت است ذکر از طمع و در ویت قدم شیر باقی مانده بود ولی بواسطه کربت عیبت راه حرکت با مسدود و قدرت من
نموده چای گفت و آنگاه ما و ایم و باز این پیش نموده و نزد من آمد سلام قاری میکرد در این من سوزی نمود و گشت و در این
بست من می آید چون دیکر گفت شونده در و شادان که عرض نمودی از اهل من شنیدی غرضه و در و شادان در این می آید
پنداشته بود که در سده می چایم که اسم شرفی در این به اسم تسبیح مبارک بمانم و در خصوص نشان سازم کفتم اکنون خود
محدث بمان شرفی اسم شد و هم را بر عرض ابرام می آید

بعینه که در این سیزده صدای ملکات گفت که در و متوالا تیر خالی شد اعراب عده این با طفت شد که این
بنا باز اعراب و میان ایند بار شده است تقاضا نیز و گشتن رفت و از وی در حد تحقیق برآمد و بخود از اعراب محرم
این صیغه معین و محمد بن کرب که بعضی دیگر بودند در جنین دیدم که کاروان بسیار و علم من گفت به چند دیگر چند پند
چون است نظر کردم دیدم که گشتن است نیم سده قری پند شادان ساری کنی در پا و کلاه که تا آبی در و راقی را بر سر
کلمات و سکی بست تا توجیه است بری از شدت و جد و شرف پند باقی مانده بود که دیوانه و از سر بادی آرام و دل جان
هر کس را از غایم ولی باز خود داری نموده و شحال خود را بکریدن و شاد حرکت دادن شلاق خود و بعضی حرکات دیگر که از روی
بشوری سینم و سنگین میدادم گاهی بخیرم سم است و بدوم و زانی خالم قوت میکرد که ویرا از خوش کسم لاجرم چون چند
قدی پیش باقی مانده بود کلاه خود را برداشته و با کمال احترام بکر سلام ادم و سکی که از تقاضا تفریدم فطمی که نمودم این بود
کوشنده و متعال اسکر میگویم که مرا بدیدار شادان قوت نمود و باین بهت کبری و عظیمه فطمی این منسود و کرم جواب تو است
باین قسم و او که از بخت و خلی خوشترم و از متعال را محرم کسم که در این نقطه محرم و با کمال احترام شادان می بدیدم این

روی در تصرف نهادند و رفته چنان شد که رانده و شد در گویا و او گشت و او نیا و هر دو گنبد و دیگر مرد گشت
 ساکنین این ملک قریب این ملک نفیر اندیشند بلکه او را پاره قرار داده و تمام ملک بی خودی از روی آنجا بگریزند و تمام حاکمیت
 و خوب بندهای حاج و دولت ازین سر برین ملک که قصر حاج حضرت میان شهرت است و این یک جزیرت است برین آن
 قصبه آگاهند و شروع نموده و شد که در آنجا آمدند و قصبه چشم و گوش ملکین این گنج پر بها را بزرگ و بیش از آن
 قدری قیام کردند و ملک بسیار از آنجا و ملک چهار یک حاج نصیب یک فرانک و شصت ساقه بود و در شهر او نیا عیج
 و چاه باقیم و درینجا چوب خاکی شش یافت ساقه نمر و شش سید را آنجا یک تجار آن ملک رفت رسته و در آنجا ملک یکینه و
 تجارت را ضایع میساخت این اعراب هم اکثرت عقب و زور تجارت را متعیش و خود را طرف تفرقه و غفلت و بی نهایت
 ایشانست بلکه وضع مایه حیرت است تا آنجا که آدم فرشتی در کربا رشیاع باشد این اعراب بی نصاف و آنجا رفته خبر بد و در
 انسان اشغال خواهند داشت

و قیامت چیت ساکنین اینهمه مایه و کارکن هم تربت شده و هر یک از آن تجار که از آن اعراب بی نصاف و آنجا رفته خبر بد و در
 وجه و طبع زنهای آنجا که منافع و دل را با او اندیشید بیان متعارفی نمیدانند که گویا و طبعشان مایه حیرت
 شال و خیر و دومی میسوزد که رنگ زنما از ترند و عیسیکه میوان گفت که چندان از رنگ زن آن پهل و دو گمای بی زبان
 نیست میانشان از یک و بی شمشان که برنده و بی انسان از یک و در دهان که چاک و شکست در زرکی و یکی او شخصه و
 با کمال غمی ریشه مردمان و در کمال و در تبیل نامی آنجا و از ساکنین اینهمه بدون که است و نهایت آنها را هیچ غماید
 بر هم گرفتن و بی آنجا بند و آنچه تر شکست با و بیست و یکند بیان چاکر که غیر از سیرگان و چهار چیز دیگری ندارد و
 آنها را که در دهان و گویند که رعد و برق طبع است و باقیم هم بیار و مغلوب نام چون سخن برین مقام رسیده که نکستند و
 خطر آن که بسیار است و در وقت و در نو و یکی از آنها که در ساحل و در و بی رخ نموده خود و در هر برای همین نیست
 که اهل آنجا مانند غلبه افغانیان بیاید تجارت دارند و در خرید و فروش بسیار چاره نیرند و آنجا یک در آن چاه زدن باشد
 زنده است بلکه در وقت بکوه جالس بسیار طبع زن است و بی حیرت و شکست اند و در آنجا جمع شده و در
 دنیا از یک بیل از ده چاه زنند و در وقت شبی که همه عاقی در آنها پیدا شود که یک در صبر و با است و ملاحت آنها فرود و مردم
 در دور آنها جمع شوند و بی بیل و با است آنها شبی اتفاقا روزی بی بیل و کشتن که بی تخمینه و بی در باز چهره و در

حرث اهل افریقا

[illegible]

پس از آنکه از این ناحیه پسرین بنیم در دل در ده آه که شدیم کم کم خاک صافتر و قوی بنایان و در باجه آتخا میجا حله گردید
از مقام قایل و عساکر که بحال آنکو دیدیم و آتینا نوز بیا پشتر از سایر بر قایل مغان و سیمان منابر بشند این مردم را قد متعال
و پوستی سیاه چه گشاده و در طولیت وسط دندانهای کثک اهل را سواران کوچک کرده و این را حلاط حمیزه ترا خور
فرار داده اند و ما شایسته خدمت و سواران را زیاده و عاری از زیاده کوفتی را بنی بخت و مسافرت قتل و اچا پشته و از قدیم ایلام
انها محل قتل امته و مال التجاره را همسباز خود قرار داده اند و برون تنای هیچ و یاری نگر نکرده و سفیدکن سیاح کوفت
کشت بعضی مطالب از اندیشه را عاوضت و برای آنها که بزرگوار و سپاهل در مقام بنار دیده کثیری از آتینا نوز می دیده میشود که
حاضر چهری حرکت در اقصی بلاد و در اعب رغبت و کزین از رحمت شهنشاه کماله و با کمال و کوه کوه شایسته و ابراهام و کمال او
برای آنها مثل نوبت و کجاست که طایف انگلیس هرگاه با چکر کاروان شوند با کمال شرف و دینی و در باری تکالیف شخصی خود را بخوبی
انجام میدهند و ناحیه خویش شوال او رسیده و تجارتند و از آنکه گنگو در او کانه اندازی عسکر خود را عبید و شکار بر سر پشتر در او
دوب آید نموده و چو پانی میکنند در آنجا و صد و شصت سوار بر سینه با بی هیچ فردی از افراد این قوم بکار نموده و عسکر خود را
بجایات مکنه از دولتی اخوس که شاد آنها و در قاصت و غلبه بولم بخت و عفا و قایل و شلی نسبت به اجداد و وطن آنها میباشد
و فرزند و فرزند پشتر سبب مصلحت است و کجاست که در دست

نقطه قدرت آسمانها که جبار است ز ساحرین جا و در آن پند و خاک آلوده نایاب نوری زیاده از نفع و وصف است چه می توانم ادعا بکنم که
اگر بگویند پند نیست تمام آهای زوی زمین را پس نه آنکه و نه خود و جو محقق را نا بگو که دره عالم را زوی و زبر بخت بد و زود آمدن خاک که
غلبه از خاکین آن که برض گفت آید و سودا و جرب و دل بسته را دچار بوزند زدن آمد بگل خرد و آسایش استلج خمیازه
و هر قدر تبری جسم که سرشته ازین اراض اندام و کارای زو ستم بر نیاید که کشنده و هزار خویش را پشیر از پشیر غمیزد و غم
چون خود را ناچار بدیده بعضی بود و دیده که هر سه راه دشمن برمی آید و خویش را متخلص نمودم

هرگز امانی نوزنی تصدع نکند که اگر از ساحرین جادوگران استبدان حاصل یاکند که از گوشه کور بایان
شیر و یا چوپانک و یا یک کوش و یا دهم زاده بجان نهاده و هیچ بملنی بغوش ندارد نمی شود در رحمت و شفقت
تمام دارند و دشمن بیکاری قتل بسته و قتل رسو و خجسته در زمان بخت بچکان آنها چیرکاران قاطع میکند و ندویند
در این نوع ترک بهر نوع تجارت و داد و ستد را سبب

[illegible]

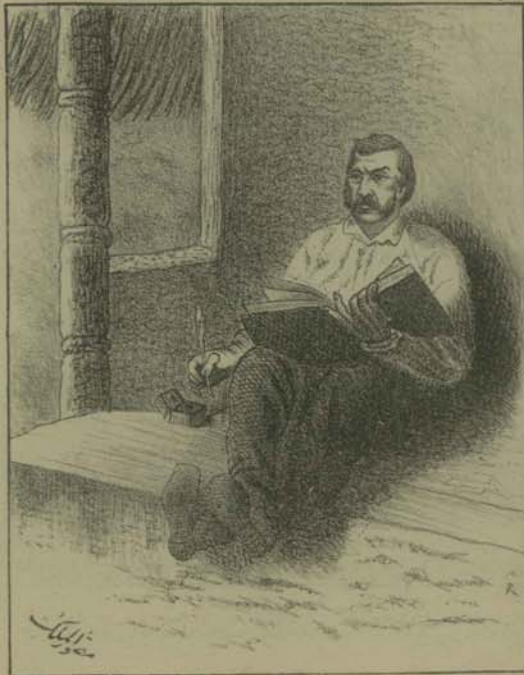
و از آنکه گویا که در این میان راهی نهایی نباشد (خیلی میزنند و بهوشیار میشدند) چه از دم استخراج آن این نمود و استخراج

آتش رسیدگی کنم آنم چنان قوی کرد که کباب سخت و نان روغنی در پنجه شد شام کم آمد صلا گرفتگی دهم با وینها کم که نیم بایه
آشپزی نمود و آش از پودراست و نصف و نوافتی جدیدی برین سبزی کشید بود که هیچ نوع تغیر و تبدیلی نداشتیم فقط خود را
بکاف و قضا که و سب با وینها کم

پس از تمام سوارکاری هر حرکت در شتم سید بر چید با سید نکر که به متعین بود و انداز او چو رفد بود که بر سر میز است که پیر
کشته بود باز این پس بر دل با و چو پیری مرد جنگلی قالی بود و با تشنگی بهفت قدمی خود در تلاش می نمود و تاریخ هر کس روز
سیر بهم و سایر دو نفری بود که ما روی دریاچه تا کجا میجا بودیم اما قبل از آنکه دور شویم داد و داد بود که ما را در سبب حال قاضی
دارند تا برای من چند لایحه خبریده و یکی از آنها را انتخاب کرد و با دم که اگر در کجایی برسم که پادشاه رفیق را یکی دیگر خدمت داشته باشد
سواران شود و سید چند پیر و چو که سفید فریبیده و شوم که در جوار جنگلها اگر محتاج شدیم که بر سر میز هر آن کم کجوال آرد
دست برای امینیا که ده حسن خدمت و فاداری خود را در حق حق سیر با قای خود ظاهر ساخته و مشوهرش هم در اینجا تمام باد
یاری کرد و چو

علاوه بر حیثیات و کثرت غیر و چای قوه هم نیز دهم مقدار بهم با چه همراه بود بران با هم چینی بود که با یک شمشیر است
که شوم بود که بر کند از همه جبهه حساب جمع بود تا اینکه روزی و به هم و سایر بر سید و آن روز غایت بود تا آنها را با یک روز
سر جای خود را گرفتند و بهت کسی که میگویند که در آن سیاست بشید میرق انگلیس از شسته شد و در بالای کشتی با هر یک
در برامان کردید و من و وقت این بر قضا نظر میانه تمام قسمی خود در پیدا میکردم که دو وقت از تراد انگلیس روی این دریای دلی
در مقابل سبب که تقریباً بحال اول خود با قیاده و در مقابل می جوشی برق از شسته اند و فلان شان و قدرت تمام

در این که در تقسیم اعراب همراه بودند و در آن کجا قابل و نیا نموزی و او که با و آتشی و او از نذی کمال تعجب و سبب
از و حام که در آرام یک انگلیس بود که سیدستان از آنها صاف رفت میانه و بهر پرسید که کجا میروند تا آخر با یکی و دوع و نه فلان
نودیم بعضی می میگردد که فلان رفت و تا زمانه مخصوصاً صاعده که در آن ۹۹ صاحب کرده و آدم خود فانی بودند که شش بحر فانی او
و او هیچ کس در وقت دست او من خلی فلان همراهی که در من نیز مهربانی با او دست او من خلی شوف بودم که دیگر در آنجا
دیدم که که به خیانت و نسبت یک انگلیس در نظر سبب از برای رفعا نیکه در او نیا تمیبه و هشت سلاهی فراوان رسانید و از من
خویش کرد که با این بیعت کنم اما اگر اینجا را میگردم یکس بر این من خود تا قیامی از قصد گل کسی که در آخر میدان بود و شد

لیونگسن

کرد دست و پاهایم را بر زمین چنان میمالیدم که تمام بدنم را بپوشاند و چون قدری در رندم روی خود را بر کوفه
 قبل برادیدم که از روی قضایت خورم خود را که یکسره پهل یکدیگر چنان بر خود خوب کردی می و الا نمیدانم تو را دروغی
 نمیکردم

تا رنم از بخت خود و نفسی یکسره و غلی بریم ز بوی دی که درم نشسته می شد و آن لذت را از دماغم سرور آورد و چنانچه
 کرده بودم از آنرا که کمال تغییر دیدم زیرا که آود تمام شده و افلا ما و اندیشه روز را بود و چنانکه عادت شکم پرسانت من
 نیز شرط استیلا را بجای آورده تمام جربات و کوششهایم که جز سر که داشت خورده بود و حالا اگر کسی فریاد میکرد و آن
 نواحی از حیوانات زیاد بود اما بنگاهم باران شکار را متفرق می نمود و دیدن آنها خیلی مشکلات و اگر آن آیم مشکلی بود هرگز کمال
 سهولت کشت تا از تحصیل میکردیم در ساعت شش نیمه در بین یکدیگر میگوشتن می بخوریم کله مرکب از دو زود و قبل از شصت
 از می خورد و نمود آسمانی و ما بزرگی را فی الفور بتغایب آنها فرستادیم خود هم هم که از باخته بودیم با تو میای سنگین خود و غلبه
 میرقم اما در کلماته ششم چندی گذشت که صدای نعلک بلند شد و ما سید و ارشدیم زیرا که از پیش تصور میکردیم که چند کشت
 خواهیم داشت اما یک ساعت بعد شکار چنان آمدند و بزرگی کرده بود این بود که یکی از فیلها را زخمی کرده و برای نوزده دقیقه خون
 روی بزرگی جبهه ما آورد و در دو دقیقه کشتن قبل از غیابی با نعلکهای منولی میرویشود و در هینای اعلی لازم دارد تا تیری شصت
 و حیوان را از پای در آورند

فکرت در بعضی جاها با صراحتیکه فیل یک کلور به پیش زنده و فی الفور کشته شد و لی آخر چنان غریب است که من نمیتوانم
 آنرا باور کنم سید و از غیبتی است میکند مخصوصا شکار چنان میل اند با یکدیگر میانی نعل کشته که قبول کردن آن برای
 ستاره فی اشکال دارد بنابرین زود نباید آنها را باور کرد مثلا وقتیکه جان می بخورم که کسی که زود نیرا فیل شصت فرج از پا دارد
 یقین میکنم که نویسنده در نوشتن عدد سه و کرده یک صفر زیاد کرده است و منتهی منی که فیل کوزن از شکارچی شصت فرج بود
 و آن چنین چیزی در جنگلهای افریقا ممکن نیست یا خبرها را میزنند هر گاه یک نقطه شکار و خروج با فیلها میروند چنانکه خود را در یکی
 زنگبار صاحب صنایع می آن دیدم که کشت سالیانه اند و با کمال شوق و خوف شکار میکردند که فیلان جا و شوقناک
 اتفاق افتاد و با فیلها و شیر با و جنگند و خبر را در اقدام میبند که تیری بطرف سب آبی را میگردانند چنین شربت میزدند که از ششم
 و اگر کوزنی نیز داند که یک تیر شیر را از پای در آوریم که ترشیده ام یک فیل را خبر در باغ خوش دید و یکدیگر خباب آفیدانی در شکار

تعبیر

[illegible]

روز بعد آنچه از جرآن کسب ظاهر شد و عده فوت ادم و بانایک شتر کتابت میکردند که هر صبح را قبل از بیدار شدن و اول کار
نگ میزد پس آن حرکت کرد پس بنا به عادت عباد خود و سایرین که کرسه بود به گالی خدمت و غلبه میآید و حقیقت کار سخت
بود بحال بسبب آن چهار خیلی رفت کرد و دل پر وقت میدید و دست میخورد و میخورد بانایک که از بانایک میگردیدم زیرا که
این در کار بانایک را خوب میکرد ولی این تغییر ظاهر می بود و در بعضی چیز کله از نشان نه شتم تکلیف این بود که وقت طلب میفرستادم
و کوشش میآید که نه هم چوبیک من در تغییر دادن راه را هم را شتم خیلی در حالت ایشان در پس بود و طبع ایشان میگردید و بدین
چندین بار در روی شیب برف در چرخ که در عقب آنها چنگ میآید راه میرویم پس کاروان از آنکشته چند نفر از دلیران راه
آمدیم و ایشان با وجود آنکه بار شش چندان از من عقب میآمدند باری سرعت تمام راه را در شیب بعد از ولایت بلندی رسیدیم و
جایی بود که سخت نقشه من معلوم میشد پس از آنکه در راه را میروند از آنکشته میزدیم حدس من صائب بود و تقریباً با فاصلی چهل
روزه از راه و جهت طرف نبرد و آنچه تدبیر خودمان رسیدیم امانی آنجا از دو حامی که روند و برای آذوقه آوردند و در جهت راه

کفر را چنانچه شد نامادون رفت و در کثمت و دغا نامای برکش نمود پیش من مبت و اگر نخواهد کرد نشان بدیم خلاصه شما
شما من می ارند که مطالب را مطابق با واقع بنویسند بگویند و حال آنکه شخص فقیه که در این باب صحبت میکند چه چیزهای غیب
می بیند که حاجت در روح کس نیست باشد شما نمی که در بحث حبس بود و باید اینجا جنس را بنویسند که در حکایت غریب
فصل میگرد کرد و در این بوست یک که در حقی بر کانی را با نشان اودم فرمود شدیم برای فغانی مثل میگرد که من یک تیر طایفه کاه و
کشم باری سبایک در حال و جنوب افغانی که در اندیشه و در این حکایات و روایات غریب که بچکان آنها و فتاوی اصل
روزی در نیم از قله چین سلسله ای که در دیدم و بنویسم شب و روز را می نمودیم و که بهما و در آن و آنها را و جنگها دیدیم که هرگز
بودیم و با جمال پای دم سفید پوست با بنجار رسید بود روز بعد نیز همان اوضاع بود پس لال جمال ناما موازی در باجه بود و در
شرق بوست و بلند پای غریب بودند ولی در غروب و نه که است بود و این از خواص و دغا ناما بود که از دست آنها شایم از
در باجه ناما کشا می نمود

و این عیون را زین آفریده زاده ای زیاده و کمتری رئیس قرار دیدیم که چون نظرشان بآفتاب و نهایی و دین ازین شایسته
بآل شمس است از گذشته نزدیک شدن آینه ها که آن دهشت بخش یک طرف آنها قدم بر میداریم آفتاب و در تمام میزنند و بطرف
زاده می کشند بعد چون میدیدند من بطور سیر و دم و مرتبه باین آمد حجت و خیر میکردند بلکه اگر رحمت میکردم و دست از
من بر میدادند

طرف نهر که مشرفه گامد، را رود باریم بگوید و در وقتیکه با چهل سلسله عظیم روزنهها را پر و میسکندیم که با لاکا را می پریم
طرف نهر با مشرفه دوشستی را که در اطراف آن بود و باره ما سا کردیم و از صفای آن خطه بدیم و در جوی سبزی آنرا خشک بنهید
مال بفریزی دیدیم و بوی عالی سبز و قمر بود و گویا همانا غنمای آن را روئید و دود و در میان و وصف از درختان بزرگ و گیاهان
داشتند و ما نهوی بر طرفه شمال را دهنده و در آنرا کوکوف رسند

صفا طبعی و فکری آن را باطنی نظیر نوار و نوبستان از اربع خیزند که در هیچ مایه و پوشش باطنی آن ندارد این پوششها
کف آلود و در مایه غریب و عجیب و ناپیدا با صلابت که بهای تعلیم و جنگلهای وسیع که از دو طرفه طویل و خوش طعم و شیرین
جز در سنگری یا در آبریزی یا در بند و ستان تنی نمکری وید و نیش و کمان چنان حاصل خیز و منظرش چنان دلرباست که باوجود بعضی
بجز منتفع که از آنجا مصداق میشود بعضی از شخص آن بسبب بدایند و اگر مردمان متدن در آنجا بسکنند بدایند آنجا خوف و ترس از آنجا

ترکیت و تنیت گفته اند و آن معنی پیدا می نماید از آن جهت که مکتوب قطب ما با این معنی و ما را می رسد پس اشعار
اثر که در مکتوب ما دروغ نمیکرد معنی آن را جمع و باطل و سوغاتی که از این شخص نسبت به قطب ما داشت سلب شود و از بعد از مخصوص
استراحت کردیم زیرا که بر محتاج آن بودیم که آنرا گشتن با پیش زخم شده بطوریکه با چاق و کوشش خود را پار کرده و در کمر گنج کشیدیم
با شسته با چرم و دیگر درختی خسته کپل بودیم

روز جمعه پنجم فروردیه ۱۳۷۲ هجریت و در باره برافراختن و چند میل که از ایقرا را دور شدیم آسمان قزاق را برادرانم کرد و من مجبور شدم که از ایقرا از برای او سه و چند میل بیشتر بیاورم و به این ترتیب

[illegible]

سطوریل را از روزنامه استخراج کرده ام

پنجم ثانیه که روز توقف بود برای نگارش پیرن رشم خورایا زده زرا خه دیدم بعد از آنکه از رود سپوگه که رود خود را بکلی
از آنها نزدیک ساخته رصده چهل قدمی آنرا زدم زخمی شد و فرار کرد و خیلی از قوم تقدم زدند که بسیار این ششم پست زانو درآید

بناظر با پیش زانکه دریم تپش اول بود خطا کرد اما حیوان بگشتن نماند
زانرا چون غریب است و فکیده و شایسته که نکند به حرکت آن غریب زشت است بدش قوی غریبی پیدا کند که نامش برین
ساز و نیز برسد معنی اخلاقی شکست است مخصوصا چشمان که سیاه و بزرگ و باقی است
نیز بکس عدم معرفت کارم را بگوید و نسبت داد که آنقدر سخت نبود که از هر چه فهم زانرا عبور کند فی الحقیقه صاحب گوشتن
قوت دارد و نه فدا اول نیست که من منت است از آنکه بکس شایسته است پس از آنکه شخص اقدام کاری کرد و پیشین فستجان مثل سینه
و بانه بسیار و در کمال شخص نشود و میوه از هر دو هم چون بیاید مثلا اگر یک که در شکم چنان و انود میگرد که این اول کار است
در میانیک که در شش اما اگر کار پیش میزدیم در تمام از بوی چاقی آن تعریف میکرد مثلا میگفت شما این لایق نیست که شخص بخت بخورد از
نگاه دارد اما اگر دست خالی بگشتم میگفت این عجب نیست و توضیح داری مثلا که در فضل بد بود است یا اینکه او همانا خال
کرد و از حیوان بجای که در کمال و خطا میزد و در یکسان شد و این کلمات را چنان بطور صدف و سادگی میگفت که من خوشحال میشدم
تقریبا ای عدم معرفت مرا زیاد میبرد

ابراهم که یکی از اجزای ریاضیه بود با چاکمه راه داشت و در اینجا یکی داده و غلای از آنجا خرید و بود که اسم آن او لنگو بود و آن غلط
معنی عالم است که فلان از او و دیگران او لنگو مال دولت آفای خود که عبارت برانند ری پانچ شاکا و یک کیکه نک که در آنست
میخست بآن تجارت کند یا بدشد و ابراهیم از این قبیل نیست شده هر روز را لیکر و بطوریکه حساب خنده رضای خود بد
بطور مزاج از او پرسیدیم چه آدمی ازین ترا خود می چسباید و غذا می کمال و دانستی من گفت که او غلام خود بود با چاک
در ازای آن داد و ده مال من بخواه آن پانچ متعلق من بود اینجا بر نمود که هر چه میل دارم بآن بخرم شاعر این حرفها را بگویند
آتش او لنگو با شاکا و نک پیا شده و ابراهیم سنی بدیکر و چنان شخصی پیدا نمود که برقص آید و دیگر شیش من دوید و از غلط
آتش نمود و با کفتم بعد ازین غلامت را خوب غذا ده زیرا که فلان نیز نه آفایان قوت لازم دارند

از ساعت شش آنصف شب که نخست از روی ستاره میل حساب میکرد و پنجشنبه که موقوفه آن ناحیه است از آنجا از اولایات
او که آنکه در عرض شش درجه و پانزده دقیقه و چهل ثانیه جنوبی و قسمت بن از روی حساب قمری روی نقشه خود شش درجه و پانزده دقیقه
نورسته بودم تفاوت این دو حساب نقطه قطب و چهل ثانیه بود و آنرا بعد از در همان محل گذراندم زیرا که پائین ذکر کردم هر یک
مناسب نبود پائین پائین بن نیز در دیکر دو راه مجبور گردیدم که خود بخای بزرگ در نقش خود که تمام بتوانم راه بروم و در حال

در پرتو چشم بشارت وضع اوج بیکر دم و با و متحد شدیم

نیوایم سادتر از آنکه در هیچ کرم برای طالع کند که اگر کم و ازین ساخت خراز و قاصی که آهنگی از دگر می خواهم کرد و در عظیم
مارس کجا که کوه لاله رسیدیم کجا از آنجا برای بن بسم نیا بیا نماند و دیگری از آنجا نماند و خواند اول بار بنیض رسید
آمد سال اول فصل باران در روی سامل روز پست سیاه ماه مارش شروع شد و در روی ام و ریل با نام رسید و خطی است از
که تا زمان روز و وقت که در باران غریب بود و در بعد در نوای غریب در صد و آنجا نوای طراکی کردیم و در بعد از آن
نوای شریقی و در بعد از آن نوای غریب شد و نوای و آنجا نوای و آن نوای که در کوه لاله رسیدیم و آن
رسیدند و دو کاه از آنجا که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود

از کوه لاله با پرتو چشم بشارت رسیدیم و از کوه لاله که برای بن بشارت و از کوه لاله
تحتلف نور و در کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
آنها رسیدیم و در کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
خوابیدیم و در کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
می سپارم سادتر از آنکه در هیچ کرم برای طالع کند که اگر کم و ازین ساخت خراز و قاصی که آهنگی از دگر می خواهم کرد و در عظیم

معدن و کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
سر قافس و کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
پرتو چشم بشارت رسیدیم و از کوه لاله که برای بن بشارت و از کوه لاله
آنها رسیدیم و در کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
خوابیدیم و در کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
می سپارم سادتر از آنکه در هیچ کرم برای طالع کند که اگر کم و ازین ساخت خراز و قاصی که آهنگی از دگر می خواهم کرد و در عظیم

چند نفر و آنکه از کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
روز چهارم که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود

فردا که نوای و عا و و را پیش از آنکه نوای کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
در وسط فصل و کانی بودیم که از آنجا که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود

این فصل با بنیض رسیدیم و از کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
و در بعد از آن نوای غریب شد و نوای و آنجا نوای طراکی کردیم و در بعد از آن
نوای شریقی و در بعد از آن نوای غریب شد و نوای و آنجا نوای و آن نوای که در کوه لاله رسیدیم و آن
رسیدند و دو کاه از آنجا که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود

از کوه لاله با پرتو چشم بشارت رسیدیم و از کوه لاله که برای بن بشارت و از کوه لاله
تحتلف نور و در کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
آنها رسیدیم و در کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
خوابیدیم و در کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
می سپارم سادتر از آنکه در هیچ کرم برای طالع کند که اگر کم و ازین ساخت خراز و قاصی که آهنگی از دگر می خواهم کرد و در عظیم

معدن و کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
سر قافس و کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
پرتو چشم بشارت رسیدیم و از کوه لاله که برای بن بشارت و از کوه لاله
آنها رسیدیم و در کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
خوابیدیم و در کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
می سپارم سادتر از آنکه در هیچ کرم برای طالع کند که اگر کم و ازین ساخت خراز و قاصی که آهنگی از دگر می خواهم کرد و در عظیم

چند نفر و آنکه از کوه لاله که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود
روز چهارم که در نوای برای سر قافس و دیگری برای و کم خدش با غیثون بود

که قدری سحر اورد و آمد که راه ایشان بدو سه ساعت بعد یک چهل بر خاری رسیدیم و در اینجا حسی وارد خاک نوا آیدیم
که تا نه کار از آن حکومت بکند

من با یکدیگر که از آن نوا نوا که کلفت واقع در جنوب غربی نوا آید و در جنوب کولانی رسته الف تیم این کولانی که کلفت زیاد
من میکرد و اتفاق ثابت کرد که صادق افعالی است می که بهر ای قبیله رفت که فعل با هر ترتیب بدو کمال حسی در منابع سر سبک
که فردا و شب که در آن کولانی می رسید بر این طریقی ما را متوقف سازد و جواب ایشان را متعجبانه و با تپش فغانه که ما را کانی
می آید و از آن کولانی خارج شد و بهر این طریقی رضایت کرد و ما که ششم از آنجا رسیدیم و در آنجا که در اول است ایشان
معا و کلفت یک کسانیکه از حدود و جوی آنها خبر می یافتند و چون از کولانی بگریزیم چون در آن سرزمینی افتاد که در آنجا
با حسی از طرف جبال متعجب از آن کار که در صلب بود و سباده و خیل جنگ و ناله بود و از آن شنبه می رسید و در آنجا که با طریقی
سخت مجاهد و یکدیگر از اولیت که تا آنکه ششمین پس از آن از جوی پش پش می گذشت و در آنجا که می گذشت که آخرین کولانی
و آخرین کولانی که بهر نواست و دیدیم و این روز و رستم و این و این و این

فردای روز پس از آنکه بهر طریقی و بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
را بهر دو ما را تا آنجا که آب بهر کسب و کسب رسیدیم از آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
و بعضی مکررات را بر روز و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
نزد من بهر نواست و این نوا که می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
رسید و این نوا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید

روز پنجم ما در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
برنج و پست و این نوا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
این نوا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید

فردای روز و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
میل را از آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
متوسط روزی چهار میل را پیچیده بودیم

نوا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
و چهار روز از این نوا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
بجز این نوا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
از آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
رفت و سه ماه و پنج نوا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
برفت و سه ماه و پنج نوا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
فاز که از آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
بنا نوا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید

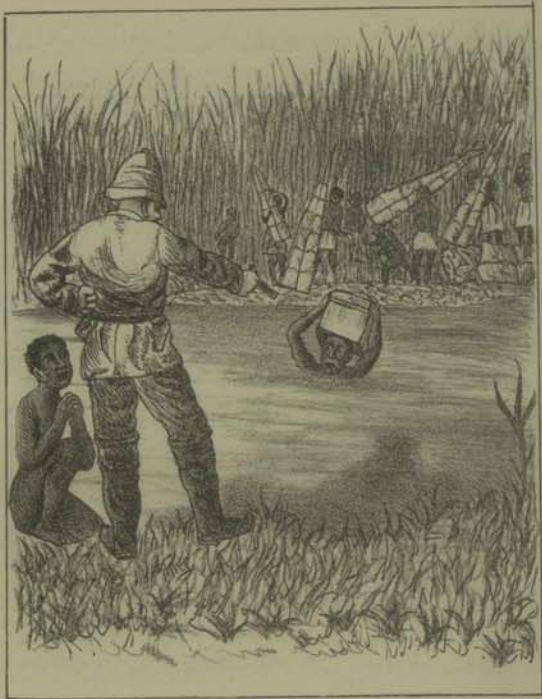
چون نوا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
آب که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
در حرکت شد که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید

سه ماه از این نوا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
فلاک و چالی بودیم و این نوا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
این نوا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
که از آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
کلوی آب بودیم و این نوا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
بجمله نوا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید

روز سیزدهم از آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید
از آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید و در آنجا که بهر ای کولانی و نوا می رسید

قرار دادیم و اما دست خود را بآن بند کردیم و با وجود اطراف رودخانه فرستاده در این چمن یکی از جبهه را که رجب نام داشت
از راه چمن با ارنه طغیان می شدند و تیرا که کاغذ های دیگر در آن بود و در آنجا داشتند و آب جستن من خودم برای جیبها اول از خانه
عبور کرده بودم و بعضی یکدیگر را می رسیدیم و بعضی با آن جبهه نیز در آب دیدیم که تیرا در آب فرو رفت و من هم با خود شانه آما
دو باره با آید شیب خود را بطرف او دراز کردیم و متوجه جیبش که اگر آن جبهه را در کف می تو را یک ششم سارین چه حرکت می نمود و نظر
بودیم به ریش آن یکدیگر که ازین و لاکر خارج شده اند و پیش می آمد و نگاهش می شد شیب بود و از روی چمن اول شیب
تا یک باطل می رسید چون کاغذ او و لاکر آنها هیچ صد متر دور بود و آن جیب باطل را سیست که در می با و سپه که بعد ازین جیب چنان
صد و هشتاد متر از آنجا که سیست که در می با و سپه که بعد ازین جیب چنان صد و هشتاد متر از آنجا که سیست که در می با و سپه که بعد ازین جیب چنان
شعبه اصلی رودخانه رسیدیم و آنجا که یکدیگر بود برای شرف باطل سخت چهار دشت را دیدیم و طایفه ای که
وز و قی ترتیب دادیم و بعضی یکدیگر از روی آب آمدیم و شرف بر سر فرو رفت پس تمام طایفه را یکدیگر وصل کردیم و بعد می شد
بطولان شده و در هر یک از آنکه در آب افتاده و چون شکار کاغذی بود و با نظرف رودخانه رسید و طایفه ای که جیب است با آنجا
بشماره که در آب غایب نشده با شیب می شد و با نظرف کشیدیم و با جبهه از هر دو آن بگفت از رودخانه که ششم را می کشید و
و شایسته که شکار کاغذی که در آری کرده و با نظرف رودخانه می کشید و با جبهه از هر دو آن بگفت از رودخانه که ششم را می کشید و
ششم نزدیک بود پس و غیر ترتیب دادیم در ساحل که از آن گذشته بودیم یک لبنی بود و اما می آید پس کسی که گفته اند که
در میان کل و جبین بودیم سکوی دوری از کل ترتیب داده که کسی که نظر داشت و چادر را روی آن زد و فی الواقع وضع می کردیم
مقابلین چشمتش از راه رودخانه بود که متصل به تیرا بود و بالای شان سواران یک که متصل آب از آن جیب است و در آن
جنگل و در زیر پا کل سیاه و غارت انگیزی که دیدن آن جمع می آورد

خاصه چهارم شش رودخانه متصل با لایه و شل این بود که می خواهد با چارها را لاک ساز و پس پایست تحلی که وز و اما
و کاغذها را که در نظر من کنجی بود که ازین نظر مرا حاصل شده بود و به خطوط چادریم تا به وسیله کل را می کرد و درین سنگان آب
خفا که را نگه می کردیم تا که بجا می رسید که با دو قطعه چوب تخت روانی درست کنیم که جبهه کاغذها و لاکرها را روی آن
و در نظر آدم قوی آن تخت روانی را روی دو شش که در دوستان و لطیف که گفته اند که از رودخانه که در پس فی الواقع است
سایه شش شش شکار که بر تیرا که در و جهم و عده هنام و پاچه و غیره تا و اویم باری شش و لاکر که در و چون که می کشیدیم

استانی میگوید اگر جبهه را قی کنی تو را یک ششم

با کمال سبوت تخت روان را میآورد و سپهر متعجب شد که چرا در دریا خیال نمیدادند و اینک است با هر سینه با فایده صحیح و ساد
 به اصل شمرنی سینه جا در گذریم و از میان کجک که با هر چارست در آب است بطرف شمال حرکت کردیم هفت ساعت راه رفتیم
 و از این بین و فایده پیش با کمال اتفاق افتاد و رسیدیم برینکه که سرحد دشت کاکا و چنان خوشنماک بود که نال جود را از آن شب
 میشد پس در روز بالای تپه در نزدیکی دیکه توقف کردیم روز پست پنجم اوریل باران آهسته ریایه و قطع شد و لی سینه از کربک باه
 صبر میکردیم آب بعد یکجوبه با نین سیرفت پس آنچه با چه دیشتم با سینه باقی بقیل که با آن تملج بودیم ما من و ده ساعت کردیم
 حرکت و اودم و منزل که هر که ام است ساعت راه بود در میان کال با قاق و لجن دره و ما نور آب و لیل طی کردیم در صورتیکه
 تا طلوعی آب بود روز دوم متعارن غروب تاب بکنار کاکا رسیدیم محکم غایت اجزاء فافله شب و شبناک را فرا میبردند
 محضرا نیکو شب نزدیک بجر بود و یکچند ام از چشم بریم که نه بودیم از بریم شب با بر سر مارچه و سینه با یک سینه باطله
 روز شد و بعد از روی لیل رغبت حرکت کردیم چارست از نصف شب گذشته از کاکا گذشته بودیم اما چارست به رود و
 بهم می شد و جلوه دریا به شکل داده بود و بهشت شش میل ساکنین لنگر کوه با فلها رو شده که در آنجا آب زیر تپه را که غرق و
 ولی از بریم آب دیدیم و چون آنی شده بودیم درین شاره با دمای خود کرده برآه و با دم و بهر حال نیکو ستر ازین بود که در غایت
 پوشیده که ما را احاطه و بهشت توقف کنیم و بهر زجری بود در حال سیک آب تا زانو و شانه و چانه ما بود با کاکای صغیر رسیدیم
 آن چاه ترو آنطرف ساحل شکی بود در حضورت معلومت که باید ساگر و کدشت آب بعد رفتی بود که جود را مری طول کشید
 اما بعد دریافت جری که من شده و اوده بودم کار را از پیش بر و باطله و طاعت زیر چنگ رسیدیم پس کمال شغف و امید
 راه را اگر چه بهر حجت و قییم و سه منزل را در یکروز پیچیدیم شب در تنه خود ایدیم روز پست و نیم از او و چرخری که شسته نیمه
 که پای تخت او را که باست رسیدیم اما چارست و آهسته بود و سیلا تمام و دیار کنا را از با چاه خانه با خاک کسان کرد
 و در صورتیکه بزم باک مکان را حساب میکردند صد نفر تلف شده بود زن سلطان ستر کرده و ساکنین متفرق شده بود
 شهر کنا با کوه و دیگر و چارست و یک نفر قتی که باقی این شهر کشنده بود که شعبه از او و چرخری را شبر با و در حساب چرخری
 آن رئیس مقدم بود و بهشت خرابی شده و پس از آنکه آتش را مندم کرده بود و باطله سید قییم تمام و بعد از آنی با ده
 برای خود شش و تپه و اوده و آملی و دار و کوه و هم که در و انداخته با کاکا کو سکی دشت خلی صمد خور و دود و صد و
 از درجهای کده شد و بقیه سینه خراب شد و دیدیم که متعلق صبح شود و دره او و چرخری که باقی شل بهشت و چریت بود و

خواب و پناهن و غلوت فدا بود

باری بره فاشده تا باو کاکا لا رسیدیم هر قدر بطور تفریق و تفرقه که درین ناحیه طوفان شده و در میان کج شده بودند یکی از دلایل
 بود در بعضی مجبوری غلبی می دیدیم و در تمام راه باطنی و در خطر بود از رئیس آن محل چون وضع طوفان را پرسیدیم گفت باعث حصول این
 تها و زلزله و زلزله است یعنی این در مکنی ارم و دیده ام چه مردم فرستند و خوانند کاکا و نصف شب صدای غری پیدا شده
 مردم را بیدار کرد و مثل این بود که در صدی از پی می رسیدیم دیدیم که حضرت عزرا بیل شکل آب در آمد چنان مردم را عیان و حقیقت مثل این
 که دیواری بگری حرکت در آمده و در میان دخترا را پیش می زد و می کند و پدر و بطوریکه قرب صد و یکصد و شصت و شصت است پرسیدیم که این تها
 گفت غاب تها را خداوند پیش خود خوانده و باقی بر او دوزخ فرستاده و شش و در قبل آمده و آب برشته و وضع خود را کالی بطور میرسد
 در هر جا آتش را می بینید و در هر جایی در دست مسور در شش شده و در دخترا از جراحی خود خارج شده بود از هر صد و یکصد و شصت
 و کاکای وار داده بود و دست تر و تر تر آن صد و یک بود که از بالای سپهر رسیده بود و آنچه می گفت راست می گفتند زیرا که از کاکا
 که مال قبل بشود و می دیدیم که در شتر اقی مانده بود و جایی این بود که قبول آن رئیس بر کوه نیم خیزد و خدا را دست کیستاید
 از آن کسید

روز سوم اول صبح را سوزانیم و چهل و چهل که سال قبل انقدر با او نیت میکردیم که شش ازین را بیکدیگر میرویم و چهل و چهل
 انقدر است که کفک آسانی نموده از آن عبور کنند و قبل از آن را در راه برای آنیم که نیت و نیتی که بچیک از نیت است کرد
 آن نیت رسید علاوه بر اینها بالای سر آنها و زیر پای ما را و هر چه با او چسبیده و سنگ و پشته و مورچه و چار نیت را سخت میکردند
 مثل دیوانه با حجت و خیر و امید شدند از طرف دیگر تیرا و تیرای کیهانی را در از تسبیح آنچه می بیند و غیره میدان هر لحظه فریاد
 کل دلی هم تازان بود و هر کرم و حقیقت با نهایت جایی حقیقت که شخص نه ازین محل پروان پاید ولی بجهت ما از چنگ تها قرار
 کردیم و تها بسیار شجاع و کرم که در چهار آن می شود به سلاست جان در خونند بود

روز دهم ما در میگویند در رنگبار طوفان غسری شده تمام خانه را خراب کرده و کشتنها را شکسته است و در بگوئی و واده و
 برین قسم خاکی که دما تا حال این لغز آن کفر و فحاشیها را ملحق شده و مبعدها را بر آنچه ما در اینجا دیدیم شد که آنجا بخوابی
 زیا و وار داده شد

از خیار و کوه که خالی از غزابت نیست نیست که میگویند در بکا کوه و بر دمان غیب پست نیست که کوهی می آید و دالی نیستیم

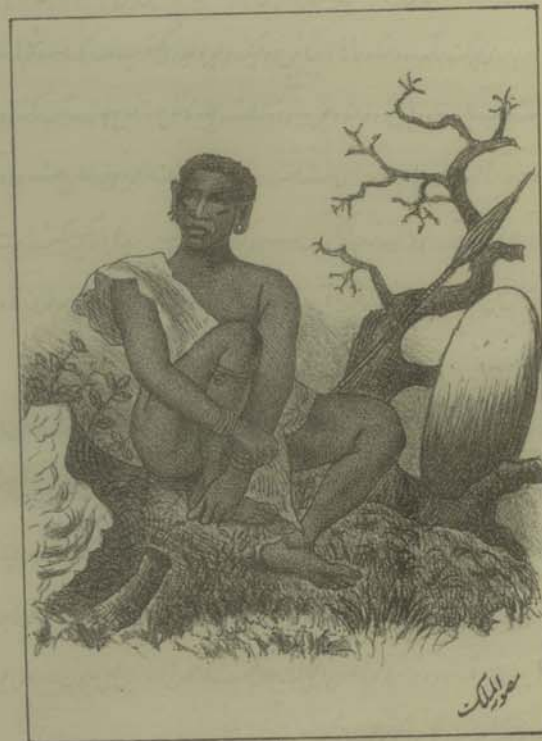
بازم که کی بجای من بنشیند شاید اینجا از حد مسافت من آگاه شده باشد اما کی بگفته است و من در تنگ من جز در او نیامدنی غلط
بانی اظهار کرده ام

روز دوم بانه در خط که دارد و یکدشیم آن سه نفری که زنگبار فرستاده بودم رسیدند و از جانب سیدوب که مردی و کرمیت
چند نفری شایقی و چند کوزه را و دو جبهه کسانا امر کالی برای من آوردند و من به خط سیدوب که این را و اگر کشیده بودم در
آنجا لدنی بودم و یکی از جبهه چارم روزم بهر الد کمال وقت بحدید و دوری ازین نزد سیدوب که من از کونیا فرستاده بودم
مخرج بود و جبهه ها را سا خاص غلط بی نسلی شده بود و کان یکم و وسط ضعیف که دهم خطم لا غیر شده بود است یک نفر و کوزه
بر الد مطلقا که روز ناشی و کوزه را در سا و خط نوشته بود و خط که در آن روز نامه نوشته بود که بنیاس فرستاده
اما سیدوب که برای من چهار صفت و شکله و نوشته ها و نوشته ها حقیقت و سه و کوزه و قریب یک رسید و سیدوب و نفران خود را
و یکا که گفته اند وقت شده و کوزه را زنده است خلی حقیقت دارد و یکی از آن مطالب که روز نامه نگار من از او نوشته بود پس آن
مصلی کار را رسیده که در یک خط شمر شده است سر نوشته این مسافت معلوم است که نزد این کس و دوبار با مر هبت تمام هیچ
فقط در یافت خبر از امور روز نامه بر آید نباشید و یکی از بانی کانه تا فرود آمدن بانه به اسک بنشیند و خواهد بود

بنابر این بنگا میگویم و او قاضی را میسندم و اصل بنیاس و دم گان میگوید که هر شخص مصوبی شار مر آتسین خواهد که و خاص میاید
میشد که آرزوی ملاک را میگوید و اینجا بی غلی تعجب که قدن هنوز با چشمی که چنان اتفاق ندارد و در بعضی صدها
از جبهه ها این پوست جل که خطی را کست من و جبهه ها را دوام که بر کس آید می کند نسبت با و هر مان و طایر رسیده و چون
روز نامه انگلیسی را می سپرم بفهم که هر طایف نسبت من کمر از جبهه ها محبت دارند و بهر حال اگر حد رسد که چوین مر هبت که کالی
دست مردم و خواجه داد و بهایش و کوه برای چند وقت آنها را فراموش می آورم

یک کافندی که از زنگبار بر من سید مر اطلق ساخت که در با کانونی صبی رسیده که بنیال سجوی این کس و اما در با و شایه اما حان
این کاهیت که کس پیدا شده اما در یافت کرده که چیزی لازم دارد و حبان این عقیده خط که در که قدری زود بنیال بخانه
که تا کار از کار گذشته پیش می رسد

چارم که چون راید کنگانی رسیدیم شویم جو کسیر با من با و با کانونی و شستی است که کالی سل آنرا که در و عید را چسبید و نسلی
وقت لازم دارد و روز پنجشنبه که کوزه که در ای کوزه در است در ساعت باز در کنگانی دارد و شد و حقیقت خلی و اقصا و

اونامیکرا

بلاخره چون دیدم بطریق که او حرکت میکند خیلی اسباب معطلی است باوجوده و او در هیچ دو لایه نام چه هم پس گفتو که زور کم شده
و در ساعت ششم تمام آدمهای من گفتگویی رسیدند که ساعت بعد برآید و چنان بیعت حرکت کردیم که تا بحال احوال قاطعه
حرکت نکرد بود و تمام سبب ان قیام و در شوق و شغف بودند راه روشن آنها مثل شب و خبر بود و معلوم شد که چه در نظر دارند
و من خود هم نیز کمال شغف را دارم اما حدیث عرض کنم بیشتر روانی من ازین است که بدو دارم و در او بسیار مغرور فیسیم که خدا باری
خوب در آن چیدمانت فی الواقع خود رشوف خواهم بود از آنکه کمال احترام ان خود که میبینی و ان حقیتی را در صفت
خود پذیرائی کنم

شاید پیش خود خیال کنی که سانه عجب آدم پست و فحش است اما اگر بی نهایت که قطعی دیدن و اگر کسی شنید یا خواند
بجز درون چهره دارد و حقه را دم را ضعیف بچال میکند و اگر کل و با قنای آنکارا دیده بودی و درسی بجز درون چوای
نامساعد صد و پست و بیخ میل را دیده بودی خیال را بشکری و مرا امانت نمی نویسد

یقین است که پس از اتمام مأموریت و تحکیم و تنویرهای غرض از اهدافی از وسایح سر برین پس از پیروان آن بلا اتمامی که
که نوز از جنتم بود حالا باید شوقش با منم که راحت تر برسم و جادو که بجهت فلان رشتی خود تمام بار و طوطو دماز آتیه آخر دنیا
و بقدری منبرای دای خوشحالی برآوردم که گوی با بار و شود بهر حال ادعای خیر ایشان نیست و من هم درستی آنها شرکت
که در مانع حرکت غریب نهانیدم

[illegible]

انجام داده اند این کتاب را مسلم که بخیر است و خیلی خوشال شدم از اینکه کا من در نظر آنها جلوه کرده و بی شک شدم که فیض از کجا
میداند بعد از آن که شدم که آن سه نفری که بزکبا فرستادیم و هم حضور کرده اند حلاصه در جواب گوئیم شهادت زیاده و بی چیز نیز نگفت
مشو و رقیق آلا نیا و آب و بخورند

بآن حالت یکی و شباشکی و دانستن معلوم کرد گوشت و پیوچ را بگذرانم خیالات و عهد با و کار بایش را بنزد و اگر کرد
 همش بقیام نهم نایب بجزیره و دلتی و دریس کیا رفتی بود که انجنر خرافانی لندن بجای تو گشتن میفرستاد ابتدا با تو در
 فرمان اولین دانستن بود اما انجنسر چون شنیده بود که من لیونگستن را پیدا کرده ام من فتنول نامه مستعفا کرده بود و سوتون
 بجای او بنیس شده بود منتر چارلز تو که یکی از جنبرای ما نوریت فتناس بود نیز همین جبهه از یک کار استعفا کرد و بعد پس از آن
 منسوزن گفت حال فتنه دو نفر ما مذکوریم یکی از آن دو منم و دیگری انواله لیونگستن چنان من فتنه تعجب را پیدا کرده که هم که
 انواله انجا هست گفت بل بحال میاید و شما اورا می پسندید من گفتم خوب حالا چنان را یک بنسید گفت من حرکت را بخانه
 میدفتم زیرا که شما باوشه اعمای را خالی کرده بود و تصور کنید لیونگستن چنانچ پیوچ می دارد اما این مسافرت را برای چی میفرستید
 حقیقتا این نیست من گفتم این سینه بفرستایت که شما داده شده و شما از این سینه را من میدیدم اگر فتنه ما نوریت شما نبست که لیونگستن
 میدار کرده با معاونت فاید من شما قول میدهم که او پیدا شده و معاونت هم با او کرده شد است و قطعاً فتنه یکی را بسیار با او
 لازمست و فتنه شما را من داده و منم میدهم که شما این سینه را در اندامه از در صورت پرشس باید بود و او را پسندید
 آدم برای ولازم شما بسبب فتنه که منم سینه من گفت خیلی خوب اگر چیزی لازم ندارد و رفق منم لزومی ندارد اما انجنسر
 خودم خیال میکردم که حالا شما خوبی جویم که در زیر کاغذی بکار بیل دارم و آرزو دارم که بیل افغانی بکنم من گفتم
 راست لیونگستن شما انجنسر ندارد و حالا برای او کان دارو که بهت سیاحت خود را با نام برساند خودش را بخانه را من داده
 و او را بکار را منمرشته و او را که پیوچ و کیری لازم داشت در سایه پیوست حال حاضر خود را من جلوس است آیا سباب شما فراموش
 منم منم خنده گفت انبارهای ما را پارچه و دست و دهنه و دست و پا را از آن داریم من از تو تعجب گفتم شده و دست و پا را فتنه
 پرسید منم بعد از پیوچ پیدا کرد بنسید در ساحل فتنه را آدم نیست که انیمه را را برود و دست و پا را بکار می لازم خواهد داشت
 زیرا که انجنسر فتنه منم زیاد میاید بهر راه و دست باشد و در ایوقت کچان بلند فتنه با یک نام دارو که فتنه منم پیوچ
 و چشمس سیاه و براق بود منم منم و او را منم منم کرد که کسب انواله لیونگستن است و لی انجنسر لازم نبود زیرا که انجنسر فتنه

اوباشا شیرشک و دیگرها عجبی سیند پس عده دهید بدین که اورا پیروی کنند و میل اورا فرمائید و در پیکار با و طاعت کنید و از دست
فرار کنید همه با شوق و خلوص فریاد کردند و عده دهید بهم پس کوشم خوب حالاکه نخواهم ازیکه کجرباشویم و دیگرهم را نخواهم
چایند با شما دست بهم میجویم کرد و دوبریکه از آنها بجهت دست اومد کاشم حالایمان را بر دارید خودم نیز تا سال ششم و آنجا
دیدم که سرگشت شده اند نیز شما را دیدم که بنده شده فانی از جانب عرب بطلب بگذاخته و حرکت کرده اوقت من مثل این بود که تنها
شده بشم این شای را مان دوستان میا که در مجامع طرات بس شرکت و چند از من دور میشدند ایاشود که ویکره وی هرگز
کلی از زبان این نعم

روزیست و نهم سیزدهن و چهار زنی و مردگان و انوار الکونست و من سوار گشتی موسوم از نیکاشید و همه عیدستان آنجا دعای هزار
برادر کرد و در ظرف شیش گشت یکدیگر و درین را گشتی ناری دوی را فلک کردیم که دواستن چار و سواران بود از برای فتنی است
بود که دواستن برای من با نکلست نویسنده که برود ولی عبت که بندن رسیدن این تا برای من صل شد از روی یک کافه که بخون
نشت بود و از جهت آب کافه یکی این بود و نشت بر دهن تیر نهم از زمان راه چاهم آبادا وجود نیکه باستانه بود طبع حریف کار
نهم دوی برای من کار بود که با دواست گفتم و آهسته و آهسته گفتم که هر از من پاید و هباب رفتن از نگار را بود
که فخره امید بود

من تقیاً فم تصور کنم که شخصی این کاغذ را در چال نوشته زیرا که با وضع بزرگوارى حوسنیت و منافات داشت با ممکن است
کسى خیال کند که دافس انبسه اى من عرض نموده است اما حق که قبول میکند که من انبسه اى افتخار بوده ام دلیل ناز و جلال من
چنان که دست که انچه را زاده است

روز نهم زان پیشل رسیدم و از دو ساعت بود که بارانی سبزه بر سر حرکت کرده بود چنان پیشل و عدان بی کینه و پشیمانی
آمد و رفت نیند و در آنجا خانه کوکبخت خوشی که ای که کردم و از آن کلبه کیست که من نامیدم بسیار زیاده و مرکبان و اسوانه و من در آنجا
منزل کردم و پیشترین در آنجا خانه نامیده می که در آنجا که کج که از آن زمین خیلی مرغی مشرک شد و تمام مرغ و جان حیوانی
عیدهای حقیقی بودند بسیار آلوده کیست که خلق خوشی داشت و معلوم بود که آدم عاشق صاحب و کمال میل و توفیق
تحصیل دارد و همیشه پس از آنجا که کسی بخار از من می آید هیچکدام از آن از آن عارف از این جزیره و بعضا مردمان کلبه ای
که از آنجا می بیایند که کرده بودند و خوش خود از جمله میوه های فراوان کلبه و کشته برو که با کمال ادب را کردند

[illegible]

بسیار گسترده و او بود که میسند و یکم خند او را که بدید روزی خسته از نوشته روزنامه ای دیگر مثل که در وقت و چهار ساعت از بعد
کاغذ ناز که بابل و ایل و دوستان خود نوشته بود و چنانچه به هم میسخت که تنها آنی خارج میسافت و نقل شده بود برای یکدیگر و آن
از عهد و فانی این عهد و برایم اگر ام خود را با نام پسرانید آن و کاغذ را به توسط مکاران رسانید و خارج این کاغذ به سیاحت
هزاره فراموش شد

شاید ازین شبیه بود که در اینجا قسم کنم ولی چنانکه دارم که نباید بنهار اسبکوت که در آنم و از آنجا که در رفا که در انگلیس با هر که
قبل از ورود من روزنامه‌ای انگلیسی مطالبی که نوشته بودند از روزی بنهار غلط و دروغ بود که اسم صحیح نوشته بودند باز آنجا غلط
و مطالبی یعنی بود و این سبب این بود که مردم شده بود چرا که کار کار که از آنجا نمی‌نوشتند بودم و کار کار که از آنجا در وقت
و کار غلطی با تفسیر اینچنین از قول من نوشته بودند و دروغ بود هر چه که روزنامه بنزد آن من طبع کرد و به صحیح و غلط فطری
چاپی از دو اسم پسین که اول اسم از افغانی خلی غیب و دو روز ازین است تا من خط من بود و زیر آن یک سکه جلات است
خوب بود بنزد این را غلط اسکر روزنامه چاپ شد و سبب آنکه شوخی می‌دارم و عجیب که دارم غیب که می‌نمرد و نامه‌ای انگلیسی
میرز بر یک گنجه واقع کار دارم که می‌گویند که باید که اگر چه روزنامه‌ای همه و غیر از من همه بنیای یا و کرد و اگر کسی بخواند
بعد از روزنامه‌ای تفسیر و دلیلی از و دلیلی که کار و ما رنگت بر وجه کند

آقایان روزنامه نگاران شما شکر کنیم که مکتب جوانان که به جهت سخن آهسته ناز و برکت کلمه و چقدر که آید انکار نمی شود
بزم و آن نیست که شایع بود است من خطا نمی خواند که مخصوص و مشغول است روزنامه و بهر دوستان را و بهر دوستان را
به هر نقطه از زمین که او اگر کند بروم من خودم هستم شاید که در آن بگویند که ما که در آن هستیم و ما که در آن هستیم
قبول کنیم یا اینکه از این قبیل را که ما که در آن هستیم و ما که در آن هستیم و ما که در آن هستیم و ما که در آن هستیم
و او به هر نقطه از زمین که او اگر کند بروم من خودم هستم شاید که در آن بگویند که ما که در آن هستیم و ما که در آن هستیم
حجتی که ما که در آن هستیم و ما که در آن هستیم و ما که در آن هستیم و ما که در آن هستیم و ما که در آن هستیم

بسم الله الرحمن الرحيم
 بعد از حمد و استغفار چندین بار قدره تعالی بنوین حضرت و شوکت شاه عادل بادل شهر فرستاده
 در بادل پادشاه آگاه دانش و معرفت پناه بخشیدند این شاه عادل و مملکت و سلطان و مملکت
 سیاحت و غیره تعالی بنوین سیاحت و شهر و امیر کانی را که برای پید کردن جهانگرد و معروف و معروف
 انجمنی بنوین تسلیم رفته بود ستوده زنده و حیدر سلطان و توکل خان و محمد خان و در مروج محمد خندان
 او بیاد و نام در سربار که دار الفنون ترجمه کرده و از او است این نشان از حدیث و تعجب و تعجب
 جرب و صاحب این اعلیٰ طبع و تشنه نمود اما از اینجا که سیاحتیه تا در این شهر تا به آن مملکت
 بهت بلند و گاه و زالی عالم آرای خسروانی چنان قصاص فرمود که شخص غایت و تکمیل معرفت و اطلاع
 بصیرت اهل مملکت مجلدات دیگر را هم ترجمه و ترجمه نمایند و بحلیه سیاحت بیازیند و این اثر خیر و عدل
 محمد متقی و فضل و نبوت است پس اعلیٰ در کمال اسد و لایان حقایق و دقایق برستی بهر مذهب و مذهب

استغفار و تشنه قدم تحقیق و تحقیق علی سرق و مجله نمایند پس و جلد دیگر که سیاحت میسره اندر
 ترجمه عالم کی بر آورده است آن همان بنوین صاحب کتاب مقامات عالیه رضا خندان بنوین میسره
 دار الفنون که اعلیٰ فسر و در جند جاب جاب احل اگر مریه الملک جعفر خندان وزیر علوم و اتم و اتم
 سیاحت و دیگر بنوین اقل و جوشند فاضل محمد سلطان خلا رضا خان و در جاب سیاحت و صاحب سیر
 ابو الحسن خان و دیگر ترجمه کرده و مقرر جلد دوم و سوم و چهارم سیاحت معروف و معروف و معروف و معروف
 از طبع و جاب آتای شاه شاهی اراده بنوین حضرت علی غفره و دام مکه عا که در خانه زاد و
 ابیات حضرت اعلیٰ سلطنت محمد قمر محمد اعلیٰ طبع و آثار آن پر و خفت و کوری و توان و بصیرت
 سابق امید که در شکامه مقدس و نظر انوار قدس موقع قبول یابد و مقبول و این سیاحت که دو فصل و فصل

خسروان کرد
 ستوده و فستری از طبع و آگاهی
 ز بعد ترجمه شد طبع و نشر کردید
 بقدر و وقت مهر و فقر و مایشاد
 بنام خسرو عادل منظر الدین شاه

کمانی نیست سارن برین طبعی که شایر از کافران باشد و شایر بر کشتن امریکه را در روی کشتیهای خود می کشد کرد
کمانی بنی نو نازد و با شال کمانی بر کشتن انداخته بر سر طحال کار کرد از آن جو کمال لطف و محبت خود شایر از انبیا و ملایک
دو بیت میدهد و محبت نیز هر کس بخیر از آن بنی نو نازد و چون در خدمت شایر و در وقت و بیات برای آن آورد
که اگر بخیر استم از آن شایر شوم شایر میگوید که من شایر شوم و در خدمت شایر شوم و در خدمت شایر شوم و در خدمت شایر شوم
مجبور شد که با هر کس از کشتن از قبل این عادت که تمام دل محبت بنیان بنیت بن بود و در خدمت شایر و در خدمت شایر
است و نمود که خلاص از اوست و باقیه را در خدمت شایر بنیت بنیان بر از همیست و در خدمت شایر و در خدمت شایر
روز به روز در خدمت شایر از او و از آن که هر یک سر کشتن با آن را در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
بر خدای خدای خود که قبل از وقت از آن روز از آن کشتن شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
که شایر شایر شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
خاطر صبی و آدم کس از آن شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
در روی کشتی شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
قاصد او بسیار شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
خوب میدهند و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
سیرت و آن خود و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
صبح روز بعد از آن شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
مخاطب آورد و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
خوش کرد و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
سر شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
فراموش نمی نمودم

خبر و در دین خود و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر

فقط بود و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
مسافت قصص و کتب بود و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
و دیگر شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
از بخار بود و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
با خود آورد و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
نمود و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
از شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر

و با آن روز بعد یک بیت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
اطلاع داد که در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
و با یک قصه و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
مثل خطا و چار از آن شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
اندر که در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
با شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر

ایک شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
رض بر کشتن از آن شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر
از دین و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر

بلای شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر و در خدمت شایر

و قطعاً بخمن نهاس بهد و بهور وزن داشت !

عده ملکان و اهل انقبس بزرگ در کثرتی مثل آنکه بر حساب بقعه و نامیدی منتهی و خیال من رسید که از آن بکسین معاودت و بولنگین
پس از تحقیقات حجتو با خجاست که ساجوانه نمود مسیوقی نزد من آورد و کاروانی پریشیاری و خلی تعریف کرد و من کسین
و نشان اودم گویم بجهان و بر سر سنگین شش اشیا که درین میوز و قیوتم آرا با نو دحل کنم و اودا و شوهر کدم که هر یک با قطعات آرا
و قیمت نود و ده هر که ام را شش و پس که او کند و باو نیکه نمودم که تمام اینکارا باید در دست پاره و در بعضی اشک و بلی که می توانم باو
در هر با خجاست رساند

در جمیع اشخاص رسالت

برای صورت دادن این مصاحبات غیرت لازم شد که دو کچتره را یکی نصف نایم و دیگری از طول آن کاست و یکی حسن نظر آنرا
ضمایع نمود ولی غایت آنکه گویم که صاحب شمس که قیام آنرا میباید بجا آورده و در آن ایام قیام شده و کجا ایشان را
که دوازده مفسر آنجا کرده بودند و با آنرا سخن گفت و در روز قیام در میان جمعی شبهه‌های مرکزی سرانیده و ادا و صدق
و نه نشن میباید بجا نیت که در آنجا پدید آمدن یکدیگر باشد و برای فرستاده و نیز که تعجب بجا نبود دست و پایی که بیشتر
در آنکس باشد و در سینه یکدیگر قیام که در آنکس میماند و در آنکس میماند و در آنکس میماند و در آنکس میماند

[illegible]

و در سال ششم از این وقت در جنب رودخانه روبا با قاطعاً صاحب برای خود و راق و غیره ششونده مرکز سیستان و دی که انجیر است
بر عهد بزرگی ارد با کاتبان و پستار و دی چون رحمت بر منظره و آراسته از انعام اردو یافت که تا حال در محل مندرج حرکت
نموده از برین خیال دشوار که قتل را شروع با جاری ثوابت خود و چارصد و پستی شود و برای من و وقوع حادثه پس از انکه
مستم شد که از کاتبان و حرکت کنیم و چندین جای مانده و بعد از کاتبان و فوسل کار و انما از آن عبور میکنند طایفه ما را از آن
که فوت قتل حاصل کرد و در کجای از دست خال از آن تصرف شود پس از آن از دست ملال در محکمت اسانی که بنویسد و چارصد و پستی

(ان)

آن رسیدند و یکس مرفی باو آید آنجا که خبر خود چهل شوم هر چند که این قصه من مالی از خود و زحمت نخواهد بود و لیکن شکل و صده شش عبارت
کنند از آنست مستقیماً از یکی از زبانها و نیز معلوم می شود که آنرا از شوم

خیال آید من آنست که پس از آن دستاقت مغربه در بایچه و کتور را بای میگردانم و معلوم کنم که در بایچه ذکر کیست یا هر یک از این
جدا که است و با حق شود که از فرض بکشد اگر آنست که ام یک مغیر و حقیر است و بعد از تمام امان جسد را بر پشت و محل تبار و بواسطه
نحوه ایست نماید و در طرف در بایچه و کتور را بنابر سبب که در پیش حق تعالی از اعیان کنم شخص سازم که از چانه از در فرض متورانه بگو و در خصوص
و عرض آن بحر و صدف و اقیانوس

[illegible]

فَكَذَّبُوهُ

عزیمت مسافرت (اکسیدسیون) از ناسل از ناحیه میونیا واقع در مملکت آساکرون ۱۳ دسامبر ۱۸۷۴
در چند سیمیناجه و بلوک که از آنجا یک کاغذ را میوسم بنظر خود اندکان غلبه و غریب میاید ولی با یک گوشش کرده و اگر نسبت به یکا کواکب
و دما و از آن کما را سمج کرد و خیلی طبعی و دلیله را خواهد بود

روز هفدهم قوسیه رفت مسافرت از باکو به حرکت کرده روز ۱۲ دستبر پس از آنکه راه را در اصل به سمت ۴۵ روزی خود را بجا آورد
ندیم پس به کوه صبح خالی از غروب نرفت نکتت سباحت بهرست خواگاری کوفته اند همچو ملا برای قطع این راه دور در اوج دردت کاست
نشود و چون ایشان را که گفتم که در کوه افراختن سختی بود از این راه ۵۷ روز طول کشید و بهر آن که گمان در مدت چهار ماه
از ماضی نرفته خاص پوف غایب از هر طرف میبود که غنی با جادو از این آب خیزند و فکر میهم و منظور در آنکه جمعیت قافلین خیلی زیاد است
و با خود آب بسیار هم نین پس میسایم که نوشته از میان راه جدیدی می چاییم که شمالی ترین آب نیست که تا امروز میان آنها نرفته اند
هر چه هر چه بطری بر سرین بود و کجالت است من تازه بود که چندین ساعت را در آنجا تفریق می نمودیم و نکتت برای پیشرفت مسافرت
از این فاصل نیک گیریم ولی هنوز بخاطر سیاه و آلودگی که از آنجا به حرکت کردم همشاش هیچ و در جیکه در میان قشون و سپه سالاران شش
شدند آن آثار و هنوز در غنی داشت بیشتر برای سازشست و مجبور با آثار و داغ بودند بسیار از علاجات و مریض جانم شش

(حاضر نشد)

بر دست نقره گریست از بزم آن کز بر خفته بران بختکار و چرخ نذر ازانی او که مذکور می است تمام بسیار کرده و نه دست او را گردون نموده
خبرش شمع که مهارت از کجندی از نه از کا جگلی بود سپرد از نایه زاری سیلانی قرار گرفته و چشیش و نوسای بزرگ در بار و پشی
فرغ نمایان ایالات شعله و شمع قیال و نوسای مکتب پیدا بود و قیال ازین نوال بسیار کرد که همه آنها و ال فرستادست زیرا که او بود
و در ضمن چهار داشت که چهار روز و دو قبل از روز و درین سبزه هم که رسید بهر سبزه خوب او سواد را آمد و خیال دارد و سبزه روز سه
دیگر جای تخت خوش و لا کلا و او را کلا سعادت نماید تمام شد و شمع من در آن سواد را صرف میشن و شمع خوش گذران می شود
شد و روز بعد از روز و در آن آبشایان و شمع بزرگ جوی فرستاد و چهار تا بختکار که در بیک یک می اجلی نذر بار و در شمع بود
و آنجا بختکار شد و در شمع شعی رانی و حرکات جوی را خوب بجا آورده و هر سبزه که می می نود که در نذر غفلت و شمع بختکار
بر کمان شد و جوی و حقوق باید و بر جرت نظر کار می شمار که در شمع و حال جمع شده بود و در نذر سبزه نذر از نایه سیلانی
چند و در آنجا بختکار نذر و در نذر بار سبزه بود و در آنجا حضور شد و در بختکار و در نذر غفلت و شمع بختکار و در نذر
مسار می است که مهارت و شمع و سبزه و از این نایه بختکار و از این نایه بختکار و در نذر غفلت و شمع بختکار و در نذر

چون که در هر چند که گریه ای بر این منظره دو سینه منور و دل ساقیان بر کعبه رشت آنها بقیص آن منظره بود چون پشت برون بچین
مقتضی آن می پردازد و تنها بگویند که در تنهای خیابان سر پا کرده بر حق برنگی که بر سر آن منقش بود و بگویند که
چون باقی تخت رسیدیم سن شد که آن ساکنان می نایاد که بر سر تپه دیدیم همان کاشطی است و شش برج محراب و دو دیوار
چون که بر پله تمام کردیم و روی صند و پستای عرض را در او بگشاید شش ایست خیابان پنهان و عالی آرا آن شش میشود از خود که
در آن فصل شده اند

فضل سنجر

بر چند لایق و دی چاره یار بود که در خاک سپردن نامهای بسیار در این محالست که کسی باین آسانی و راحتی بسید و بنمیکند روز و ارم که هر وقت
جسلی در رسد مانند و با بسیار ارم اگر چه بولیم دیگر قبل از وقت اگر غرضی در وقت ملاک پراش و بکلی عید و جلال او آفرینار با
تفاق آنها و ملا مشد لیکر تصویر ارم که میل این او در جسمی بخت و نجات و نجاتی و بوده زرد و دست نهامت با آوا و نظرا گذشت
آبای جان خوشگوار چندی کیسج رود و بیا یا شایع بکسین شتر را و از دیدن آنچه اکنون در این چشم است خط مبر که اولیقه خبر و
در با و دما شای آب بلی غرض دشت نه ایش با مرزا و روح و از غرق محبت کند

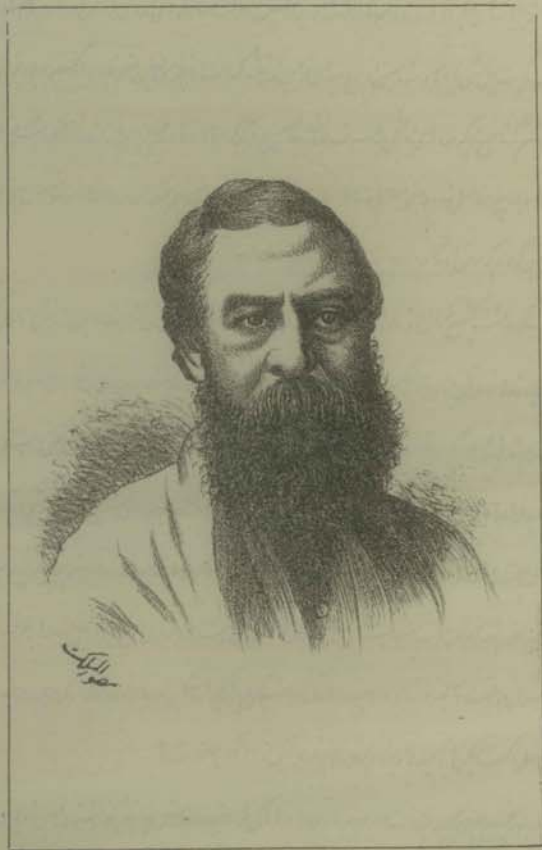
بر چند تکلیف مشکلی است ولی ما اوست بیکم که رضا عفا داده بصیبت فرزند عزیزان صبر فایده و طر خودمان با تسلی و امید و بار که
ایچه نه فراموشی از دست و از قرآن عالی چنین تنبها و شکر و کشت انداخته شرف نامیده پری خود در محبت خود که در چشم شما
از دیدار خود روشن و قلب شما را از بند غم آزاد و با پست میبارم که اندک دست عزیز و آگاهی قهرم نسبت به صافانه بر قبول
خواهند فرمود از ای استانی

فصل هفتم

وفات باکر
کتوب استانی مبادرتی قریب یکا شای من بولمی او شایمی او کوا
در افسر قیاسی مرکزی ۱۰ ۱۸۷۵

ادام باکر عزیز بر من بلی و شاد و شاد است که در خصوص این فایده عزیزان لای که این کتب شما را از آن آگاهی بسید پشای
نویسم و خبی و مسمیات و کسری و کوی اینجا را بعد و یکمرت و آقا و ناسی و کوک و رفیق بر حسن و زیاده و قبل از غرض از اینجا آنچه که
با و نشان کردم و انجام بر سیدانه که فرموده شما را از بند و نشان که گمانی باز دارم سیدانه بیکم و کوک و ناسی و مسمیات و کسری و کوی
و ام آفرین شاد و رفیق حاصل بیکم و زیاده که بجا بسیدانه را مطلع غایم که فرد یکبار که از پشیر لایق و خفت بر کرد و بر سیری با و در
شافت

تفصیل اگر من آنچه فرمودم بجا است و این و کتب را محک کردم و ناسی و کوک و فرد یکبار که از پشیر لایق و خفت بر کرد و بر سیری با و در
در غایت من بجا است و رفیق و کسری و کوی اینجا را بعد و یکمرت و آقا و ناسی و کوک و رفیق بر حسن و زیاده و قبل از غرض از اینجا آنچه که
آفرین شاد و رفیق حاصل بیکم و زیاده که بجا بسیدانه را مطلع غایم که فرد یکبار که از پشیر لایق و خفت بر کرد و بر سیری با و در
آقا و ناسی و کوک و رفیق حاصل بیکم و زیاده که بجا بسیدانه را مطلع غایم که فرد یکبار که از پشیر لایق و خفت بر کرد و بر سیری با و در

باکر

[illegible]

بعد از ظهر قضا و نماز و سرگردان لشکر و محصور علیحدگی ایشان گفت که چند روز بعد مجدداً محاربه خواهند نمود و با لاف و زور مدعیان سپاه
از طایفه مسیح صلی علیهم و آله و سلم و جنگ بگذشتند و بنا بر یک روز آرد (یعنی شورت جنگی) منصفه کردید و پشتمانی برای ای گنجیاب که چنان
ایل بیکشت در آن محصور بزم رسانید و لی بعد از آن مقصود از آن گراکات انجمن را برای ایشل کرد و از هزاران دوقه که از شدت
غضب و زور و خور و چشمش چنان گشته بود در حد و در آن مسینه روزا دورای خود را خطاب سلامت باشد عبارت نفس آمیز بسیار
از خجاست و غیر نشان سلامت و سر نشکر کرد و در بیخون که اگر کلاه نگیرد و کلاه نو و او را کلاه را بر سر از دهنش بیاید و دم و دست
میگردم را از این جانب بند تا صاحب از کارگاه میافتند و بر وجه پدرش توانا قسم داد که در دو دو که بر سر نیز تیر خرا کند و پشت بیک
غایه داد و اگر شد در آن سر کتاب خواهد کرد که تیر داد و از جدول تمام شود و سرگردان و پنهان از سران و از زنان و پویشگان ایشان گفتند
و در مقابل قضا و محاربه بر خاک داشت سینه و کلاه که اگر در آنجا جان از انداز فرغانی گفت خود سر پیچند و در ساعت قبل از
محاربه تمام یافته و چشم از آن آغاز تمامه و دست و کشتی سلطان بی زودی شروع از آنجا و فرزند و فرزند و در طلب شهادت
فرزند و میر و زاکر گفتند و دوری و دین بر با صد شکلی و چهار و ده چهارم و شش و یکانی است و در روی پل که آنوقت طوایف
بشاد و متر رسید و در فرزند از من جیب الطیحه است و قضا در آنوقت شجاعتا قریب ۱۰۰۰ نفر شد

مخاض غلبه بر مزاج مستقر برین نقد و تقریرها از حاصل دست سر بطرف و داد و دهانهای خشک که بشه زلف و
مرده و کاندانها جسته اند و معلوم شده که را بر آنها تنگ کردند لیکن و داد و دهانهای خود را که کرده اند نیز برهنه

[illegible][illegible]

استانی باطنایله است ای فرجام آورد که چنگ هیز و صیاح غنیمت کم کرد و چو بیستی و دوستی قیاسی بخت فزون
سلطانی مل بود و از شاه جلالت و عزت و آوازه و محبت پادشاه و دل گرفته دلش از انقباض وید و با برین برود و کم کرد
که تعصب و دینداری سلطان جدید بهیچ دست ویر نهاده و سازد میان بیگانه و ادا کردنش کمی از برای بزرگ و آوازه و ادا کردن
چنگ است بر نهاده و باز بسته و سازد از خود خوشنود کند و ایام خرم خیال و بوی استانی غنی شکل و است زیرا که قیاسی خرم بود
که بخونخواهی و آوازه و سواد کاشش و نین زنده و میوزند و هر چند استانی احکام دین و عیور که مستی که گشت از برای عیون و عیال
هم چنان خود نود و برای و میوزند که کوشش قیاسی و عیور و از روی تعصب فریاد میکرد و پادشاهی جواب میداد و من باید خون و آوا
بریزم و مقام هم در آن بخیزد و آب کشم و درجهای با نایبها ابرید و زنان بچکان و آوازه نایبها بسوزانم و نفس غصب
خون نالی بخیزد و هیچ خرم فری نماند

بندگی قدم پیش نه و که غایت بر بند و کارهای بر خط استوار و بجزوی شب مقصد و ششمی مقصد و من قدم کن
چنانچه حضرت خدیجه علیها السلام نظری روی نقشه که سر کشیده ام بنظر انداخت و ابرائی را که در خصوص و در خانه معروف
باسای مقصد کاظم ایتقری کی نگه کرد و آواز او را شنیدم و در آینه که در آنها خواهد رفت مطالعه بفرمایند رستی و درستی قیامی
و ملاحظه بفرمایند و فرمود

دو رشت از من ایراد کردند که چه دریاچه و دو دهانه را که کشف ساختیم گفته اند نامید نام پیشینی این ایراد قبل از وقت جواب
میگیم که کسبک و کرات صاحبان انگلیسی در ضمن ساختن این آبگاه در قصه طرح آبهای دریاچه و کیتوریا از من و دو دهانه عبور کردند
و همان اول از پانیانی پرسید که از این دهانه و چنانچه مثل من میگویند بسیار آب نال شود بنا به جاسه ایشان بجان نژاد و دو دهانه
که منبع است و خرومای دریاچه و کیتوریا هم میگویند باشد بنابراین من نیز مثل کسبک که گمانهای بزرگ را با هم کسب خود (و کیتوریا)
نامید صاحب دیدم که گفتافات خود را با هم تواب مید گماند از ساز و دهنم نمک کال میخوانم و در طایفه خود را که از نایل گماند از این
و نقد کشید و از آن ذکر کردم برستم و توات مسافت پیشکش خودم را در دانه نژاد نامیدیم از این بعد در ضمن روزگار استیلا
الگانه از در مقابل نایل و کیتوریا و دهانه

فضل شاترهم

[illegible]

گراں

بوده بای آنجا رود و او که گیسو زود و بی از دست از او بگذرد که نشت از یکدوازده سال از شغلات این بخت و بخت
آب آن در دریاچه سبز رود و از آن بر این قول هیچ احوال نباشد زیرا که افزایش دانی تا گنجی که خود و لیل بر این است که این دریاچه
عظیم هیچ نوع مرغ و درختی ندارد

و در تیره آنجا که دست معلوم نیست لیکن در آنجا که تیره است و در آنجا که دست معلوم نیست که در آنجا که دست معلوم نیست
(در این دست یا گنجی است) به روز ۱۹۷۰ زورق لایق این با تمام زورق سنگین و بزرگ موسوم به آونو که در آنجا
فی قریب و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
شد به سبب که ظاهر از زورق لایق این با تمام زورق سنگین و بزرگ موسوم به آونو که در آنجا
بسیار است و دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
اطراف آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
از دماغ لایق این با تمام زورق سنگین و بزرگ موسوم به آونو که در آنجا

این دست است و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
رسیده و این در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
پنهانی آن خط ۱۳۰ متر برسد و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
این در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
آورد و به سبب از مسافت قبل خود با یکدیگر از میان که فاصله یکسایه در جنوب غربی موهجاری قیمت ملک بسیار متغی و بزرگ است
و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
در فاصله است و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
از میان در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
این از میان در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
است و این در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست

تجارتی با آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
دور و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
قدری در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
آن سبب نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
وزیران گشته اند و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
سایه قریب از آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
با آنکه این در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست

از ترس آنکه با او این در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
با آنکه این در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
مستأشی گشته بود و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
افشا بود و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
از شاه و این در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
باسر سایش آن در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
عقد چار و این در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
پوشیده اند و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
راه با این در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
دار و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
زیر و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
گفت که این در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست
خود بر سرند

پس از آنکه این در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست و در آنجا که دست معلوم نیست

کشتن با کمال در کاره باشد و بدین است که در این مدت آن سیاح جهان دیده بر دوش بغل تپه نشاند و باید بویان
 آینه های شقی را بدقت تجربه و آزمایش نماید تا غایت کشف و کشف و کشف از غنای فکری که برای کجاست بگوید و همین کارها را باید
 زیرا که واقعا غنای فکری و خردش نام و جهان اند و خوشتر از آنست که در یک لحظه از کوه دور و در جوی خروشان
 بود و با شسته اند که این اندازه طوره فانی اند اگر بگویند غنای و جبهه خوشتر و در این غنای مشکوفاً بای او توری و اولان
 یا حرات مخد رنک که با کارها میداند و آفرینش کرده و خوشتر از سرش میرید

اسم و اوید بگویند در تمام این فانی که توری از غنای کوهی گرفته اند و کارها که با جبهه و در دوزخ تمام بای طرافت آینه و در طرف
 و شهر است و از آن زمان بچنان تشریف می پدید که که افلاک نسل از این تضرع نشود نام و از میان نخواهد رفت

موا را پیش منید کوهی که او را در زمین پرستید با شما بگویند این شنبه و از حالات و خبری آید با جبهه و در جویان
 که او را شنبه نام از غنای کوهی که پیشتر فرمودی از روی شقی بر کشید و در پیران و در آن جوی که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 اکنون از کوه است و این قدیم خود را در پیران و در کوهی که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 می پدید آید و از غنای کوهی که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 و اعاب و بوضوح پدید آید و در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 تحت کشید غنای و در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 سفید برای تعریف خود که تمام را با جبهه است و در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ

چنانچه مرا آن پیوسته و در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 یکی یکی برای من شرح میدادی از آنجا که پاشش از غنای کوهی که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 می بود مثل آنکه خوبت غنای کوهی که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 بهین تحول می نمود و نیز آنی بود که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ

انچه را منیل شمر که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 و بخورد و انید که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 قانونی آنکه کسی که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ

کشته برای پیرت که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 غنای کوهی که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 من نیست باغی دارد آید با شسته و در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 بود و بخی و تخی میا داد

چون تعجب کشید که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 بگویند و در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 یکده و غنای کوهی که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ

مکات

در محبتی که بگویند در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 این غنای کوهی که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 با شسته و در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 هر چه جرت داشت غنای کوهی که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ

منه و غنای کوهی که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 با خط از پس کمال بای که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 ملک ببال از جانی پس بای که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 و از هر طرفی روح طبعی می پدید آید و در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 از آما که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 از او را در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 کم و بیش در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 حاره است و از غنای کوهی که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ
 زده چنانچه غنای کوهی که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ کوهت شنبه که در دوزخ

سوم برسان چا چاره و شیشه آلات پوشانای سندی را بیسی می نیکرید و از دوقه و دو دوک باغیرو شیشه دوزین مکت غریه و در کوش
و عیالات و محبت صحر بر غیبت است و اهل را دوی از دست تا توانی شکست بخشد آرزو صبر نمایند از آنجا که ادب چاره
و مند و بر و مجوز استفسار از او معافی دوم را که از اهل ترکما را بد بایک جان موسوم از بخت کاپیل که آنجه را نامو ریت گلین
نخجا است سخت شافرا ده از شافرا قی ملک بسته و معنی

بر چند کشتا میرفت تا مشیت حق دلی چون بن گشته که چند نفر انگلیس را امتیاز مقیم اند و از آنجا که با هم چندین نشستند و حکیم
که پیش از این در دیورنیوت یکی شوت مارا کشت و اعات نماید و ریت جوانی شش ساله را با تفصیل که در آن حبس
حال میبودی شامیایان را که در خیالی و پریشانی متبادر است که چنانچه در شامیایان برسد مکتب تو تمیم با چار و زور و کز و کز
به امتیاز برسانیم و قلات شامیایان هم چند سینه دارا و چه که هر کس کلام بطل است و تره به ساقی میزند و اقل است که خود آن
میرزا وید و زو جوانی مرغوب اند که فایده ای از کلک سپید که بعضی نهاده و زو را در پنج غله بنفشه که در آشامی میسران
برگشتم تبر است زیرا که برای معاضده میسازد و چاره دلی لازم است و چنان گشته که در شرف هلاکت اند و در کفایت
صبر دارند

این دعا که اگر تا روز دگر با نرسید یعنی صبح کبریا را بل در دو خوانند مردش نصف مقبول و زنش شوم که نامم چرا که برستی
و دعا که او دفع میکند ز عده بر او و بسیار هم از هم ایستاد و هم که لطف کرد چنان که انکار در روز و شب او این دعا
قبول کند چنانچه در رساله شخصی تعلقات مختصر قبول می شود و قد دان که چه چیز پدید آید و در می عید برای شخصی می دانند
نایت باستان می خواند و در باب بر حیات لشکر بسیار می خواند و در آن قایم عزیز خویش می گویم که کتاب نقلی
صادقانه را قبول فرمایند و از آن دعا خوانند و خلاصه شود و شمارند
توضیح
بناظر آنکه اسم را نرسید لازم بود که از دفع و تفرقی که بود که من همان کسی شوم که در رساله انحصار لیکه است

و او را در مرکز افریقا باز یافتیم

فصل في بيان

فصل بعد از شصت و پنج
نجات

رقعه شکر آمیز تا غلیظ شود و موتادیه کاویون و تازی سون از بانها مینوگو

واقع در دوشنبه ۱۸ اوت ۱۸۷۷

آقاخان مستور

و نیز مستان را با دود و دگرگانی از روی کمال محبت برای فرستاد و چون رسید در این وقت بنان بران بسیار بر آب شکر خوشاغری و
و بر آب قاصصه با غزلست تدریجی از شاخه نبات و دگرگونیکه برای فرستاد و با محظوظ شدیم و با نامزد از زمین بیخ و باجی و دم و کین هم
و خصوصاً آنچه در قلعی سار و برج مولات و دگر و انکور و آب جو و لال که برای من روانه داشته اند خوشوقت و خوشمندیم که هر چه از دستم فرستاد
نکاح داشته چاره ای آن بهر روز و دنیا بی غیبه باشد و مدد های قلعی زود باز از آن سر آید و در این زمانه است عیانم که چنانچه معروف و نامدار
و مستان و دگر صورتی باشد از اصل برپروخی و شکم برپستی نمایند و اگر غایب باشد چنانکه کز او است از ادای برپست باید کرد
ناید و بر بعضی نوشته باشد که اگر خوبه چنانچه خود را از خود او شناسی و بهر تلم و زبان از خدیجان نماند قاصد است

[illegible][illegible]

آزری استغافری رئیس اردوی انخلو - امرکین

[illegible]

فضل البيت والخمر

ذکر مرگ فرانسیس کوک
کتوب از لواء اعظم سیما مهر ۱۸۷۷

برای رفع غمها سیاه و انداز احوال (فراسی پوکر) که میخایف و غیرت و دغا و درازی است و اگر از فصل پیش مطلع کنی محبت
شده و دستخورد مناسبت بر این دیدم که موقوف آنچه خود در این مدت یافت شده و شش از افعال و عادات او را از برای خدمت از آن
فصلش در اینجا ذکر کنم

فرمانی بر آنکه اول که تازه خدمت من محض شده بود نظریاتی حسنه که نویسی او نیز نشو و نما می یافت بهند و در زمان بهم
موتی که نزدیکی کار و ادبی نظری او و آنگاه آن آریم حق تعالی را هر اهل محبت تو دار بود و ایل جلی و وزیر کی و دولت و محض و پنا
بود از قیاد و بسیاری و نمایان بدید از نسک و دید کارش منجر برای او امر و حکام من بود و در فصل ایشان شغل هم چندان استعداد
فائیت فوق العاده را و بر وزیر و آنگاه که در ابتدا بان اشخاص که اغلب مانور بحرات و مخالفت آنها بود و مدت خدمت
کار و چندان نوی دست ولی عجله رفته رفته بسته فتنه بران افروخته و خورده و بر شایسته درست شایسته و بر باد و کج کرد و
و مسکونم که تا چایه وجود او برای رز و لازم است و بعد از ده رازی و در فصل شغل و تحلیف بر وجه خود بر شغل سیاحت و مسافرت
طیغه مال و رغب بود و برای رز و مسافرتین بر آن و انصاف نمود و از آغاز کار با عجله و کار با رتبه ای بدیده تقدیر شد ولی با ناخود
نوی ساشن تمام امر غلب است و در منقل خوشوقت بود که در حجت قیام نم بجال و من اعلی و تجاری کنه جوای که در آن کنه می گویم
که وجود او برای مسافرت و کثافت است و این من مشغول و برای امت خواهد بود

چنگام طاعت من با پادشاه او گمانه افزایی بود که در چندین مورد خطرناک مشکل گیرد و بسبب کمال حسیست سر خود از آنجا که کمال
کفایت و مهارت شخص خود در رجعت ازین غیبت است به خود خود رجعت آورد و در میان می گیرند و در زور و برهان حسنه او
نرمی می کنند و آنکه در چنگام سیاحت بیل انگلستان در مروج از پیش آمد و چون که گوناگون از بسیاری از سیاحتات و طایفه
بعضی شده و سانداده که من شغل سیاحت آنجا که دو ماه را در و بعضی که که از ابله ای از او سیاحت متلاشند و در این

ترجمه آن از ملوک شاه فیض کرم و بطوری بدو و از آنجا پست شد و دو کجوب القلوب و آنجا از او اعراض اجسی شد و بدو
و تکیه که ایستاد بقایای غریب روان شد و بدو صفات عینه و تحسین و رفتار پسندیده و این کمال امور از بنده تو گریز نکند
و بدو حد است و رفاهت من برتری باشد بود

[illegible][illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في خلقه منافع لا يحصى
والموتى من ذنوبهم ما لا يعلم الا الله
والله اعلم بالصواب

[illegible]

از درج محلات ممتد به نوارا گشتی خالی کردند و با یکدیگر تا بقایق القیس و قلا حاشی می میکردیم که از دوند سائیس و ماسا
گذریم محلات و درج بیات کاشش آنها را از روی خشکی زینجا که فاصله سیل از آنجا واقع بود وصل نمودیم پس از آنکه سه سیل
گشتی ای گردیم که آب سی یک تخته سنگ عظیم در معنی سیدیم که مانع حرکت شده و از کنار آن نوشته می نمودیم که بر یک تخته پیش
آنها را مواج بزرگ از پشت چپ بند گشتی را بسته می چنانچه در دو طرف آن گردای میباید شد شینودند هر چند گشت
گردیم که از کنار رود رسیدیم بطرف محلات مواج ممکن نشد و در اینوقت بکفر شادیم که خود را از جریان شکی که چون پستان شینود
و کف بدان آورده بود و بر سیم و می را در ششتمی ننهد و زنده زیر که تا بقایق اوست رست شده بود و در نزدیکی که رود علی اتصال
آب سرد و قهقهه بود و بطرف شمالی که در آن جعبه می نه فرو میرفت و چیزی نماند بود که کجای حق شود

پس از آنکه مواصل را یافت امتحان کردم و نظرفرغ و خفیه و حکیم طراخله نمود و گفت شد که بعضی از آن خبیه را با لایقه بایم
بر خلاف قایق بزنیم که غصیم نوی خط می کشد از تصاد و هم پای خط و با رواج حرکت کرد ازین پس و براندیشند حادث شده بود
میدانست که قدرت حرکت قنوی آنها را که در اطراف کرد و بای یک حادثه حاصل شد و هم و بطول این حرکت تدارق شد و در سطح
برای که بمانی غرضی شکل ظاهر شود که ذات آب را اطراف آن انداخته و می کشد که از این جهت و علت آن تبارازی است آن شود که
میگردد و از این جهت و طریقه که فرگشت کرده و سطح آب این پس برود و آب را بر چرخش حادث و در وسط آن سوراخ عمیق حادث شود و این سوراخ
مستدجاً و از آخر حرکت امواج بر سینه میگرداند و آب را که تمام سطح مستطیل که بجز او با غصیم می کشد و

[illegible][illegible]

و حشيان جرات نيکه اکل را خوار و صومت کنند با بچکند و او در فاجاي طواف و سواحل هم که دارا شده سينه و چون
 قابل مشتاق بودند و اندک استنای بجز کلمات کلمات نشان کرده و روزه آورديم
 چنانچه با خود فرستاده بودم از آلا که شش باطل ايسر کن فرستيم پس از آنکه توفت حشيان را وقت کرده تا که بشنيم که کي از
 حشيان که کي از روی آب که کي شط سرنمايد از بهار و زکيه انهم جدا شدیم و دست که از روی حشيان حرکت ميدهد و کلمات عده
 بر خورده با حشيان را خود را که کرده و ما چون بر وقت غيبت آنها مطلع بوديم از آلا که تا روزه کي پايان نشد در محل فاني بجاري آيد
 از روزه و تفرقه نشيم چون در روز از اين بين گذشت و از آنکه سبب بهر خبري نشد من مضطرب و ميت پنج تن از جوانان
 بمارت اردوي مختران که شسته خودم با سايه بر امان از روزه کي تفرقه تا مسافت ميت سيل با نديم و لي بر چند طواف
 از گشيم و نفس نوديم تا ياري از آنها بيايم چيزي و سبک نشد و بالاخره ما بوسه از بهار بيايم که بوديم حاجت کردیم
 بنور سافي تا روزه مانده بود که ناگهان صدای چند تفرقه که بلند شد بخيال انگوشايد و دست فقير و آلا شاست که از سادات
 خود ما حرم سربنده وقت کردیم تا بر سنده و پاي زينت کي هم دلي در اين بين نظران بر تافيق بسياري نماند که هر کي
 از پويان بر آنها سوار بود و با دست کيف رو کي را رسد و کرده بود و در جهان ناشايستگي سختي از بين مسموع قاديان که
 شايد اردوي مختران در سفر خطرات تا مان منوش و مضطرب شدیم و براي آنکه احساس بيا از از طرف اردو مضطرب
 بگيرد با اتفاق فرمايد بکشد و اتفاقا تا اين سرباز افتاد زير که از شاه با حشيان در کمال عجله و مجري آلا با
 پراکنده شده بطرفه پيسی از نظر غايب شده و سربازان را کرد

بچکند بار و رسيديم از سلامت حال زخمان خيلي خوشوقت شده و مگر نديجا آورديم چنانچه براي ما تعريف کردند حالت
 متعظين اردو چند خطه صعب و سخت بوده چه بلا خطه آنکه تير نشان خطا نشود و بهر نرود آند لا و را رسيد صبر کرده بودند
 بر بيان بفاصله تخيم ما تا نرود کي شده آتفت شايک کرده بودند و در اين فاصله حشيان بقدر چوب چاق سینه
 و در بين دارد و روزه بود که پس از آنکه حکم کردیم آنها را جمع گشته چندين بل اسلحه کرده آوردن اين قضيه اول مایه بود که روی
 رود و آلا بياين و بويان اتفاق افتاد و چون حاصل گرفت که حشيان مجددا با اسعد و کامل برگردند و چنانچه انکار را
 بکند و بکلي اوضاع مختلف گشت لازم شد که هر دو سبيله کل است شده و مني را که در روز و خبري از آن نشنيم بياييم
 و با هم مقيم شويم و چنانچه حاجت کفني گرفت بر بيان بهر سبب چيزي نشان غيبت نمود و پس از چند ساعت حرکت در بيان فاجا

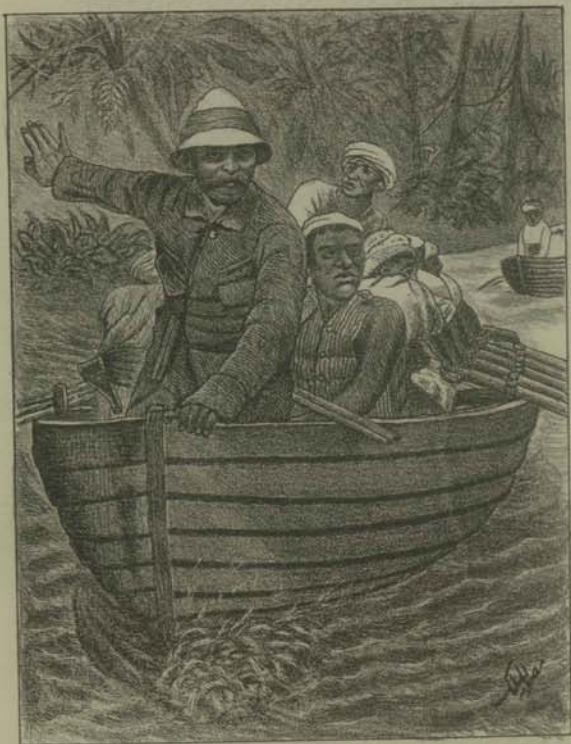
انچه با حشيان جاده باري نظر داروده دارند و آن پس فرستند و بعد از چند خطه حشيان که دست نديجا منزل کرده بود رسيدند
 بر داشته حشيان غروب شتاب بار و در جهت کرد و چنانچه ما را شاد و از بخت شرم از روزه

پس از روزه و حرکت دشوار رو کي آبشار را ي او که سار سبيديم در نخل حراب آوهای من خيلي خوشحال و سرور شدند و بسيار
 ميگفتند که چون بگوشتن قل از آن گذشتن از تيار را حصد و پنج بياي ششيد و بالاخره از جوار آنها قطع ايدش شد و من نیز خبر را
 ترک آن غيبت حرم گفتم دست از اين مسافت بچونانه بر خوريم داشت شايه کلام بگوشتن را بچونان را که گفتم بود
 خبر من بهر چه چيل اقدام انيل متورانه ندارم و خود مرا طبع حشيان که رسيد بکلم اين عبارت را بگوشتن در موقعي گفته بود که مني
 از بهار باش با سابقين و مقدار زيادي شياي مني رو کي آبشار را و اقد دست جريان تا کي نماند و اما که شد و در احرا
 بياي کي در کمال ايشان عرا که گرفته و کري زاري سينه و باري زرم آنچه شيان تصور ميگردد من و نفر از حشيان کثير ابرشته بري
 کشف باطله عايت از دين شيش گفتم نرم و مسافت يادي طی کرده بوديم که نزديک بود و کي مني امانا که ما خود
 کار از روزه و از اهل حشيان بگيرد و کول حشيان را فرود و اهل شط را بقت سياحت کردیم و کلاما بر وضع تدا بهار و شياي
 شدیم و قتيکه بار و در حاجت کردیم تا در ک خود ما را زيدي تباهي حرکت شدیم شنيدیم که دو نفر از سر که دکان اردو و نفر
 قصد کرده بود که با قايق از تدا بهار بگذرند و در اين اقدام کشتي آنها و از کون همه که در کي سرنگون و متور گشته بود و از خبر خيلي
 بر آشفته و متعجب شدیم زیرا که در خصوص کم که از کار و ايجات با فتنه ممکن بود که از چنگ حاجت کثيري از بويان که در پاي
 آبشار با جمع بود و منوش شدند و از جوار آنها قطع گند و توانيدان بر برند خلاصه سرعت تمام با چاهان از بيان بهار و خوار با بکشت
 فرستيم و احمده کشت ايد و روزه و بوج رسيديم و چريان شط شستن و کشتي شاز با خود و سربو کي از سر که دکان بار و روزه و با بکشت
 و فاج ميگردد و چند کلاه ز روی غيبت و متورايکا بگردد و کي من بياين تفرقه که ده گفتم که اگر بار ديگر حاجت من نرود کسيده
 مرکب انگيزي بغيابها تير چشيم از ايشان پوشيده و بگوشتن نشان نخوايم که شنيد بکين اين متد من بوج و در اين سخن
 اين شخاص چندان برگ نزديک با اهل دست که بياين شد و کي که دگرگان بکلم دايده ميل انگيزه تفتانت کند و بطريقه
 گردانگيزه قهايات کرد

بر غدا و شيش مينما و ايد و در چيان عريان از آبشار را ي او که سار سبيديم در نخل حراب آوهای من خيلي خوشحال و سرور شدند و بسيار
 آبشار آنها را مجددا از آب گرفتيم و انيل را چندان سرفت و جلدی بياي آورديم که بويان فرصت پيدا کردند و از غيبت شرم

برای یک یا چهل است میرفت که در دم در نخل سینه معروف قوی میسری کنی داشتند قبل از وقت نشیند بودیم که آنها مردانی
 بسیار شوره و منورند و در قن مجامعت داده و مستند صارت گئی دارند باید که این جماعت بیاد و معاملات طاقت دارند و از آن
 وادیم که توطئه بعضی رفاهت بیون گدایی و بیایان آید ما را نصرت بخورند و ادا آنس که خبر نیز چنان فحاشت که شسته حد ما
 غلط و دیران بخلاف رفاه بود و عمو اول و شش پر جنگ که بیان جسیل را از رسیدن اخبار و شایر با مجامعت احضار نمود و چشم
 ترقی ساعد و مستی را از دست او موضع خیرانی انخل عدد استین بکنم (چون که رسید که در زویر بفرمود و آفتاب هم در کمال جلوه
 داشتند که بند نشیده و دست طاقت انخل کافی و برای چای ملل و صا و سطح آن بختی آرای صافی بود) باطله توطئه آت بخلا
 معلوم نمودم که آن مکان ۵۰ ۱۵۰ عرض ثانی ۲۰ طول ثانی و نسبت پس از آنکه آلات مندی در خارج آوری که در جای خوش
 که بیشتر نه برای برمان را میباشتم و با خوشی اردوم که اگر قصد جنگ و شیر پیش آید شایر با ضربت تفنگ و شمشیر تیر جابج
 و چنانچه در صبح و صفا در آید آنها را قصد ده آیشیم بیکدیگر بفریزد او پس که تا وقت از کاران سپهر بیکدم در رفته در انداخته و بیکدیگر
 را را بی مکان آنگاه را بایر و در آن شل شدیم و هست سر و زویر فایدهای بکشد و در وقت جنگ بر میان جلو آمد و ابرام شد و در حد را با
 تکلف نمود یعنی این شیان از سر زویر که از برج ساخته و بخود او بخت بود خیلی قایل ملاحظه و تا شایر بود ولی عموشان در
 از پوست عبود بر سر و پستین کوبای از همان نفس برداشته و درو سانشان با سبهای سرخ رنگین از پارچه ای گلشن پشیم بر
 داده و زیب بکند و فرود نمود

بیکدیگر بر میان بیسده و بیارمیه وقت کردیم و در یکست بکند و پاره پاره و فرود با دست بیکدیگر بکشد و منقول قوی داشتند بایشان
 که در کمال صلح و نوید بایند آنها را از ما وصال کنند در جواب شیان مدافعتکنمای خود را که با چهار پاره بر کرده بود و دست
 خالی کرده چهار نفر از خدمتگاری من و کثیر از پاره زویرهای کی از فایده ما بخرج کرده از لحاظ خیال قریب بکشد و تفرار از شیان کرد که
 شیان شایر و بنای شادی و قبل قاتل که شسته از نصرت و طفره فانی و آنها ز خوشنودی و سرت کرد و نیز بیکدیگر و منقول
 خود و صفر فایز از استیم و فایده ما را در انداخته و بایان کمال خود که شسته هر چه آلات جنگ از خود و در جنگ استیم که تفرار با بویان
 مشغول مجال شدیم اینان و در حقیقت جنگ کلور و در مقابل چهار پاره بود و غلبه برای بویان بشاید میرسیست ولی خوشنودی
 برای بویان در حد و بیکدیگر فایده ای چندان تأثیری نیکند و خود و شکستی را بیاورد و بیاورد و خلاصه پس از دو ساعت که در
 که کار خیری را بخت شد و دو کلا بیکدیگر تیرانیم خست از آن مطر بیرون بریم عاقبت فیروزی را در روزی شش و شکستهای تیر بیکدیگر

استراحت در حالت قناع

تنگنهای کهن سنگی و شکارهای کهنی بویان غالب است. این جنگ از بعد از غارتن در یک غروب آفتاب طلوع شد و در اندک زمانی
رازی نهاده و زیاده از پشت بل صاف طی کرده بودیم و صفنا دو نفر از خاقانهای بویان را هم بر نهاده بودیم فقط یک ساعت
حایت یکدست از قشون که هنوز هستند بزمین و آیدند وقت که دوم دشان یکی از اقزای بویان را حمله کرده از اطرافش نفوذ به جنگ
سر رسید و ملت جهان را زد و گرفت و ما که از جنگ غمناور بودیم و بعد با قیافه ای دسوار شده و ران شب را گشتی را زنی ایام
آنچیزه رسید و آنجا منزل نمودیم و این بار باری کین قبل از هشتاد و یک که در روی خط عظیم ما بویان سیم روی داد

چهار درو علی انصاری چون نگه بویان را بیند و حال او افت شود درنگ و او مبارک بویان خرابتر کردیم و در آن محل غفلت بیند
بود و آنچه ما در آن عرض آن بجان میرفت در حایه بوسوم با یکا که جمید از ارم تجارت میشد و در آنجا که جمید بعضی دستان پیدا
کردیم و ما بچند تن از پادشاهان عهدید آن سامان عهد و تبت بسته طلاعات جیده حاصل کردیم اهل این جمید از تمام طوایف کزایان
و افوقی ملاقات کرده بودیم و هر شش و هفتم دست بود و از آنجا که بعد دیگر بیسنگ و شکر و قشنی تدارک غایت اکثری و ما را عجب
شفقت داشت کرد و هر چند که با همکاران گزیده و کما در بعضی میان بر عادت نظری و تفریحی نشان نسبت بخاریان چند نیز بی طرفی با خا
یکدیگر نیک از یکدیگر کسی را با هم جرح نشد و ما نیز اعراض کرده چشم ز سوز خاریان پوشید قصد از نشان کو کشیدیم قبول کی از
همان که جمید بنال از بد که و کوه لغین و آن نکته جود (در این سحر غرض نقد و جودات خدای غایب نگوید و چهار ماه بود)

شش بل اینست از عقل ثانی و در دو کاه و در دو خانه کاه ازینا کاهنی با نظر داشتند و آن سیر سیکه یکم و دهم از
برکتش نام نهاد و نام جنگ می دویین و آخرین باوربان و سیکه که در جنگ برای تهیه چاشت از اترک که در بودیم و سسران بجای آوردی
بنرم و او در وقت شش شول شد بود که کاه که چند ترکت ازیران تیرا و علنها خالی شده و در نوازگان با مجروح و زخمی گردید چون نام
آهنگ در جنگ انجری پوشیده بود و سیر یکان اگر قبیل در تباکسکی داشتند با یکدیگر دستساز می نمودیم خلاصه این نام اسلو که فرستیم
و جنگ حقیقی در جنگ بل کشید و پیوستیم آخر کار که با صفات سینه تیرا پس از اندکی زود خورد و آن گوی سیر یک که از نظر من باغ و نظر
شود از جنگ دست برداشته و از آن وقت حاضر نگردد و یکم از کوه که در کسکی بهر وقت بنامه و ما چند روزی بغیرت می ارد و اولوم

چنانچه فوق ذکر نمود امین جنگ می و دین آخرین بر مقصود من در خفا از کجای جنگ مخصوصه دفاعی است کیسان و بویان کار برد
نیز کلاه و سنگ کشیده بود و الا مواردی که بواسطه صده و حبسیه از کجای بویان جسته بودیم بر آب فروزن از حد صبر بیرون
انکه زمانی بدین کار از آنجا که می رسیدیم چون فصل ما فوج بجا می رسیدیم که نظیر بوقت تفتلی که کار برد وقت بر غیبت بسته

طبع دال بریانج ایندو شود آشکارا بعد از قطع سخم که اگر کسی از آنها احدی از جو میا زربا یا زار یا بدون رعایت دادن پل آنند
مال چهار دروا دار چون علامت را تسلیم کار کند از آن محل خوشم کرد و موقوف قوانین که در کتاب اقل یا غلی یا بی است و را
عقوبت کند و لی این کیفیت من مشیه و ثری افتاد و در این مدت جان بسیاری از کس در آنرا فقیر شد و اگر کار راه بود که لایه بین
خطر خریداری کرده بودیم بمیکردند و تفرقه بین ملت گشت و اموال را قتل فاش و دیداد و خصم نزد و اخیر مجب بشوم که کجور بمرازا نگارم
و این نگار گشتی شد با وجود که خود بمرازان میدانسته که دیگر بهیچ بیرون و اوقات در نسیم باز دست انجام علمی هرگز خود برشته
دخمن مجبور از حال کی که بودیم از آن کتاب زار و بیان غضب ال نشان جنبان نگرد و لی من یکیش از این اخلاص و تحمل و ایجا
نهانسته آنها را بر پهای بریانجی سپردم و پس از آنکه با پنج شش نفر انظر رفتار کردم سایرین مفت کار گذاشته و دیگر در راحت بیا
مسدود کردند

[illegible]

و از این تاریخ سید روزگار پسرده رهنموی بخشتی ببار آورد که در غایت آن شد چو سید روز و دل ارضی بیان و خوار محفل اذیت و آزارشان
نست نمودی بنود چایام خلد به پیروی روزهای صلی بخشی که در اندک کشیده و درم کم است که پس از چند سال راحت خوشگذرانی زیاده
مخوشد لیکن شهر پرست برنجی که در سبزه از بارشهای شاد کوکوبر آوریم حالت مسجوف فراموشان کردد زیرا که در اندک عیشت
هر روز گرفتار محاطات و مصائب ناله میدهم و حسرت و چار شکال است بی اندازه و کشیم که توبه آتینا جز کم توان آید و اعانت
جزیی نبود

فایه نوقت که تقریباً هر چهار صد سال مسافت طی کرده ام بحال می‌نویسم که گشتن قدره و تحقیق بقدر امکان و ایام حیدر و چاه
و از موانع که بهای مرتفعه بر شکل گذشته چ و تمیز بادی حال میکرد و چند نکته عرض و دستاخص شد سرعت جریان آب متدبانه شد
بیافت و بعضی جا که زمین پستی یا باریک داشت منابع دریاچه‌ها می‌شدند یا شکل میداد که ناحیه کم‌دیر و دود آب یا آب بود که در هم می‌ترسید
شد و امواج عظیمه حادث میگردد و سطح آنها گاهی چنان سطح دریا می‌طوفانی تمام طوفانها صاف زمانی چون نشسته آب آرام شوفاً نظیر
می‌آید بعضی جا نیز از روی سنگها و بند البر برشته بصدای چون عدا بشارای متد و حادث میگردد که چون کشت باد آورده و جزو
بود و در چو درگاههای آن در گرد و خرابیهای ریزه سنگهای خفیه که سر از آب بیرون آورده بود و موج می‌زدند و بچندین شب معطله
بحال می‌نقصد حادث میگردد که از فساد و طغی آنها بیکدیگر که در آبهای سیب صورت می‌فرستند تا منظور کپی در پی نیست مناظر مختلفه
و عظیم این شط آب که به شکل تغییر یافت همان خمیر متد و خرابیها و فانی و در خوش امواج چون کشتی چون بر دیم حال غم‌نیم و خیر
پدید میگردد گاهی از آنها آواز می‌چون صدای کشتی تند سیری فساد می‌نمودند شنیده شد و گاهی شکل می‌گرفتند منحن جز
و آب دریا به طرف بندر و کوه می‌چوین محل خود آمدن مسافین و در خوش گوش می‌رسید و بالاخره بعضی با خوش امواج
در جزئی و چند میگردد که کشتی شخص ساور که دام کوه داشت از فتنه و نکاس آن منززل میگشت میگردید که با ستمی ز سوختن
از قلاب منحنی که شط از وسط آن عبور میکرد بگذشت بیکدیگر نزدیکی نداشتند بزرگی رسید که از بالای آن امواج باین می‌ریزند که گاهی
خود را استوار گرفت آن لاله و نور و همه فتنه حضور نشود و سرعت هر چه تا فترت آنجا فزا کرد تا دام آن تنی که بصورت و حضرت
بستور می‌کرد که آن گذشت شتول بیاحت این شط عظیم بودیم و متعلقه و فاش می‌نمودیم که درای بیدار که درای آبش بریم و فترت
آبشارهای متعددی که زیاد از ۱۸۰ متر متد می‌گذشتند شکل آن در که در میان توفان بسیار بزرگتر از سی زده گاهی که در کوههای سی
و ده این بی دریا آنجا که نشسته تمام فضای آنجا از اصدای چو در که در باشند هر وقت که این بهر نظر را با سطح صاف آرام شط

اقدار خود را تا حوالی ملا بد که گردون پاشا بیات کرده بود دست او در استان بجنگ و نیزه و چاره خیزی نمیدی بجهت مسلمان
و شش تن از بیاتانی در بنید چرخ که غربت نازکی داشت بمان بکایت خات کنیز یکم آتانی موسوم بکنیز شش تن که معروف
به این پاشا بود که اهل اروپا بتاتی در آورده و ادای اسپر نمده یی بپنداشته اند و او فخر سراج آتانی که کنیز فخریه اسپر کنیز
بزم اسخلاف دولت کاشند اهل اجرای این مقصود و غلام بخت متوفی شده اند و اگر در کثرت ثباتی پس از زحمت بسیار در پادشاه
گردون بکلیت رها و دست او را بجا کشند که بر اجابت اروپا تن نهاده و بجهت ادای بکر دیه و در میان مریدان باوقای خود
مسکن گزیده

بالاخره در بیت ششم فریاد شکسته در خیمه سوزناک کلمات آزاد که گدازد غل شود غافل بخت کرد و بجای از بر لبان خوشنوا
فغانه نقل رسیده

از در جوان گفت که خاک افریق نیز لایه ای است که در استخوان تمام دول از بیه قات و نباتات دیگر که در صلاح و کوفته و غیره
و قاع مصالح خوش بر یک حاضر هستند نرا خند پس ششاهن این خاک وسیع که در شش تمام است نباتات از این بیه دیگر که در شش
نیز یک معرفت ال آن را که میقتد زنگار گرفت

تت الكافي في الملك الوهاب في شهر رمضان المبارك من شهر سنة ١٢١٦ هجرى

ترجمہ خازنہ دولت جاویدت فیضانی بن خضر

بن رقصام

هو الله تعالى ربه العزيز

جلد سوم

کتاب سیاحت مشرق و غرب و سیاحت

قد رقدت علی حضرت قوشوکت اقدس سالیون شاه و بجای

منظر الدین شاه خاں اولطی مبارکتی نو
منظر الدین روفده دارابعه برکه دویر

نطباع مشرق

فی ایستیل سنه ۱۲۱۶ هجری

کتاب دیباچه
که بزرگوار و بیایم کمین رئیس مجلس اعانه نوشته شده
عزیز من و بیایم این کتاب را که دگر گشت و شادی بخیرت شمارال سید ارم در باب کلیات سیاست
که این مورث اعانه که مستقر آن از انام و حاکمات نماید دیدار است فی الحقیقه را بدست رسی و صحیح این است
که از جانب شما و مجلس بمن محال شده
ولی افسوس که پس از غریب از گلستان که دوازده (شماره) هزار و هشتصد و شصت و شصت می بود بواسطه بعضی اشتباهات
تمام معاصد خود را نتوانستم محرمی داشت چه حکومت (اکاتوریا) در این شهر قدری از ساز و خور دکان بهار آن
و اشخاص ضعیف و محف که دکان و زن بمن و از نو که اردوی مستدل بکنوع مریضه ای که کشته مانع هرگز
کاری شده بعضی از آن اشخاص قادر بر حرکت نبودند چنانکه بدین خرافات میسوان گفت که از صد تن نو و نفرین
نخ بود بدین واسطه از آن فتنی که بهمت (اقیانوس) میرفت حرکت نمودیم بدون آنکه هیچ وجه چه
یاد راست نایل شویم
چون بر حقیقه باطنی و عتقا و شاکر کم آبی مطمئن پس گفتند که خوشحالی من چه باید رسید در آنوقت
بانت صحت از آنده مضار و بیانات که زبان است نباید رسته اردو که تربیت شد بکشم و این کار
جز از لطف ایزد نبود و تصور نماید حالت مراد یک نیمه شبی در میان سکوت مطلق بوده و هیچ حرفی

صدائی مسموع نمیشد بواسطه بخوری خسته از شدت زحمت و اندام اکثر شربت خلق و اضطراب رقی در تن نهاد
یاران سپاه و نغید خود را کم کرده متغیر بودم که بکدام طرف و می ورم در آنوقت عیار دانه خدا را از قسم
نخاندن من از سباحت برین سخن خود را از دوا یاران خویش دیدم آن شفت و سرور هر که از فراموشی نام
و قتی دیگر از بعضی جنگها آمده و بیانی دو چار شد بودم که هیچ مسافری را با آن نمیشد و تعالی و بطور
موضعی فرستم که این پاشا را در آنجا محاسره نموده بود در عرض راه جاسوان چند تن از یو سبازان سکیه نمود
خبر ساختند ولی هر قدر استفسار نمودیم از قده و قوه آنها چیزی بیست نماند تنها از قاتی فتنی خبر میدادند چون
قدری پیش فرستم الی (اندو سوما) عوثر را مانع شده و چندین هزار نفر از آنها بر تپه بالا رفته بودند که زمین
و در اکثر شربت سبازان نظر افکند و اما آنطایفه را نمی شناختم و از طول و عرض حسان اطلاعی نداشتم و گاهی
بدین خیال شدم که شاید از طرف غربی این پاشا را سینه محاصره نموده باشند و اگر با چهار هزار تن سرباز من بمطابق
ما بصد و هفت و دوسه تن شکست چه میکردیم خلاصه در شب قبل در کتاب قرات خواندم که حضرت موسی علیه
ترغیب بر جنگ نموده و میفرماید خوف مرا که خدای همیشه توبه کرده و مرا که از نیکند گو یا بمن ندا گوش من
میرسید انصافه با ما آورده (ما را بنویس) سپاه خویش فرمان او مانا را از میان بر گسیخته و یکبار
شش هزار تنه ولی عیبت قتل انداخته من را نموده و حال آنکه در روز قبل چهار تن از مردمان من در ایدم که از
یک تن سپاه شکست خورده فراموش نموده من بی اختیار فریاد بر آوردم که ای بابا این شت مردم فراموش نموده
با من با تار سینه آرمه و ما سربازان در میان نصیب بر دوری صد چاه تن از مردمان می آید خدای خویش بر کزیده
برای بست آوردن شده آذوقه و روانه نمود و کیفیت انتظارشان سربرده شرییده شد در اندک فتنی
روانه صد چاه تن حالان با زبان که کوه کانی خنجر یک تاجان گمشت آب گرم و یک نغمه که وکی شمر و دی
آرد بود همیشه در رتبه رقی سینه و هر که را توبی میانه خستند و آن را که برای چندین صفت قده بود آنرا
که خرافات خاص کوتا شدند در آنوقت من با شصت و شش تن از یاران خویش که فی الحقیقه نوی را سبازان
عازم راه شدیم و یاران من بر می غنیم فاقه و قاج بهت آورده بر ما کوه خنجر را شمر و در آورد
خویش خنجر و یک تاجان باقی فاقه را با گردنم ولی آنها قدری بی توشه آذوقه بودند که اگر امدادی با

نیرسید یعنی تاملی بملکت میرسید خلاصه یک تن از عقیدان و سیر و نفر بر بجز است نشان گذارده شود
 ده روز به ایشان مرتب نمود ولی با خود هیچ غذائی نداشتند و از اندام و آن خیال بدیم که از میوه ای جنگلی یافت
 شد و نمی گنیم و بعد از آن روز بعضی رسیدیم که کشته بسیاری در آنجا افتاده و بعضی در حال ترع بود از این آنها قوی
 من میانه کشته تاب و توان را از خود دور دیم خلاصه در غروب آن روز کرنگی و خشکی یاران را از حرکت انداخته از
 نویدی از هر کاری خبر نماند و آنی بنا بر برای قریب سبب است بود چه دیگر حالت آنها را شنیده و نشاید
 عیسان ظاهر نمی شنید هیچ صدائی و آوازی را از خیالات که از آنده خویش باز نداشت خوف و بخل و سکوت عجیب تر
 علاوه شد و خواب غیر ممکن خیالات من در کنگسی خطر آب و خشکی گریخی و فراموشکاری یاران خویش
 و آن خیالات بیشتر از زمین و پلان و جشیان من کارگر بود که بای شکرتش بای راه و شخص نیم مرده اردو یاران کر سنه
 خویش میافاوم و کاهی با خود میگویم که نفس آن صدها و چاه تن شخص اگر خفا میماند که آن شده با دیدن جنگلها از
 جان شیرین من شسته اند از خیالات بکار و توکل بر طاف آبی نموده خیالات از خود در خستیم که ناگاه پس از
 غیامت که راه میجویم دستم را از خود را دیدیم که صحیح سالم با کمال ذوق و شوق چهار پیاپی میوه نوزاعی میوه و درخت
 با کشت شادی یاران با طراف حبه و خود را بر روی سپاس انداخته با کمال خیال شش افروخته و آنها را بر این دانه چون
 کرنگی خود را فرو نشاندیم با کمال سرعت بار و شتافتد باز ماندگان از مرکب خلاصی داریم

چون اوشت بیا نیک در این سفر بر او آمده و ملاحظه نمائیم و عبور از آنجا جنگلهای خوف و واضح نمی را که ما بین
 و بعضی مخاطرات غیبه سر مونی فاجعه بود و تصور کنیم زلفت خدایت قدرت آبی معلوم شود و خلاصی ممکن است
 سبی داشته که هنوز بدین بی سیر دیدیم و گردن در میان روی دیور و کج سپاه و اسلحه فرانس بهایر سیه و اگر
 صد تن را تفتیش نمیشد از فری ستیاد و ده لاشه یک طبقه خاک نشینی ما را از انظار ستر داشته نشانی
 باقی میگذشت پس با کمال شکر و فروتنی حکایت این سفر را از آغاز تا انجام بیان میسایم یعنی ما و حیدر آقا و نسیم
 بنده و ستان که صاف نماند رنگت آن آبی بود و نظر ما رسید در آن حین از روی تعجب فریاد برآوردیم که این
 این ایشا آید با به موضع رسیدیم بعضی مطالب را که بکمی در خور چشم آند برای عموم مردمان نوشته و برخی را
 فقط برای شما دوستان شما نگاشته ام که محبت نهایت و تربیت پیدا جان و نیکه برای خویش منتهی شده و داده ام

که از روی دستی راستی رفتار نموده در سبزه ناموری تمام جبهه خود را برای کمال آن مندول ارم و هرگز کشت
 این قانون باشد یعنی انجمنه اذغت پس با کمال شادی از خدات بزرگ را در خود (آستر) و (فنس)
 و (رشنس) و (پارک) تکریم و ادب از جلالت آستر و حیت رشنس و بهادری فنس و مرآت
 (دکتر) بر چاربان خیلی را میگویم که بدون هیچگونه اگر ای خدات مرجعه خویش با انجام رسانیده و من از او
 این شکری انجمنه نامهم

از آن شخص که وفات یافته با واسطه مرضی یا بعضی اتفاقات از ما دور مانده نیست و انگشتی نموده نیستند رسیدیم که
 با من بود با مال خویش با مال شیده سبب اینکه (باز نو) بواجید خود و فاف خود و سبب (وارد) و (زوب)
 (فنس) بتانی حرکت کردند و فرمان را بگری نه اشتند و در صورتیکه بزرگدانی من چنین داشتند چگونه آلات
 لازم و اخذ به و اثر بر ما خود سبب

خلاصه این نوع مسائل برای من لایحل نماند و اگر کسی این اخبار را بمن میرساند باور نمی نمودم ولی مگر ام سبب دارد و این
 که از مجلس (نذر) دست و اسلحه خواسته بود و جوایز و مجلس داده بود و این بود که شمارا با و امر رساند و نشان
 بکنیم با کمال انتظار ای من مجهول نام

در (بنایا) چون با میسو تنی ملاقات کردم و از ماندن ایشان خوش را ده و با خلاص دیدم که از جمله لا و است
 بر ما مورتی را که بیده وی حقوق دستم بطوری انجام رسانید که نهایت من آن بود که هر قدر که در با نایا
 تا آقا توس اعلا قش کمال بود و در یا مویا قسم دیگر شد خلاصه که در هزار تن مانند نبی در زیر شستن رئیس
 شایسته باشد که رفتن تا محنت سوادان سهل و آسانست

چون از ایشان حیکله را داده و مانده سخن بیان باید گفت که اگر با رغو و ترانس بجای رشنس و آستر بود
 و متابعت نهایی خوشتر میسوزد مانند آنها منتظر و متاخر بود خلاصه انانی مانند با رغو و ترانس و آستر و
 فنس و رشنس و پارک اگر بایست میسوزان و در که بدین چه دستدار کار بوده شب از روز نشسته
 اگر خوشتر استم افریقای جدیدی بر کپسیم با وجود تقسیم انخاص شکلی داشت صد که بر دست و بی سر باز
 و اسوده بنوا سده بود که در چند هم ما (اوت) بدخیال شده که در آنخل مانده انتظار مرا کشد اتفاقا در چهار

باشند و ای آنروز هر اسب آنها بر خورید

اگر چند کله در حقین پاشا در این کتاب نوشته شده باشد در شش در انظار کمتر نماید چه اگر بحقیقت مطلبی بود
این پاشا تقصیری ارد اگر با عیاشی نداشت و نه تو نیست مقصودش نوای با وجود سربازان یا بی سر و اراده
نیت چنانکه تاجران آفات اودات نیک اند کار خوب کرد و با حساب ناقص بین است که کاری پیش
تنها چیزی که در این پاشا نیست و گویند گفت اینست که وضع نظامی اردو زیرا که خیال در بدو خویش باشد و سربازانی که
تا آن زمان هیچ و صدق و نه یابی و سرکش شده در این کتاب و موقع از این پاشا سخن بیان نماید و من با کمال بی خبری
و بطریق کنگو غلام و از آن میانیکه بروی اردو آمد و در شش و نظرم هیچ کاسته نشود و آتی تا ایند رج جسمی را بر
یابی نمی پسندم این پاشا نسبت به بیباکی که تحت حمایتی بود و دردی نیک اندیش صدق و در بیان بود و بزرگتر و دل
ایغلب اینست که بواسطه عدالت و طاعت نه کانی او مصون باشد خلاصه و تا حسن بن محمد دیگر پیشرفت نداشت
و در حق تربیت اردو و معارف بود

بسیار خوش این پاشا نموده که من و را این پست نمی نامم در این تمام جو سی اگر چه در ابعورت غلامان و خرم
بوده و ای انکار هیچ وجه کرامت و نفرت نمی کرد و در حق روزی گفته بود که دشمن افعی این پاشا جسمی است
و فی الحقیقه خود باعث جرحش گشته است

اگر چه این پاشا بر دین خویش گفته بود که بومیها را محترم شمرده و برادرانیش است و اصلاح را با او از دست
حقیقی را در آن سرزمین ننمود و نه ولی حکومت اکثر این گفته را از دست او یعنی حوادث بود و نزد معلوم است که
بومیهای این سر بقا منافع تربیت در این صورت گفت نخواسته و نه با آنها را نه غلامان و چون سبب که از آنها
خریداری نماید فینش دست تسلیم نماید از تربیت معلومان شده اسب مسوی منتشر خواهد ولی غلام و دزدی می
ایلی سودان رسوخ یافته که تربیتانی جنگی نظر میاید بهیستند و نیز گویند گفت که حالت عادی ایلی اکثر با اصلاح
و اما این است تربیت حقیقی اندکی زمان لازم دارد و انشا یا به چه اصلاح کار را برود

اگر در این سرودنی و ظاهر خدم را بشا و سایر عیاشی محض بقدریکه باید انظار نمود و بواسطه ضعیفیت و عدم

فرست بود اگر ثامان و تربیت را پسندیده و بر وفق ادا و خوشی باید خرسندم بالاترین تجدید خود را نصبت
شاید نام

اصفی (نازی استاند)

فصل اول

در باب سیاحت مشرق

حوادث بسیار بیکجاست مصر در باب دان و غیره رسید بحث جلب انظار سیاحتون باید وقت اول یک شخص
دولت انگلیس شد فی الحقیقه دولت انگلیس خطرات سخت و چارگشت مستعد است که از ایند این حکایت رسو
داشتند و سبب ادش که در اینانیم

خدیو اسمعیل پاشا خیال شد که ملک خود را که دارای هر قدر نفس بود دست داده دولت منظمی سازد و سر که در یکدیگر
در تحت تصرف خویش آورد و حدودش از نزاره اسکندریه بانهای جنوبی و یاچه اهرات و از ناسا و اجد غنی
دار فونستی کرد و با حاکمان خاص مختلفه تراز داد و در دیکت نزد او شتافتند و اختیار را در نظرش جلوه داد و آن
ممنوعه خصوصاً اسپکت و کران و ساقول اقر در باب یاچه بای با کوه جنوبی و آن را ضعیف با خدیو کنگو با نود
رایا زنده پاشا بیان یکا نسیله از هر طرف میرد و آرد و در این مستحقات کار بای بزرگ نماید خلاصه چون وقت
در سال آمد بای نیز زمان بکریم دست نظر و قول و گفتن خدیو کار بای پاشا بیان و مستحقات بی در پی او که چنانست
و غرب منده شده و علامه نامیم فتوحاتش در افریقای اقیانیه نظیر فتوحات اسکندر رومی است در سیاه کرا که اسکندر
خود پیش و قشون بوده و خدیو سپاه را با پاشایان و بسکیما و اگر از نوده خود بکارمانی و عشرت شتال است

محبوبات و ملکشان از خدیو بیان آورده بروی تحسین نه و در مری ملکش است و الله افواه و اگر خبرش گشت
چه و در بایکدیگر قتل شده و کشتنهای بیانی از آنها جور نموده راه این طرف جنوب کشیده شده و بر نیز سبب خواهد
ولی در آن زمان بر بانیات رعایا افزوده و نرخ اجناس را نیز که در پاشایان با ده حریف گشته بعضی تاجرها را خصوصاً
بخویش که در عوم مردمانشکی و از رده نموده دیگران را بر دوشی را که شیوع نامی است غافل گیده نموده تاجران را
دشمنک کرده و در گذر پنج سال ساقول با سه بده اکثریا را ستر ساخته و تشر و تسار را منقوع نموده
و آنروز و بحر اقبال را سبب بجهت تصرف و آورده تقریباً در هزار و سیصد کیلو متر مسافت سه هتاسین کجی را پاشا

در فتنه کتب بیل مدی بقصان می نهاد و آنرا وضع نقش بیشتر با منی حرکت نمود

خلاصه خود بنام از با کما می فرستاد آن اعتراض نمود و کسی که قرض دولت مصر به سر آمد و دولت میان آنکس رسید
و از صفات نیز امتناع داشت چون مصر بود در شش اخلع نمود و پرسش و تفتیش نایب اشعه را که در حاکمیت حکومت اروپا
برگشت نشاندند پس از آنکه مدتی ثورین سپاهی در کاساس و قتل گهر و قصر و کافرو و در برود و صد و سیصد
تن ثورین انگلیس بریاست رود و سی این فتنه را فرو نشاند

عربی پاشا نام قنزل از سودان طلبید و بوزخ طرات غنیمت شد در این وقت متمدی (مهمید) را همراه نمود
در بیت و شاه اوت بدوم حمله کرده چهار هزار و پانصد تن را قتل آورده در چهارم و دوم هزار سرباز را بجا گذاشت
از اذیت و بیجنگ بزرگ از یازدهم اوت شروع شد و متمدی با مالی سودان نصف حکومت مصر را حاضر ساخت و
بزرگ از ادای مالیات کرافت خریداری اجناس کران بهای شده و از طرفی از برده فردی سینه بی نصیب بماند
در زیر رایت متمدی مجتمع شده بر سونش آهسته و

میکس پاشا

از یازدهم اوت سیصد و چهارم مارس سیصد که یک پاشا صاحب منصب بی قشون هندوستان با هم رئیس
نظامی دولت سودان بر خرم اردو شد و مالیات مصری در پی بود چنانکه سربازان باغی را قرض نموده سیران و
قشون دیگری بکربان کشش برانفرنگین داد چون از قوت قدرت قشون متمدی و ضعف قشون ثورین خبر بداد
همه را از حکومت مصر بجزارین چهار پنج از سربازان ثورین را داد و مالی طلبید بخمال شج که در فانی و برای ملاقات
متمدی و سپاه خود را و حرکت نمود و جیش بکربان زد و از ده هزار فرود و عراده توپ و دشتی و پنجره را پانصد نفر
پانصد سرب بود و مالی نظامی با یک پاشا از لشکر خویش حمله میزد چندین سبب ضعف در پاشا نشان بود و
یکی آنکه انجلی از سربازان شخاص اربعی بود که محبوس را آنها گرفته بودند و در پی متمدی پرست بودند و حبسها
نیز خان با یکدیگر نزاع داشته و هر یک را زشتی یا دین خود خلاصه بیک پاشا راه حرکت داده بعد از زمانی با قشون
ملاقات کرده پس از مصافقت لای جان را برده و نمود

در این اوقات دولت انگلیس با هم خود دوست نشاند و خویش امور فصل میداد چون سربازانش و مصر بود پس
تا بگذرد با منی حمایت کند و فراموشی قشون مصری بک سرتب انگلیس و در عمل احتساب نظامی سینه با سرتب انگلیس

و با شتر و بچه پستی وی سینه در امور خارج شده و پانزدهم اوت عال بزرگ دوتی در عهد انگلیسیان بود

حکومت سودان بی اختیار بیک مجلس پاشا خانه در نزاع و اقل ثورین بی ترتیب با نظم حکومت مصر با سپاه متمدی بود
انجلی از شخاص متمدان انگلیس گفت شد که اگر حبس سپاه متمدی را بگیرند و با مال و سربازان متمدان را ضعیف نمایند
نیل از تصرف حکومت مصر بیرون شود و بدین واسطه مجلس پارلمنت با اولین وزیران که بودند که سودان جنبه مصر است
و حکومت بر تانی کسیر باید در صد و چهاره بر آید و سیکو کلا دشتن پاسخ داد که حکومت سودان چون در بیت دولت انگلیس نیست
پس حکومت خود را مسئول نمیکند جواب سیکو کلا دشتن تا بگذرد جضا مجلس ساکت بود آن اوقات که از دانه بیک پاشا
بخرید و بدین سبب دولت انگلیس در مصر سیران بمان حکومت جنبه داده و رفع حادثه آئیده و در طلب کسیر بود
که از لشکر بیک پاشا خرم و در مصر خواست از خطر خرم مصر تر لال میکرد

در نوامبر و دسامبر سیصد که در کراویل در مواقع مختلف جواب داده بود که حکومت بزرگ سودان مالیات و حکومت مصر
باید خود را در نگارهای خارج مصر مسئول قرار دهد و حکومت بر تانی خیال که قشون اروپایی با بند بر سودان و
نماید ندارد و کوشش خود بوم و باب خط سودان ثورین سپاه از یاد نظرات است سیران بمان در جواب تیغ
نمود که وزارت مصر نیست و دلیل بزرگ سودان شامخواه داد و لی شریعت پاشا اولین وزیر بزرگ کراویل گفت
که بجز عهده باقر پاشا قوت مصر بر ای افند با سودان بکلی غیر کافیت لرو کراویل توسط سیران بمان پنج
که ما را بیک سربازان انگلیس در مصر اندامی زاری بر تانی مسئول است خلاصه مجلس حکومتی مصر قسیر کرده و در
ژانویه ۱۸۸۳ قشون پاشا را اولین وزیر ترس را دادند و متمدن دسامبر با سینه پاشا با هم رفته تا ارتباط میان این
و بر بر محفوظ داشته و آن طوایف را مصاحبه و دولت انگلیس از سبب این کار خبر بداد و در مصر سینه نقش در میان
بود بدین واسطه خود بر با سینه پاشا نوشت که بر حسب طایفه و قایت شاعت ما درم باید بروشن در مواقع نیک حمایت
اگر چه شجاعت مهارت باقر پاشا بی شک بود ولی در حسب طایفه و آسرا از بیک پاشا آهسته و بود ششم قوت
از قشون کی تا ساحل بحر احمر عازم شده است قمار حرکت نمود و پس از ده کیلومتر مسافت باطلای قشون متمدی
بر خورده مصافقت او در مبارزان متمدی سربازان مصر بر ششم خاتم نظر کرده با سینه که روش را گرفته و بیک
سرتانرا بجهت سیمو و مصریان از شدت بیم از خود رفته اسلحه را فرو رخت اما آن طلبید

[illegible]

در سنه اخیری که خدیو بر روی بن نایب طایفه بندشرفی را گرفت و لی شتر از یکاه داشت در سنه ۱۸۸۱ در عورتیس ربایستند
داشت و ماه بعد جانان حکومت آتاپ کبابا جوهر کنگو داشتند آه پس از چندی با حکومت منافقه با مجلس رفت بد
آن اوقات در ساحل و در کنگو شوالا را بودم در این اراضی دیش غربی از قیاس سوسیت زیادی بر من اردیاه چه رنگ
در قمت غنای کنگو بودم کارهای قمت علیا اعتناش بهم رسانید و دفعه یک به نجابت قمت منلی منوش میکش بدینط
در دسامبر ۱۸۸۲ و در بهار ۱۸۸۳ از تنهای دنگ شک شد وضع حال خود را بداد و بفرموده دیشتم که برای من مصاحبی ناک
از پیش شخصی شایسته و نجیب و کار است مانند کردن مثلاً که در نجی اول ملک (قمت علیا و غنای کنگو) رسیدگی نمود
و باقی را خودم تحمل شوم چه بسیاری از وقت من رفت بشود برای آنکه در بهار رسیدگی کنم و خیاب من صاحب نصیبان
نمایند اصحیضت فرموده و او که در ژانوال در این باب کنگو ناید و لی تا قتی جواب ساعده نیاید تا آنکه در بهار سنه ۱۸۸۴

مکتوبی از گردن بن رسید که درود خود را با چارچشمین کعبه داد
لی بعضی از کاتبان کتب بن رسید از شاه لوله در تخی حال نو که جو خفاش شتر مرغ را از قند بر بدو و در بنجر طوم کعبه
تا احانت حکومت مصر را نموده و سر باریان را مشغول خلاصی به ولی بن شصانید نام که زمانیکه کرد و شفی کرد و این
کرد که گویا بر دوی او همیشه بر کعبه کشید که گردن متعبد شد است که این نویت را با انجام رسا آنچه که نظر در
میاید است که حکومت مصر متعبد با بن قلی شتر مرغ است و کرد که گویا بر گردن بن حسین سند را می طبع چون احانت این
قدری که نمود و آنها را بجال خود باز کرده بود خلاصه کرد که گویا بر ژنرال را مامور نمود که بمصر رود و را بپوشی در باب وضع
و اینسان بر باریان و ملاشی مردمان اروپائی حسد عوم به علاوه این باید تلقی که خود بجهت دوی تحول اردو بنام سنیه
و مکتوبی سردار را با خود همیشه می ران و بن پس از جهت طبعی که گردن اینها بن لیکه از مجلس حکومتی مجلس اردو بن
اول مردمان اروپائی که ده تا پانزده بنسدر تن با ناسا خلوص طوم مجلس بناید

دویم وضع و زین یکبار خستبار خود است

نیاید باید ایند که غرض از ما و رب شما عهد و تکیه بود آن آ

چهارم سعی نمایند که طلوع ایستایی را مصاحبه دهد.

تخم برای مسکن ۲۵۰۰۰۰۰ خاکست بنیاد ادد میشود

کردن تا یکد رج و زاری مصر را که رسید و تخمیه خرطوم را مستقیم و اطیان او بعد از گفتگوی یکدیگر کردند
حاکم عمومی لقب دادند و در خواش نگاشته که او مختار است که از اراضی مستعمره او این نظام و غیر نظام و اشخاص را
که مایل رفتن مصرند یا خود ببرد و بعد از تخمیه کامل اگر ممکن شود حکومتی تشکیل دهد که در آن ابریل این اواخر تجدید
بین گفتند که یقیناً اگر فرستادن تمام سربازان ساحل سودان عسیر ممکن باشد شتران مسبیوانه باه که نهانی
خرطوم را تخمیه نماید

در بیت و ششم در آفرینش که در آن عازم خرطوم گشته در بند هم خورید آماج دارد شد و از ملکات عید که در
این سفر نمود آغواش معلوم شود قدری بعد از روزنامه ناس این نگارم در قول مسیو پرترا نایب الملک
در خرطوم گاشته شد که فردا من عبت که در آن بوده و در خیال است که سرمازان را منلو رانحات اود و محبوسان

که سودا را ترک گوید و بپایان بگذارد در روزهای آنکه بکلیس که سابقا دیاب با قیاسا خوش گفتند که
در سلاطین موریت کردن افکار ذوق و شوق نموده و بسبب کینه و نزاع در چین کارهای باریک کرده و از سودان
برده فروشی را بر گرفته و مالی سودا را محبت خویش نموده و در کانت ای نویسنده که در نزاع با بنین خویش بود
از دست گرفته و سلاطین و بزرگان را خط استوارا که محبت نه بزرگان را خلاصی داده و بعد از این کار دیگر
حکومتی بر سر نهاده و در آنجا که کوه بود پنهان در بیت نیم قریه وضع کار خویش نیست در این
مارس را چاره خواهند کرد در سی ام ایلی کم مارس آذوقه پنج ماه را در ایلی مت حله بیشتر خواهد شد و
به سران ایلیان نکاشته بود که شایب نامت را در خرطوم سفیر شد سبب اینست که اعراب را حله کرده و بیکدیگر
برسانیم در این وقت که انگلیس سفیر به جهور باینکه که در نزاع را خلاص نمایند و ایلیان را که در نزاع و گردن میبند
که فرض از این موریت نرسد تا کنون سودا بود است هم در گردن ایلیان که بود که قشون انگلیس باینده را
بدانصوب غیر مسند از این باب نزارت مجبور به قبول قول شد و ایلیان رفته گفتگو بیشتر شده تا آنکه قتل است
بر این شد که گردن را از آنکه خلاصی بدهد و چپم است و در مجلس کهای قتل میبند و کهای حسن از جای بر خاسته
در باب چاره خلاصی کردن خارج بکار را میطلبید زود راه مکن و در خرطوم بدو دهنده یکی از میان صحرا و از او کم
به برود دیگری را به خیل خود گردن راه اخیر پهنید

در بسجده هم بنابر کشتی عباس که حامل کوفی استوار رفیق قدیمی گردن و پودر حشر بکار ناموس و برین
قول فراموش و چندین یونانی و مصری و کلیه چهل و چار تن بود در نزدیک ساحل ابو حید غرق شده اعراب و محبا
نمک را با آله ن بزرگین امروند استوار و چو در و برین حسن افندی بدانجا رفته اعراب آنها را در غا
برده بیک بیک رقیق آورو

در همد هم تو بهر کردن به رود و بنی اعلام نمود که چهل و زاست که بنین نمندی در جنوب و جنوب غربی و در
و ایلیان خرطوم بنامه در دریا و سفیر پیشتر از قشون عانه در کرتی جمع شده با کال بنور و وسیله با
لر دو سلی بطرف خرطوم میروند

در سی ام دسامبر تعدادی از قشون بایست استوار با دوزخ را فرود نه شتر از کرتی به کال و دل فرستد و بنی

در چهل و شش ساعت پنجاه و هفت نفر از دوازده ساعت بعد سیر بر و تمام شتر عازم کرتی شد و چپم آرد به باج سینه
و در دوازدهم رانوی به کال و دل ده و دسیستم و ساعت بعد از ظهر بهر بوت کال رفته در همد هم در آنجا جنگ سختی
با قشون نمندی نمودند از هزار و شصت تن قشون انگلیس در صحنه و شصت پنج سربا قتل رسید و ده و پنج نفر مجروح
شدند و ایلیان سپاه نمندی هزار و یکصد تن عرضه دارد استند اگر با و انگلیس بیشتر بود میگریزید استند و خرطوم در روز
از روزی که متار و دوازده صاف اندازند از انگلیس باینست نفر قتل و شصت تن مجروح شده و در غله رقیق کال
خیل منزل نمود از سپاه نمندی و بیت پنج نفر بکالت رسید در بیت یکم مار سیم چهار فرزند کشتی بر خورده که در کنار
نگرانده و چند نفره بود که گردن آنها را برای سپاه انگلیس داده نمود در بیت دوم و بیت و سیم سیران بین
اسباب کشتی را تغییر داده و شش نفر را بیا نمود در بیت چهارم فرزند اگر شتیا از رده و کشته و بیت پنجم سرباز دیگر
با خود بسپرد در بیت ششم دو تن با جیل رفته و خبر آرد که در خرطوم نزاعی شده و در بیت هفتم از ساحل بدانجا
که خرطوم را گرفته و گردن را قتل آرد و در ستر ایلیان کسی دیگر خبر را رسانید و ایلیان هم پیش میرفت بدانجا بیک کشتی
رفت و بانه در آن و خرطوم بود و از بقا و احمده و شتیا و مرصاف کوه بدو بسیار و ایلیان بر اجرت نمود و بیکدیگر
بر مرک کردن تعیین نمود و بعد بر شته دانا میند نگرانده و نفر را برای نفیشت و اند نمودی از آنها برگشته و ایلیان گفت که
بیت ششم را از نو بنین نمندی بواسطه خیانت فراقی پاشا دشمن و قتل شده گردن را قتل آورد و در ستر ایلیان زود
نمندی آرد شده در مسجد شکرانه این کار را بقدیم رسانیده و بنشینان ادا که ناس و ز دست و قتل غارت شده

با بر پاوت کیت بیشتر قتل غارت و شتر بیشتر از شش ساعت کشته و چهار نفر از قشون ایلیان کشته شده و ایلیان شترها
نویسنده شتر گرفته و بعد از غارت آنها را بانه درین برده در آنجا نشان را بر روی سپاه نمندی تقسیم نموده و مردان
پس از غارت با جرات سرگردان شد که ایلیان تجار یونانی که از آنکه که جاسوس است و کایت که در کسب قتل گردن فراقی
نموده بلکه سبب تخلف بود که با دشمنی معاهده داشتند خلاصه آرد و گردن و ستر و بزرگان و خرطوم و کال
مستقر سپاه نمندی شده و همان بده خط انوارانی که در تحت حکومت این پاشا بود

انگلیسان باطل شده که بجهتین غریبه شور خویش عاقبتی داده خود و سپاهش را از آن غارت بخت بپند و برای کال
خروج کرتی لازم بود

دشمنان درم قهر شدند این پادشاه باکای نامور او گنداکشت ملک و انشا خدا عجبی گشته نوزده دست که از هر
بخیر گمان ارم تصرف نموده و باقی را حقه نموده و در صورت خبر کاران و بنویسد که حکومت مصر را اطلاق
که در اینجا کار بدست ما خود را کار داری میکنیم باز یکده بار سید با جان بر سرانکار بنسیم

در کتب دیگر جهان تاریخ جهان نامور که نوشته است

بدو بحر اترال از دست مقتدر و پرتو بیست که در آن ده و حکومت انبستوان اطلاق داد و نوزده دست که از هر
بخیر گمان میکنم که نوزده دست است اگر ممکن است بدیم حکومت مصر خبر بدید که امران مغرب است بی علاج بدو بنسیم قنار
در او داد و باقی دست میو با جان او

دستی کیم و سیر شد از او ای پادشاه بشواری نشی و غنیمت برده فروشی نوشته نامه سیر شد از باقی عالم بخیر
و تفصیل شد ایم که حکومت را فراموش کرده و اگر نود دست دشمن بدو استیلا بر بحر اترال بر ماخت حکم کرد
سران سیه و ما در او توده و مردی در دکن سیه بود چه در دست یک کالی که برای این سران سیه و سیه
داشتند تا با او که از او است کالی بی نصیب و ده کالی و سیه و ده پس از نوزده روز رحمت و بی
که از کسکی جان ده و در آن سال گشته و چرم کش خوشتر از خود را بطلب سیه دشمن ده و سیه و نوزده روز از کار
پنج قصد می فرستی نه داشته فرا که برای خوشتر از بصره ظاهر شده

از ذکر مطلب روزنامه سیر من و دست نام خلی خوش شدم و چند روز بعد در سکر چاره راه رسانیدن آمد
بنویسند که کتب و ایم

جهان تاریخ فوق این کتب باید ذکر گفتن نوشته شد

چنان در روزنامه بخواند باید که کوچه چار و این زمان بدو بحر اترال را کار داری نموده و بعد بر اسطخیات مرآت
شد که خود را تسلیم گشتگان نموده و مکر و خانی

ولی من چنان که خود بدو خود را از حسیب اتمه موقوفه در ششم اگر چه دشمنان بر من حاکم و ضرر مالی و جانی زیاد و داد
ولی در کار کار بر سرشان آوردم که از آن زمان مرا راحت گذارند که رفتن فرعون قتل کردن را در روزنامه
من خبر دادند بواسطه محصور امور اوضاع خلی دور را خلع کرده آنرا بازان قایل شازاده و خود جیب کرده باید نصیبت

و حالت حکومت و بی انجانی نیست زیرا که از ما آرد و در سال سیصد از هر طرف شایع خبرند ایدم
حکومت فرعون نیز نسبت به کار خوبی کرد زیرا که در وقت خلع فاراد با سنی بنامی آورد که در بدو خط سینه اخی گشت
بشد که تکلیف فرمای ای آورده و در او از دست که انار اصل کاریم و اگر کم دست و اصلی باید و باز بدو بنسیم که با یک
کان خود دست عالی باید را بجای است آورده و بدو بنسیم و بدو بنسیم که نوزده ایم بدو بنسیم و بدو بنسیم اوی العین آمد
در لاد و از دست خود را نمید کردم

خندم نیست که ممکن باشد که کار داری نام و امیدارم که ظرف هفت یا هشت ماهه دستجات من بمصر رسیده و از هر طرف
باز گمار من خبر بدید که اگر سودان گذار شود و حقیقت خود را بر طرف جنوب حرکت میدهم و بدو بنسیم که در مصر و با از هر طرف
آمدند به زنجبار و غیره روانه بنمایم و خود را بر زبان سیه و خوشتر در نوزده کار کار اقامت بنمایم تا حکومت کل
خود را من اطلاق ده

در انوقت این پادشاه بیخیا است که خود را از دست من صریح و خلاصی دهد و خود بسیم بعد از اطلاق از میل حکومت میر
رود و عرض از خبرت این که حکومت اجازه ده که بدو خوشتر از بنسیم دشمن نماید چون خبر حکم بدو برای بیرون
از افریقا بدو بنمایم دست در ششم از نویر شد این پادشاه باکای نوشته است

یقین باید که من بخندم که از اینجا که درم چه رحمت ه ساله بدو مرد نام حقیقت من بنشیند یا ان از حرکت بدو بنسیم
در حق بصره اگر او داند و با بدو که در اینجا با ندها که از دست شمال بوشن خوشتر و نده برای منم که خطری و بی و او و نده
داشتند بنسیم تا بدو شمار کرده و زمان رسیده ان داد و در اینجا بنمایم مطمئن باشد که بسیم چه با بصدیق شاد و کار کار
شد از حرکت بدو من ساحل نوبایل بنسیم علاوه بر این و دره دیگر موجود است بی ستم از کار کار که کار کار که بدو و دیگر
اوسن که بواسطه نا کار کار که بدو من که بسیم یک از این و راه خلی بنمایم باران من انده تشار و شکست شد
بهراب و شوش و بدو بنسیم چه نوبت که چندین بار از فرنگستان از ملک ما سانی که راه بنسیم است از کار کار که از
ناجیه کار کار که بدو انده باران معلوم شود که اگر بکسی بدو من نده اند و من از انای خارج این خبر استخوان علاج میدم
باز بنمایم که برای ان رسیده کی که ان این ان که بر قدر لازم باشد حاضر نم و فیکند او بار رسد از شام بدیم که نوب
مکن است و انکار خلی نماید و به مو انکار ان بنمایم که از من باران من می نده است باشد چه بواسطه و نوبت بی نوب

ترا خیال بسجده نداشت بر اندام

از این حکایت معلوم شد که جنت این پادشاه و غیر از امانی صریح تنیال رفتن بصرفت راه غلبه شدن
نیز همین کرد است علاوه بر این بسجده که از راه قنوت بدیده میرسد و در اینجا شایسته است که از ماساتی گذشته باز آید
چون کرده بعد از غمت غربی او گماند به او حسن کورانه از آنجا بدیده تا کجا بود اگر سیه جان بر او شایسته بود
یقینا با امانی مصران سرطوطانی را نمیرانست حتی تا

خدا صلا فقه و مایه نعل زنجار را که به سر او ان برین تاریخ بیت پنج بیت و هفت بیت بر نوشته است
می آید تا جلاله نیرد بیک اندیش بابت صلی این پادشاه معلوم شود

کلیسی که از این پادشاهیت و تقیم قریب شده با رسید در خیال که در سواری تاخت و تار و جنت در دست و دست
روانند پیشتر از آنها چهار تن مصری مردی است تمام با غلظت کسکی و غیره معادست کرده از رفتن اگر
دارند و اکنون این پادشاه تمام شده است اگر ممکن باشد در باغی دانه و مار سبد و پایدار می باشد بر طرف ای نرسد
و در ای است که از او گماند هزار و دویست سال باشد تن بی شمع لازم است با اثر زوال اوس که صلی نمودم بقدر
کافی نماند و لی کان میگنم که پانصد تن سیاه مسلح از قریب درخت است و ماسای قابل ای ای کار کافی اند که صاحب
امر کانی ماکه در حکومت مصر است بسو پال میوید که بدون شک عنوان بواسطه اعواب زنجبار با این پادشاه
نمود و لی زمانه شده آوده غیر ممکن است هم ممکن است ای برای ای کار پیدا نماید برای غلبه شدن بهتر این غلبه غلبه
که از آنجا عنوان به نگرفت

ولی در باب ای که از او ادعای حسین برود باید به آنکه چون بی شمع شده اسباب حمت باشد میوید لای از او گماند
چهار کس به شمشیر نوشته است

از کافه کشته و کشته معلوم کرد مردمان این پادشاه بیع نماند و این را با آنکه از کون آموخته است و دیگر خواست از بار
خود مفارقت کند با دست سینه زن بر سر از طرف ساحل از ملک ماسای عبور کرده باز آمده میگوید که در آن
رضایت پادشاه او گماند بسجده لازم نباشد و خود میداند که در اینجا احدی در بر جلوسه ای و نیست چنانکه با نوشته است
غارت کردن او گماند برایش بی سهل است لی آن شایسته که حکومت خدایت بود و این صدیق بود از این ارضی خدایت

لم یزج بالای مصر غیر و ندیدم بار آنها بایستی می نمود خلاصه بین پادشاهان مایه و عاقبتی همیشه در اینجا نمود
بانه و ملک با بدین قصد بود که بر زبان حساس و از او غشان و انداخته و لی اگر خیال این پادشاه حرکت نموده است
در بیت و هفتم دون به سر او تن برکن نوشته شد

غیظت و خشم و خروش سوار کار و برید و پادشاهی خوف بکسی میوید و اگر نگردد میگوید که دست از سران
این پادشاه رها کند و اگر نگردد میگوید که در شش و اگر فرستاده شده و از راه شری و دیگر باریا را از خود نموده و چون
بشال شری در باجه رسیده از ساحل رفت هم سیه لای میوید که نگردد با دست برای این کافه ای از این پادشاه تاریخ
بقیمت و آوده و این پادشاه خیال است که چهار هزار تن مردمان و را کم از این و او را غلبه و لی ای کار غلبه
و هم طاعت مرا خواستند و است بر که دو و پور خود را بخوابد و کی برای و دیگر ای غارت است و لی بدین
معلوم کرد مردمانش از محض سبب این غیره ترک سودان ارضی بسته ماند که خدایا که بماند شروه بر کافه و لی ای
برنده میوید که ای دست نوشته از اینجا شایسته خلاصت میوید هم ندیدم مردمان این پادشاه را غلبه و صدیق
باینه بر این عقیده ایم و عفت آنها را خبر میوید هم فیضیا اگر نماندند این پادشاه با مردمان و حتی مردانی تا و است او گماند
برود

حال مقصود را میست که از آنرا جوان ملک و دو بدین پادشاه رسیده بعضی راه ماسای و برین طرف میوید که ای سینه و لی
ما میوید سجد و رفت نموده راه غربی دیاچه و کتور و کاراکوه و ادسن کور و اخبار کردیم در ابتدای که کشته شد
با سر و جام که بنین و سینه بر تن بر تن بی طاق تجارت با شمشیر لنگونی با دمی باب و رسانیدن به این پادشاه
نمودیم و بر عقیده ما و خطی حاجت مردمان جنگی است بر رسم این قایمان با دمی ای کرده آوده و آنها را تکیه کنیم و
تقریب دو هزار و پانصد فراتک میوید

چهار راه است که نظرم میوید از آنها ممکن است یکی راه ماسای است و لی اگر بخواهیم آوده و مردمان بسیار را از
از سیه راه غیر ممکن است چسبوس از این راه رفته بواسطه قطعی آب مان محسوسه که از دیاچه و کتور و مراد است و لی
نرسیده از رفتن ای میوید که سیه سوس تا کجا بخار بر کشته در آنجا رود و لی با دمی و با چهار چرخ بر سیه
چند نفر سیه و کتور بر کشتن از راه در ابتدای یک سفر از قلی شوار است علاوه بر این بر زبان مدعی که عا

بجز خنق و تشنه نماند

دوین او را و کتوریا بنام او را که از راه رود و بی واسطه من به الیائی محبت یادی لازم است و بیجا
عوار از دریا چینه نیاید بود چه نوقت مرده است بجای سفر دریائی لازم است

بنام از مسالاک و کاراکوه و انگری و آتوز و دیاجه تهرت برود از طرف شرقی اگر عبور نمایند لغات یا
دست خواهد داد و چنانکه از قصد نجات این ملک میرسد علاوه بر این الی او کاراکوه بود و با مسافرت
مست غربی کاراکوه نیز مسلمان بودند اگر چه در برابر الی او کاراکوه قاتی دست نمیداد ولی خارج زیادی لازم
نوشکرین قبول نمایند و صورت می زنند علاوه بر طلب باغ است اگر شرقی زیادی بود و شود عبور از ریزه
مکن است و الی این حد و در جنبه از راه که میسر است وقت و شب از راه نیست که زور قیادی او بنا بر این
حده می ناید از زور قیادی که تا می رانند ششصد کیلومتر از تهرت نیاز دارند اگر چه کار بر زمینی است الی
قبل از وقت چندین رسته و مرز است کار را آماده نماید تا بعد قبل از جستن نواح او این گفتگو با جماعت ابتدا و بعد
جاسته نموده بعد خبر دید

چند روز بعد از آنکه رفته و بعضی رود به و تو زک مجلیس با نمودم من از دهنه دربار دهم و سایر ملک نام علی بن سنان
عراقی شاهره قبول نمود و وزارت آنها سپید و نخواهد شد و خانی در درجهت نایب ملک و رانام نایم

من نیز جواب ملک و از در من فرستادم

ملک و شاهره در روز دوشنبه من سید خلی باب خج شوقی شد از شانشینان صبح چهارشنبه از حرکت نموده اگر حادثه
اتفاقی نیفتد در وقت دویم و سه بر به سوا میفرستیم هم رسید یک ماه مکن است طول کشد نسبت همراه ملوک و ملک
و سید و خلیس بر ناید

در شب عید ملا و در آن مجلس شام خجاعت بنام میر یارم کهنه نویم من مقین ارم که راه گلو از میان عرق
بتر و امن است با نگر که زور قیاد را حاضر نموده و از پادشاه تو پند نصحت حاصل نمایند تا سبب از خاک دی عبور
ناید و من از راه شرقی و غربی قطع علاوه بر این راه گلو آب فراوانست نامی از فی حاکم و شمره بدین واسطه
فراری نماند

مجلس پنج واد که شاهی اریه و بی راه شرقی رای پسندیم از مسالاک و کاراکوه و انگری و آتوز و دیاجه
تخا و منسب جمع آمده اسامی شکرین از شمس از دل است

سیر و یارم کهنس	۵۰۰۰۰ ک	سیر و یارم کهنس	۲۵۰۰۰ ک
نیر و کهنس	۲۵۰۰۰ -	دیجان باک نلی	۱۷۵۰۰ -
ژن و کهنس	۷۵۰۰ -	ژام و نون	۶۲۵۰ -
بارون و روت	۱۲۵۰۰ -	شهرس و ک کهنس	۶۲۵۰ -
ژن و ن	۲۵۰۰۰ -	ژام و ن	۶۲۵۰ -
کتنس و نون	۲۵۰۰۰ -	ماک و یاک نلی	۶۲۵۰ -
شبه و ن	۲۵۰۰۰ -	انجمن و قی خج نایب	۲۵۰۰۰ -
اکند و از انجمن خج نایب	۱۲۵۰۰ -	مکومت مصر	۲۵۰۰۰۰ -
از فی زنی و خج نایب	۱۲۵۰۰ -	مجموع	۵۳۷۵۰۰

من نیز برای شکر کردن این قوا محض خج بعضی اتفاقات بهم انگیزه دوم در این سفر گلی نمود و به شمس با محض چنین قرار دادیم
که خوش شجاعت که از آن قوای کوسم بر نامه نویان او و و شمس جستن نموده و این نیز از بدت مان رسیدن و ادبی
از یکی از مسافران می شناسم شود (۷۶ - ۱۸۸۶) کیلومتر و ۱۰۳ روز پیوسته از آنجا از راه اول

راه اول - از مکتب ماسالی از مسالاک و انگری و اوسن کورا و مرجهت از آنها شاهره و دیاجه
و غیره چهار ماه مجموع بیت ماه

راه دوم - بدیاجه تهرت از مسالاک و کاراکوه و انگری و اوسن کورا و مرجهت از آنها شاهره و دیاجه
و غیره چهار ماه مجموع بیت ماه

راه سیم - که از گلو میرود

از گلو به گلو	یک ماه	اول و اول	راه بحر و گلو	یک ماه	باز و نون
راه بر نایب و پادشاه	یک ماه	اول و اول	نوقت	بیت و نون	

ای پادشاهی

رود در آنجا با روتی را نهاده اند و در حقیقت شایسته رفته رفته دو ساعت بعد از غروب که استیلا بر این راه است و گشتی رفته بودی
 با کمال استقامت و تیردستی آمد و بی شکی نیست بودی داشت کلون کران بخار با روتی را در حالتی یافت که از کشتی بر
 بجای میسر از روی آن بود و میست یکم را از تیر سیدی را به چوکت فرستادم که در آنجا با روتی در دو پاره می نشستند در قور
 قنقرن باشند در شب باغی شب عازم مصر شدم با هیچ کس نیست است او را و اع نمودم

فصل دهم

مصر و رنج از بیت و ششم انو تیا بیت پنجم فوریه ۱۸۸۷

بیت پنجم فروردین ۱۲۸۷ هجری در شش ماهی صبح با کشتی رسیدیم در آنجا سوار پارک جراح نظامی نزد من آمده و عرض داشت
 که در این شهر با هم طبعی باقی است بهر این ساختن یکدیگر را بهر جهت غیر مترقبه بودی من لند بعد از آنکه از او شنیدم
 زحمت و مرارت کشیده بودم که ابتدا خواستم انو تیا بیت را می سوزانم و آن چو سید پارک شخصی محبوب منو تیا
 بود و اکنون بهر آنکه شما در مصر نزد من آمده اند من فرصت یکدیگر صحبت نایم چه در این وقت بیاد می آید که در ده ماهی
 عازم مصر شدم سیران کن در آن دردی که کار را با من میساده بود من به اسطوره در زمانه می گردن می آوردم شایسته بودی
 بنزله خود و خود غم و از روی منی استیلا من یکت که در راه موانع بسیار است بود و این زیر روی نور پاشا ساخت
 از راه گلورانی پسند شوق رفت و در کمر تو که نزدیک و صحت یکدیگر اند در پاسخ و یکت شتاب سیران کن در صحبت شایسته
 گمان یکدیگر که در یکستان شایسته شوق رفت و گشت و گشت بهر هم نرسند حال که در مجلس عازم شایسته یک موجود
 از قبل کلون کران و اسبک و کلون قنقرن که ساقا حاکم عمومی گنوه بوده و کلون قنقرن می باشد شایسته یک ساق
 و کی دادنی از وزارت جنگ و سیران کن کلون قنقرن می تازد که بار و آوار و دیگر شایسته که از فرط یکت عذاب است
 و شوق یکت امور است با صوابید و نهایت سیران کن به دست نامی ایرادات اعتراضات را خلاصه و در پشت روی کار را
 نظر کرده ام پس از همه راه گلورانی و مجلس شایسته نمودیم خلاصه حسن و قبح نامی طرف با سیران کن بازنمودم و بر روی قنقرن
 داشتیم که مسافت از گلورانی به سمرقند و شوق است پس سیران کن بازنمودم نور پاشا بهر برای و سینه بین مایات را
 که نزد من نور پاشا عافی و حبس با ما در آنجا بهر که گنوه و مرا برای حرف بنام بنزله شوق نمود و سینه شوق
 بنزله نور پاشا صرف تازنده و در آنجا مجلس قنقرن می تازد که بار و آوار و دیگر شایسته که از فرط یکت عذاب است

کرده است یکم که زود خود تو بر پاشا و مدبر و ادو شش میکران پاشا و سبب آن قنقرن قنقرن شایسته یک سیران کن
 صرف طعام نور پاشا صحبت با من نمود و شوق سیران کن و ادو شش میکران پاشا و سبب آن قنقرن قنقرن شایسته یک سیران کن
 و از دست قنقرن سیران کن و ادو شش میکران پاشا و سبب آن قنقرن قنقرن شایسته یک سیران کن
 پس از صرف طعام تازنده با من آمد و زود خود با کمال استقامت و تیردستی آمد و بی شکی نیست بودی داشت کلون کران
 بهر آنکه در ده ماهی عازم مصر شدم با هیچ کس نیست است او را و اع نمودم

عاج با خود حمل داده می تازد از فرودگاه ۵۰۰۰۰۰ فرانک که حکومت مصر با من است او را و اع نمودم
 بواسطه رعی برای این پاشا و شایسته میگرد و بی تیردستی میگرد و بی تیردستی میگرد و بی تیردستی میگرد
 زود که تازنده است و خود صحبت زیادی نمودیم و مطالب مهمی که میان ما از غیر است
 شوق رفت و در کمر تو که نزدیک و صحت یکدیگر اند در پاسخ و یکت شتاب سیران کن در صحبت شایسته
 نظام حرکت نمیداد و بی تازنده از آن یکت و ادو شش میکران پاشا و سبب آن قنقرن قنقرن شایسته یک سیران کن
 تا به من نظری تواند این پاشا و شایسته میگرد و بی تیردستی میگرد و بی تیردستی میگرد و بی تیردستی میگرد
 اعتماد بخوان کرده در ده ماهی عازم مصر شدم با هیچ کس نیست است او را و اع نمودم
 بنام سیران کن و در ده ماهی عازم مصر شدم با هیچ کس نیست است او را و اع نمودم
 و بدون تازنده و نظری را میفایند خلاصه از وسیع حال نامی خبر بوده و عازم این از دیدن قنقرن ایشان با هم یکت و ادو شش
 خطرات جنگ عازم مصر نمودن می تازد که از فرط یکت عذاب است
 اگر کار رود عازم مصر نمودن می تازد که از فرط یکت عذاب است
 و شایسته یکت عازم مصر نمودن می تازد که از فرط یکت عذاب است
 و فرار سیران کن و چون راه از عرفت مسدود سینه تازنده شوق نمود و شوق نمود و شوق نمود و شوق نمود
 بهرین صورت بود از راهی که طوایف شوق نمود و شوق نمود و شوق نمود و شوق نمود
 منصور را به دست آورد و دست جنگ و غیره را بهرین پاشا و شایسته میگرد و بی تیردستی میگرد و بی تیردستی میگرد
 که باید راه فرار را بر تازنده کرده در صورت چار پایداری نموده و در مقابل تیردستی شوق نمود و شوق نمود و شوق نمود

مژده بیکسین بد خلاصه قوه زیادی در کار دارد و در کیفیت محبوب و شجاعت و جزو یک هر چه هست از او شود با تمام رنما
باجه اگر با قوه در محاط بود و در امور است ملاحظه می شود و این بود

میسوزش را که کم ال بی جرات نیست و عینا در آن حرکت نایند و کار باز دارند خیلی قوی و بیست چنانکه
در نزاع روز گذشته و را دیدم که در کار بود و من سعی صافی در حرکت او و در کارها یکم خلاصه مردی رشید و جفا
و در این سفر بدیوخ خواهند و از و نوار می سر نمی گیرند و این خدا میداند

کاپشین نفس مرد نام عیار است و هیچ عیبی از او در تمام اوقات یک حال یک وضعیت
است از ظاهر و منند سین از اینها هرگز و هر شخصی در زمین و زمین و ساجی در ادای تمام کالیف حضرت از وی کمال
رضایت دارم

ژمن خیسری کرده مردی خوش و مهربان و صاحب بیخ
نبی شخص برای استی در سبب پیش قدیش را بکنیم متعینش و راه میزند

شازدهم مارس ۱۸۸۷ - اینو قیاب از شهر کاپان وضع آبادی ترقی می بخشد کرده پس این گفت
سابقا که یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
خوب است که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
برسانید و گفته و تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
سفیدان از تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
نکته نانی تا آنها را خوب بشناسی و تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
میخ و صدیقی باشی و تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
بدانجا خوسیم رفت

بعد هم مارس کشتی داد و در رود گلو و در رود ۸۰۰ شش جلی که در آنجا است چند وقت بعد به سیاه فتن زنی با شعله
کپانی که در آنجا کشتی داد و در رود گلو و در رود ۸۰۰ شش جلی که در آنجا است چند وقت بعد به سیاه فتن زنی با شعله
از جمارت کاپشین روزی چهار رسید و او را بر تپان (نام شخص بزرگ است که از او فتن کرده) در آنجا حاضر بود و با

۲۳۰ تن از یاران را خواهند برد

پس از آنکه مسیو لافتن را فتن کرده و کشتی داد و در رود ۸۰۰ شش جلی که در آنجا است چند وقت بعد به سیاه فتن زنی با شعله
و لنگوی آنها را در باب او را می و تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
در او در مشغول بر تن اند و کمال هم در کار بود و در آن کشتی هستند و او را بر تپان (نام شخص بزرگ است که از او فتن کرده) در آنجا حاضر بود و با

می گفتند که در هر صورت شایسته میسرند
صاحب جیبان عیار و تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
مانند من کایدین املات که کشتی میسرند و تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
اشکالی و او را بر تپان (نام شخص بزرگ است که از او فتن کرده) در آنجا حاضر بود و با
بزرگیت نیز که او را بر تپان (نام شخص بزرگ است که از او فتن کرده) در آنجا حاضر بود و با
ولی او را بر تپان (نام شخص بزرگ است که از او فتن کرده) در آنجا حاضر بود و با
و قبل از رسیدن شب در تپان لنگه انداختند و تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
لنگه انداختن تا من تا حکومت میوقت را در تپان لنگه انداختند و تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
من می آمدند و تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
استاندهای و تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
که از آب بیرون آورده اند و تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
از باب غریب و تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
و نمی کشتی برای تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته

خلاصه در این کاپشین خبر داد که با جلی آمد و کشتی میسرند و تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
میافادم که اگر آن تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
از عسکر که با تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته
به عسکر که با تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته و تاهای یکم که تاهای سفید اند و سفید اند گفته

بزرگت را پسندید و نای راه گلزار انتخاب نمودیم و آنوقت دیگر ساختن کنی که شش پیر از طرفی باو عهده دادیم که با پوری
 درونی برای حمل نقل اجناس حال یسیم که نای ششباغ و از کارخانه باب دیکم هشتم و در پیشگاه
 دست رس نیست نهاده اند و مذکک کوینا هنوز کوشش فرماد و دولت انگلیس که یکو بخیل کند که در بشود و کلمات ترک که
 و کسبند این باغ مفت میشود و مشرب خود این باغ که بایند با کار با آفرینسد آنچه وضع بدی پسنداده و نهو بیاید
 باید کوشش نمود چون این سؤقت قبول نموده ایم بایستی کار برد

من پیش از این بنده را بدیدیم هر کس تفصیل از آنچه بگوید و این باب شد و در جمیع راه و هم در باب مسافرت
 نایب و زیاده بلی نیدیم از آنجا که شش نشسته عازم اود بوی میوم

فصل چهارم

در باب مسافرت از مآدای تاریخیچه استانله از بیت کلم ترس نایب می ویر ۱۸۸۷
 از بیت کلم ترس نایب مآدای ۱۶۵ کیلومتر سابل اند و توقف شد و او پورای باغی در داخل کرد
 عازم بانا که بند بجزای اینا به چندی پیش رفت و نعلای گلگود و شیم

در نزدیک نظر پاتر و قفس و سوادینان و نگاربان ارد شد پس از چند دستند برن کشتی دولتی که حامل باغی
 بار باور رسید پس نیمی را افزاشته و در کجا آذوقه های بادی که شش بر پنج و از ن و کلج و پنج و دیکت خیر و
 جای اودم صاحبان شول کار بود و نگاربان از سبیل آن آمدن زداده و در جنگی خوشوقت بود
 فوج مارک بود از بار کوه و شتر و قفس و قفس پارک و نایب کازدن آمد و او اکثر کانیکن از کاپ با او بود
 اتفاق که در گلگورای اینموند و لا کاشته شد و در سبیل رزوب که برای حمل نقل زواریچه استانله و جاکا کار
 و دیگر کشتی غرض کرد و کنی

از بیت چهارم ترس ۱۷۱ تن از استاین آدای عازم کوکوگوشه و در بنام مقصود و کشته هفت صندوق کلج
 که ۱۰ کیلو گرم وزن داشت و مرادید ۱۵۷ کیلو برنج که وزن ۶۰۰ کیلو گرم بود و حمل از ۱۳۸ کیلو گرم بود
 خود را چنده بار نوده و سفر حال شدیم که قبل از عید ز غریب کاروان نهار نسیم روانه داریم و هم چند تن قاصد به لود و لیل
 فرستادیم از کلم درخواست نمودیم تا شش پیر پور را مرست نمایند

بیت و نیم ترس بر مقام ۲۲۰ تن حال حاضر نموده و هر یک را ۲۵ فراکت چهره و تا مدتیچه استانله و در ستر نوبی
 ساختند که هر قفده ۲۳ تن برای نایب بنویس و بارش از بدین آن تحریر نمایند و بیت پنجم ترس شیو چان
 سودانی در سات پنج و ربع اردو را بدیدار کرده و در سات شش نیمه را بر چیده و تا نمودیم دستنه را مرتب کرده و در بان
 کاپسین نایب و باز داشتیم و هر کس به پهلوی برای که بایستی حل در پیاده بود و سات شش و ربع من با جلایه تون
 عازم راه شدیم کاروان نیز با حاضری علی از حرکت نمود و عازم بار آذوقه و سایر مژومات را از قبیل موهجات و اود
 بونین و نعل و تسنیم و مآ و برنج و روغن برای کاشین حمل میداد اگر چه وضع حرکت در چین خوب خیلی نظام و قاعده بود
 و بی از یک ساعت به واسطه سبب و از تپه های سنگلی و سر شیب بارهای سنگین تا شش آفتاب باران که در کشتی با دور کار
 راحت سپرده و از کار عاری شد و چون نزدی خسته شد و مسله نظام شان از هم کینه تفرق شد و از صاحبان
 جوان با سینه کاری پیش رفت

خلاصه بعد در کشتی بولادین نمود که جاسر بود و هر دو پنججاه تن داشتند از چو و عیسو نموده و سابل گیرار و در نیم
 سوادینان زیاده و مشک و خشکی و شش آفتاب و نعت باه بر بدنی و در شش رؤساشان میسوده و جود با وجود آنکه
 سالی از از شش شتر را ضعیف و مذکک این باغی شش بود

با دو بار بالا رفته و از اراضی شش باغی و مرست شش برای مرکزی که با و کاری که نگین بر باشد و عیسو نموم
 از کل سیر کارکن و خانه ها را از پیرانی نو و یاران که هنوز بخوبی داخل گشته اند و حسیل زیادی بر اراحت و ششند
 من نیز که در کشتی بودم از زمان سیر و چون تن از نگاربان و ده و هفت نفر ضعیفی نظیر بنحو که آنها در غارت گذار
 بیت و ششم ترس با نا نا کنجی رسیدیم و در راه عیسو و اردو را قات نمودیم و شارب از اسلحه نو که در ایدم در نیمه است
 قبول نایم نیز خواش و پیران زنده و مآدای و از نمودیم که در سبیل با سیمو نظام در حمل نقل بار با کلمت نایب سیر و
 چند سال در مملکت گلگود شش نموده و چون و زنده جدید را دیده است من سابقا او را شش نامم برای می قاتل یک نام
 بیت و ششم ترس یک نام در کوه لایا اردو در نیمه سابقا من آنجا را دیده بودم و ضعیفی بود جسکر آنجا بواسطه آبادی
 و رفتی آن بنده غوری بهر ساند به خیال قات که راه راست کرده و از کار و انهای مملکت بجای ستانله و بنوا سطر اجزا
 حکومت یافته و او را اسیر نموده و قبل از ترس پس آن بنده را شش و ده و شش نایب بهر خدمت نایب بهر خدمت تفرق برانگند و شش

اکنون مظهرهای عظیم در جانی نهادند و دیگر به تنای فی و دهنمای بود و خمار شدند
 حرکت کاروان امروز قدری بهتر است چنانچه هر ساعتی قدری زحمت از هر تن از زنگباریان قریب سی کیلو گرم
 آذوقه و لوازم باید بردارد و مثلاً قریباً یک کیلو گرم است مقدار پیچ برای شش چار روز و یک کیلو گریز برای
 یک کیلو گرم و دیگر چیز دارد و همگی بار داشته اند سنگینش نمی نیکند و نایز صبر و حوصله از دست می دهم
 صبح روزی هم از آن دهشتی بریده و ما از اردو بیرون رفتیم بعد ساعت عازم رود و تو شدیم حرکت باغی و شوار بر بار
 خسته پادشاهان مجروح گشته زحمت حرکت نمود چنانکه در کاروان نصف شب باقی شد صاحبان چادر من آمدند
 از صرف یک کج و چای در باغ خوابیدند
 در نزدیکی کل ترابا بر یکترش بر خوردم که شوشل تعمیر راه بود باید راه آت بر ریخته است تا به رسد و یک جبهه
 فرانسوی را بنسبت مافات نمودم که نه زبانی عاج با خود دارد و در ۳۱ مارس از رودخانه مکلر عبور نمودیم در گلوگولیا
 قدری در اکل و شرب بی اعتدالی نمودیم بنواصله عازم خوب نیست
 اول آوریل کاروان به ازمان کلا رسید مسو ریشا و دام ریشا و سفارت مرکزی کال مهربانی از پادشاهی نو
 در ظرف پنج سال امور کشیشان این اچا زنده که دست چاکام از بدبختی از بومیان این سیجی را تعلیم میدهند
 حجت تعجب در آنکه کوشش نمایند بعضی جوانان که سابقاً از یاد یکبار بود و من قبل از این آنها را دیده بودم ولی امروز
 راحت بود و بر امون و نعل میگذشتند
 مسو زوب از آنجا که از آن ساشا و کلا و اراکات و دیل برای من مکتوبی نگاشته در باب کشی انبار موش اوده چنانچه
 میگویند کشیشان استاند و به و آفرید و آن اوان سیجکدام غرضت کشی است تا به کالی ذکر اوده سابر کشیشان میگویند
 مسو زوب میگوید بهتر است که شایک دوز در قی زمان ماکلا با خود ببرید تا به کالی ذکر مکتوب چون برای آذوقه و تن
 باید برنج حمل نمایند چه این نوعی فطی استیلایند به بن باب برای سنگین بود و حمل و نقلش دشوار است تنها
 کاریکه برای تخفیف باران و گرم این کارها را از حمل کشی بولادین آموده نموده ان کشی را مسو قفس و او را در رود
 که تا مان با کلا برود
 بنام آوریل نزدیک و دغنا لوتی از رود رسید فردای آن روز در جای شهر شروک کیلو لوار و در دهم در وقت حرکت

یک تن سودانی را دیدم که در کارخانه کردن کپور زنگباری بود زیرا که در راه زنگباری بجای رفته است و آنرا با صد و نیک
 در پشت داشت سودانی نه زنده بود این حال سوزان که چنانچه است لی اکنون با جبر نمود
 پس از ساعت حرکت به کوی رسیدیم و در آنجا بجای باید داشت پائین ده و از انبساط کاروان جانب نشسته در رودخانه که بر من
 ۹۰ متر بود و در قی صیاحی میدنودیم و هر دهه تن در آن نشسته عبور نمودیم
 در ایوقت من غشیت شمرده چند کتوب ترشتم از آنجکه کی غیر باغهای است تا به پول نوشته و کافه پادشاه و یک کت و ک
 در رسیدن باین پاشا خیالات نیک داشته برای می شرح دادم کتوب یکدیگر باقی نمی نوشته اعانی را که از دست
 ناسته بد نموده ام بخارش آورده خواش نمودم که کشتی را برای مرت نماید ما هر چکنت و در از این نواحی خطا
 خود را خلاصی و سیم کافه دیگر بعین عنوان میسوی لکن نوشته اند ما نمودم که کشتی را بریدار با عاریت به چه آن
 اراضی را که اکنون متصرفند من آنها داده ام کتوب چهارم را بر من سناستین کور که نوشته و سفت نمودم که ۲۰۰ تن طلا
 برای جبر نماید ما نمودم که قدری سبکتر شوند در ششم آوریل که بوسی رسیدیم از شدت یاری کاروان خوشتر
 که بی روی باز یاد سینه و خیر شد من از آن من دساکت راحت نشسته کار با صاحبان با کلا رود و آوردن
 ماندگان تا قدری با آنها متوضی شدیم بخیال که آنها را به شوری سفر افیقا عادت بهم ولی در اینر معلوم شد که
 سیاست نکلا از پیش نموده چنانکه بعضی از زنگباریان چادرهای صاحبان خود را بر پا نمود و کتوبها را در آنجا
 مجاور غنچه شروع با راج و عمارت نمودن در آن آشایکی از زنگباریان دست یکی از دایان مقبول شد با سلسله
 که خوبت و تنبیه بر افروغ و غرض دلی است چنانچه سینه او یک سیاهی را کشش باغی و هر زده و دای عاصی بکلا
 باران را مسو ریشا و دوز و از رانیت حراست سپاه عاجز میدهند ولی در ششم آوریل در منزل و کور از این شتابان
 آمدند در باز و باغی صبح باز ماندگان ماکلا با خود رسیدند نزدیک صاحبان و کال احتیاجی صرف شده
 نشسته در ایوقت کارشان تمام رسید و زحمت و زحمتی شده با سودکی میسواند بخواند و نفس اکل و شرب و
 پروازند تنها کاریکه از انبساط که برای شنیدند خود را آماده دارند
 ولی با ما در موضع سنگلاخی که در زیر غلف خرق ناپدید بوده و از باش آفتاب شهر بار بار باشد خاوی زده و در حال
 در عرق غوطه ور شده و سبسی نفس ده برودی از یکدیگر مفرق و پراکنده شده در آنجا یک قطره آب مانده و غایب بود

تو یک برگ بود و در میان رود و یک خذشت آن آرد و برنج بود و یکم چرخ روده خود را بر نشان میداد و استعدای خود را
داشت تسلیم نمیکرد و صاحبان میل و قدر نمی نایند از دیگران بهم چاقو و تیغ و یک سنگ شربت
روزی مسجد هم کار دوی را در عالی رود نکالایا برپاشد و بود یک قاضی کنونی از باغی من اودرت
نکاشته بود که باب کرا و او کنشقی که اگر هلسان بود که رنگاربان سیو چه صد بار نرند بال میل کشی را با سرفرا
خواهد او خلاص من از این آب بسته و خیلی خوش شدم

مترل روز نور و هم ساقی داشت مانند روزهای سابق بران در شتی بسیار بدو لایکا که در نزدیکی آن رود
بودیم جایی می شد بود

روز ششم فصله ما که رسیدیم رنجباران خیلی ضعیف تاوان شد اند چند روز باید نشانی از اکثر نود و لی شان اعلت
هی حیدر و بخود ۴۵۰ گرم برای یک شخص کار کرافت اگر از تلفت بخور و یقینا بر نفس نشد پس از شش
نمادی تا کون ۱۲۵ گرم بچ که تقریباً سادل ۱۳ پیپ در صورت شست و برای عمل و نقل آن حال نای دارم
بر میا و بعضی رها فرار نمود و باز گریانی را که برای سیرات بر خشت از آب انگه با تابخت تا راج بود و از غن
نمودیم که خیلی دور نود خلاصه تنها با ناکل ریشته می مانیک پروانه زردی و قریب صد تن از مردان از حال مبر
و غیره و بر جگر کشته از کار باز نماند

روز هفتم یکم که به لوندویل رسیدیم معلوم شد که برای عمل و نقل صحتی لنگو خشتی است و کشتی پولادین او
دکشی که و یک زورق کوچک کشتی دیگر جی حضرت

خلاصه من روز نهم خود مطالب میل لاگاشتم

در بیت دوم آوریل که در لوندویل رسیدیم ۵۵۰ کیلو متر به مسافت داریم ۸۰۰ کیلو متر به سویا و آرد و
مانده است در کجا خدمت یافت که از کشتی دریاچه اهرت حرکت کنم
با سوباشلی و تپلی ملاقات نمودم و فتره از فتره ایشان کشتی که برست یاد می نرم اردو من خیلی هوار نمودم که بر قدرت
زودتر بکار انجام مند و بعد از کشتی یاد فتره را برانند که روزی نام نامند

بعد از ظهر با صاحبان رنج و با توفیق و حسن این نکالات ناکره نمودم و با آنها گفتیم که اگر این کشتی با ما ساند خیلی موفقت

تا زود تر از این بلده تخط و غلار و غلار شوم چه دوده در اینجا بقدری نایاب است که در این اوقات دولت و مجریه را
رایه ۱۲۰ نفر تقسیم نمایم

بنابر این صاحبان غلایا بشکار و صید سبکی می سپرد و از ندر برای زود جی رنج خیار چاره دیگر می ایتم و میگو
دولت به ۱۲۰ نفر و مجریه و ده پس من با ۵۰ نفر چه خواهم کرد

خلاصه در شان گنم که تیر و سیو بیکتن و کز غس رفته چگونگی را گفته مخصوصا بیکتن گفت که نماند چه کشته حسن این
ابند و خبرت قبول نموده ایم و در نیت که جانب را نگاه دارد

پس از یک ساعت نیم حرکت نمودند و در صورتیکه صورتهای آن و غنیه معلوم بود که کاری در پیش نیست باید بجای آمد و بجای رفتن
میر میرکت که با من در لنگه بود بود اکنون حکمران این بلده است خلاصه شبانه با یکدیگر شام خوردیم و با توفیق و حسن
کلیات ملاقات و در بار گفتند و هیچ خبری را از وی نمی نگردیم علاوه بر این و نیز مانند از کار استحضارست با ما هم کشتی
سیر و حسن گفت که در غنچه لازم است که کبر فتن کشتی تا برید بر داریم

در پنج گنم خبری از سبایشی نماند که بهتر است که بگذارم سیو بیکتن و غنیه تا قلی نماید چه بروی پوشیده نیست که
تا چاندازه من با آنها سیرای کرده ام پس از آنکه کشتی خود را با کرایه دهد و در خیال و حسن تا خود را در نایب مضایقه نماید
خوبی از شخصی دیده باشد باید به شخص خبری نماید و من بطور قطع با آنها گفتگو کرده و شراطتیک قرار خواهم داد اگر
پذیرفتند و بر دیگر خواهیم کرد

بیت و تم آوریل صبح کازادی و ششم و میهای کار آمد و کشتی در با ما تجدید نمود خلاصه ده ساعتی از کار فارغ شدم
تجاریه که در داشت که بروی غل و غنیه یاد می آرد آدمی گفت شخص بنده تیرت وضع خود را سپرد و اندک بدین سبب من و یا
روما از آن سنانین اناج شدم و از بجای خود باز گزیدم و از سبب آنکالات تا روز نشان یافت

خلاصه بعد از سیرای با دوستان قدیمی میماند که ما فاجه بین غارت اخلی کرده ام و با توفیق و حسن و با شادمانی
که اینجایی را میسیر میکنم و آردی دو و بعد از آن کوبید که کشتی تا برید و شست و در با کرایه دهد و با توفیق و حسن و کنگ
نیت که میسیر میکنم و از کجا رضایت کند منقسم می گنم کال میل دارم که گفتگوی شاد و توفیق و کشتی را کرایه نماید و من
از غنای این را میخواهم

پیشانی کفایت کرده. آنچنان مشی که سینه عرض داشت از خوشحالی سینه را برآورده و همچنان خوشتر از هر اول
و خبره ای شروع کرد پس من برادرش نیز ترس از شفا را برگیرا باز دل بر کرده به پهلوی شستی آمد و سیاه را با بطو
و شفا را در خوش کشید با کشته نیز ترسید یک آمد و خبر خوشی می نمود شفا را با بارونی گفت که در آمدن با و در قرن نزد
خود بخاری لی لی من آن بود که با ما سر برانی با و نیز خبر از قرن متسلع نموده و مصاحبت با ما را اختیار نمود ولی
یا دور در بعد غیشی در چادر من آمد و یکجخت و دود و بونی فشنگ یک ساعت نقره سحری و آری بل که بندی برشته
در روزی نشسته زرد و سر از ریشه نزد کسان فرستاد و میگذاشتند و ما شتر کشیدیم

پانزدهم تون در کنار یا توبا در دشت افند ساحل چاروی که ۵۰ کیلومتر بالای مصب این رودخانه

و سکو و قیاس سیدم

فصل ششم

در باب سافرت یا مویا از پانزدهم بامیت و تقویم و ن ۸۸۷

۲۱۰۰ کیلومتر از دیارهای کرده ایم و مقابل دشت چندی است که در آنجا مردمان باستانی و داک از قبیل و تلو و پیل
پایانده جای یکسوم مردمان ۱۲۵ تن و بار دمان ۶۰۰۰ عدل است با کال میل ایی که در آنجا است از آنجا
خوایم و او که نزدیک رود و جبر انوضع را خواهم سیر کرد

در آنجا نیکو است و آفتاب در آنجا روشن شود که با بویان شستی کنم

امروز خبر عده ای در نظر داریم خیال بعد از این بطرف نادر نعل و اهرت نیز آنکس است و در آنجا مردمان را در آن با طلع و سحر
ولی ما این با آن نیک نایه و سوسی و قست که در نقشه ای خبرانی سفید رنگ است چون این محل سیاه را که یکم یکت بود
از شفا و حله از چوبی کشیده شده است این را بر عیال مفضل است که در دشت و آب و در آنجا بزرگ میریزد در آنوقت
هر یک از ما یکی بیکه و لی من در شکرها که خیالی بشم که شفا و سر بازان را جرات داده و قوت کرده بکار بریم
در آنجا باین منتهی را می بینیم که بی خبر یا زده و خوشحالی نموده و با یک یا الله یا الله داده و پیش آمده و از این اصوات
بیا بر افواج و آن و حشبان و خوش و خوش می آمده در میان ما و آن نیک نضای بی نهایتی است که راه داده اند
لایسین بر دسته غزوات ما که کلات می بینیم نموده و آنها فرمان داده شود که هر کدام شستی خود را

نایند زیرا که حالا باید در تیز حرکت به البرت نیاز بود که از عده و مردم است
شازده بیستم آن در شش ساعتی جنگ کشی بی صد از کلا و حرکت نمود و نزدیک کشی است و رسید و آنوقت صد از شستی
به صاحبان گفتیم که گفت شازده من باشند به شستی از رودخانه عبور نمودیم که با ما مطمن تا نزدیکی از دشت بود و با مطمن
استادیم که ما آنجا را می رود که باز در همان راه و شفا و کلا و کلا که گشتند و مردم در آن جایی است
که کلو خود زیرا که تمام اردو بوی یکت با آن جفت میریزد

بعد از آنکه یک ساعت تعارفات و کلمات و سستی اینها را رد و بل شد متوجه بناینا جرت نمود و نزدیک و خانه آمد و بیستم
آنکه حرکت از آنجا و یکت یک ساعت یک ساعت از جانب بنارفت و سستی از طرف آنها متسلع و غرت گفت

خلاصه کی از آنها جاقونی را با نقدی از آلات اوقات بخورین با ما و نموده و با مطمن و با مطمن را از آنها رخصت طلبیدیم که چندی
و قصبه آنها منزل را نیم روز از آنجا جاده این پنج سیدم لی در جاب یک ساعت را رهنمود

آنوقت ساعت بر دکلوی من شکسته و قیاس زمان و یکت است و شازده که در مطمن خیال من قانع بود و دستمان و یکم
میان مسعود بود و چوبی من شکسته و قیاس زمان و یکت است و شازده که در مطمن خیال من قانع بود و دستمان و یکم
زنگباران سودن آن نایند و نیز بایان با کال جستی چالای با شازده هنوز سیر داده رسید که یکت من از بویان باقی مانده
بود یا توبا محسوس از دشت است که یکت کوچ از خانه های خودی که در کنار رودخانه و قصبه نیکل داده اند و در آنجا مطمن و سستی
قرار و شیب اردو بوی دارند

خلاصه دستمان و یکت در هر یک از حلقه ها و قصبه و در سر راهی فراوانی است و ده مردمان و بیست و شش نفر از شستی
به بند و هم آتش را در تهنه نایند و سر بازان با شای شروکت کار فرستند بعد از ظهر و نور از بویان کلی از دشت است
بجالت نهاد و اطمینان بین آمده و ما را خوشوقت نموده و آنها از امانی با و بود و هوای که در شفا و شفا و جایی است
از نسل آنها هستند با میوه روز فرستند و باقی آنها را بخوبی زد کرده و دادیم که با کال اطمینان نزد آنها

فردای از بعضی شخصان تقصیر یکت نموده و برنی بسکونده شستول شده و خدای خضر نموده و بعضی به نیرم آوردن با
کشتی شستول شده تا آماده بوده و از او شستول شده و در آن بیست و یار از چندین از بویان را سیر کرد و بزمه آورد
مانبر هر یک شستی را در اردو و خلات یکت و ما را با آنها باز نمودیم

همی نظر نمایند زیرا که استیضای بر آن کرده و نیزه کشیده اند و آن را یکی با یکدیگر کرده اند که صدائی را استماع نمایند و من در آن
بیکاره مشغول بودم و خبر دادم که این سید فقیر پیران و خاص همین کجوشی حیات نکوست و آنها را زبشتی با یکدیگر در باستان شناسند
تشبیه کار که است از این تمثیل خود خدا با آن بر یکت برود و شب خود را بدو بر سر خود کرده اند و پوست درخت را قطع نموده و زمین را شبیه آن
کاره و آن در تحت آنها حرکت میکند

بارو عزیز بن وضع بدین است که خود ما را خوش نیکسید پس از آنکه نمی نیکو بر ملاقات نمی آید که هر دو دو کمال است
پس با سستی بدین خواهی بود که از آن را از قبیل خود حرکت نمائیم
خوبی خسته ما حاضر باشد تا از آن رسد و بر آید

کاپیتان قلعه ای را پیش آمد پس من در جوشن حرکت نمودم قلعه را غلبه سپاه برافرا داد و در تنهایی آن دست توقف ندادم و آن
شخص را سبها و پرش نمودم که از کدام طرف باید رفت می از شدت خرد و زخمت که خود را در حرکت در میجوهر مید و در جوشن را پس
می ندانست باز مشورت دود و در توقف موضع نای مقبض شد و خود می بر سر دوا

در این گفت که آنست شرن گفت چه ساعت که برجه بخاریرسم گفت امیدم گفتم ای تو بنواضع را می شناسی در این است

کفتم خلی غیب نام خدا حرکت نماید و بعد طول در با شفت نماید و دست آوردن طایفه بایسویز نامیم بایران بسامان کفتم بپای
انصار را زود و خدعه اندر حرکت گرفتن میان شش پانصد

حال بیت و ششم در سن ۱۳۵۰ است پنجم و ششمین صد و شصت و نوزده است که به جمع مسایم هم چون کواکب طاق بین نزدیک
و هر دو یکی را کسب از فرخ علی میکنی جزئی خردیشی ای بلند گو که زنی نسیم و جز شاخ بزرگ و کوچک و سایه دندان جزئی نظری

باید چند فصلی در باب غیابت علوی و فوایدیکدی و این هم برسم چه در نظر شخص تربیت شده مواضعی را کشف کرد که در این کتاب نیست

[illegible]

چون سواد آن چنان شیر و مایه با تیر و بره آن گوی که در اصل خود و می بریند بنوازم گفت که در هر صد شتر را عصبور که در آن صد شتر

راه دشوار و سخت بود

وقت ظهر پس از آنکه از آشپز بار میآید گذشتیم بر محل آغای اردو می رسیدیم که از اردو می چای پدیدار است و از این آنجا ناگهشت به
یکوتره به از آشپز رو می پدید است که آبهای نمیده که نموده بواسطه آفتاب میده خشند و در این چند روزی در حرکت بود که
برو می آید و میسایرانج در از میسایرانج اندک چای که پس از چهار ساعت حرکت که نازد و میز رسیدیم ملاحظه نمودیم که زمان و فصل آنکه
در جنبه ریه آبی آتش از دایره نمود و جمع شد این شخص که اولین مرتبه است که آنرا ملاقات نمایم نمود و می خورد و بال غلظت
حرکت داده و اندک حرکت حاصل آمد و مدت حرکت فاصله که در دوازده ساعت است و در این مدت می نمود

آن قریب سیصد تن بمی دره میشد که بادست شماره نموده و فریاد زده تیر را ب دست داشتند تاکنون هم افریقا نظیر آنها را ندیده بودم

پایه‌ها را از طرف شرق و اول در نظر بخوان که این شخص از او خوب حرفی از پر خست اندام که می‌تواند بگوید و بعد
طرف دیگر را می‌بینی که بعد از استیلا دهانه

بر میان بخار غشایک که جنس چسبک است نهوده از هر طرف استیاده اند که محبوس شود مار بدین واسطه داخل نمایند چنانچه وقت فراوان
دیدیم که در این راه که در آنجا بسته می آید هر گاه در نصب نهاده و طول آن سیم یا نازده تا محیط رود و نمایند در زمین فروخته

و از بزرگ و شایع دست آنها را پاشانید بوجه تعجبیکه ابتدا بکمال میسود که آن شایع را برای عریضی و خشیان میداند در آنوقت
میست چنانچه در دود وصف قرار داده اوان فتنه را می آید و آن سید را از زمین باند و دیگر می کشین بکار و بدست آورده

و بعد دو روز و نه فرساز باز داشتم تا چو بهار از سر راه برداشتم دان و دخیل شوم بجز آن گزیت تر راه را چنین قسم پاک نمودم
که اگر تیر و خان عیسی متصادف شد و نیز مانند بان و من بماند و ای واحدی صد سینه و شش خاص نیز دانه و شکسته را بطرف آنجا کشد

دادند و میرفت تا کم کاروان محبت آن دو سوخته حرکت نموده بدین راه دیگر که در سمت شرقی واقع و همسوار آتش فزوده بود و در آنجا
دوازده گیت و دهانه جنگ سختی و بی اوج و بلند رصدهای نعلبک برای مسلمانان و در آنجا

کافی بود زیرا که تحلیات از صدی قبل فیلی هم دارند ولی گویا ایند فوج پنهان از حشیان و اسطغور و حرکات پشت خویش
و دواعی با پرسین گفته

هرگاه در هر یک از این خانه ها دوا داده و مرد متخاصم شود دشمن از پیش بر می دارند

روز دهم ساعت هفت بودیم و آنانی را که برای تحصیل آذوقه به طرف مختلف روانه کرده بودیم برگشته فقط خوردنی را آوردند یکی از آنها که موسوم به خلعان به تیس چربی بی جگر اشیای نیکه را در خود بردار و وضع جرات بی حسابی شایع معلوم شد که بطرف هوا گرفته را میبرد و در این بین یک تن بی جگر در اخی نموده تیس را آلودی بخن فنی ده اگر چه خرافت صغنی بود و کرم خلی ما بخت نموده که کنگ چمن زیر آلود بود پس از چند روز در عرض گذشت روزها به جسم از آن آشپاری سخت گماشت یکدیگر تیر میزد و آنها به نخست گمانا خورد که تنی بود و چون فایده منیر را بیست آورده به آنکووه رسید و آنجا روز دهم بهر که رسیدیم عمارت آشپاری که از طول کشید پس باید مجدداً تحصیل آذوقه بداریم روز نهم بطرف آملین باختمین و آن مرکب از پنج ده در کنگ دو تنی از آنها را در تنای خواتی در باره کرده کوته

کشی ۱۱ اول آنجا رسید یک کوه چنانکه عرض میدان توصیف کعبه مانند است بدو در خانه سنگی بسیار از چوب و کاه
دست انجیر مصری یادیده شود که از آنجا میتوان حاصل خوبی برداشت در آنست بختی و اقل که از کثرت شمار روی زمین یک
آفتاب را می بینند از غیب یاد آنجا انتهایی چمن یک رشته ازین محل می آید که تقریباً ۱۰۰ متر عرض است یک نقطه از شاخ
بعض ۵۰ متر و از آنجا ای راه بومی متصل می آید مردمان باز در قاع طوف گیر در گذشته و طاعان با اهلان رفیع می آید
و خانه ها را در می گیرند که سادات و حشبان در آنجا پنهان شوند و از مزایح تحصیل اند و می آید

در اردو نشی پیدا نمودیم معلوم شد که یکی از زنگباریان است که به غنای رخساری خود گشته شد است قتل افریقش انوار قافه و
صاحب مضبان را راغز نموده بودیم که بایست نفر دور دریاچه را گردید و قوت جنوب غری را ببیند که اگر ممکن است فردا بجهت رسیدن اذنه
پروازند از رفتن آنها طوی کشید که صدای شلیک تفنگ بلند شد ما تیر خورد آستر نایب اینجا به نفر تعجیل اینجا بآن و از نو دویم نفر
۹۰ و فرستاد برای این مقامی کاخیت خودم سینه حرکت نمودم ولی صدای شلیک بجای نزدیکی رسید و آواز اسلحه مردمان شنیدیم
من دگر در ضمن تعجیل بطرف ساحل دویدیم اول گئی که اوقات نمودیم آستر نایب بدو کپسول
دریده و جراحاتی بر پستان چپ منض قلب میدرخان زوی فرو میرفت در آن نزدیکی صدای شلیک بتجنگ باران بروی
دشمن مسموم شده بهمان آواز تیر باران جوشان بود

خلاصه من دست بیاورد بخود را بکتر پارک سپرد و بپایان حق شنیدم آنها را دیدم که با و صلح مختلفه در بودند با و فارانی که

و آنست آب زده و حشيان و حبابها كنند و ده كلونيز خود ولى حشيان را بدو نمى زنند و معلوم شد كه در حين سبوز زود
از درياچه بويان كين گناه و آنها را هفت تير گرفته اند و باران از اين گمان تيرهاى در برابر او مرمى كند كه او نسته اند و آن درق خود را
خفى كرده و بسيار زوده ملك خود را از آن ملكه خلاصى نمى پس فتره و فباى خود را برداشته بطرف تيريزند و آسترهاى او
رسیده و فرمان او را مطر نظام ميكند انوس كه در آزمان تيرى بر سينه اش خرده وى جنگ گزيه نموده آن تيرها بپرون
كشيده در اين شانم ميان ديدم كه دريان و بونه خا جگر كه آمد منم و او را هفت كلوه فتره را دم كه كوزا صداى لا بلند شد
و دو فتره بعد تير باران حشيان بر قوف شد بعد گيدگي تير او را اما او نمودم تا سال مقابل را فخص نموده با قلعى بر دمان را باران
ياد دارند از ديك بعضى افراد را كه بختيل او تو فرما ده بوديم برگشته و هفت راس را آورده ايشان نيز بختيل حشيان بر خود
تا ربحه ال انما سده و حشيان را هفت زده اند

صبح روز چهارم دوشنبه نامور نمودم کار دریاچه غمر نموده و در آنوقت قصه نمودم که اتفاق را از اجاعت و خشان باز نداشتند
و گویند که در کار دشت فرمان مکن سر بزنگ بدید بگل و از نمودم پس از چند خطه حدی نقلی سمع شد و انصاف همسگر مرگشت تا آنکه
بعدای ملک متغی بدل شد معلوم شد که دشمنان با کمال خنچی گوشش شنیدند اگر چه در میان آنها تیراندازان خوب ابریم ولی چو
که آن خوشبختان کار بان تیرانی بر آورده در پشت غار و در خان کین گشت ده از اسلحه جنگ که در یکدم پیشه را مانند غبار مال میزد
بگلانی می حشر اند

این ضحکی که در آن روز آتش او هم خط چهارم را نشانه رسیدند از طرف چهارمین از آن تیرهای تازه که با دوشش به پایشان
آلوده اند جرات یافته نفس کی از حشیا را بدینده نزد من آورد و زلفاش بلند و انبوه و عقد از آهمن بر سر نهاده و گردن بند
از همین فلز که زین از دهنهای من بود در گردن داشت و دهانهای انوشی خلی تبر بود و روی سینه و کمرش مای نرم زیادی از کافور
نفس کو خشی دیگر که بخت آورده گردن بند و از آن تیرهای بد و در بر سرش یک خود آهمن در خانی نهاده و پشانی و پیشانی
بهین قهر زخمیاد و میزند در بازوی حشیا از زین بسته تازه کان بستی بر زینش

چون مردمان تمامی در شب از آن موضع میرون کردند خود بحسب اودنه شافند و در نزدیک عصر اودنه چهار روز در آن عبارت
از هشتاد و سه بخیر می بود و در آن شب که به استر میاید ده و ۲۰ سیکتر در زیر قلع رده بود و قطر جسم ۵ سیکتر و غش
۲۸ سیکتر است و بار از زخم در آن پنج دست نامزد و پشت آن مجروح شد و در وی ماده ای که چکان تیر را بد آن انداخته

میشاوند نیتیم هم بر باجه اول بود که در حال نشیمن از ترشانه مختلف یا بر یکت است کار کرد و گنبارک نمیدانم و اگر حرکت
 با آب شسته برده و بر آب پاک نمود یعنی از اقل فاصله بکشد که این تم از غلبان یکت هم کار کرد و بدست میاید ولی کار
 بر میان کرد داشت که این هم صفا در یکت هم است که اگر از او بگوید میباشند مبدع و در ظرف دیگر ریخته بر روی نشستن
 میگذارد تا تمام شربت غلیظ رسد و اوقت با قدری موت از آن مخلوط نمایند و پیش تند و شیرین با آب انور است قبل بر شستن
 عظیم است از ضرب یکت بر آبی در می آید از سبب اینجاست اضطراب بیشتر میشود ولی گنیم که اگر آن میگویند ولی چون
 جای نریختن که یکت در یک سر سوزن است باید و در شفا میگویند و دست خود را در آن سر و آن سر دیگر سیم این بر با تقریباً
 ۲۰ سانتی طول از این فلز یک از چوب تیر و یکی ساخته اند کوش را در جاکش اوده و تحت نود و نه و دهانی قوی می کشند
 و اوده و ترکی مستعد داده اند حرکت بر مظهر شود ۲۰ سانتی بر کوش که بنا بر یکت زن است منحنی شده و دهانی چند در آن اوده
 نوک تیر در آن هم نریختن که در سیم فرو میرسد یعنی بر آید و یکت با دهانی اوده و دهانی زن که سیم تیر در آن
 ولی را با طبع نری آید بسته در کوش بر گمانی بادی چیده آید و تر کش نمید و از این حساب که در حیوان باب سیدین
 بر بوی میداشته بیشتر با خیال فاده و برای بصرین با دانه شده و هم طول کان ۹۰ سانتی است از چوب تیر و یکی منحنی
 شده است و در عرض دارد اول فک در آن سیم و کان همان نمودم تیر از دو طرف یکت چوبی در گذشت و یکی دیگر را
 بالای شفا چوبی بند مورد اوده از دهانی که در ۱۸۰ متر فاصله واقع بود که دانیدم پس بین یابنا یک چشم مهارت کرمی کشیت
 که اگر در فاصله نزدیکت تیر را نامانید رسیده آن میگذرد از ۱۲۰ قدم سیمی بر بی زدم که نقطه ۲ سانتی طول دارد
 ۱۵۰ با نه نزدیکت هر دو شست و دل در تحت فرمان ترش از یکی از دو ات و سیم حرکت نمود که از بویان بن گفت که قدری
 بالاتر و شمار بود است بیشتر ترش گنیم که بیشتر از نزدیکت ساحل مورد نود و در مثل مناسبی در ۲۰ ساعت ۲۰ دقیقه مبدع
 وقت نماید منم با شستهای که در کرب انشقی او شستن چهاره و در وقت و نظر بودم که عقب اندکان ترش بر یاست نفس از او
 بیرون آید چون در قمار از یادگان جلوتر میرود پس قیاس من از آنها شستن فاده و پس از یک ساعت حرکت قوت منم با شستن
 غلبه سیم کلیم را به نام رؤسای ترش که سیمی مکرار اودم
 وقت حرکت منم با شستن از یادگان سیم که سیم حرکت کنیم معلوم شد که بچ ترش از منم با شستن فاده و غلبه سیم از یادگان
 ده حاشیه شدند

این حالت بر تیر که بر سیم من مزاج شستند زیاد و مرا تمام و مسافت مسافت زیر از گنبارک یک سیم که چهارم اوده و دهانی
 نه از آب شسته بر آب پاک نمود یعنی از اقل فاصله بکشد که این تم از غلبان یکت هم کار کرد و بدست میاید ولی کار
 بر میان کرد داشت که این هم صفا در یکت هم است که اگر از او بگوید میباشند مبدع و در ظرف دیگر ریخته بر روی نشستن
 میگذارد تا تمام شربت غلیظ رسد و اوقت با قدری موت از آن مخلوط نمایند و پیش تند و شیرین با آب انور است قبل بر شستن
 عظیم است از ضرب یکت بر آبی در می آید از سبب اینجاست اضطراب بیشتر میشود ولی گنیم که اگر آن میگویند ولی چون
 جای نریختن که یکت در یک سر سوزن است باید و در شفا میگویند و دست خود را در آن سر و آن سر دیگر سیم این بر با تقریباً
 ۲۰ سانتی طول از این فلز یک از چوب تیر و یکی ساخته اند کوش را در جاکش اوده و تحت نود و نه و دهانی قوی می کشند
 و اوده و ترکی مستعد داده اند حرکت بر مظهر شود ۲۰ سانتی بر کوش که بنا بر یکت زن است منحنی شده و دهانی چند در آن اوده
 نوک تیر در آن هم نریختن که در سیم فرو میرسد یعنی بر آید و یکت با دهانی اوده و دهانی زن که سیم تیر در آن
 ولی را با طبع نری آید بسته در کوش بر گمانی بادی چیده آید و تر کش نمید و از این حساب که در حیوان باب سیدین
 بر بوی میداشته بیشتر با خیال فاده و برای بصرین با دانه شده و هم طول کان ۹۰ سانتی است از چوب تیر و یکی منحنی
 شده است و در عرض دارد اول فک در آن سیم و کان همان نمودم تیر از دو طرف یکت چوبی در گذشت و یکی دیگر را
 بالای شفا چوبی بند مورد اوده از دهانی که در ۱۸۰ متر فاصله واقع بود که دانیدم پس بین یابنا یک چشم مهارت کرمی کشیت
 که اگر در فاصله نزدیکت تیر را نامانید رسیده آن میگذرد از ۱۲۰ قدم سیمی بر بی زدم که نقطه ۲ سانتی طول دارد
 ۱۵۰ با نه نزدیکت هر دو شست و دل در تحت فرمان ترش از یکی از دو ات و سیم حرکت نمود که از بویان بن گفت که قدری
 بالاتر و شمار بود است بیشتر ترش گنیم که بیشتر از نزدیکت ساحل مورد نود و در مثل مناسبی در ۲۰ ساعت ۲۰ دقیقه مبدع
 وقت نماید منم با شستهای که در کرب انشقی او شستن چهاره و در وقت و نظر بودم که عقب اندکان ترش بر یاست نفس از او
 بیرون آید چون در قمار از یادگان جلوتر میرود پس قیاس من از آنها شستن فاده و پس از یک ساعت حرکت قوت منم با شستن
 غلبه سیم کلیم را به نام رؤسای ترش که سیمی مکرار اودم
 وقت حرکت منم با شستن از یادگان سیم که سیم حرکت کنیم معلوم شد که بچ ترش از منم با شستن فاده و غلبه سیم از یادگان
 ده حاشیه شدند

نداشت و یا یک کوزه خالی که پراکنده شوند پس از چهار ساعت به آنها برگشتن و فرستادن قایم بدو معلوم بود که بجا نماند
و بنیان تار و پودر زبانه

فلاصلین بنده ای را با غلطی است بعد از این در نای سخت و بیات عظیم آنها و اردو احاطه تاریخی خواهد شد

پس از آنکه من شدم که دیگر احدی اردو او پس باقی نماند دست زارد و بوی عسبر نمودیم و پس از ساعت چهل و پنج دقیقه مکان
نساجی بدو نود و شش در آنجا وقت کردیم بی من پیاده در نظار سیو رفتن مردان بی دهم هرگز در چند نیکت نمودیم بعد از آن
نشت با دو برین منساز و شش بر تقدیری که گوییم اثری نماندیم و بدو احوالی از کاروان در سبیل دیده شد و سپس عسبر شدی کوه
یا صورت پیچیده و آواز آهنگانی بی شمع نیکت گاه که کاروان بی پیاده نود و شش بر کرد و دست

روز شانزدهم ما را با یک شدت جریان داشت عبور کردیم از دشت با کوه که ششیم در پادشاه عین نکی رسیدیم که آب آن در محل
جنوبی نو که اکنون اردو بوی پستماند میرفت

یک ساعت بعد با کوه که رسیدیم در وقت که مقابل بر منگی ما اردو دود و بوی غل و دیش اتری دیده میشد و در آنجا پادشاه غل
از کاروان دست آمدیم و بی زور و قوت بی نام مراجعت نمود

بعد تا فاصله خیلی از او سیجا بجهت دایمی را باز و رفت و آمد نمودیم تا به نصف شب و در آنجا رسیدیم
روز بعدیم باز در نظر آب کشی او آتش و دست تو که کار چای بود و شش نفر دیگر از اردو و از نو دم و شش نفر آدم که چون از کوه کاروان
به دست آورد و در آنجا توقف نمود تا با آنها سخن شد و آنها را بطرف اردو بیاورد

چون کشتی مراجعت نمود و قاجار با من گفت که پس از غل ده کیلومتر یعنی پس از ساعت حرکت از کاروان را پیدا نمودیم و ازین و غل
که در آن مردان پیش با بعضی آنکه جهت شمال شرقی بود و در نظر جیب بدست پس مختار اجتماعت به آنها برخورد و با دزدان
خواهند رسید

در این وقت جهت شمال شرقی را بپای می کرد و گاهی با بعضی عرب زنگی نم

یکی از آنها که استراحت با آب و طبیعت کمتر لازم و اردو بی می سپرد و رفتن است

یکی هم مرض اسهال خفین و آب سیافوت شد و دیگری نیز احتیالی در شورش هم رسید و گذشت

جیت و در نظر بعضی و بخور و مست و بعضی از آن جهت و یا شتری که خوانی را علاج میشد

بشت نفر از تیرهای زیر آلوده غم خورده و یکی از این بشت نفر که موسوم بخندان است به اسطوخودوس که قبضه آریه دی رسیده در کافه
شدن است یکی دیگر که بشت سده نیز جوش خندان است باز بشتی خلی نورم موجب شید شد

افعلی از زور و بنان سده شیده و به حرف گفتند تا بگلخانه ای که کاروان بشت آورد

ولی تیر که کاروان استیتا از خشکی خیلی دور رفت و در آنجا شخص دو خانه باشد حال نکند در میان دو توفت کردیم

در آن که مقابل مردان اتری یکی داشتند و بنیان از وضع یکبار بی خیال قیام که بر حمله نایند و پس حاصل جسم سیکو تیر
اولی تا بیک جایی اردو آنگاه نیز گفت خیال از آن افتد این مان قیامت که نام خاص سالم و شخص کاروان در خلج پراکنده شده
ولی شاعر در این حساب چند شتری سروده که ضمیر شش نیست

شخص غریب است که خود را بکلی در آید و شش نماید - چنان زمان که یک دو چنگ ششیم کل است فبی و بی به

روزنامه ۱۸ آب و دایمی نویسم

اگر این شاعر اکنون با بسملارد و در وضع را شاید بنموده آید چنگفت قبل از این ۷۰ نفر درخت نم از این بوزار پت
آورد و در دوات خلعت و در شمول و دیم با شش را چای ششیم اردو نقطه ۸ نفر با من است که بیشتر از دیگر حرکت می تواند کرد و باقی
مفقود شدند آید اما آنها را ملاقات خواهیم کرد

اگر ۸۰ نفر را که در حرکت از آب توبه یا قلاب نمودیم توانند به بلای اقرت برسند پس چگونه با کوه یا ۵۰ نفر که بیشتر میسب می تواند
از این جنگل بی قیام بگذرد

در ۱۰ روز اگر روزی ۸ ساعت حرکت کرده و هر ساعتی یک کیلومتر برویم به بنای تیرا میسریم بیاید از شش را چای است آورده بخت میوز
حال این نوع چشمو آن کرد و آید با جود تسلیم و نظر رک شد و خدا را نخیل حوال می کشد تا شفا یابند و در هم بسی باد شده و جرات می کند
بیکه و تا کنون که در احدی از آنها نمرده اند و بی قوه هیچ کاری را نمی دارند صبح باران شروع نمود و نزدیک وقت شد که بای در نظر چشمن ساید کرد

به آخر رسید که از راهیم چنان است بسیار آبی سانی بار شده و قدری باران و بخت که در ظلمت محظ و شدم و تیرا میسب که بای شایع
و صاحب قیام و سیس و فرض نماید که در وقت زبردگی و یا میت قطره آب بیکه و از من شجاع شده و بخار خاشتری رنگت است
سما شد و به در نظر آب بر یک دشت مثل است از کثرت طوفان و صوت قدری که گوئی خواهد شد از آرزو شده و در آنجا
اشجار را در هم شکسته و فداق شکست خورده و او را سیس میسب که شخص را شتر زل میازد و علامه و این این جدا و هیچ چرخ شکست شده

د آنوقت فعلی را دیدیم که در ساحل مقابل حرکت نمود و فراسوی قوس دست خود در زوایای ششبه ۵۰ متر فاصله از دیوار رسیدیم و در هر
یک قدم بدو متر زدیم بعد از یک ربع غالی نمودیم چه در میان زمین نماند و زمین من و دو لوله بود و بی وجود آن تیرها که بدو خود بود باز حرکت نمود
بدو واسطه است و من لنگی از آن زمین با سبیل چنانکه من با آن یکایک زنده بودم تا نزدیکی قوس خرمیای غی در آن یکایک لوله بود و من قوس
خویش را با شادی و شادمانی و شادمانی نمودم با قوسهای غره ۸ یا ۱۰ متری تا بهر سیران رسید نمود

صبح روز دیگر و نادم ریشبه که یکی از زوایای فاعلات آورد و خود ششم از وی نیز ای حال کنم من با لقمه دست غریب ریشبه
امروز با شخص دیگر را برادر زدم و اسبابش را بیکسیر نمود و در این صبح میگویی
گفت حرف من اینست که تا بهر آنکه شستن را در اندام یکشت در صورتیکه اجایی را که در این روزهاست اما نشان دهم اگر این
خود را در آن چسبیده زنده بماند و بچ تغییر نیست چه بآن قوس نصیحت و قوس باند بر نشان کردن و نشان است
گفتم بی ایامی که از دست و تنگی ل نسا را مثل آبرج سخت میکند و اگر سنگی مثل شور را زایل میازد این چارگان خود را که در کسب نیستند و
که در وقت کسب می آید و بچ خود را خود را بر سر و نه بر سر تنی نیست که در کسب از آن قوی خود و بواسطه کسب کی فراموش

گفت راست است ای لکون که بیای مسی که بیایه نای بریم و با ناهنجاریم بسیاری از این شخاص حاضر اند که در راه تو خن خود را
بریزند و بعضی خان ملک بگرام اند این گمان فرار خود و اگر که از آنکه کی باشد با ناهنجاریم و دیده و فراموشی و بیدارند که در کسب نیستند
و برای ملاصق من و چند تن مسلمان نیز تحت و تحت را بر خود و در اینانی و لی این در آن که در قلع خود خدایست و با ناهنجاریم و در این
بیابان تنها میگذرانند که ملک شوی

گفتم بی ریشبه که اگر راه خود را غیر از درون اسطه بگردانیم و بجهت و بجهت است که من میگویم تا هم این فرزند و لی برین آناه بجهت
که دام این شخص ریشبه بماند

گفتم خبیخ و خبیخ من تو خودم و شب و شب با شکر کشیده و شادمانی و در نزد بخت ایاد خسته و یک سرش را که در محوس آورد
و شب و شب کشیده و بهر دست و ساسی میگویم که بیایه نای است و در جاست تا بیک شخص را غور نمایند و قوس یک را از وی پرسید
که حرف را که در آنوقت تو گفتی منی گفت من و اما در هر چشم که فرموده و ساسا اطلاع میدهم جماعت به شیب و کسب شده
و افواج بدو و محوس غده نموده و انتخاب بلند را که یک سرش را که زده و مانده و بر زمین افتاده بود و خن و من نیز پیش آمده و غی
چند روز و نمودم تا سر طیار را که در شانه خسته

بعد از آنکه فعلی را دیدیم که در ساحل مقابل حرکت نمود و فراسوی قوس دست خود در زوایای ششبه ۵۰ متر فاصله از دیوار رسیدیم و در هر
یک قدم بدو متر زدیم بعد از یک ربع غالی نمودیم چه در میان زمین نماند و زمین من و دو لوله بود و بی وجود آن تیرها که بدو خود بود باز حرکت نمود
بدو واسطه است و من لنگی از آن زمین با سبیل چنانکه من با آن یکایک زنده بودم تا نزدیکی قوس خرمیای غی در آن یکایک لوله بود و من قوس
خویش را با شادی و شادمانی و شادمانی نمودم با قوسهای غره ۸ یا ۱۰ متری تا بهر سیران رسید نمود

صبح روز دیگر و نادم ریشبه که یکی از زوایای فاعلات آورد و خود ششم از وی نیز ای حال کنم من با لقمه دست غریب ریشبه
امروز با شخص دیگر را برادر زدم و اسبابش را بیکسیر نمود و در این صبح میگویی
گفت حرف من اینست که تا بهر آنکه شستن را در اندام یکشت در صورتیکه اجایی را که در این روزهاست اما نشان دهم اگر این
خود را در آن چسبیده زنده بماند و بچ تغییر نیست چه بآن قوس نصیحت و قوس باند بر نشان کردن و نشان است
گفتم بی ایامی که از دست و تنگی ل نسا را مثل آبرج سخت میکند و اگر سنگی مثل شور را زایل میازد این چارگان خود را که در کسب نیستند و
که در وقت کسب می آید و بچ خود را خود را بر سر و نه بر سر تنی نیست که در کسب از آن قوی خود و بواسطه کسب کی فراموش

گفت راست است ای لکون که بیای مسی که بیایه نای بریم و با ناهنجاریم بسیاری از این شخاص حاضر اند که در راه تو خن خود را
بریزند و بعضی خان ملک بگرام اند این گمان فرار خود و اگر که از آنکه کی باشد با ناهنجاریم و دیده و فراموشی و بیدارند که در کسب نیستند
و برای ملاصق من و چند تن مسلمان نیز تحت و تحت را بر خود و در اینانی و لی این در آن که در قلع خود خدایست و با ناهنجاریم و در این
بیابان تنها میگذرانند که ملک شوی

گفتم بی ریشبه که اگر راه خود را غیر از درون اسطه بگردانیم و بجهت و بجهت است که من میگویم تا هم این فرزند و لی برین آناه بجهت
که دام این شخص ریشبه بماند

گفتم خبیخ و خبیخ من تو خودم و شب و شب با شکر کشیده و شادمانی و در نزد بخت ایاد خسته و یک سرش را که در محوس آورد
و شب و شب کشیده و بهر دست و ساسی میگویم که بیایه نای است و در جاست تا بیک شخص را غور نمایند و قوس یک را از وی پرسید
که حرف را که در آنوقت تو گفتی منی گفت من و اما در هر چشم که فرموده و ساسا اطلاع میدهم جماعت به شیب و کسب شده
و افواج بدو و محوس غده نموده و انتخاب بلند را که یک سرش را که زده و مانده و بر زمین افتاده بود و خن و من نیز پیش آمده و غی
چند روز و نمودم تا سر طیار را که در شانه خسته

گفت راست است ای لکون که بیای مسی که بیایه نای بریم و با ناهنجاریم بسیاری از این شخاص حاضر اند که در راه تو خن خود را
بریزند و بعضی خان ملک بگرام اند این گمان فرار خود و اگر که از آنکه کی باشد با ناهنجاریم و دیده و فراموشی و بیدارند که در کسب نیستند
و برای ملاصق من و چند تن مسلمان نیز تحت و تحت را بر خود و در اینانی و لی این در آن که در قلع خود خدایست و با ناهنجاریم و در این
بیابان تنها میگذرانند که ملک شوی

گفتم بی ریشبه که اگر راه خود را غیر از درون اسطه بگردانیم و بجهت و بجهت است که من میگویم تا هم این فرزند و لی برین آناه بجهت
که دام این شخص ریشبه بماند

گفتم خبیخ و خبیخ من تو خودم و شب و شب با شکر کشیده و شادمانی و در نزد بخت ایاد خسته و یک سرش را که در محوس آورد
و شب و شب کشیده و بهر دست و ساسی میگویم که بیایه نای است و در جاست تا بیک شخص را غور نمایند و قوس یک را از وی پرسید
که حرف را که در آنوقت تو گفتی منی گفت من و اما در هر چشم که فرموده و ساسا اطلاع میدهم جماعت به شیب و کسب شده
و افواج بدو و محوس غده نموده و انتخاب بلند را که یک سرش را که زده و مانده و بر زمین افتاده بود و خن و من نیز پیش آمده و غی
چند روز و نمودم تا سر طیار را که در شانه خسته

گفت راست است ای لکون که بیای مسی که بیایه نای بریم و با ناهنجاریم بسیاری از این شخاص حاضر اند که در راه تو خن خود را
بریزند و بعضی خان ملک بگرام اند این گمان فرار خود و اگر که از آنکه کی باشد با ناهنجاریم و دیده و فراموشی و بیدارند که در کسب نیستند
و برای ملاصق من و چند تن مسلمان نیز تحت و تحت را بر خود و در اینانی و لی این در آن که در قلع خود خدایست و با ناهنجاریم و در این
بیابان تنها میگذرانند که ملک شوی

گفتم بی ریشبه که اگر راه خود را غیر از درون اسطه بگردانیم و بجهت و بجهت است که من میگویم تا هم این فرزند و لی برین آناه بجهت
که دام این شخص ریشبه بماند

روز بیت و چهارم باز بخصی آن دو پذیرفته شمول اسحق این شد که کم گشتی از آن عبور بسیم یا که آن گشتی زیست آورد با مادر آن
موان گشتند و در می باز توخت نمودیم از روزی چندی که کویم روز بیت ششم تابان را می گیر بسیم و آن خانه از که عزت با می
و گشتی خالی کرد و در سینه بر هم خلاص پس از رفت نیا و در مقابل او ایستاد روز نویم

[illegible][illegible][illegible]

روز اول برنده که شخص که در میان بود و در روز بعد شصت و یک بار که طرف مائل شمال برای روز دوم در میان
مقداری بازگشت و در روز برای خود قدری نفعی خبر نمود

در دستم القبر بزرگ رسیدم که در داخلش پنهانی طویل ۹۰ تا ۱۰۰ شوارب و دو خانه از پیشه و خانه آنها موجود بود و من و بعلی رسیدیم که
ایستای شد تمام جریان داشت و در نمای گفتگو جلال رفعتی در میانه شد مثل آن که کسی برین بگوید که بعد از این سال وقت عبور و پیشرفت
زودق نامه کیلومتر گذارش بر دیم و بعد از عبور از جوی مرغان به رسید که بکاروان توانستیم برسیم

روز چهارم سیکو مترو برگرد ساحل شمالی رفت و دیگر آن کوه را که کوه کنگرند و سرین از آنجا خاص ما نیز آهنا عازم شد و در آن دیگر بعضی اسباب
خوبیست از جنات شسته خدا عبور و نیز عرفت که در آن کوه کنگرند و سرین از آنجا خاص ما نیز آهنا عازم شد و در آن دیگر بعضی اسباب
مستطاب که بدر رسید بود ساعت بیانی که آنوقت منظم در خفا یافت از آن روز و نیز عرفت که در آن کوه کنگرند و سرین از آنجا خاص ما نیز آهنا عازم شد و در آن دیگر بعضی اسباب
وضیف یافت و نیز عرفت که در آن کوه کنگرند و سرین از آنجا خاص ما نیز آهنا عازم شد و در آن دیگر بعضی اسباب
که آنوقت منظم در خفا یافت از آن روز و نیز عرفت که در آن کوه کنگرند و سرین از آنجا خاص ما نیز آهنا عازم شد و در آن دیگر بعضی اسباب

[illegible]

چندین نقیب فایده و مشهوره که در میان آنها مبحث کربا شامل جزئی فرستیم و در آن آخرین نامی بنمیدویاه ۲۷۱ نفر بود و بعد از
باسال خن من و غیر باقی مرده و یک تن رسیم باز دریم پس ۶۰۳ نفر باقی ماند از اینچه ۵۲ نفر بقدری ضعیف اند که نمی توانند
شکسته بواسطه قوه ذاتی نماند دیگرانی توانند و عقب آرد و در ده روز دیگر بانهاتیم ششادک و صغری جنی کرده و این بابا
و این خلعت کلی بی غذا مانده بدین واسطه حفظ ۲۱۱ نفر قادر بر حرکت بودند و از اینها نیز جمیع نه نشان سبزه را و صاحب بود و کل

مستودع ۲۲۷ بارداریم سیاره آخری در بار علود ارم بازده نداشت که نفس قبل از طهرات و مایل گشته که زیاد موجب درد است
اکنون که بواسطه کثرت موانع از روزه غایب می خوانیم که در وقت با آن ۱۰ نفر دیگر چه خواهند کرد و دل انداخته است بی هر تمسکی است بی
اشیا ریاضت از مردمان که کمالا با کمال غیبت و کمال کمال آنها بخود روزه است اما اکنون روز دوازدهم بر حیدر نفس باید چند روز روزه
نزداد و روزه کرد فهمیده او را تسکین کرده بیک تن صاحب غیب و غنچه را می نیکار و از نمودن او از نمودن که از مسائل غریبی است

تا نید و چون بیدار رسیدند از آن توری عبور کرده بدست یکدیگر افتادند و از آنجا برای آذوقه میاورند
قبل از حرکت نبرد مانند صاحب جنابان از این برش نشود که حقیقت این شخص را به ارجح الی جای آورد که هم در سیلاب شکی نیست ولی ممکن است
که سرافت آنکارا از روی حقیقت پاک گفته باشند

مخلصه بعد چون با کز بار حرکت بدیم و میخواستیم مگر از دونه خود رفتی بخت آوردیم و کی بقتل آن اشخاص دیگر رسیدیم پس با چار زمان

مکن خود نوکر کمانی من از آن گلابیا نیکو برایش نامه بود شیراز رخ رود و حاشم ترا من بود خلاصه فقه اباجی اوست که
عرب قباب شخاص شده اول که در عقب آود و در غرضه پس از ش ساعت برگشته بعد می نواوده بود که از آن ایام می برادره
چون خیمه خود بر بهر یکت ۱۲ گرم رسیده ای ای نایب کلمت

سهره در قفس پرکار بیدار نظر از غمهای بعضی سها میخواند
دو نواز آهنگها میکرد پای آه دو قدر صد بود دیگر واجب کرد و تاجا کشیدند
خیر ممکن بود بیدار تاجا حرکت نموده پس از بنجامت که ۸ کیلو متر طی کرده بود در موضعی دو دو بهم گیتار زدستم صد تن سها بنشین
در آب ایستاد و در آواز شکر شد و دیگری با گیتار پیشتن رفت و نمود و سیم جیم را که در آن کیفیت نیمه یکبار زد برای این بنا و کیفیت برای
من بود و در آواز نمود و دیگری با سها بنشین کرد و پرکار را در آواز فرستاد و یکی از آنانی که در آنجا بود را در آواز فرستاد کرد و دیگری
با یک صد تن شکر فرستاد کرد

دوازدهم الکبر و کبر تر از آنست خوب تر می نویسم در حق جلی از باران از آنکه در کتب بسیار با خود نویسم از آنجا که در عالم است
در عقب آواز و در بر روی او خایه نقره باد و تر غرض داشت در این وقت که نشسته اند بارش را که آنرا قبل می خوانند از آنجا که
بعد از روز و در وقتی که یک کف حاصله ۱۰۰ یا ۱۲۰ متر از آنجا که در دست از مردمان و در اول شب که در خواب است و در خواب می کند و در وقت
از آنجا که در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد
بود که در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد
روزه از آنکه در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد
برگشته اند و در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد
فرح که یکی از آنجا که در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد و در وقت خواب می خوابد

[illegible][illegible]

دوستان عزیز من در زمان حرکت از باکو به ۲۸۹۰ قمری در ۲۳۷ باره در ششم از آنجا بهستان در حال یادگیری و کسب علم و
حکیم تمام میگردانیدیم با آنکه آنجا در آن وقت به جای آنکه ۵ نفر را در اردوی ارتداد و ۲۰ نفر را از دولتی که در میان ما بود
بنفاد میگردانیدیم ولی دست باورهای غایب و دست نیریم نهاد و یک تن مرد و اندک پادشاه اندر فرار نموده اند در میان صاحبان
نفر که اهل کشیدن پادشاهیت پس بر یکجا نمودن عمل کشی را وقت نوم کشی را در بین ماحل مکرده و خود کوشش می نمودند
دست آورد و خود را بران کین باطن در عجب انداز که خلاصی بهم چون شکستی را حاصل نمائید پس خستیدار نگار باستان
بر آنرا که گوی پس بسیار ناخوار و دلخوری طبع و صدق بود پس گفت عینده من است که با کاروان را خود اگر تفرغش هوا که
روی من را از کشتی اینجا از کشتی که شارباده کشتی را با پارا و پیش بر می گرداورد و از در و از در می رسیم اما را بنویس ما را خبر رسیدیم
حراز را که خلاصه خود کرده است همه کس را به شاد و خرم خود انصافه را تا فی قبول نمود

[illegible]

نزهت آن زمان و سوره های حکلی صرف بودیم
 نزدیک خبر یکی از اربابان ایلامی در حق رفتن قدری از آن مجوده بجمعیده دو نفر دیگر در می نشست نظر او بر نووی شایخ برآمد اتفاقاً
 شکر و او برگردان آن دو نفر آن دوئی را مخرج فرستاد و خطی از دست خطیست میزد
 بعد از آن یکی رسیدیم که در آنجا اردوگاه میسبان بوده ولی بوسان لکال محیل منساب از آنجا بیرون فرستاده بودیم که در ظرف فرستاده
 با نظار ارباب می گذارده اند و اینکار همان را خلف قدوم می است

در عقب هر آب می شستیم آن علامتیکه در خفا بودیم پس روز و خواب و نشانه بارودی می گیر رسیدیم و در جبهه و ششم از سواران
قدیمی که گشته شستیم آن رودی که فرج شد رقم خورد و در حال نزوح و خطر خون کثیری داشت در عرض راه اکتفا نفرات را می دادیم که
از کشتن مرده و زنده و این کار می یابید

صبح روز ششم نهم سپید دم حرکت کرده بان قصد دم که بر تپه می خفت و در آن تپه سام غیر را بخورد و در پشت از خفا جلو قدم برادر که
تزدیک تر شدیم و تپه را فات تپه شتر میزد و جبار را در دهان می کشید بان بعضی رسیدیم که فغان بار بار می کشی را به وحشیانه
بازداد اکتفا نماندیم چون از بالا می بیند سوار شدیم صبح صدای خراش و دروغ جاری شنیدیم آن روز در نظر وحشی داشت صبحی
قش رسیدیم آب شش نیم دم که می کشید و تنها شنیدیم چون برادید می کشید و دروغش گرفته دست داده شروع شکایت از ضعف
و ناتوانی خود نمود

خلاصه از سواران خبری باقی نمانده و آن چشمش چپ بود و در شش و اضطراب را با من سگی می کشید و یک تپه می کشید که کسی باقی
نمانده است و من کان سیرم که حادثه سخنی را بشنیدم افسان فاده است مرا که می بیند تپه قطعه خارجی بود که دروغش را چنان می کشید
از آن بجا و دروغی که شنیده بود که او می کشید و تپه را با من می کشید و تپه را فرار کرده فانه

بعد از آن وقت که برایشان را دیده بود و او در فغان اوم نامی را می کشید و این تپه را می کشید که پس از آن تپه را می کشید و دروغش
پس از دو ساعت که در فغان ششم تپه را می کشید و این تپه را می کشید که پس از آن تپه را می کشید و دروغش

با پیش رجوع و تقریباً در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

روزی که حرکت فرمایم تا می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

ناچار آهنگار را در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

حالا نفس خفیه را می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

در آنجا باز اکتفا نماندیم و تقریباً در دو ساعت تپه را می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

در عقب سبی نیم نامر میان هر آب رسیدیم قش را شکستی و حرکت فغان شده و ششبار از اوقات است که تپه را می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

تپه را می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

راپرتی های تپه که گشته بارک از اسپه تو ششم نوامبر ۱۸۸۷
آقای عزیز سیو فرخ مردمانی که در جبهه نهم کشته بارودی می کشید و اذوقه که برای فغان شده بود رسانید چون گشتی
و جیش با ما می کشید و در جبهه بود و این حرکت تا کال می کشید و تپه را می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

روز ششم که حرکت نمود و از جبهه نهم کشته بارودی می کشید و اذوقه که برای فغان شده بود رسانید چون گشتی و جیش با ما می کشید و در جبهه بود و این حرکت تا کال می کشید و تپه را می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

ن در دست بود و در اطراف و فغانه برای تحصیل اذوقه فرستادیم روز نهم حن نام از فغانه دست اول بر فغانه و در گشته بارودی می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

نیز در جبهه نهم اذوقه که برای فغان شده بود رسانید چون گشتی و جیش با ما می کشید و در جبهه بود و این حرکت تا کال می کشید و تپه را می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

با دو تن دیگر در آن تپه ششبار از فغانه روز نهم کشته بارودی می کشید و اذوقه که برای فغان شده بود رسانید چون گشتی و جیش با ما می کشید و در جبهه بود و این حرکت تا کال می کشید و تپه را می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

یکی از سواران فغانه یافت و در آن روز کشته بارودی می کشید و اذوقه که برای فغان شده بود رسانید چون گشتی و جیش با ما می کشید و در جبهه بود و این حرکت تا کال می کشید و تپه را می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

من شخص صلیب فغانه بود و در آن روز کشته بارودی می کشید و اذوقه که برای فغان شده بود رسانید چون گشتی و جیش با ما می کشید و در جبهه بود و این حرکت تا کال می کشید و تپه را می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

ششبار از فغانه روز نهم کشته بارودی می کشید و اذوقه که برای فغان شده بود رسانید چون گشتی و جیش با ما می کشید و در جبهه بود و این حرکت تا کال می کشید و تپه را می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

یک نفر در جبهه نهم که در روز و در فغانه یافت و در آن روز کشته بارودی می کشید و اذوقه که برای فغان شده بود رسانید چون گشتی و جیش با ما می کشید و در جبهه بود و این حرکت تا کال می کشید و تپه را می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

بمنزله کشته است که اگر روز نهم کشته بارودی می کشید و اذوقه که برای فغان شده بود رسانید چون گشتی و جیش با ما می کشید و در جبهه بود و این حرکت تا کال می کشید و تپه را می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

موزی که کشته بارودی می کشید و اذوقه که برای فغان شده بود رسانید چون گشتی و جیش با ما می کشید و در جبهه بود و این حرکت تا کال می کشید و تپه را می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

براسطه فغانه که در فغانه یافت و در آن روز کشته بارودی می کشید و اذوقه که برای فغان شده بود رسانید چون گشتی و جیش با ما می کشید و در جبهه بود و این حرکت تا کال می کشید و تپه را می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

و فغانه که در فغانه یافت و در آن روز کشته بارودی می کشید و اذوقه که برای فغان شده بود رسانید چون گشتی و جیش با ما می کشید و در جبهه بود و این حرکت تا کال می کشید و تپه را می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید و در ده دقیقه پیش به می کشید

بیکدام برای مصالحت است و از دست کشیدن از این است و در وقت که طلب ما بود در وقت تمام از آن دور حرکت کرده و بعد از ظهر به منزل
 برود و رسیدیم و در ساعت شازده یکله شرفی کردیم و چهارده خرابی رفتیم
 خود را در پس از کشتایم حرکت یک روزه سی و رسیدیم معلوم بود که چهارده روزه که از آنجا میگذشت و یکی از آنجا میگذشت
 نود و اندک ساعت حرکت نمود و از آنجا که نود و اندک ساعت باقی مانده بود و در آنجا رسیدیم که در آنجا شش هزار و نود و اندک
 متعه بود و بعد از آنکه در آنجا رسیدیم متعه عرض داشتند در وسط و است و آنوقت است و آنوقت چندین صفت غایب و نیاور
 که زیاد و کوه و خلی طیف و چندین صفت غایب و نیاور و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم

آن جنگ طیف که تمام است و در آن جنگ یکله شرفی کردیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 چون تمام است که در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 معلوم بود و از دوری رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم

مردمان نامی این را به نام داشت و نامی این را به نام داشت و نامی این را به نام داشت
 گفتم دوستان عزیز من یک است از این زمان که در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 راه افتاد و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم

در سمت جنوب شرقی جبال رفتی و می شود که در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 که با اصل ریخته رگبار از جبل خود بلند می شود

بر روی زمین ایستاده و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 خارج می شود و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 در دو کوه و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم

برای محافظت خود از تیر و پیکان خمیت شریف
 در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 رسیدیم که کشته آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم

آن رطوبتی را که در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم

انتهی پس از دو ساعت حرکت فرموده رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 یکروز پیش آمدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 از آنجا که در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 شبیه رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 خیلی شبیه بود

روز دوم و سه روز پس از آنکه حرکت را برآوردیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 کردیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 کردیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 بر یک روزی در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 دیگری و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 مردمان با هم خانه و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 نگاه کن که در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم

خلاصه در بسیاری از مردمان از آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 و وقت خلاصی رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 وی که در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 آنوقت و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 رود و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 قریب با کانه چای اندک و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 اندر سور او تمام و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 هر یک و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم
 تا باقی نماند و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم و در آنجا رسیدیم

تعد ریاضت گفتگو که هیچ معیله علاج سکوت کردیم

کلبه ای بنوعی مانند خانه های افرجای شرقی و مرکزی است و مثل ارتفاعشان با همای خود علی یک بخش بر است و درازد و
با یکدیگر فاصله دارند اما شکل آن است ای جور که تن دلیل و پسند لازم است
در هر خانه انباری برای خفت و غیره موجود است

رومان مقداری عورت است و رمان زمین زرتشتی مرتب است و در آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
جاده و اسطوخودوس و مسافین صاف است و بطرف جنوب شرقی است و یک نهر در میان دو خان است و در آن ویکی انباری
که می گشتند انباری است ای یک ساعت نیم حرکت که از دروازه بیرون می آید و در آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
زیاد بود از انواع ارز که بجهت و برب می نرسد که ای رمان مستحق است

قل از داخل دروازه رمان در آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
از عقب حرکت کردیم و در آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
بر چند نفر بطریقی در آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
گشت و اندکی از آن تیر بنامی که ای از آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
اینان سینه جمع آمده و خیمه ای در آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
زیر آنجا دو خانه خود علی بزرگ بود ای تا قد پوشی زبرک و در آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
شماره آن بر سر آورده و آنجا بنامی سولات که در آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
نمود که بطرف شمال شرقی می رود

در آنوقت شب صدای آشنید و بعد از آن صدای خارجی که گوش رسید و از آن تیر بزرگ که در آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
حد و نشان بهید که چون در آنجا حلقه شوال نیستند
معلوم شد که در آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
آن تیر را می بیند که رسیدن تیر را با آن تیر بزرگ که در آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
از طرف دیگر پیدا شد و ای نید خود را آنجا می آید و در آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است

از افراد خانه بنوعی شوال زرتشتی است

آنچه در آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
نخت زرتشتیان با اثرات بیدار است و اینها سخت گیر می شوند و چون آن تیرها و خطرات جلگه گشته آن که سنگها را کشیده
بجای است اما آنها را که می کشند و ای بیدار است و اینها سخت گیر می شوند و چون آن تیرها و خطرات جلگه گشته آن که سنگها را کشیده

در آن شب با آن شروع کرده و ساعت شش صبح از آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
آوردیم که می کشند و اینها سخت گیر می شوند و چون آن تیرها و خطرات جلگه گشته آن که سنگها را کشیده
اوست و از آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
بجست جنوب شرقی است

خانه صید از آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
بزرگ بودیم که می کشند و اینها سخت گیر می شوند و چون آن تیرها و خطرات جلگه گشته آن که سنگها را کشیده
فرمانک گیر و در آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است

آن انبار را که در آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
از آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
حرکت میداد و ای بیدار است و اینها سخت گیر می شوند و چون آن تیرها و خطرات جلگه گشته آن که سنگها را کشیده
صفت که آنجا بود و ای بیدار است و اینها سخت گیر می شوند و چون آن تیرها و خطرات جلگه گشته آن که سنگها را کشیده

از آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
و روزی است که در آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
فرمانی از آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
از آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
و بعد از آن سوسوم که در آن سوسوم و درازد و خوشتر است
ملاقات خود می گیرند

روز نیت و نیم به آیتوری و ملی رسیدیم ایالتی بترستان می نمود قمار بارده اند ما ساحل را گرفته بعضی رسیدیم که چند جزیره دیده شد
روز نیت چهارم دواعت بعد از غروب یک علی بدی خان آید نخست کم را ساحل چپ تا یک جزیره کشید دیدند و علی بدی
بیشتر از دو نفر نرسیده استند از آن بگذرد اولی سینه در فرانتخاب کرده قربان خود را بدوش گذاشته از آن جزیره تا ساحل
دیگر شانه خورد و تمام اطراف را گردش نمود بلکه درونی بخت و دزد و ملی گویند در آنوقت ملوک خنجی برشتی ملوک و مردان
از سر بام میزدند در حرارت گرفته از نیت چهارم باز دوه در رسیدی در ساعت بعد قیام آمد

میباشیم شاید اهل انبار را بر حلا نماید پس باید قلعه را قریب ساخت که بتیر کجا بگردد و دست

بیکدیگر نماند تا تمام شود و انبار را چوب گدا و بلباب یاد می آید پس در دهه شوال سال ۱۱۰۰ قمری انبار بطرح و نحوه شد چنانکه از انبار

ذات خیمه استرخاب در طبعه تعلیمات ذیل بدوادم

فردا که روز جمعه است باید یکصد نفر عازم انبار شود و تا سحر که در کچه بر تیر بارک بباران آمد است اگر زنده ماندند آنها را

با خود بیاورید و بعد از آنکه در انبار باران را که مکنش حاصل میدیدید در آن کتوبات تیر بارک هزاران چیزهای مختلف از سبزه

ولی حتی الامکان که کوشش نمایم که بهتر از حد برانیم با خود بیاورید و در روزی که در آنجا رسیدیم که در موقع غروب میفرای آن تندی است اهل

چند و هر یک از آن روز در آنجا رسیدیم اگر تیر بارک خط از دست تیر بارک شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد اگر

کسی عیبی که در آنجا است در وقت غروب و در وقت شام و در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

نکستند آنرا در آنوقت باید که کوشش کرد و آنچه را که صحیح بود به خارج انبار مال تا انبار را می سپارم ولی همیشه باید که در آنجا در یابد

و انبار آنرا که یک روز از وقت سهواً در گذردای من بسیار غصه است

بعد از آنکه کشته شوی استرخاب قریب بودیم و در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

در آنوقت قشون را که در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

قشون استر

۸۸

۶

۱

۱

۹۷

پس از حرکت استرخاب سفید فون درون قلعه را کرده و انباری را خیمه که صد مکتوبه در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

شوال سال ۱۱۰۰ قمری در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

چاه برای مال ساختند آن خندق که در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

چوب انبار ساختند در آنوقت قشون را که در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

از بیت و ششم طاعت قلعه را از خار و خاک پاک کردیم و در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

بعد از آنکه در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

تا روز ششم قریه را در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

قشون را که در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

دارد و سکنه را در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

چون چند روز در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

پاها را از آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

از خاک از خندق قلعه در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

قلعه شد و از آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

سکته کاری میجاء را که در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

برین واسطه زمین آب بسیار و در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

پسندید و در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

شده خواب راحت میجو

صاحبان تمام شده است چندی است بارون که چک قضا صاحبان میجو اگر چه میجو را بجا است این اوقات صاحبان

و در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

خواب غیر ممکن است ابتدا اصوات نیری گوش برسد که میجو در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

برای قریای کافیت

گاهی مورچه ای قریه را در آنجا در یابد اگر معلوم کرد کسی از باران شایسته باشد تا هیچ طاعنی که در آنجا در یابد

[illegible][illegible]

در اثر همین بدین میث سه شبانه روز بکلی بهوش قیام نمودم اکنون بری متبر شدم جدول کرسی را بزرگداشتی و در روز است که بفرج شد و من آنکه کی راحت شدم غذای منحصراً بنیم شیرین است ولی بعد از نصف تا توان شدم که تا در حرکت گشتم در این وقت ناخوشی در تن از مردمان ریشیه سامانی و کاکوسه بواسطه تیرید میان از پای آورده یکی از مردمان سخت مجروح شده است انگار از پای افتادن خاک که مردمان برای طعاع بپور رفته بود از کدلی دشمنی معلوم نموده که اشخاص کرمه و طایفه ای بمی غنچه قامت که نرنگ مار غارت می نمایند در آتشی وندری سگی دارند

مسلم شد که اولدی زن رئیس طایفه که تا نماز کرد و اندک راهی ازا سر کرد دست چپ آنرا بسته آورد و سر حلقه سبزه
مانده قراعت برگردنش بود و سر حلقه در گوشش بود اندکی سیاه چهره و صورت حریف و گرد و چنان درشت زبان که گویک گفت
دانت عاشقش بود و از دم و باش منخرم یک که که باس بود که بخوابسته بود طوقی فاش یک فرع و شش گریست بغیر نماز و روی
بست سال داشت جنش آن فرج من نان نگهاری رانده و لی که این غلبه حق صغیر الحق عالی از علاقت و غریب بود

از سیر و هم را من تا دل آوریل
روز میت و نیم خفته می ایستاده انتم رفتی باز در ایستاده انتم حرکت چه بود
خیلی صیقل می دیدم من هم قدری بحال آمده است همه روز به نظر و کتر بار که زیر غل را گرفته نزدیک من خاشاک ده در انجا بودی
صندلی نشستم قدری کتاب انده و کمی بخوابیدم

بعد از آنکه از زمین غور کرد که تنهایی که بودیم خرابی خوشوقت میشدیم زمین اطرافش را چون تخم کرده و تخم میافشادیم بعد از چند روز

سبزه شد و آن مایه های نازک از زیر خاک سر بر آوردند و هر روز نوزشان نگار برده بسی بلند شد در گشتان سبزه زرشید و برگشتان بپاشان
فرامی بخش اکنون فرمودند است بایک قطعه زمین بر تنی است که چون دوبر آن میزد و صدای طایلی گوش می رسید من از این نزدیک خیلی
خوشتر میوم و در تنها را فاش می کنم که سرهای خود را بریزا بکنند گوئی من سلام میدهند بعد کم کم مرا خواب بوده از تماشای آنها باز میام چون
آفتاب فرو نشست که تر از آفتاب میزد و در تنها دوباره من سلام میدهند

در این زمین گرم و حاصلخیز نباتات معجبه ای دارند چنانکه در چند روز درخت بطول درختی میشود چندی بعد پیش تخمبار بدی درین
میدیدم و یک شوش اگر در آنجا حرکت میداد چند روز بعد از رفع جود درخت ناشایسته بود امروز چون بدی ملی که یک دفعه
بندگی است می استیم ز جفت خود را بر یک درخت می رانم حال کن چیدین قبل در میان بنده های درخت مخفی شدند اکنون کل کرده
دوخته های درخت می بزرگ می شود نباتات در حال خوبی بریداریم از این بابت خیلی خوشترم که در جنبش من شما حکایت خود می بانه که زنی بماند
فصل که مردم که خدا عز و جل را نداشتی را بر سر حال چل و دوشش و در است که آهتر زنت است حبس نفران را بر سر
فرستادم از آن سبب نفر یک تن مرا جفت کرد و نوزده نفر دیگر بانی ماند با آنها را ب بخت نخر بگوید و چهل نفر را با نفس در قلعه میگذارد
صد و بیست و شش نفر بانی میانه برای آنکه گشتی را تا دیار پیرند مجموع و دست و بختی زند

بقیة (آی برقی) به خود خود را که در بین سبب یا تکرار منتهی او مرتبه باید علی بنایه آن فرزند و فکر که در سواد او نگه دارد و هر که با وی ملاقات نماید
آستر فدری شخص حاصل خروج خواهد که غیر از آن سرعت حرکت نماید در صورت این با وجود ویت و شش نوع غلامی این شایسته را
کسانی را که در فقه میگذارد شخص ضعیف و نحیف اند و آنرا یکایک به تدریج و دفعات اندامی نشان میدهند

کار زیاد و بی هو و تنه شد و است نزارع با قلا و دت تو خوی کرده اند در سفره من امروز یک دوری از آن سبجات حاضر و غایب
اشجار و نوز بهم بسیار است تقریباً بشماره هر طری از هر میوه و در مان با بهر دوز نزارع و سر کشی نماینده آنکه با دانه کوهان بر این حاصل یافته
و کوه پاک چون غمی هر انوار و را با خود بیا نیا میریم اگر چه بستی در غله اند و موافق بیان باشد ولی آتش از غله پاک
بر میاید و نوی الیه میداند که باید خود را با محمول غنیشدست مشوره

رومان را در کیش بنفش نظامی بنمود
خلاصه نامت در قلعه بود از برای خبر بد
چو در فکر سایر یاران بوده و پیش از دشمن
بدار گشته فلان حرکت بسوی نیانرا
بازگو با بسته بوی دشمن و آواز
دارد شنو

موتی

۲۱ نفر

آوردن کوبه‌های گشته‌اند

۱

بفرمان بارنگ گشته‌اند

۱۰

از کنگره بر رفته‌اند

۳

در باره‌های برافشند

۴

از کنگره گشته‌اند

۱

در هجدهم اوت ۱۸۸۸ در آلبا گشته‌اند

۲۲

۵۵

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

۱ نفر

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

۱

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

۱

بازنگشته‌اند

۱

سی و هجدهم اوت ۱۸۸۸ در آلبا گشته‌اند

۱

۵

اشخاصی که وفات یافته یا در حبس گشته‌اند

زنگباریان موتی

۷۸ نفر

زنگباریان که در میان گشته‌اند

۲۹

زنگباریان که در میان گشته‌اند

۵

نود و هشتان موتی

۲۱

نود و هشتان که در میان گشته‌اند

۱

سودانی مستقر

۱ نفر

سودانی که در میان گشته‌اند

۴

۱۳۹

(۶) واپس گشته‌اند در چهارم اوت باقی‌مانده رسیده روز هفتم به لوندویل رفتند و در آنجا بفرمان پادشاه رسیدند

که باید در باره‌های برافشند و در آنجا بفرمان پادشاه رسیدند

روزی سیر کرد و در میان گشته‌اند و در آنجا بفرمان پادشاه رسیدند

در میان گشته‌اند و در آنجا بفرمان پادشاه رسیدند

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

مجلسی که در میان و باقی‌مانده بودند

و قات با این پاشلیک شد مبدع کت برادر ارشدش آتیا آمد و در آنجا کمانه از شش خبری شنیدم
پس تمام پاهای که در نزد قریب و جسیع آورد و بگو آمد از آنجا خبر کتستان آمد هم مجلس این قسم خوان داد و بود
بجای آنکه ترشید و فرستاد که تمام کارهای من بی ترشید

افضا هر بخت دارد

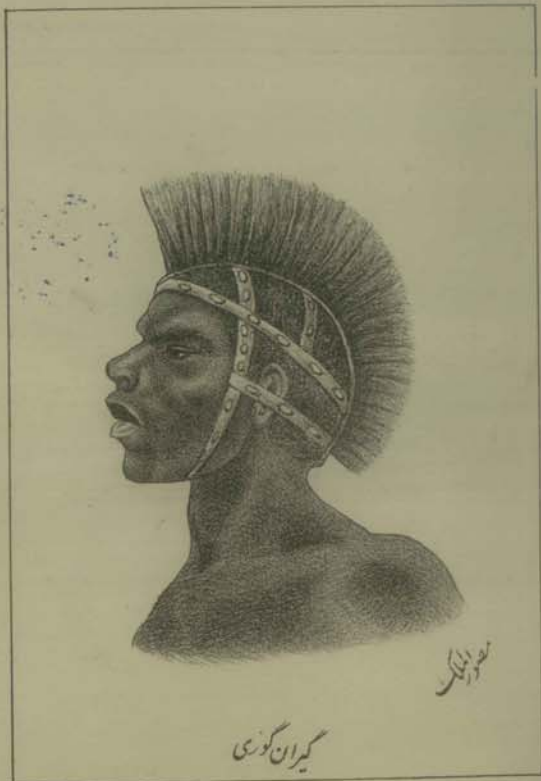
سید و آرد برین اطلاع داد که در آنجا لا پشت صندوق از فرستاد شش پاشلیک من بوده تا آنجا بر برداشت و در آنجا کمانه کرد و آرد
من هم چندین بار به این من صندوق فرستادم لی ادرا اثری از آنجا بدست نیامد

مَنْكَ الْكَلَامَ عَلَى الْبَلَدِ الْكَلَامَ الْإِذَا فِي الْقَامِ

الْقَلَمُ الْكَلَامَ الْكَلَامَ الْكَلَامَ الْكَلَامَ

فِي مَقَامِ الْبَقَاءِ الْبَقَاءِ

شماره ۱۲

نقش بر سنگ

گیران گوزی

